زىنا ئالدىدا ئولتۇرغان قىز

ئەنۋەر ھاجى مۇھەممەد (ئەر تۇرك)

(رومان)

(2)

ئېلىكتاب ئىشلىگۈچى : مەنزىل گۇرۇپپىسى

22

زۆھرە ئادىلەدىن ئايرىلغاندىن كېيىن رېستورانغا كەلدى ۋە رېستوران خوجايىنىغا دەپ يۈرۈپ رېستۇراندا ئىشلەيدىغان قىزلارنىڭ ياتقىدىن پاناھلانغۇدەك جاي تاپتى. ئۇ ئاتاقتا ياردەمچى جىڭلى بولغان بىلەن ئالىدىغان پۇلى بىر ئايلىق ئۆي ئىجارىسىنى تۆلەشكە يەتمەيتتى. ئۇ ئىزچىل ھالدا ئارتۇق پۇل خەجلەشكە چىدىمايلا كەلدى، قولىغا پۇل كىرگەندە ئانچە-مۇنچە بىر نەرسە ئالاتتى، ئەمما ئەرزان مالالارنى قوغلىشاتتى، چىڭ تۇرۇپ باھا تالىشاتتى. ئادىلە ئۇنى پىخسىق، ھەممە نېمىگە چىڭ، كاللىسى ئىشلىمەيدۇ دەپ مازاق قىلىپ كەلسىمۇ زۆھرە پەرۋا قىلمىدى، گەپكە پەقەت چىدىمىغاندا پۇل خەجلەپمۇ باقتى، ئەمما تاپقىنى تايىنلىق بولغاچقا خەجلەپ بولۇپ قورسىقى ئاغرىدى. يۇقىرى مائاشلىق ئىش تاپالمىغاچقا بۇ قىممەتچىلىك شەھەردە ئادەتتىكى ئىشچىنىڭ تۇرمۇش سەۋىيىسىدىن ھالقىيالمىدى. ئادىلە ئۆزىگە مەرد بولغان بىلەن

زۆھرەگە ئۇنداق كەڭ قوللۇق قىلمىدى، بەلكى زۆھرەنىڭ ئىچىنى قىززىتىپ، پۇلغا قىزىقتۇرۇپ، شۇ ئارقىلىق ئۇنى تامامەن ئېچىۋېتىلگەن «دۇكان»غا ئايلاندۇرۇشنى ئويلىدى، ئوخشاش نىيەتتىكى چۆپقەتلىكنىڭ شېرىن خىيالىنى سۈردى. شۇ مەقسەتنى دەپ زۆھرەگە پۇل خەجلەپ باقتى، ھايا پەردىسىنى خېلىلا ئاچتى، ئەمما ھەر قانچە قىلسىمۇ ئاخىرقى چەككە يېتەلمىدى، تۈپ مەقسىتىنى ئىشقا ئاشۇرالمىدى. يەنە كېلىپ، ئۇنىڭ مۇتلەق ئەركىنلىككە كۈچەشلىرى زۆھرەنىڭ گۇمانىنى، نارازىلىقىنى قوزغاپ قويدى، زۆھرەمۇ ئۇنداق نەگە باشلىسا كالىدەك كېتىۋېرىدىغان قىز ئەمەس ئىدى، ئادىلە ئۇنى «دۆت، دەلتە» دېگەن بىلەن، بىر يەرلىرىدىن زۆھرەنىڭ ئۇ جەھەتتىكى مۇستەقىللىقىنى، قىزلىقىغا چىڭ ئېسىلۋالىدىغان جاھىللىقىنى ئېتىراپ قىلاتتى، پەقەت شۇ چىدىمايتتى، زۆھرەنىڭ ئۆزى بىلەن ئوخشاش يولدا ماڭمىغانلىقىنى ئۆزىگە كېلىۋاتقان ھاقارەتتەك ھېس قىلاتتى، لېكىن بۇنىڭمۇ بىر يولسىزلىق ئىكەنلىكىنى، ھەر كىمنىڭ

ئەركىنلىكى ئۆزىدە بولىدىغانلىقىنى ئويلاپ توختاپ قالاتتى. ئۇ پەيت كۈتتى، ئاي-ئايلاپ كۈتتى، زۆھرە يەنە شۇ «پىخسىق»لىقىدا چىڭ تۇرۇۋۇۋەردى، ئانىسىدىن قالغان پاكلىققا خيانەت قىلمىدى؛ قىزلىق سەبىيلىكىنى، مەسۇملۇقىنى بالىلىق چېغىدا ئوينىغان ئامراق قورچىقىنى ئاسرىغاندەك ئاسرىدى؛ چېچىنى قويۇۋېتىپ، يۈزىگە ماي سۈرۈپ، لەۋلىرىنى قىزارتىپ يۈرسىمۇ چىرايىدا پاكلىق كۈلكىلىرى ئۆچمىدى، ئەينەككە قاراپ تەبەسسۇم قىلىپ ئۆزىگە ئىشەنچ تىكلىدى. ئادىلە ئاخىرقى ھېسابتا ئۇنى زورلاۋېرىشنىڭ ئەكسىچە ئۇنۇم بېرىدىغانلىقىنى ئويلاپ، ئۇنىڭغا پۇل خەجلەشنى، ئۇنى ئويىنىتىشنى، بىللە بازار چۆرگىلەشنى، پاپىياق، لىپتىك دېگەندەك نەرسىلەرنى ئېلىپ بېرىشنى، ياخشى كىيىملىرىنى بېرىشنى، يېرىملىشىپ قالغان قىممەت باھالىق پەرداز بۇيۇم ۋە ئەتىرلىرىنى سوۋغا قىلىۋېتىشنى توختاتتى، ئىقتىسادىي جەھەتتىن «ئىمبارگۇ» يۈرگۈزۈپ ئۇنى خېلىلا يېتىم قويدى؛ زۆھرە تېجەپ يىغقان پۇللىرىنى ئۆيىگە پات-پات ئەۋەتىپ

تۇراتتى، شۇنداق قىلمىسا كۆڭلى ئۇنىمايتتى، ئەۋەتىپ بولۇپ راھەتلىنىپ قالاتتى. ئادىلە بۇنى بىلەتتى، بۇنىڭغىمۇ چىدىمايتتى، «تەييارغا ھەييار بولىدىغان خېنىم، ئۆيگە بىر نېمە ئالمايسەن، سېنى مەن بېقىۋاتىمەن، ھەممىگە مەن پۇل خەجلەۋاتىمەن، ئۆزۈڭنى باقالماي تۇرۇپ ئاپاڭنى باقامتىڭ، جېنىڭنى بۇنداق قىينىغىچە بېرىپ ئاپاڭنىڭ پۇتىنى تۇتۇپ قويساڭلا بولمامدۇ، ئەرگە تېگىپ ئېرىڭنىڭ پۇلىنى خەجلىسەڭ بولمامدۇ... » دەپ سېسىق گەپ قىلىپ، سېرىق ھەرىدەك چېقىۋالاتتى؛ زۆھرە بۇنىڭغىمۇ پىسەنت قىلمايتتى.

زۆھرە ئادىلەدىن ئايرىلىپ، ئاشكارا ياكى يوشۇرۇن ھەسەتتىن، ئۆچمەنلىكتىن، سېسىق گەپتىن، مالايىلىقتىن قۇتۇلۇپ خېلىلا يەڭگىللەپ قالدى، ياتاقتىكى كىچىك قىزلار بىلەن ئاچا-سىڭىلدەك چىقىشىپ قالدى. بىر نەچچە ھەپتىدىن كېيىن ئۇ ئاپىسى بىلەن تېلېفوندا كۆرۈشۈپ يېقىنقى ھالىدىن خەۋەر بەردى، خۇدانى تىلغا ئېلىپ، ئۆز ھالىنى

چۈشەندۈرۈپ ئاپىسىنى خاتىرجەم قىلدى؛ ئەمما ئاچىسى تېلېفونىنى ئېلىپ بۇرۇنقىدەكلا قوپال گەپلەر بىلەن زۆھرەنى ئەيىبلەپ كەتتى، « قاچانغىچە كەلمەيسەن، يۈزىمىزنى تۆكەي دەمسەن، بىزگە پۈلۈك كېرەك ئەمەس، يۈز كېرەك، يۈز!...» دەپ توۋلىدى؛ زۆھرە ئۇنىڭغىمۇ بىر ھازا گەپ قىلدى، تومتۇۋاق ئاچىسى ئەك ئاخىرىدا « ئىشقىلىپ، ساق يېنىپ كەل، ساق يېنىپ كەلمەيدىغان بولساك كەلمەيلا قوي، ئاقىۋەتىنىك قانداقلىقىنى ئۆزۈك بىلىسەن!...» دەپ تېلېفونىنى قويۇۋەتتى. ئاچىسىنىڭ زەردىلىك گەپلىرى زۆھرەنىڭ ھەسرەت-پىغانىنى ئۆرلەتتى، ئەمما ئۇنىڭدىنمۇ ئاغرىنىشقا بولمايتتى، ئەردىن تەلىيى كەلمىگەن ئاچىسى ئاشۇنداق تېرىككەك، نېرۋىسى ئاجىز بولۇپ كەتكەنىدى. شۇڭا زۆھرە ئۇ يۇرتتىكى ئەرلەرنىڭ ھەممىسىنى ناچار ھېسابلايتتى، ئۇ يەردە توي قىلىپ بەختلىك تۇرمۇش ئۆتكۈزىلىشىگە ئىشەنمەيتتى. ئەمما نەدىن توي قىلىشى كېرەك؟ شەھەردىن ئەر تاپالامدۇ؟ بېيجىڭدەك چوڭ شەھەردىن ئۇنىڭغا لايىقىدا ئەر

چىقامدۇ؟ ئادەملەردە پەرق چوڭ، ئېگىز-پەسلىك، ئەزىز-خارلىق دوقاللىرى قەدەمدە بىر پۈتلىشىپ تۇرىدۇ، بۇ شەھەردە خىزمەت قىلىدىغانلار زۆھرەدەك يېزىدىن چىققان ئىشلەمچى قىزنى ئالمايدۇ، ئوقەتچىلەرنىڭ ھەممىسى پىشپ قاق بولۇپ كەتكەنلەر، خوتۇن دېگەننى ئويناپلا ئالىدۇ. ئوغرى-يانچۇقچىلارغا ئەسلى تەگكىلى بولمايدۇ؛ شارائىتى ياخشى بولغان بىلەن يېشى چوڭراق ئادەمنۇ بولمايدۇ، ئىقتىسادىي جەھەتتىن مۇستەقىللىقى يوق، ئىش-ئوقتى يوق كىچىك بالىمۇ بولمايدۇ؛ باشقىلارنى تاللاش بىلەن بىر ۋاقىتتا ئۆز ھالىنى چاغلىمايمۇ بولمايدۇ. قىزلار ئۇچۇن بۇمۇ تەس ئىش...

زۆھرە كەلگۈسىنى ئويلىمايمەن دېسىمۇ ئويلىنىشقا مەجبۇر ئىدى، بويىغا يەتكەندىن باشلاپ ئويلاپ كېلىۋاتاتتى، كەلگۈسىدە ئۆز مەنسۇپ بولىدىغان ئەرنى خىلمۇ خىل تەسەۋۋۇر قىلاتتى، ئەمما تۇتامىغا چىققۇدەك بىر ئوبراز يوق ئىدى. قاچانكى، سىيىت قارى پەيدا بولغاندىن كېيىن زۆھرە گەرچە كۆڭلۈمدىكىدەك

بالىغا ئۇچرىدىم دېيەلمىسەمۇ، بىر ئاز چۈشىنىشكەندىن كېيىن ئۇ قارىم كۆزىگە ئىسسىق كۆرۈندى، مۇھەببەت دېگەن نەرسىنىڭ دەسلەپكى ئالامىتىنى، تۇنجى ئىزناسىنى شۇ قارىمنىڭ خجالەتلىك چىرايىدىن كۆردى، تۇنجى مۇھەببەت سالىمنى ئۇنىڭ قولىدىن تاپشۇرۇپ ئالدى، ئۇ قارىمنىڭ خەتلىرىنى يىرتىۋەتكەن بىلەن ئۇنىڭ بۇلاق سۈيىدەك سۈزۈك، ئوقچۇپ تۇرغان ھېسسىياتىنى ئۇنتۇپ قالمىدى، بەزى جۈملىلىرى ھازىرمۇ يادىدا. دېمەك، خىيالىدا ئەڭ چوڭقۇر ساقلىنىپ قالغىنى يەنىلا سىيىت قارىم بولدى. سىيىت قارى كەتكەندىن كېيىن زۆھرە خېلىغىچە كۆڭلى يېرىم يۈردى، چۈنكى ئىلگىرى ئۇ بالا بىلەن پات-پات كۆرۈشۈپ تۇرالمىسمۇ، ئۇنى بار دەپ كۆڭلى پۈتۈن تۇراتتى، بۇ شەھەرمۇ ئۇنچە غېربانە بىلىنمەيتتى. سىيىت قارى كەتكەندىن كېيىن زۆھرەنى ھېچكىم ئىزدەپ كەلمىدى ھەم سوراپمۇ قويمىدى؛ زۆھرەنىڭ قەلبى بوش قالدى، بار چاغدا قەدرى بىلىنمىگەن ئادەمنىڭ كەتكەندىن كېيىن قەدرى ئۆتۈلدى. زۆھرە ئۇنى

سېغىنىپ ياش تۆكمىگەن بىلەن، بىللە ئۆتكۈزگەن ۋاقىتلىرىنى ئەسلەپ، « دېگەنبىلەن، مېنى قەدىرلەيدىغان بالا ئىدى، غۇرۇرۇم ئۈستۈن تۇراتتى، ئۆزۈمنى ھەر ھالدا مۇھەببەت دېگەن نەرسىنىڭ ئىچىدە ھېس قىلاتتىم » دەپ ئۇھ تارتتى، ئۆز ۋاقتىدا ئانچە بىلىنمىگەن ئىشلارنىڭ گۈزەللىكىنى كېيىن بىلدى؛ سىيىت قارىنىڭ شۇنچە يولنى بېسىپ يوقلاپ كېلىشلىرىنى، ئۆزى ئاشىق بولغان قىزغا مەھلىيالىق، ئەيمىنىش، ھاياجان بىلەن كۆز سېلىشلىرىنى، خەتنى بەرگەن ۋاقتىتكى سۆيۈملۈك خجالەت، ئوماق تەمتىرەشلىرىنى، تىترەپ تۇرۇپ قىلغان گەپلىرىنى قايتا ئەسلەپ، بۇ گۈزەللىكلەرنىڭ ھەر قانداق رومانتىكىدىن قېلىشمايدىغانلىقىنى، قەدىرلەشكە تېگىشلىك ھېسسىيات ئىكەنلىكىنى چۈشەندى.

ئەمما زۆھرە دۇچ كېلىۋاتقان رېئاللىق رومانتىكىنى چەكلەپلا تۇراتتى، باغرى تاش شەھەرنىڭ بېسىمى ئۇنى بىچارىلەرچە جاپا چېكىشكە قىستاپ، خىيالىدا بولسىمۇ رومانتىك ياشىغۇدەك ھالىنى قويمايتتى. مۇشۇنداق

ئىشلەپلا ئۆتۈپ كېتەرمەنمۇ؟ نېمىگە بۇنچە جاپا چېكىمەن؟ دەپ ئويلايتتى، لېكىن بۇ تاللىشىغا پۇشايمان قىلىپ، ئازابىنى تېخىمۇ ئېغىرلىتىشنى خالىمايتتى؛ كۆڭۈللۈك خىياللار ئارقىلىق بېسىمنى يەڭگىللىتىشكە تىرىشاتتى؛ ياخشى يىگىت، كۆڭۈللۈك تۇرمۇشقا پاتراق ئېرىشسىلا بۇنداق ياشاشتىن شۇ ھامان ۋاز كېچىشكە رازى ئىدى. ئەمما، ياخشى يىگىت، ئېسىل تۇرمۇش ئاساندىن چۈشەرمىدى؟! بۇ شەھەردە شۇنداق ئىمكانىيەت ھازىرمىدى؟! ھەممىسى خىيال! بىر يىلدىن بۇيان ئۇنىڭ تارتمىغان جاپالىرى قالمىدى، ئادىلەنىڭ بېسىملىرىغا ئاران-ئاران چىدىدى؛ ھالال ياشىغىنىغا يارىشا نەتىجە چىقمىدى، كۈتكىنىگە ئېرىشەلمىدى. پۇل تاپاي دېسە ئادىلەدەك بۇزۇلسا بولىدىكەن، لېكىن ئادىلەمۇ شۇنچە يىرگىنچلىك ئىشلارنى قىلىپ ھەۋەسلەنگۈدەك تۇرمۇشقا ئېرىشەلمىدى، تاپقىنىنى بۇزۇپ چاچتى، مەينەت، رەتسىز ھۇجرىسىغا بىر دۆۋە قىممەت باھالىق كىيىم-كېچەك، پەرداز بۇيۇملىرى يىغىپ تاشلاپ قويدى. يەنە كېلىپ، ئادىلە ئۆزىنى

ھەرگىز بەختلىك ھېس قىلمايدۇ، ئارمانلىرى تولا، يېتەلمىگەنچە چېچىلىدۇ، ئىچىپ-چېكىپ مەست بولىدۇ، ئۆزىنى تاشلىۋېتىدۇ، بۇزۇلغانچە دەردى ساقايغاندەك بولىدۇ، ئەمەلىيەتتە ئۆزىنى ئالدايدۇ.

زۆھرە بۇنداق ياشاۋەرمەسلىكى كېرەك ئىدى، بۇنداق كېتىۋەرسە ئۆيىدىكىلىرىنى يۈرەك كېسىلى قىلىپ قويىاتتى؛ لېكىن توي ئىشىنى ئويلىسا ئۇنىڭ بېشى ئاغرىيىتتى، ئەرگە تەگمەي ياشىغىلى بولغان بولسا قانداق ياخشى بولاتتى-ھە!... ئاشخانىدا تاماق يېگىلى كەلگەن ئۇيغۇرلار تولىمۇ ھالى چوڭ كۆرۈنەتتى، زۆھرەگە باشقىچە كۆزدە قارايتتى. بىر قارىسا بەزىلىرى بەكلا ئىلمىي، بەزىلىرى بەك قارا قورساق. قارا قورساق كۆرۈنگەنلىرى زۆھرەگە كۆز تاشلاپ قويىاتتى، ئەمما بۇنداقلارغا زۆھرە قىزىقمايتتى. ئۇ ياش ئوغۇللار، كېلىشكەن يىگىتلەرنىڭ رېستورانغا كۆپرەك كېلىپ تاماق يېيىشىنى، ئۆزىگە بىر نەزەر ئاغدۇرۇشىنى، ئۆزى ئۈچۈن بىر تاللاش ئىمكانىيىتى بەخش ئېتىشىنى خالايتتى. لېكىن ئۇنداق ئىنسان كۆرۈنمىدى،

كۆپىنچىسى ئوتتۇرا ياش ئادەملەر ئىدى، ياش بالىلارمۇ كەيپ چىراي، سولغۇن، بىپەرۋا، خۇنۇك، بىر يېرىدە چاتىقى بار، ئىشەنچسىز كۆرۈنەتتى؛ زۆھرە دائىم ئۇمىدسىزلىنەتتى، خارلىق تۇيغۇسىغا بىر چۆكۈپ لەيلەپ چىقاتتى. شۇنچە ئادەملەرنى كۆردى، كۆزىگە سىغمىدى، بەلكىم ھەممىسىنىڭ ئوبرازىنى سىيىت قارى توسۇۋالدى، سىيىت قارىنىڭ ئوبرازى شۇنچە پارلاقمىدى؟ ياكى زۆھرەنىڭ تەلىپى شۇنچە ئۇستۇنمىدى؟

بارلىق چىرايلىق قىزلارغا ئوخشاش زۆھرەمۇ كىلەچەكتىكى بەختىنى باش ئاغرىقى، ئامالسىزلىق ۋە زارىقىش ئىلكىدە كۈتمەكتە ئىدى.

ئۆتمۈشتە ئىلىغا پالىنىپ، زۇلۇم دەستىدىن ئەركىنلىك ئىزدەپ قاچقان نۇزۇگۇم بەختكە ئېرىشەلمەي « نازۇك كۆزى ياشلاندى، ئېلىپ قاچار ئەر بارمۇ؟» دەپ ئاھ ئۇرغان بولسا، بۇ زامانداا بۇ شەھەرگە ئۆزى خالاپ كەلگەن، مۇساپىرلىقتا غېرىبسىنىپ يۈرۈۋاتقان زۆھرە « تەلمۈرىدۇ كۆزلىرىم، كۆڭلۈمدىكى ئەر بارمۇ؟» دەپ ئۇنسىز ندا قىلاتتى، ئىچى پۇشاتتى،

ياشلىقىم، گۈزەللىكىم، پاكلىقىم نېمىشقا مۇرادىغا يېتەلمەيدۇ؟... دەپ ئىزتىراپ چېكەتتى، ھەر كۈنى كېچە خىيال بۆشۈكىدە ئەللەيلىنەتتى، بەخت ئارزۇسى بىلەن بەختسىزلىك تەشۋىشى ئارىسىدا قىينىلاتتى، خىياللىرى چۈشلىرىگە ئۇلىنىپ كېتەتتى؛ خۇشاللىققا، ئازادىلىككە، راھەتكە تىنمىسىز ھەم تاقەتسىز ئىنتىلىدىغان ۋۇجۇدى گاھىدا لەرزان، گاھىدا قوپال تەۋرىنەتتى. چۈشلىرىدە بەزىدە سىيىت قارىمنى كۆرۈپ قالاتتى، چىرايىدىن پاكىزلىق يېغىپ تۇرىدىغان بۇ قارىم زۆھرەنىڭ چۈشىدە زۆھرەنىڭ ئارزۇسى بويىچە جەسۇر، تەمكىن قىياپەتتە نامايان بولاتتى، بىر قېتىم تېخى «غېرىپ-سەنەم»كىنوسىدىكى غېرىبتەك ئالىي قىياپەتتە زۆھرەنىڭ ئالدىغا كېلىپ گۈل تۇتتى، زۆھرە كىنو كۆرۈۋاتقاندەك بىر تۈيغۇدا ئۇنىڭغا ھاڭۋېقىپ تۇرغاندا سىيىت قارى ئۇنى قۇچاقلىۋالدى. زۆھرە مۇرادىغا ئەمدى يەتكەندەك گۈزەل تۈيغۇغا چۆمدى، سىيىت قارى ئەمدى سۆيىدۇ، ئەمدى قانداق تۈيغۇدا بولارمەن دەپ ئويلىدى، ئەمما سىيىت قارى ئۇنى قۇچاقلاپ تىترەپلا تۇراتتى، بۇ

ھالەت خېلى ئۇزاق داۋاملاشتى. زۆھرە بىئارام بولۇپ، ئۆزى بويىنىنى سوزۇپ سىيىت قارىنىڭ مەڭزىگە سۆيدى، قېلىنلىق بولسا بولسۇن دەپ ئويلىدى. يېقىندا كۆرگەن يەنە بىر چۈشىدە، سىيىت قارى تېخى ئوقۇش پۈتتۈرمەپتۇدەك، رېستورانغا تاماق يېگىلى كېلىپتۇ، زۆھرەگە تەلمۈرۈپ قاراپتۇ، زۆھرە قولىدىكى ئىشنى تاشلاپ ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ بىر جوزىغا باشلاپتۇ، «نېمە تاماق يەيسىز؟» دەپ سوراپتۇ. سىيىت قارى ئاشۇ سۆيۈملۈك خجىللىقى ئىلكىدە كۈلۈپ تۇرۇپ:« مەن ھاراق ساتىدىغان ئاشخانىدا تاماق يېمەيتتىم، سىزنى دەپ كەلدىم، ماڭا ئۆز قولىڭىز بىلەن چۆچۈرە ئېتىپ بېرەلەمسىز؟» دېگۈدەك. زۆھرە ئەجەبلىنىپ:« مېنىڭ بۇ يەردە ئۆيۈم، قازان-قومۇچۇم بولمىسا...» دېگۈدەك. سىيىت قارى سەل-پەل بېچارىلىك بىلەن كۈلۈپ قويۇپ گەپ قىلمىغۇدەك.

ئىنسانىنىڭ يېرىم ئۆمرى دېگۈدەك كېچىنىڭ قوينىدا ئۆيقۇلۇقتا ئۆتىدۇ، چۈشمۇ ھاياتنىڭ ئايرىلماس بىر قىسمى، چۈشمۇ بىر تۇرمۇش، چۈشمۇ بىر كەچمىش؛

قاباھەتلىك چۈشلەر كۆڭۈلسىز رېئاللىقنىڭ مۇبالىغىسى بولسا، شېرىن چۈشلەر خۇشال پەيتلەرنىڭ داۋامى ياكى يۈكسەك پەللىسى. ئادەتتىكى چۈشلەر بولسا شۇنچە غۇۋا، شۇنچە پارچە-پۈرات بولۇشىغا قارىماي، رېئاللىقنىڭ يەنە بىر يۈزى، يەنى ھالقىما رېئاللىق، شېئىرىي رېئاللىق، فانتازىيىلىك رېئاللىق، غەلىتە رېئاللىق، ئىلھامبەخش رېئاللىق ياكى ئارامبەخش رېئاللىق... زۆھرە چۈشىدىلا ئۆزىنى ھەقىقىي ياشايدىغاندەك ھېس قىلاتتى، ئۆزىنىڭ خام خىيالىنى ئەملەگە ئاشۇرغان شېرىن چۈشلەرنى سەھەردە ئورنىدىن قوپماي تۇرۇپ قايتا ئەسلەپ چىقاتتى، كۆشەپ يېتىپ كېتەتتى. ئادەتتىكى چۈشلەر ۋە ئادەتتىكى رېئاللىق ئۇنىڭ ئېسىدە تۇرمايتتى، قەدىرسىز ۋاقىتلار تولىمۇ كۆپ ئىدى، ئۆمۈر ئاساسەن شۇنداق ئۆتەتتى. زۆھرە كۈندۈزدىكى پارچە-پۈرات ئىشلاردىن شۇنچىلىك ھېرىپ كېتەتتىكى، بىر دەم جىمجىت ئولتۇرۇپ خىيال سۈرۈشكىمۇ ۋاقتى چىقمايتتى. كېچىدە يوتقانغا كىرگەن ھامان ھەقىقىي ھاياتى باشلىناتتى، خىياللىرى

ئۇزۇلمەيتتى، ھەسرىتى ئىچىگە پاتمايتتى، كۆكسى دولقۇنلايتتى، روھىي دۇنياسىنىڭ بىپايان بوشلۇقىدا ئۇچاتتى، خىيال دېڭىزىنىڭ ئۆركەشلىرىگە ئۆزىنى ئاتاتتى ياكى ئۇنىڭ شاۋقۇنلۇق ساھىلىدا سۇ كېچىپ ئويناياتتى. جىنسىيەتنى ئادىلە ئۇنىڭغا تولىمۇ سەت كۆرسىتىۋەتكەچكە، ئۆزىگە تەۋە ھېسسىياتنى ئاسان تاپالمايدىغاندەك، لېكىن پۇرسەت تاپقاندا ئۆزىنى تۇتالمايدىغاندەك ھېس قىلاتتى.

دۇنيادا ئوت كۆيەتتى، ئەر-ئاياللارنىڭ پوستىنى سويۇۋەتسە ئىچىدىن ئوت كۆرۈنەتتى. دوزاختىن قورقمايدىغان ئادىلە قورقۇنچاق زۆھرەنى قوغلىۋەتتى. ھالبۇكى، زۆھرە مۇزلىماقتا ئىدى. ئۇنى ئىسسىتقۇدەك ئەر زادى نەدە؟! زۆھرە يوتقانىنى چىڭ قۇچاقلاپ ئۇنسىز ياش تۆكەتتى، ئوڭدا ياتسا ئارمانغا مەڭگۈ يېتەلمەيدىغاندەك غەلىتە تۇيغۇدا بولاتتى، يانچە ياتسا غېرىبلىق باساتتى، بوش قالغان قۇچاقلىرىدا قاغجىراپ كەتكەن بىر مۇھەببەت نالە قىلاتتى.

زۆھرە ئىلگىرى راھەت دەپ ئويلايدىغان كېچىمۇ

يېقىندىن بېرى ئارامبەخش تۇيۇلمايدىغان بولۇپ قالدى، ئىزتىراپ، تەشنالىق كۈچىيىپ كەتتى؛ كۈندۈزى ئالدىراش ئىش قويىنىغا ئۆزىنى ئاتسا كاللىسى نورمال ئىشلەپ، يۈرىكى جايىدا سوقاتتى. ئەمما كېچە ئارام ئالغاندا ئۆزى ھەققىدىكى تۈگمەس ئويلىنىشلىرى باشلىناتتى، ئۇيقۇسى قاچاتتى؛ ۋاز كېچىلمەس پىلانلىرى، بېزەك خام خىياللىرى ئولىشىپ كېلەتتى، ئەتە-ئۆگۈنلۈك بەختىنىك غېمى نېرى كەتمەيتتى، ئۆزگەرمەيۋاتقان تەقدىرىدىن ئىچى سىقىلاتتى.

بىر كۈنى چۈشتە خالىد رېستۇراندا توساتتىن پەيدا بولۇپ قالدى، ئۇ يەنە بىر تەك دېمەتلىك ئەرەب بىلەن بىللە كەلگەنىدى؛ ئىككى ئەرەبنىك ئوت چاقناپ تۇرىدىغان كۆزلىرى زۆھرەگە تەڭلا تىكىلدى. زۆھرە مۇشۇنداق كۆزلەرگە ئىنتىلگەن بىلەن بۇنداق ئادەملەرنىك ئۆزىگە ئىنتىلمەيتتى. مىللەت پەرقى، ياش پەرقى، سالاھىيەت پەرقىدىن باشقا يەنە بىر تالاي پەرقلەر ئوتتۇرىنى بۆلۈپ تۇراتتى. زۆھرە خالىدنى كۆرۈپ ئاشۇ ئۇنتۇلماس قاباھەتلىك كېچىنى يادىغا

ئالدى، تېگىدىن داۋالغۇپ تۇرىدىغان كۆل سۈيىدەك جىمجىت روھىي دۇنياسى چالغىنىپ كەتتى؛ شۇ كېچىدە قۇرئاننى كۆرۈپ پەيلىدىن يېنىپ، ھايۋاندىن ئادەمگە ئايلانغان خالىد ھازىر يەنە ھايۋانلىقىنى داۋاملاشتۇرۇۋاتامدۇ ياكى ئادەملىك يولىغا قايتتىمۇ، زۆھرە بۇنى بىلمەيتتى. ئۇ بىر يىلدا خېلىلا قېرىغاندەك كۆرۈنەتتى، ئەمما كۆزى ئۆلگۈچە قېرىمايدىغاندەك ئۆيناپ تۇراتتى. ئۇ كېلىپلا زۆھرەدىن ئەھۋال سورىدى، يېنىدىكى ئەرەب بىر چەتتە زۆھرەگە تىكىلىپلا تۇراتتى. خالىد ئۇنى «دوستۇم ھۈسەين» دەپ تونۇشتۇردى، ئايرىم ئۆيدە غىزالىنىدىغانلىقىنى ئېيتتى. چۈشتە ئايرىمخانىلار كەچقۇرۇندەك جىددىي بولمايتتى. زۆھرە ئۇلارنى ئەڭ چىرايلىق بېزەلگەن بىر ئايرىمخانىغا باشلىدى. ئۇلار ئايرىمخانىغا كىرگەندىن كېيىن چاپانلىرىنى سېلىپ، ئازادە ئولتۇرۇپ زۆھرەگە قانغۇدەك كۆز سېلىشتى؛ تاماق بۇيرۇتقاچ، زۆھرەنى بىر دەم توختىتىپ پاراڭ سالدى. ھۈسەين خالىدتەك ئىتتىك گەپ قىلمايتتى، كۆزى ياشلاردەك ئۆيناپ تۇرغان بىلەن

مىجەزى شۇ يېشىغا خاس تەمكىن كۆرۈنەتتى. خالىد ئۇنى تەپسىلىي تونۇشتۇرۇۋاتقاندا ئۇ ئىسسىم كارتوچكىسىنى زۆھرەگە ئۇزاتتى ۋە زۆھرەگە ئۇنتۇلغۇسىز بىر چىراي ئىپادىسىنى سۇندى. زۆھرە ئۇنىڭ بەھرەيىن ئەلچىخانىسىدا ئىككىنچى دەرىجىلىك كاتىپ ئىكەنلىكىنى ئۇقتى. ئۇلار ئەرەبچە پاراڭلىشىشقا باشلىغاندىن كېيىن زۆھرە ئۇ يەردىن چىقىپ كەتتى. ئەمما ئۇلار زۆھرەنى پات-پات چاقىرتىپ، ئۇنى-بۇنى بۇيرۇتۇپ تۇردى. زۆھرە بۇ يەردە چەت ئەللىك مېھمانلارغىمۇ مەسئۇل بولغاچقا ئىككەيلەنگە قىزغىن مۇلازىمەت قىلدى. ماڭدىغان چاغدا ھۇسەيىن زۆھرەگە 100 كوي تۇتقۇزۇپ قويدى، مۇلازىمەتچىلەرگە ئايرىم ھەق بېرىش گەرچە چەت ئەللىكلەرنىڭ قائىدىسى بولسىمۇ، بۇ يەردە ئۇنداق ئىش يوق ئىدى؛ ئادەم كۆپ، ئىشلەمچى كۆپ، مۇلازىمەتچىنىڭ قەدرى يوق بۇ دۆلەتتە چەت ئەللىكلەر ئايرىم ھەق دېگەننى ئۇنتۇپلا كېتىشكەنىدى. ھۇسەيىن ئايرىم ھەقنى ئەمەلىيەتتە كۆڭلىنى ئىپادىلەپ بەرگەنىدى، زۆھرە ئۇنىماي باققان

بولسىمۇ ئاخىر قوبۇل قىلدى. خالىد بولسا زۆھرەگە بېرىدىغىنىنى بۇرۇنلا بېرىپ بولغاندەك، زۆھرەنىڭ ئىپپەت-نومۇسىغا تەگمىگەنلىكىنى ئۇنىڭغا بەرگەن تەڭداشسىز بايلىقى دەپ ھېسابلايدىغاندەك مەغرۇر تۇراتتى.

بىر كۈنى خالىد ماشىنىسىنى ھەيدەپ رېستورانغا ئۆزى يالغۇز كەچتە كەلدى. تامىقىنى يەپ بولغاندىن كېيىن زۆھرەنى چاقىرىپ بىر يەرگە ئاپىرىپ ئويىنىتىپ كېلىشكە تەكلىپ قىلدى. زۆھرە چىرايلىق رەت قىلدى. يەنە بىر ھەپتىدىن كېيىن ئۇ چۈشتە كېلىپ زۆھرەگە ئايالىنىڭ ئۆز دۆلىتىدىن تۇنۇگۈن كەلگەنلىكىنى، زۆھرەگە سوۋغاتلىق نەرسىلەر ئالغاچ كەلگەنلىكىنى، ئۆيىگە بىر بېرىپ كېتىشىنى ئېيتتى. زۆھرە سىرتتا كۆرۈشۈشنى ئېيتىپ تۇرۇۋالدى. خالىد گەپ-سۆز قىلماي تامىقىنى يەپ كېتىپ قالدى، ئىككىنچى كەلمىدى.

ئەمما ھۇسەيىن پات-پات يالغۇز كېلىپ تاماق يەپ كېتەتتى، زۆھرە بىلەن ئەرەبچە ئاھاڭغا خاس ئىنگلىز

تىلىدا ئالدىرىمايلا سۆزلەپ پاراڭلىشاتتى. زۆھرە 40 ياشلاردا بولسىمۇ، 50 ياشلىق ئادەمدەك چوڭ كۆرۈنىدىغان بۇ ئەرەبنىڭ تەمكىنلىكىنى، مۇلايىملىقىنى ياقتۇرسىمۇ، شوخلۇقى كەتمەيدىغان كۆزلىرىدىن يەنىلا ئەنسىرەيتتى. بۇ كۆزلەرنىڭ بىر يېرى خالىدنىڭ كۆزلىرىگە ئوخشايتتى، خالىدتىن قاتتىق قورقۇپ كەتكەن زۆھرە بۇنداق كۆزلەرنىڭ سېھرىگىمۇ ئاسان ئالدانمايتتى. زۆھرە ئۇنىڭ كۆزىدىن باشقا تەرەپلىرىدىن بىزار بولغۇدەك ئالامەتلەرنى كۆرمىدى، ئۇنى ئادەتتىكىدەك دوستانە ئالاقە قىلىشقا بولىدىغان ئادەم دەپ بىلدى. ئەمما ھۇسەيىن زۆھرەگە بۆلەكچى قىزغىن ئىدى، ھەر قېتىم كەلسە زۆھرەگە پۇل تۇتقۇزۇپ قويياتتى؛ بەزى كۈنى چۈشتىن كېيىن تېلېفون قىلىپ، بىكار ئولتۇرۇپ قالغان زۆھرەنى يېقىپ ئەتراپتىكى سودا سارايلىرىغا ئەكىرىپ، ئۇنىمىغىنىغا قويماي قىممەت باھالىق كىيىملەرنى ئېلىپ بېرەتتى. بىر قېتىم تېخى ئۇنىڭغا شېۋىتسارىيىنىڭ داڭلىق سائىتىدىن بىرنى ئېلىپ بەردى. زۆھرە بۇ نەرسىلەرنىڭ

ئۆزىگە تەۋە بولغىنىغا خۇشال ئىدى، ئۆزى ئارزۇ قىلغان بەختكە ئېرىشىۋاتقاندەكمۇ قىلاتتى؛ ئەمما بۇنىڭمۇ ھامان بىر كۈنى ھېسابىنى بېرىدىغانلىقىنى ئويلىسا بىئارام بولاتتى؛ جاھاندا ھېچ يەردە بىكارلىق تاماق يوق ئىدى؛ ھۈسەيىن گەرچە ئۇ ئىشلارنى ئاكىسى سىڭلىسىغا كۆيۈنگەندەكلا قىلسىمۇ، چىرايىدا غەيرىي نىيەت، جىنسىي تەمەگەرلىك ئىپادىلىرى كۆرۈنمىسىمۇ، زۆھرە يەنىلا ئەنسىرەيتتى؛ چۈنكى ئەينى چاغدا خالىدمۇ ئۇنىڭغا دەسلەپتە ياخشى مۇئامىلە قىلىپ، كېيىن ئەپتى-بەشرىسىنى ئاشكارىلىغاندى. ھۈسەيىننىڭ خاراكتېرى گەرچە خالىدقا ئانچە ئوخشىمىسىمۇ، زۆھرە ئۇلارنىڭ ماھىيىتىنى ئوخشاش دەپ بىلەتتى.

ھۈسەيىن بىر ئاي يوقاپ كېتىپ، بىر كۈنى چۈشتە رېستورانغا كەلدى ۋە تاماق يەپ ئولتۇرۇپ زۆھرەگە ئەلچىخانىدا خىزمەتچى بولۇپ ئىشلەش تەكلىپىنى قويدى. زۆھرەنىڭ كۆز ئالدى يورۇپ كەتتى، ھۈسەيىن بۇ گەپلەرنى سالماقلىق، ئەستايىدىللىق بىلەن دەۋاتاتتى. ھۈسەيىن ئېيتقان 400 دوللار ئىش ھەققى

زۆھرەنىڭ بۇ يەردىكى ئۈچ ئايلىق ئىش ھەققىگە توغرا كېلەتتى.

ـ ئۇ يەرگە بارسام نېمە ئىش قىلىمەن؟ـ دېدى زۆھرە ئىشلىيەلمەي قېلىشىدىن ئەنسىرىگەندەك.

ـ باشقا ئىش يوق، كۈندە بىر ۋاق ئىشخانا تازىلاپ قويىسىز، چاي ئەكىرىپ بېرىسىز. مېھمان كەلسە بىزگە مەلۇم قىلىسىز، رۇخسەتسىزنى ئېلىپ ئاندىن ئىشخانىمىزغا باشلاپ كىرىسىز... مۇشۇ يەردە قانداق قىزغىن ئىشلىگەن بولسىڭىز ئۇ يەردىمۇ شۇنداق ئىشلىسىڭىز بولىدۇ.

ـ بۇ ئىشلارنى ئەلۋەتتە قىلالايمەن.

ـ راستىنى ئېيتقاندا، سىز بۇ ئىشلارغا زايە كېتىپ قالىسىز. شۇنداقتىمۇ ئىشلەپ تۇرسىڭىز كېيىنچە دەرىجىڭىزنى ئۆستۈرىمىز، مائاشىڭىزمۇ ئۆسىدۇ.

ـ بولىدۇ، مەن ئىشلەي.

ـ بىر ھەپتىدىن كېيىن ئىشقا چۈشسىڭىز بولىدۇ، سىزنى ئەلچىخانىدا ساقلايمەن.

بىر ھەپتىگىچە زۆھرە رېستوران خوجايىنى بىلەن

بولغان ھېساب-كىتابىنى ئۈزدى، ياتىقىدىكى سىڭىلچاقلىرى بىلەن خوشلاشتى. ئەلچىخانا رايونىغا يېقىن ئەرزان باھالىق ئىجارە ئۆيلەرنى ئىزدەپ، يېرىم يەر ئاستى ئۆيىدىن بىرنى تاپتى. بۇ ئۆي يېزىلاردىكى چوڭ گەمگىلا ئوخشايتتى، دېرىزىسىدىن يولدا ماڭغان ئادەملەرنىڭ پۇتىنى كۆرگىلى، ئاياغ تىۋىشلىرىنى ئاڭلىغىلى بولاتتى. زۆھرە بۇ ئۆيگە كىرىپ، بېشىغا خۇددى بىر كىملەر دەسسەپ مېڭىۋاتقاندەك ھېس قىلىپ ئىچى پۇشتى، ئەمما تۇنجى قېتىم بۇ شەھەردە قورقماي ئۆي كىرالاپ ئولتۇرالىغانلىقىدىن، ئۆزىنىڭ بىر كىشىلىك ئەركىن دۇنياسى بولغانلىقىدىن خۇرسەن بولدى.

ئادەملەر قۇرتتەك مىغلداپ تۇرغان بۇ شەھەردە باش سىغقۇدەك بىر جايىنىڭ تېپىلىشى، جاننىڭ ئارامبەخش ئىمكانلارغا ئېرىشىشى ئاسان ئەمەس ئىدى. زۆھرە شۇنچە تار ئۆينىمۇ كەڭ ھېس قىلدى، شاۋقۇن-سۈرەنگە قارىماي دېرىزىنى ئېچىپ ھاۋا ئالماشتۇردى، كونا ئۆي جابدۇقلىرىغا ھەۋەس بىلەن

قاراپ چىقتى. ئۆي ئىگىسى موماي ئۇنىڭغا كارىۋات ياپقۇچ ۋە يوتقان كىرلىكلىرىنى ئالماشتۇرۇپ بېرەي دېگەن بولسىمۇ ئۇنىماي، بىر كۈنى مەخسۇس بازار چۆرگىلەپ ھەممىنى ئۆزى ئالدى؛ ئۆينى بىر باشتىن رەتلەپ تۈزەشتۈردى، تام ۋە تورۇستىن باشقا ھەممە يەرنى سۈپۈرۈپ تازىلىدى، كارىۋات بېشىغا گۈل قويدى؛ بىر نەچچە كۈن كۆڭۈل قويۇپ ئىشلەپ، ئادەم ئولتۇرمىغىلى خېلى بولغان مەينەت ئۆينى ئۆزىگە لايىق چىرايلىق ئۆي قىلدى. كەچتە كونا سافادا ئولتۇرۇپ، سۈرىتى ئانچە ياخشى چىقمايدىغان كونا تېلېۋىزورغا قاراپ گازىر چاقتى، خىيال سۈردى، خىيالىنىڭ بېسىمىدىن دېمىنى ئالالماي قالغاندا كارىۋاتقا ئۆزىنى تاشلاپ، ئۆزى باشلاپ ئۆزى ئاياغلاشتۇرىدىغان، ئۆزى توقۇپ ئۆزى چۈۋۈيدىغان ھەر خىل پىلانلىرىنى، ئىستەك-ئارزۇلىرىنى ئوتتۇرىغا تۆكتى، بىر باشتىن تىزدى، ئۈمىدسىزلىنىپ ئۇنى قالايمىقان قىلۋەتتى، يېڭىۋاشتىن يەنە تىزدى. بۇمۇ بىر ئويۇن ئىدى. ئادەم ئۆز ھاياتىنىڭ قۇرغۇچىسىمۇ ياكى پاسسىپ ئىجراچىسىمۇ؟ ھە دېسە تەقدىرىمنى

ئۆزۈم ئۆزگەرتىمەن دەيدىغانلارنىڭ ئېتىقادى سۇس بولامدىغاندۇ؟! زۆھرە نامازنى نېمىشقا تاشلىۋەتكەنلىكىنى چۈشەندى. ئۇ تىرىكچىلىككە، ئەركىن ياشاشقا مەھكۇم ئىدى؛ بۇ هالدا نامار ئاۋارىچىلىك بىلىندى؛ ئۇنىڭچە بولغاندا، نامار خاتىرجەم، ئالدىرىماس ئادەملەرنىڭ ئىشى ئىدى؛ دېھقانلار، خىزمىتى يوق خوتۇنلار، قارىم بولىدىغان تالىپلار ئەنە شۇ تائىپىغا كىرەتتى؛ ئۇ دۇنيا ۋە نامار يېزىدىلا قالغان، شەھەردە بولسا بۇ دۇنيا ۋە ئويۇن-كۈلكە بار ئىدى؛ بۇ دۇنيانىڭ بارچە مەئىشەتلىرى توپلانغان شەھەردە ئۇ دۇنيانى ئويلاشقا نەدە ئىمكان؟! شۇنداقتىمۇ زۆھرە گەمدەك بىر ئۆيگە كۆچكەندىن بېرى ئۆزىنى گۆرگە يېقىن هېس قىلىدىغان بولۇپ قالدى، بۇ تەبىئي هالدا ئۇ دۇنيالىق خىيالنىمۇ باشلاپ كېلەتتى. ئۆيدىكى كونا تېلېۋىزور، كونا ئەشيالار، يولدىكى «هايات» ئادەملەرنىڭ هەربىر تەلىنىۋاتقان پۇتلىرى، سىگنال چالىدىغان ماشىنىلارمۇ بەزىدە، بولۇپمۇ ئەل ئايىغى بېسىققان

كېچىده قاراڭغۇ دۇنياغا ئائىت ۋەھىمىلىك خىياللارنى توسۇۋېلىشقا قادىر ئەمەس ئىدى؛ ئۇ شۇنداق قورقۇنچلۇق تۇيغۇلاردىن قۇتۇلالمىغان ئاخشىمى تېلىۋىزورنى ئۆچۈرمەي ئۇخلاپ قالاتتى؛ تېلېۋىزوردا زامانىۋى هايات قاينايتتى، ئادەملەر سۆزلەپ هارمايتتى. ئەمما كۆزى يۇمۇق زۆهره بۇ هاياتتىن تامامەن ئايرىلىپ، ئۇ دۇنياغا كۆچۈپ كەتكەندەك جىمجىت ياتاتتى. هەقىقەت تېلېۋىزوردا ئەمەس، زۆهرەنىڭ خىيالىدا ئىدى. زۆهره خۇدانى ياد ئېتىپ خاتىرجەم بولۇشنىڭ مۇهىملىقىنى، ئۇ دۇنياغا يۈزلىنىشنىڭ ۋاز كېچىلمەس بىر ئىش ئىكەنلىكىنى ئويلاپ يەتتى، مۇشۇ ئۆيده تۇيۇقسىز ئاغرىپ ئۆلۈپ قالسام خەنزۇ موماي ئۆلۈكۈمگه قاراپ قويارمۇ ياكى تالاغا ئەچىقىپ تاشلىۋېتەرمۇ؟ جاهاندا مۇمكىن بولمايدىغان ئىش بارمۇ؟ نى قىزلار توي قىلمايلا ئۆلۈپ كېتىدىغۇ؟ دېگەنلەرنىمۇ ئويلىدى. يالغۇزلۇقتا ئۆلۈمنى ئويلىمايدىغان ئىش بولامدۇ؟ هەتتا ئادىلەمۇ ئويلىشى مۇمكىن. ئۇ بىر چاغدا زۆهرەگه:« مەن بىر ئەرنىڭ

ئاستىدا يېتىپ ئۆلگەندىن، ئۈستىدە يېتىپ ئۆلسەم دەيمەن...» دەپ ئەسەبىيلەرچە قاقاخلاپ كۈلۈپ كەتكەنىدى؛ ئادىلە بۇ چاغدا بىر يەردىن ئىچۈپلىپ كەلگەنىدى. ساق چېغىدا بولسا: « مەن ئۆزۈم ياخشى كۆرگەن بىر يىگىتنىڭ قۇچىدا ئۆلۈپ كېتىشنى ئارزۇ قىلىمەن» دەيتتى.

ئۇ ئادىلەنىڭ قېشىدا تۇرغان مەزگىلدە ئەركىن ـ ئازادە نەپەسلىنەلمەيتتى، ئىچى سىقىلىپ تۇراتتى، ئۆزىنىڭ ئايرىم بىر دۇنياسى بولۇشنى ئارزۇ قىلاتتى؛ ئەمما ئايرىم دۇنياغا چىقىپ يەنىلا كۆڭلى ئېچىلالمىدى. شۇنداقتىمۇ ئۇ ئادىلە يېنىدا تۇرغاندا بىلىنمىگەن، سەل قارىغان، ئويلاپ يېتەلمىگەن ئىشلارنى ئويلاشقا، ئۆتمۈشنى يەكۈنلەپ، كەلگۈسىگە ئۆزىنىڭ نەزىرى بىلەن قاراپ بېقىشقا مۇۋەپپەق بولدى. يالغۇز قالغان زۆھرە بۇرۇنقى ئېتىقادىنى ياد ئەتتى، ئەمما كۆنۈپ قالغان ئادىتىنى تۈزەتمىكى تەس ئىدى. سەھەردە بىر ۋاق نامازئوقۇي دەيتتى، قويالمايتتى. ئەگەر كېچىسى قاباھەتلىك چۈش كۆرۈپ قورقۇپ كەتسە،

تەقۋالىقى يادىغا يەتسە خۇدانى ياد ئېتىپ
ئارىلاپ-ئارىلاپ بامداتنى ئوقۇپ قويياتتى.

زۆھرە كېچىسى «ئەرۋاھ»تەك تۇنەپ، كۈندۈزى ئىشقا خۇشال ماڭاتتى. ئەلچىخانا رايونىدىكى پاكىز يوللارغا، قويۇق دەرەخلەرگە، سېرىق چاچلىق، كۆك كۆزلۈك ئوماق باللىرىنى يېتىلىۋالغان، ئامېرىكىنىڭ كىنولىرىدا تولا چىقىپ تونۇش بولۇپ كەتكەن، ئۆز دۆلىتىدىن كېلىپ بۇ شەھەردە باشقىچە رومانتىك ھايات كەچۈرۈۋاتقان چەت ئەللىكلەرگە زوقلىنىپ قارايتتى.
زۆھرەگە قىزىقىپ قارايدىغانلارمۇ كۈندە ئۇچرايتتى.
زۆھرە ئۆزىنىڭ چىرايىغا بەكمۇ ئىشىنىپ كەتمەيتتى، بۇ ئىشەنچنى ئاساسەن ئەرلەرنىڭ كۆزلىرىدىن تاپاتتى، لېكىن ئەرلەرنىڭ تولىسى شەھۋەتپەرەس بولغاچقا، بۇ كۆزلەرمۇ ئىشەنچلىك ئەمەس ئىدى. زۆھرەگە بىردىنبىر ئىشەنچلىك نەرسە سالغان ئادەم سىيىت قارى.

زۆھرە گۆردىن قېچىپ ھاياتلىققا كېتىۋاتقاندەك خۇشال ماڭاتتى، ئىشخانىغا بېرىپ، ھۇسەيىن ۋە باشقا ئەرەبلەر بىلەن كۆرۈشۈپ بولۇپ، ئىشنى قىلاتتى.

ئەمەلىيەتتە، ھۈسەيىن دېگەندەك، قىلغۇدەك جىق ئىش يوق ئىدى، چاي توشۇيدىغان، ئىشخانا تازىلايدىغان ئىشلارنى ئەلچىخانا بۇرۇنلا يالليۇالغان خەنزۇ قىزلار قىلاتتى. زۆھرە ئەلچىخانا بىناسىنىڭ بىرىنچى قەۋىتىدىكى سالوندا تېلېۋىزور كۆرۈپ، گېزىت ژاراقلاپ، قەھۋە ئىچىپ ئولتۇراتتى. ھۈسەيىن پات-پات چاقىرىپ، چاي ئەكىرىپ، قەھۋە دەملەشكە بۇيرۇغاندىن باشقا، ھېچكىممۇ ئۇنى ئىشقا بۇيرۇمايتتى.

ھۈسەيىن زۆھرەنى داۋاملىق تاماققا تەكلىپ قىلاتتى، بازارلارنى ئايلاندۇراتتى، بىرەر كىيىم ياكى زىبۇ زىننەتكە زۆھرەنىڭ كۆزى چۈشكەنلىكىنى بايقاپلا قالسا شۇنى ئېلىپ بېرىمەن دەپ تۇرۇۋالاتتى، زۆھرە قىممەت باھالىق زىبۇ زىننەتلەرنى تاقاشنى رەت قىلدى، چۈنكى ئۇنى ئېلىپلا قالسا ئۆزىنى ئۇنىڭ خوتۇنى بولۇپ قالىدىغاندەك ھېس قىلاتتى؛ ئەمما ھەشەمەتلىك سودا سارايلىرىدىكى كىيىم، ئاياغ، سومكا، ئەتىر، پەرداز بۇيۇملىرى زۆھرەنىڭ ئىچىنى قىززىتاتتى؛ كۆركەم، سۈپەتلىك ماللارنىڭ جۇلاسىدىن كۆزىنى ئۈزەلمەي

قالاتتى ۋە ئۇنىڭغا ئىگە بولۇش تەقەززاسىدا ھۇسەينىگە قانداقلارچە «مەيلى» دەۋەتكىنىنى تۇيماي قالاتتى. سودا ساريىدىن چىققاندا سومكىلار قولىغا پاتماي قالاتتى، توپ سېتىش بازىرىدىن مال ئېلىپ دۆڭكۆۋۈرۈكتە پۇل قىلىدىغان ئاياللاردەك چىدامچانلىق ۋە خۇشاللىق بىلەن سومكىسىنى قوش قوللاپ كۆتۈرەپ ماڭاتتى، ئاندىن ھۇسەيىن ئۇنىڭغا يارەملىشىپ ماشىنىغا بېسىپ بېرەتتى. زۆھرە ياتاق ئۆيىگە ئاز قالغاندا ماشىنىدىن چۈشۈۋالاتتى. بىر قېتىم ھۇسەيىن ئۇنىڭ نەدە تۇرۇۋاتقانلىقىنى سورىدى ۋە سومكىسىنى بىللە كۆتۈرۈشۈپ «گەمە ئۆي»گە كىرىپ، ھەيران قالدى:

ـ مەشەدە تۇرۇۋاتامسىز؟

ـ ھەئە، بۇ ئەتراپتا ئۆي ئىجارىسى بەك قىممەتكەن.

ـ بۇنداق يەردە ئادەم ئەمەس، چاشقانلار ياشايدۇ...ـ دېدى ھۇسەيىن ۋە بۇ گەپنىڭ زۆھرەگە تېگىپ كېتىشىدىن ئەنسىرەپ ئۇنىڭغا ئاچچىقلىغاندەك سۆزلەپ كەتتى، ـ نېمىشقا قىممەت

بولسىمۇ بىنانىڭ ئۈستىدىن ئۆي كىرا قىلمايسىز؟ پۇل يېتىشمىسە نېمىشقا ماڭا دېمەيسىز؟

ـ پۇلغۇ يوق ئەمەس، لېكىن كىرالىق ئۆيگە جىق پۇل خەجلەشنى خالىمىدىم...

ـ دېمەك، مۇشۇنداق ياشاشقا رازى بولدىڭىز؟

ـ مەن ئىلگىرى ئايرىم ئۆي كىرالاپ باقمىغان، تەجرىبەم يوق؛ ۋاقتىنچە يېتىپ تۇراي دېگەن، كېيىنچە باشقا يەردىن ئۆي ئىزدەپ باقاتتىم...ـ دېدى زۆھرە تۇزەپ قويغان، ئۆزى چوڭ بىلىپ كەتكەن بۇ دۇنياسىدىن خىجىل بولۇپ.

ـ مەن سىزنىڭ بۇنداق مەينەت، قاراڭغۇ يەردە تۇرىدىغانلىقىڭىزنى پەقەت ئويلىماپتىكەنمەن، ئۆمرۇمدە بۇنداق ناچار ئۆينى كۆرمىگەنمەن؛ ئەتىلا بۇ ئۆيدىن كۆچۈپ كېتىڭ، مەن سىزگە ئىشخانىغا تېخمۇ يېقىن يەردىن ياخشى ئۆي تېپىپ بېرەي.

ـ مېنىڭ ئۇنداق قىممەت ئۆينى كىرالىغۇم يوق،ـدېدى زۆھرە تارتىنىپ ھەم نېمىندۇر تاما قىلىپ،ـ مەن نامرات ئائىلىدە چوڭ بولغان، ئائىلىمىز نامرات،

ئۇلارغا ئىقتىسادىي جەھەتتىن ياردەم قىلمىسام بولمايدۇ...

ـ پۇلنى مەن چىقىرىمەن، سىز شۇ ئۆيدە گۈلدەك ئېچىلىپ تۇرۇڭ بەرسىزلا بولدى،ـ دېدى ھۈسەيىن كۈلۈمسىرەپ،ـ قاراڭە چىرايىڭىزغا، نېمىشقا كۆكرەپ كەتكەندۇ دېسەم ئەسلىدە چاشقانلارنىڭ ماكانىدا يېتىپ تۇگىشىپ كېتىپتىكەنسىز!

ـ ۋۇي، بۇنداق قىلىسىڭىز قانداق بولىدۇ!ـ دېدى زۆھرە خۇشاللىقىدىن ئۆزىنى تاپالماي،ـ ھېلىمۇ ماڭا ئاجايىپ ياخشىلىقلارنى قىلىۋاتىسىز. بۇنداق قىلىۋەرسىڭىز مەن خجىل بولىدىكەنمەن.

ـ ئاجىزلارنى يۆلەش كېرەك، شۇنچە پۇلنى نېمە قىلىمىز؟ بەزىلەر ئۆزى ئۈچۈنلا پۇل خەجلەپ ھايۋانداك ياشايدۇ، بەزىلەر باشقىلارنىڭ ھاجىتىدىن چىقىپ ئۇلاردىنمۇ بەكرەك خۇشال بولىدۇ. مەن شۇ تاپتا سىزدىنمۇ بەك خۇشال، بۇنىڭغا ئىشىنەمسىز؟

ـ ئىشىنىمەن، سىز مەن بۇ ئۆمرۈمدە ئۈچراتقان ئەڭ ئېسىل ئادەم.

ھۈسەيىن چىرايىدىكى كۈلكىنى يوقاتماي زۆھرەگە مەنىلىك قاراپ قويدى، زۆھرە ئۇنىڭ كۆڭلىدىكىنى چۈشەندى؛ چۈشەندىيۇ ئەنسىرەپ، شامال سوققان ياپراقتەك تىترەپ كەتتى. ناھايەت، ھۈسەيىن سالاپىتىنى يوقاتمىدى، سائىتىگە قاراپ قويۇپ « ۋاقتىمۇ بىر يەرگە بېرىپ قاپتۇ، مەن ماڭاي، ئەتە كۆرۈشەيلى» دەپ كەينىگە ياندى، «گەمە»دە نەپەسلىرى يېتىشمەي قالغاندەك تالاغا ئالدىرىدى؛ زۆھرە ئۇنىڭ كەينىدىن ئازادىلىككە چۆمۈپ ئۇزىتىپ چىقتى، «چاشقان» گويا «مۈشۈك»نى يولغا سالدى. ھۈسەيىن ماشىنىسىغا جايلىشىۋالغاندىن كېيىن زۆھرە بىلەن كۈلۈمسىرەپ خوشلاشتى. زۆھرە ئۆزىنىڭ خۇشاللىقى، ھاياجىنى بىلەن قالدى. بۇ ھاياجان ۋاقىتلىق بولسىمۇ، يوقالماس ۋە ۋاز كېچىلمەس ئىدى. ئۇ ئەڭ يېشى چوڭ بولسىمۇ سۆيۈملۈك ئەر ئىدى، زۆھرە مەيلى ئەڭ بولسۇن، مەيلى ئامبىرىكىلىق بولسۇن، ھەر قانداق ئەرنىڭ مەرتىلەشكەنچە سۆيۈملۈك ۋە ياش كۆرۈنىدىغانلىقىنى ھېس قىلدى.

ئەتىسى ھۇسەيىن زۆھرەنى چەت ئەللىك دىپلوماتلار ئولتۇراق رايونىغا ئېلىپ كېلىپ، بىنانىڭ ئەڭ ئۈستىدىن ئىككى ھۇجرا، بىر سالونلۇق ئازادە ئۆينى كىرالاپ بەردى. بۇ ئۆي ھېلىقى «گەمە» بىلەن ئاسمان-زېمىن پەرقلىنەتتى؛ ئۆينىڭ بېزىلىشى كاتتا بولۇپ، ئىچىدە ئۆي جاھازىلىرى، پەردە-ياستۇقلىرىدىن تارتىپ ئېلېكتر سايمانلىرى ۋە قازان-قومۇشقىچە ھەممە نەرسە تەل ئىدى. ھۇسەيىن بۇ ئۆيدە سەل ئىلگىرى ئەرەب خىزمەتچىلەر تۇرغانلىقىنى، ئاشخانىنى خاتىرجەم ئىشلەتسە بولىدىغانلىقىنى ئېيتتى. زۆھرە كۈن نۇرى تولۇق چۈشىدىغان ھۇجرىلارغا، بالكونغا، تازلىق ئۆيىگە كىرىپ چىقتى، ھەممە نەرسىگە زوق، ھەۋەس بىلەن نەزەر سالدى. بۇ ئۆي، بۇ گۈزەل دۇنيا ئەمدى ئۇنىڭ بولاتتى. ئۇ چۈشەپ كەلگەن پەيزى تۇرمۇش مانا بۈگۈن مۇشۇ سائەتتىن باشلاپ رېئاللىققا ئايلىناتتى. ئۇ كۆز ئالدىدىكى ئىشەنگۈسىز ھالەتنىڭ مەستخۇشلۇقىدا لەيلەپ، ياتاق ھۇجرىسىغا كىرىپ كارىۋات ياپقۇچلىرىنى سىلاپ قويدى، پەردىلەرنى تۇتۇپ تارتىپ

باقتى.

زۆھرەنىڭ «گەمە» ئۆيگە تۆككەن تەرى بىكارغا كەتتى، خەنزۇ موماي بىر ئاي توشمىسمۇ بىر ئايلىق ھەقنى تولۇق ئالدى. زۆھرە شۇنچە مەرتلىكلەر ئالدىدا چۈپەيلىششىنى خالىماي مومانىنى رازى قىلىپ، بىر نەرسىلىرىنى يىغىشتۇرۇپ، يېڭى ئۆيگە كۆچۈپ كەلدى. بۇ ئۆينى جاپا چېكىپ تازىلاش كەتمىدى. ئۆينىڭ ھەممە يېرى راھەتبەخش، ئارامبەخش ئىدى، ھەممە نەرسە يېڭى خوجايىنغا « كەل، ھۇزۇرلان» دەپ ئېچىلىپ تۇراتتى. ئۇ قوش كىشىلىك كارىۋاتقا ئۆزىنى تاشلاپ غۇلچىنى كەردى، ھۇزۇرلىنىپ كېرىلدى، ئېغىناپ كۈلدى. ئاندىن پەردىلەرنى تولۇق قايرىۋېتىپ شەھەر مەنزىرىسىگە كۆز تاشلىدى، « ئەي، دوزاخ ماكان، ئەمدى مېنىڭ جەننىتىمگە ئايلان!» دەپ ۋاقىرىغۇسى كەلدى.

قۇچاق ئاچقان ئارزۇ ۋە بەخت زۆھرەنىڭ ۋۇجۇدىنى ئورىۋالدى، ئازادە ئۆي ۋە كۆڭۈلدىكىدەك خىزمەت ھەر كۈنى دېگۈدەك يېڭىلىق، شادلىق بىلەن تولۇپ تاشتى.

ئۇ بۇ ئىمكانىيەتلەرگە شۇنچە ئاسان ئېرىشكەنلىكىگە ئىشەنگۈسى كەلمەيتتى؛ ئۇ بۇ تۇرمۇشتىن شۇنچىلىك مەست بولۇپ كەتتىكى، باشقىلارنىڭ جۇڭىسىدا تەرلەۋاتقىنىنى ئېسىدىن چىقاردى، بارلىق گۈزەل قىزلارغا ئوخشاش «مۇشۇ ھۆسن-لاتاپىتىم بىلەن بۇنداق بەختكە ئېرىشىشكە ھەقلىقمەن» دەپ ئويلىدى، ئىلگىرىمۇ كۆڭلىدە دائىم مۇشۇنداق ئويلىغاچقا بەختسىزلىكىدىن ئاھ ئۇرۇپ كەلگەنىدى. ئەرلەر ئاياللارغا بەخت يارىتىشى كېرەك، ھەر بىر ئايال ئەرلەردىن كېلىدىغان ئامەت ۋە خۇشاللىقنى قورۇنماستىن، خجىل بولماستىن، ئىككىلەنمەستىن قوبۇل قىلىشى كېرەك. مەيلى قايسى مىللەتتىن بولسۇن، ئەر بىلەن ئايال زاتى ئارىسىدا مۇشۇ قانۇنىيەت ھۆكۈم سۈرۈشى كېرەك. بەلكىم، ئاياللىق تەبىئىتىدىن بولسا كېرەك، يا بەلكىم ئاچكۆزلۈكىدىن بولسا كېرەك، زۆھرە بۇ ئامەت ۋە ئىمكانىيەتنى قوبۇل قىلدى؛ ھۈسەيىن ئۇنىڭغا شۇنچە يارەملەرنى قىلغانىكەن، قول بىلەن تۇتقىلى، سەزگىلى، راھەتلەنگىلى بولىدىغان

ماددىي بەختنى ئاتا قىلغانىكەن زۆھرە ئۇنىڭغا نېمە بىلەن جاۋاب قايتۇرۇشى كېرەك؟ بۇ زۆھرە ئۈچۈن قىيىن ئىدى، جاھاندا ھۆسەيىندەك ھېچنېمىنى تەمە قىلمايدىغان ئېسىل ئەر بارمۇ؟ ياكى ئۇمۇ كۆنلەرنىڭ بىرىدە، بەلكىم ئەتە يا ئۆگۈن، ئىككىنچى خالىد بولۇپ ئۇنىڭ ئىپپەت-نومۇسىغا تەھدىت سالارمۇ؟

ئادەتتە تەمكىن كۆرۈنىدىغان ھۆسەيىننىڭ كۆزلىرى جىم تۇرمايتتى، چىلىم چېكىپ تازا كەيىپ بولغاندا زۆھرەگە زوقلىنىپ قارايتتى. بۇ قاراش چىرايلىق بىر گۈلگە قاراشقا ئوخشىمايتتى. ئادەم گۈلدىن گۈزەللىك ۋە پۇراقتىن باشقىنى تەمە قىلمايدۇ. قىزلار گۈلگە ئوخشىتىلغان بىلەن بەربىر جانسىز نەرسىگە ئوخشىمايدۇ، ئۇنىڭدىن ئەرلەر مۇھەببەت، جىنسىيەت شادلىقى ئىستەيدۇ؛ جاھاندىكى ئەرلەرنىڭ ئايالىلارنى بويسۇندۇرۇش، ئىگىلىۋېلىش ئىستىكىگە گەپ توغرا كەلمەيدۇ. شەھۋەت ئەرلەرنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك ئېشەكتەك چاپتۇربدۇ. پەرق بار دېيىلسە پەقەت شۇ: بەزى ئېشەكلەر چاپقۇر، بەزىلىرى قاشاڭ... ھۆسەيىن

قايىسىغا تەۋە؟ زۆھرە ئۇنى نېمىشقا خالىدقا ئوخشاش ئەرلەر بىلەن تەڭلەشتۈرۈپ قالدى؟ بۇنى ۋاقىت ئىسپاتلايتتى، ۋاقىت دېگەن بۇ نەرسە ھەممە نەرسىنى، ھەتتا خىيالنىمۇ چۈۋۈپ تاشلاپ يوق قىلاتتى.

ھۈسەيىننىڭ بەزى كۈنلىرىدىكى چىرايى بەزى كۈنى يوق ئىدى. زۆھرە ئۇنىڭ چىرايىدىن كۆڭۈلسىزلىك بايقاپ قالسا شۇ ھامان غەش بولاتتى. ئۇنىڭ ئايرىم ۋاقىتلىرىنى قانداق ئۆتكۈزىدىغانلىقىنى، ئايرىم تۇرغاندا قانداق خىيال قىلىدىغانلىقىنى بىلگۈسى كېلەتتى؛ ھۈسەيىننىڭ خوتۇنى بارمۇ؟ بالىسى قانچە، ئۆزىگە ئوخشامدۇ خوتۇنىغىمۇ، ھېچنېمىنى بىلمەيتتى. بەزىدە قارىسا ئۇ شۇنچىلىك غەمكىن، چىرايى تۇتۇق ئىدىكى، دەردىنى پەقەت ئۆزىلا بىلىدىغاندەك، ئىچ-ئىچىدىن تۇگىشىپ كېتىۋاتقاندەك كۆرۈنەتتى، تاماكا ياكى چىلىم چېكەتتى، ھەممە نەرسىگە سوغۇق، پەرۋاسىز قارايتتى، بۇ ھالىتىنى زۆھرەگە ئاسانلىقچە كۆرسەتمەيتتى، ئۇنىڭغا « بۇ دۇنيادا پەقەت سىزلا مېنى خۇشال قىلالايسىز» دېگەندەك ئوچۇق چىراي مۇئامىلە

قىلاتتى. زۆھرە مۇشۇنىڭدىن رازى بولۇپ ئۆتۈۋەرسە بولاتتى، ئەمما خاتىرجەم بولالمىدى، ئۆزى چوڭ بىلىدىغان بۇ ئادەمنىڭ تارىخىنى بىلىشكە، ھەقىقىي يۈزىنى كۆرۈشكە قىزىقتى، شۇنداق بولغاندا ئۇنىڭ يوشۇرۇن خۇيى-پەيلى ۋە ئاللىقانداق مەقسىتىنى ئېنىق بىلەلەيتتى. شۇنداق قىلىپ زۆھرە ھۈسەينگە كۆڭۈل بۆلىدىغان بولۇپ كەتتى، ئۇنى دائىم ئويلايتتى؛ چىرايىنى، گەپلىرىنى ئەسلەيتتى؛ ھۈسەين ئىشخانىسىغا چاقىرتمىسا ياكى ئۇنى بىرەر كۈن كۆرمىسە نېمىشقىدۇر كۆڭلى يېرىم بولۇپ قالاتتى؛ بۇ ئۇنى ياخشى كۆرۈپ قالغانلىقىدىن ئەمەس، بەلكى خاتىرجەمسىزلىكتىن ئىدى. ئىشتىن قايتىپ ئۆيىگە كىرسە كۆڭلى ئېچىلىپ قالاتتىيۇ، دەسلەپكى كۈنلەردىكىدەك ھاياجانلىنىپ كەتمەيتتى، سومكىسىنى قويۇپ، كارىۋاتقا ئۆزىنى تاشلاپ خىيال سۈرەتتى؛ ۋاقىندا ئىسسىق سۇنى قويۇۋېتىپ راھەتلىنىپ ئوڭدا ياتقاندا ھۈسەيننى ئىشكىنى ئېچىپ كىرىپ قالىدىغاندەك ھېس قىلاتتى. مەيلى قانداق چاغدا بولسۇن ھۈسەيننى ھامان

بىر كۈنى مۇشۇ ئۆيدە كۈتۈۋېلىشقا مەجبۇر ئىكەنلىكىنى ئېسىدىن چىقارمايتتى، بۇ خۇددى ئەجەللىك كېسەلگە گىرىپتار بولغان بىمارنىڭ كارىۋاتتا ئۆز ئۇلۇمىنى كۈتۈپ ياتقىنىغا ئوخشايتتى.

دەرۋەقە، ھۈسەيىن بىر كۈنى كەچقۇرۇن يوقلاپ كەلدى، زۆھرە ئوخشىتىپ ئەتكەن پولونى يېدى، قېنىق دەملەنگەن چايىنى ئىچتى، تاماكىسىنى پۈرقىرىتىپ چەككەچ تېلىۋىزورغا قاراپ ئولتۇردى. تېلېۋىزوردا ئەرەب دۆلەتلىرىنىڭ قاناللىرى چىقاتتى، ھۈسەيىن «ئەلجەزىرە» قانىلىنى ئېچىۋىدى، دۇنيا نېفت بازىرىنىڭ ئەھۋالى بىلەن پەلەستىن ـ ئىسرائىلىيە توقۇنۇشى ھەققىدە خەۋەر چىقتى. ھۈسەيىن بۇ خەۋەرلەردىن بىزار بولغاندەك قانال يۆتكىدى، ئامېرىكىنىڭ سوقاش فىلىملىرى، فرانسىيىنىڭ كىيىم مودېللىرى، ئەرەب ئەللىرىنىڭ شوخ رىتىملىق ناخشا ـ مۇزىكىلىرى، تايلاند بىلەن فىلىپپىننىڭ دېڭىز بويىدا سەت بەدەنلىرىنى كۆرسىتىدىغان سەتەڭلىرى، جۇڭگولۇقلارنىڭ دورا ئېلانلىرى... بىر ـ بىرلەپ ئۆتتى. ھۈسەيىننىڭ دىققىتى

زۆھرەدە، زۆھرەنىڭ دىققىتى ھۈسەيىندە ئىدى.
ھۈسەيىن نېمىگىدۇر ئىككىلىنىپ ئولتۇراتتى؛ زۆھرە تەشۋىشلىك خىياللاردىن قۇتۇلالماي، ھوش-كاللىسىنى يىغالماي كالاكچىلىشىپ يۈرەتتى، قاچا يۈيۈۋېتىپ ئېھتىياتسىزلىقتىن بىر تەخسىنى چېقىۋەتتى؛ سۈنۈقلىرىنى تېرىۋېتىپ، ئەسلىگە كەلتۈرگىلى بولمايدىغان بۇ تەخسە ھەققىدە ئويلاندى...

ئالىيجاناب ھۈسەيىن ئاشۇنداق ئالىيجانابلىقىنى، مەرتلىكىنى، سالاپىتىنى يوقاتماي، ئىززىتىنى ساقلاپ جىممىدە كېتىپ قالسا بولاتتى، زۆھرە شۇنى تىلەيتتى. ئەمما ئۇ سافاغا چۆكۈپ، تېلىۋىزورغا قاراپ، توختىماي قانال يۆتكەپ ئولتۇراتتى، تېلىۋىزورنى راست كۆرۈۋاتقان ياكى ۋاقىت ئۆتكۈزۈۋاتقانلىقىنى ئۇققىلى بولمايتتى. ئۇ قانچە ئۇزۇن ئولتۇرسا زۆھرەنىڭ يۈرىكىنى بېسىۋالغان تاش شۇنچە ئېغىرلىشاتتى، زۆھرە ئۇنى ئىرغىتىپ تاشلاشقا ئامالسىز ئىدى. ئەينى چاغدا خالىد ئۇنىڭ ھۈجرىسىغا تۈيۇقسىز باستۇرۇپ كىرگەندە زۆھرەنىڭ يۈرىكى ئاغزىغا تىقىلىپ قالغان، ئارتۇق ئويلىنىش،

جىددىيلىشىشكىمۇ پۈرسەت بولمىغانىدى. ھازىر ھۈسەيىن مەقسىتىنى ئاشكارىلىماي ۋاقىتنى سوزغانچە زۆھرە تولا ئويلىنىپ قينىلىپ كەتتى، بۇمۇ باشقىچە بىر ئازاب ئىدى.

ـ مېۋە سالاتى قىلىپ بېرەيمۇ؟ـ دېدى ئۇ ئېرىگە گەپ قىلىۋاتقان خوتۇندەك.

ـ ھە، ياق، ئاۋارە بولماڭ، كەچتە جىق نەرسە يېيەلمەيمەن، دېدى ھۈسەيىن ئۇنىڭغا لەپپىدە قاراپ، زۆھرە ئۇنىڭ چىرايىغا تازا تىكىلىپ قارىدى. بۇ چىراي قارىماققا سۈۋاقلىرى تۆكۈلۈپ چۈشۈۋاتقان تامغا ئوخشايتتى.

ـ ئەمسە چېيىڭىزنى يەڭگۈشلەپ قويايمۇ؟

ـ بولدى مۇشۇنى ئىچىۋېرەي.

ـ قەھۋە ئىچكۈڭىز بارمۇ يا؟

ـ ئاخشىمى قەھۋە ئىچمەيمەن، ئۇيقۇمنى قاچۇرىدۇ.

ـ ...

ـ ھېرىپ كەتتىڭىز، بۇ ياققا كېلىپ بىر دەم

ئولتۇرۇڭ.

زۆھرە ئۇنىڭ يېنىغا كېلىۋېتىپ يۇرىكى دۈپۈلدەپ سوقۇپ كەتتى، ھۇسەيىن بىلەن ئارىلىق ساقلاپ ئولتۇرغان بولسىمۇ ئۇنىڭدىن كېلىۋاتقان كۈچلۈك ئەتىرنىڭ، تاماكا ۋە چىلىمنىڭ پۇرىقىنى سەزدى. ھۇسەيىن بۈگۈن چىلىمنى جىق چېكىۋەتتىمۇ ياكى تاماقنى يەپ ئۈيقۇسى كەلدىمۇ ئەيتاۋۇر كۆزلىرى يۇمۇلۇپ كەتكەنىدى. زۆھرە ئۇنىڭ چىرايىغا قاراشتىن قورقۇپ، تېلىۋىزورغا قاراپ ئولتۇردى، ۋاقىت شۇنچە ئېغىر، شۇنچە ئاستا، شۇنچە ئەنسىز ئۆتۈۋاتاتتى. ۋاقىتنىڭ قوينىدىن تۈيۈقسىز بىر نەرسە ـــ بىر قول چىقتى. زۆھرە چۆچۈگەن بولسىمۇ جىم تۇردى. ھۇسەيىن سۆزلەۋاتاتتى:

ـ مېنىڭ تاقىتىم تۈگىدى زۆھرە، مەن سارالڭ بولاي دەپ قالدىم...

زۆھرە ئۇنىڭغا ھەيران بولۇپ قارىدى، ئەما ھۇسەيىن بۇ ھەيرانلىقنى كۆرمەيتتى.

ـ سىزنى تۇنجى كۆرگەن كۈنىلا مەپتۇن بولۇپ

قالغانمەن. لېكىن مېنى ھەرگىز شەھۋەتپەرەس، بۇزۇق چاغلاپ قالماڭ...

زۆھرە چىرايىدىكى ھەيرانلىقىنى يوقاتماي تۇرۇپ ئۇنىڭ گېپىگە قۇلاق سالدى، ھۇسەيىن ئۆزىنى بىر ئوبدان ئاشكارىلاۋاتاتتى، زۆھرەنىڭ ئۈمىد قىلىدىغىنىمۇ ئەسلىدە مۇشۇ ئىدى.

ـ سىزگە قىلغانلىرىم كۆڭلۈمنى ھەقىقىي ئېپادىلەپ بېرەلمەيدۇ. بۇنچىلىك ئىشلارغا يۈزۈمنى ساتىدىغان ئادەم ئەمەسمەن. سىز رەت قىلمىسىڭىزلا كۆڭلۈمنى داۋاملىق ئېپادىلەيمەن، بۇ مېنىڭ خۇشاللىقىم. مەن سىزنى قەدىرلەيمەن، مەن بۇزۇقچىلىقىغا ئەمەس، مۇھەببەتكە ئىنتىلىمەن. بۇ مېنىڭ غايەم، مېنىڭ ھېچنېمەم كەم ئەمەس، پەقەت مۇھەببەتلا كەم.. بۇ مۇھەببەتكە مەن بۇرۇندىنلا ئىنتىلەتتىم، ئەمما ئېرىشەلمىدىم. توي قىلىپ بالىلىق بولدۇم، يەنىلا ئېرىشەلمىدىم، يا ئۇنىڭدىن كېچەلمىدىم. ئالىي نەسەب، بايلىق، تۇرمۇشتىكى راھەت-پاراغەتنىڭ ھېچقايسىسى مېنى

قىزىقتۇرالمايدۇ... مۇھەببەتنىڭ مەۋجۇدلۇقىغا شۇنچىلىك ئىشىنىمەنكى، 40 يىلدىن بېرى مۇشۇ ئىشەنچىكە باغلىنىپ ياشاپ كەلدىم، ئۈمىدىمنى يوقاتمىدىم. قارىماققا چوڭ كۆرۈنسەمۇ يۈرىكىم ياش، ئىنساندىكى مۇھەببەت قېرىمايدۇ. مېنى بىلىدىغانلار «سەن فىرانسىيەدە تۇرغانمۇ؟» دەپ سورىشىدۇ. دۇنيادا فىرانسىيىلىكلەردىن باشقا ئادەملەر رومانتىك ئەمەسمىكەن؟!. مەن مۇھەببەت ئىچىدە دائىم ياش تۇرۇشنى ئارزۇ قىلىمەن...

ـ قانچە بالىڭىز بار؟ـدېدى زۆھرە خۇددى ھۇسەيىننىڭ ھەممە گېپىدىن پەقەت ئۇنىڭ توي قىلغانلىقىنىلا ئاڭلىغاندەك.

ـ ئۈچ بالام بار،ـدېدى ھۇسەين كەيپىياتىنى بۇزماي، ئۇ ئۆزىنىڭ زۆھرەدەك بىر قىزى بارلىقىنى ئېيتمىدى.

ـ ئايالىڭىز نېمە ئىش قىلىدۇ؟

ـ بىكار، ھەممە ئىشنى باشقىلار قىلىدۇ.

ـ نېمىشقا بىللە تۇرمايسىلەر؟ بالىڭىزنى

كۆرگىڭىز كەلمەمدۇ؟

ھۇسەيىن بۇلارغا جاۋاب بەرگۈسى بولمىسىمۇ، زۆھرەنى يېنىدىن قاچۇرۇپ قويماسلىق، چۈشىنىشنى ئىلگىرى سۈرۈپ، ئوتتۇرىدا ھەقىقىي ھېسسىيات پەيدا قىلىش ئۈچۈن زېرىكمەي جاۋاب بەردى:

ـ ئايالىمنىڭ جەمەتى كاتتا بولغاچقا توي قىلغاندىن باشلاپ ئارىمىزدا ئىگىز-پەسلىك كۆرۈلدى، مەن ئارزۇ قىلغان مۇھەببەت ۋە رومانتىك تۇرمۇش پەقەت ئىشقا ئاشمىدى، بالىلىرىمىز تۇغۇلغاندىن كېيىن مەن ئاساسەن بالىلىرىمنى دەپ ياشاپ كېلىۋاتىمەن. ئائىلەم كۆڭۈلسىز بولغاچقا چەت ئەللەردە ئۇزاقراق تۇرۇشنى تەلەپ قىلدىم، ئەڭ ئۇزاق تۇرغىنىم مۇشۇ شەھەر...

زۆھرە خىيالىغا يەڭگىللەپ قالدى، ئەمما قولى يەنىلا ھۇسەيىننىڭ ئالىقىنىدا ئىدى.

ـ مەن سىزنى چۈشىنىمەن، سىزنى بەك ھۆرمەتلەيمەن،-دېدى زۆھرە بېشىنى تۆۋەن سېلىپ،- لېكىن ماڭا بۇنداق تەلەپنى قويمىسىڭىز...

ـ مېنىڭ ئۇ ئىشقا ئالدىراپ كېتىۋاتقىنىم يوق،ـ دېدى ھۈسەيىن زۆھرەنىڭ قولىنى چىڭ تۇتۇپ تۇرۇپ،ـ لېكىن ھاياجىنىمنى باسالمايۋاتىمەن...

زۆھرە شۇنچە چوڭ، سالاپەتلىك ئەرنىڭ بىردىنلا ئەسلى ھالىتىنى ئۇنتۇپ، بالاغەتكە ئەمدى يەتكەن ھېسسىياتچان يىگىتلەردەك تىترەپ، مەجنۇنلۇق بىلەن تەلمۈرۈپ تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ، ئۆز جەزبىسى ۋە سېھرىي كۈچىنىڭ نەقەدەر زورلۇقىنى ھېس قىلدى. ئۇ ئۆز قىممىتى بىلەن خالىدقا تۆلەيدىغان بەدەلنى چاقماق تېزلىكىدە ھېسابلاپ بولدى، ئاندىن خالىدقا جاۋاب قايتۇرۇشنىڭ تەسلىكىنى، ھازىر دەل مۇشۇ قېيىن نۇقتىدا تۇرۇۋاتقانلىقىنى ھېس قىلدى، ئۆزىنى تۇتقۇزۇش-تۇتقۇزماسلىق ئارىسىدا شىددەتلىك ئىدىيىۋى كۈرەش ئېلىپ باردى. ئۇنىڭ ماددىي جەھەتتىكى ئارزۇسى ئاساسەن ئەمەلگە ئاشتى، ئەمما روھىي جەھەتتىن كۈتكىنىچۇ، مۇھەببەتچۇ؟ تۇيۇ قىلىدىغان يىگىتچۇ؟ زۆھرەنىڭ كۈتكىنى ئەجەبا مۇشۇ 40 ياشلىق ھۈسەينمىدى؟ زۆھرە ھۈسەينگە تېزلىكتە نەزەر

تاشلىدى، مۇھەببەت ھەسرىتىدە ياشاپ كەلگەن بۇ ئادەم
يېشىدىن بۇرۇن قېرىپ كەتكەندەك كۆرۈنەتتى،
قارامتۇل يۈزىدىكى داغلارمۇ ئۇنى يېقىمسىز
كۆرسىتەتتى، ساقال-بۇرۇتلىرىنى قىرغان يەردىن ئەتىلا
ئۇنى تېخىمۇ قېرى كۆرسىتىدىغان ئاق تۈكلەر ئۆسۈپ
چىقاتتى، كۆزلىرىنىڭ چۆرىسىگە چۈشكەن قورۇقلار
تېخىمۇ كۆپىيەتتى، سېمىزلىكىدىنمۇ ياكى ياشلىقىنىڭ
مۇددەتتىن بۇرۇن كېتىپ قالغىنىدىنمۇ ئەيتاۋۇر
يۈزىنىڭ گۆشلىرى بوشاپ ساڭگىلاپ قالغانىدى. زۆھرە
مۇشۇ ئادەمگە بارلىقىنى بېغىشلاپ نېمىگە
ئېرىشمەكچى؟ مۇشۇ ئۆي ۋە خىزمىتىنى داۋاملىق ساقلاپ
قالماقچىمۇ؟ ساقلاپ قالالىسا نېمە بولماقچى؟ بۇ
ئىمكانلىرىغا ھەۋەسلىنىدىغان بىرەر يىگىتنى
تاپماقچىمۇ ياكى بۇ بەختتىن ئۆزى يالغۇز
بەھرىلەنمەكچىمۇ؟ بەھرىلەنسە قانچىلىك بەھرلىنىپ
كېتەر؟ مۇھەببەتكە، گۈزەللىككە، پاكلىققا ئاتالغان
ۋۇجۇدى ھەقدادىغا يەتمەي تۇرۇپ ۋەيران بولارمۇ؟
سۆيۈملۈك بىر يىگىتنى تېخى قوينىغا ئالمىغان سۆيگۈ

بېغى ۋاقىتسىز خازان بولارمۇ؟ ھەر ۋاقىت ئاسراپ، پەرۋىش قىلىپ، زوقلىنىپ، پەخرلىنىپ كەلگەن ئىپپەت گۈللىرى بىر دەمدە چەيلىنىپ كېتەرمۇ؟

زۆھرە ئۆزىنىڭ ھۈسەينگە قىلچە مەيلى يوقلۇقىنى، ھېسسىيات دېگەن نەرسىنىڭ ۋۇجۇدىدىن ئۇچۇپ چىقىپ كەتكەنلىكىنى ھېس قىلدى. ئەگەر ھۈسەين ئۇنى يامان يەردىن قىستىسا ئۇ ئېرىشىشنى ئىستىگەن مۇشۇ بەدىنىنى تاشلاپ بېرىپ، نەچچە ۋاقىتتىن بۇيان ئىچىنى مۇشۇكتەك تاتىلاپ كەلگەن مىننەتدارلىق جاۋابىنى تولۇق بېرىپ، بىراقلا ئازادىلىككە چىقىشنى ئويلىدى. بەدىنىنى تاشلاپ بەرگەن بىلەن روھى ئوخشاشلا ئازاب چېكەتتى، ئەجەبا تېنى پاك روھىغا خىيانەت قىلسۇنمۇ؟

قىز بالا بولماق نېمانچە تەس!... بولدى ئەمدى بەس!

زۆھرەنىڭ يۈرەكلىرى ئات چاپقاندەك دۈپۈلدەيتتى، مۇرەككەپ ھېسسىياتلىرى ئىچىگە پاتمايتتى، ئادەتتە ئۆزىنى كۆرسەتمىگەن، بىر ياققا تاشلىنىپ قالغان،

ئۇنتۇلۇشقا ئاز قالغان مۇھەببەت، پاك نىكاھ غالياناللىرى دەل مۇشۇ پەيتتە زۆھرەنى قىسماققا ئېلىپ قىيناشقا باشلىدى.

ـ مەن... مەن... سىزنى بەك چوڭ بىلىمەن، سىزنى ھۆرمەيلەيمەن، لېكىن بۇنداق بولار دەپ پەقەت ئويلىماپتىكەنمەن....ـ دېدى ئۇ دۇدۇقلاپ.

ـ قورقماڭ، نېمىدىن قورقىسىز، مەن يىرتقۇچ ھايۋان ئەمەس....ـ دېدى ھۇسەيىن ئۇنىڭ قولىغا سۆيۈپ، ئۇ ھاياجاندىن نېمە قىلارىنى بىلمەيتتى،ـ مەن سىزنى ھەرگىز قىستىمايمەن، سىزگە زورلۇق قىلسام ئۆزۈم چوڭ بىلگەن مۇھەببەتنى چەيلىۋەتكەن بولىمامدىمەن. ماڭا سىزنىڭ رازىلىقىڭىز كېرەك...

زۆھرە ئۇنىڭغا رازىلىق بېرىپ ئۇنىڭ قۇچىقىغا چىقسىلا ھەممە نېمىسىدىن قۇرۇق قالىدىغاندەك ئەنسىرىدى. ھۇسەيىننىڭ گەپلىرىگە دېگەندەك ئىشىنىپ كەتمىدى، بىر بۆرە قوتانغا يېقىن كېلىپ قوزىچاقتا «ئىشىكىڭنى ئاچ، مەن سېنى يېمەيمەن، سېنى مۇنداقلا كۆرۈپ پۇراپ باقسام بولىدۇ» دېسە، دۆت قوزا

ئىشكنى شۇنداقلا ئېچىپ بەرسە بۆرىنىڭ ئولجىسىغا، لەززەتلىك ئوزۇقىغا ئايلانمامدۇ؟

ھۈسەيىن شۇ تاپتا ھاياجاندىن خۇددىنى يوقىتىپ بىر نېمىلەرنى دەيىتتى، بەلكىم زۆھرەگە ئېرىشىش ئۈچۈن مۇھەببەتنى قالقان قىلىۋېلىپ، ھۇجۇمغا تەييارلىنىۋاتاتتى، بەلكىم نەپسىگە تاقىلداپ كەتكەچكە شىرىن-شېكەر گەپلەرنى دەرھال ئويلاپ تېپىۋاتاتتى.

ـ ماڭا ئۆز رازىلىقىڭىز كېرەك، مەن سىزنى خالىدىتىن ئاڭلىغان، ئۇ ھايۋان سىزگە ئەسكىلىك قىلغانىكەن. ھازىر ئۇنىڭ بىلەن دوستلۇقۇمنى ئۈزدۈم...

زۆھرە خالىدىتىن نەپرەتلەندى، غەيۋەتخور ئەرلەر يوق ئىشنى كۆپتۈرۈپ سۆزلەيىتتى.

ـ ماڭا سىزنىڭ قىزلىقىڭىز، پاكلىقىڭىز ئۇنچە مۇھىم ئەمەس، ماڭا كېرىكى پۈتۈن گۈزەللىكىڭىز، تىنىقلىرىڭىز، چاچلىرىڭىز، لەۋلىرىڭىز...

ھۈسەيىن زۆھرەنى سۆيۈشكە ئىنتىلدى، ئەمما زۆھرە ئۆزىنى قاچۇرۇپ ئۇنىڭغا قورقۇمسىراپ تىكىلدى.

ھۈسەيىننىڭ ئۆزىنى پاك دەپ ئويلىمايدىغانلىقىنى بىلىپ كۆڭلى يېرىم بولدى، ئۇ زۆھرەنىڭ قىممىتىنى قەستەن چۈشۈرۈش ئارقىلىق مەقسىتىگە ئېرىشمەكچىمىدۇ ياكى راستىنلا ئىپپىتى بۇزۇلغان دەپ قارىۋالغان بولسا ھېچ ئەيمەنمەستىن، زۆھرەنى نېمە قىلسام بولىۋېرىدىغان قىزكەن دەپ ئويلاپ ئالدىراپ كەتكەنمىدۇ؟

ـ مەن سىزگە زورلۇق قىلىشتىن ھەرگىز ھوزۇرلىنالمايمەن، ماڭا رازى بولۇڭ...

ـ مەن... بۇنىڭغا رازى ئەمەس،ـ دېدى زۆھرە كۆزىگە ياش ئېلىپ، ـ مەن بۇنداق بولۇشنى پەقەت ئويلاپ باقمىغان...

ئەمەلىيەتتە زۆھرە ھامان مۇشۇنداق بولىدىغانلىقىنى ھەددىـھېسابسىز ئويلاپ بولغانىدى.

ـ مېنى ياخشى كۆرمەمسىز، قېرىكەن دەپ ياراتمايۋاتامسىز؟

ـ ئۇنداق ئەمەس... سىزنى ھۆرمەتلەيمەن، سىزنى شۇنچە چوڭ بىلىمەن. لېكىن مېنىڭ مۇھەببىتىم بار.

مەن مۇھەببىتىمگە سادىق بولۇشنى ئارزۇ قىلىمەن.

مۇھەببەت! شۇنداق، مۇھەببەت! بۇ باھانە ھۈسەيىننىڭ ھاياجىنىنى، كۈچەپ كېتىۋاتقان ئىنتىلىشلىرىنى چەكلەپ تۇرالايتتى، چۈنكى ئۇ ئۆزىمۇ مۇھەببەتنى چوڭ بىلىدىغان ئىنسان ئىدى.

دەرۋەقە، ئۇ شۇ ھامان پەسكويغا چۈشتى.

ـ شۇنداقمۇ؟ـ دېدى ئۇ،ـ قالتىس ۋاپادار قىز ئىكەنسىز. لېكىن بۇنىڭغا ئىشەنمەيمەن.

ـ نېمىشقا؟ـ دېدى زۆھرە ئەجەبلىنىپ.

ـ مەن مۇھەببەتنى ياخشى تەتقىق قىلغان. مۇھەببەت ئىلكىدىكى قىزلارنىڭ كۆزى بەخت نۇرىدا چاقناپ تۇرىدۇ. لېكىن سىزنىڭ ئۇنداق ئەمەس، سىزنىڭ كۆزلىرىڭىز بەكمۇ غۇۋۇا...

زۆھرە بۇ گەپتىن مۇھەببەتكە يالغانچىلىق قىلغىلى بولمايدىغانلىقىنى چۈشەندى.

ـ لېكىن، ئۇ بۇ يەردە ئەمەس....ـ دېدى زۆھرە دەرھال ئېسىگە كېلىپ،ـ ئۇ بۇ يەرگە كېلەلمەيدۇ، يا مەن بارالمايمەن. شۇڭا مۇشۇنداق غەمكىن يۈرىمەن.

ـ ئۇنداقمۇ ئەمەستەك كۆرۈنىسىز. سىز زادى مۇھەببەتلىشىپ باققانمۇ؟

زۆھرە بۇنىڭغا كۆڭلىدە ئەلۋەتتە «ياق» دەپ جاۋاب بېرەتتى، ئەمما ھۇسەيىننىڭ ئالدىدا يوقنى چوقۇم بار قىلىپ كۆرسىتىشكە مەجبۇر بولدى: يەنە كېلىپ، مۇھەببەت دېگىلى بولمىسىمۇ، شۇنىڭغا ئوخشاپ كېتىدىغان ھېسسىيات دوۋالغۇشلىرى، ئەسلىگۈدەك گۈزەل كەچمىشلىرى بولغانىدى. ئەجەبا سىيىت قارىم ۋە ئۇنىڭ تەسىرلىك مۇھەببەت مەكتۇبى ئۇنىڭ مۇھەببەت تارىخى بولالمامدىكەن؟!

ـ مۇھەببەتلىشىپ باققان...

ـ ئۇنتۇلغۇسىز شېرىن كەچۈرمىشلىرىڭىز بولغانمۇ؟

ـ بولغان،ـ دېدى زۆھرە تەپتارتماي ۋە شۇنىمۇ قوشۇپ قويدى،ـ بۇنىڭ ھەممىنى سىزگە دېيىشتىن خىجىل بولىمەن.

مۇھەببەتكە يالغانچىلىق قىلغىلى بولمىسىمۇ، لېكىن زۆھرەنىڭ ئەسلى تەبىئىتىدە مۇھەببەتلىشىشكە

قادىر بولۇشتەك ئالاھىدىلىك ھازىرلانغاچقا، بۇ گەپلەرنى دەۋېتىپ قىلچە خجىللىق ھېس قىلمدى. ئۆزى تۇيمىغان ۋە ئېتىراپ قىلمىغان بىلەن، سىيىت قارى ئاللىقاچان ئۇنىڭ قەلبىگە كىرىپ ئورۇنلىشىپ بولغاندەكمۇ قىلاتتى.

ـ سىزدەك گۈزەل قىزلارنىڭ مۇھەببەتلىشىش جەريانى مۇرەككەپ ۋە ئوڭۇشسىز بولىدۇ. لېكىن سىز ئۇنچە جىق ئىشلارنى باشتىن كەچۈرمىگەندەك قىلىسىز.

ھۈسەيىن ئەستايىدىل تۇرۇپ گەپ قىلىۋاتاتتى، زۆھرە ئۇنىڭ ۋاقتىنچە بولسىمۇ جىمغانلىقىنى تۇيدى، مۇھەببەت ھەققىدە گەپ چىقىرىپ توغرا قىلغانلىقىدىن سۆيۈندى، مۇھەببەت ھەققىدىكى پاراڭ ھۈسەينىگە ھەقىقەتەن دوريدەك تەسىر قىلاتتى. زۆھرە بىلىپ-بىلمەيلا، سۆھبەتتە بىراۋنىڭ دىققىتىنى جەلپ قىلىش ئۈچۈن ئۇ ئەڭ كۆڭۈل بۆلىدىغان تېمىلاردىن سۆز ئېچىش تاكتىكىسىنى ئىشلىتىپ ياخشى ئۇنۇم قازانغانىدى.

ـ مېنىڭ مۇھەببەت كەچۈرمىشلىرىم بەك ئاددىي ـدېدى زۆھرە ئۆزى ھەققىدە ھېكايە توقۇپ،ـئۇ مېنى بەك ياخشى كۆرەتتى؛ ئۆزى تەقۋا، ئېسىل بالا ئىدى. ئوقۇۋاتقان مەكتىپىمگە دائىم ئىزدەپ كېلەتتى، كەمبەغەل بولسىمۇ مەرد ئىدى، بىللە تاماق يەيتتۇق، ئىسلام دىنى ھەققىدە پاراڭلىشاتتۇق، يۈرتىمىزنىڭ گەپلىرىنى قىلىشاتتۇق؛ ئۇ بالا يېنىمغا كەلسە خۇش بولاتتىم، كېتىپ قالسا كۆڭلۈم يېرىم بولاتتى. بىزنىڭ مۇناسىۋىتىمىز ئاشۇنداق داۋاملاشتى، مەن ئۇ چاغدا بۇنىڭ مۇھەببەت ئىكەنلىكىنى ئانچە بىلىپ كەتمەيتتىم. كېيىن ئۇ بالا ماڭا خەت يازدى، مەن بۇنى پەقەت ئويلاپ باقمىغاچقا دەرھال قوبۇل قىلالمىدىم، يەنە تۇرۇپ ئۇنى سىناپ باققۇم كەلدى؛ يالغاندىن رەت قىلدىم، لېكىن ئۇ ئىچى كۆچلۈك بالا بولغاچقا بۇنى راست دەپ چۈشىنىپ قالدى، ئوقۇش پۈتتۈرۈپلا كەتتى. كۆڭلۈم شۇنچە يېرىم بولدى، ئۇ كەتكەندىن كېيىن ئۇنى نەقەدەر ياخشى كۆرىدىغانلىقىمنى چۈشەندىم...

ـ سىزنىڭچە بۇمۇ شېرىن مۇھەببەتمۇ؟ نېمىشقا

ئۇنىڭ مۇھەببىتىنى قوبۇل قىلىپ بىللە كەتمىدىڭىز؟

زۆھرە ئۆزىنى چېنىپ قالغاندەك ھېس قىلدى، شۇندىمۇ بوي بەرمىدى:

ـ نامرات ئائىلەم ئۈچۈن، جاپا چېكىپ پۇل تېپىش ئۈچۈن بۇ شەھەردە قالدىم. ئەمما ئۇ بالا بۇنى چۈشەنمىدى، قېيداپ كېتىپ قالدى. شۇنىڭ بىلەن يۈرەك سۆزۈمنى ئۇنىڭغا دېيەلمىدىم. لېكىن ئۇنىڭ بىلەن بىللە ئۆتكەن ۋاقىتلارنى ئۇنتۇمايمەن، ئۇنى ھېلىمۇ ئەسلەپ سېغىنىپ تۇرىمەن.

ـ بوپتۇ، بۇنىمۇ بىر مۇھەببەت دەپ تۇرايلى، لېكىن سىز مۇھەببەتكە بەكمۇ سەل قارايدىكەنسىز. ماددىي تۇرمۇشنى مۇھەببەتتىن ئۈستۈن قويىدىكەنسىز...

ھۈسەيىن زۆھرەنىڭ ۋىسالىغا يېتەلمىگەنچە ئۇنىڭ مۇھەببىتىنى كەمسىتىپ، ئىشلىرىدىن قۇسۇر ئىزدەپ، روھىي جەھەتتىن ئۇنى سۈندۈرماقچى بولغاندەك ئېغىر گەپلەرنى قىلىۋاتاتتى. بۇ گەپ ھەقىقەتەن زۆھرەنىڭ يىغىرىغا تەگدى، ھەتتا ئۇنى مۇشۇ بىنادىن يەرگە تاشلىۋەتكەندەك بولدى. بۇ گەپنىڭ زەربىسىدە زۆھرە

هوشىنى سەل يوقاتتى، هۇسەيىننىڭ ئاللىقانداق غەرەزلىرىنىمۇ ئۇنتۇپ كەتتى، هۇسەيىن هەقىقەتەن غەلىتە ئادەم ئىدى!

ـ سىز مېنى چۈشەنمەيسىز، ئەھۋالىمنى ئۇقمايسىز،ـ دېدى زۆھرە بايا كۆزىدە قالغان ياش يۇقىنى سۈرتۈپ،ـ ئادەمدە نېمە ئەڭ كەم بولسا شۇنى ئىزدەيدىغان گەپ. سىلەرنىڭ دۆلىتىڭلار باي، پۇلۇڭلار جىق، هەممە نەرسەڭلار تەل، قولۇڭلارنى نەگە سونساڭلار شۇ يەرگە يېتىدۇ. شۇڭا سىلەرگە كۆڭۈلنىڭ خوشى مۇهىم. لېكىن بىزچۇ؟ نامراتلىقتىن قەدىمىزنى كۆتۈرەلمەي قالغان ئادەملەرمىز، بىزنىڭ يۇرتلارنى كۆرۈپ باقمىدىڭىز، شۇڭا بىلمەيسىز، ئەگەر شۇ يەرلەرگە بېرىپ كەلسىڭىز، ئاندىن مېنىڭ بۇ يەردە نېمىشقا بۇنداق ياشايدىغانلىقىمنى چۈشەنگەن بولاتتىڭىز. ماڭا هازىر مۇهەببەتتىن بەكرەك پۇل مۇهىم؛ بىزدە موهتاجلىق تاشتىن قاتتىق دېگەن گەپ بار. هەر كىمنىڭ ياشاش ئۇسۇلى، تاللىشى ئوخشىمايدۇ، مەن مۇشۇنداق ياشاشنى تاللىغانكەنمەن، پۇشايمان

قىلماي ئالدىمغا قاراپ مېڭىشىم كېرەك. ئەلۋەتتە، سىز دەۋاتقان مۇھەببەتمۇ مۇھىم، ئۇنى ئۇنتۇپ قالغىنىم يوق، ھەر كۈنى ئەمەس، ھەر ۋاق ئويلايمەن، لېكىن ئادەمنىڭ قورسىقى ئاچىدىكەن، ياخشى كىيىم كەيگۈسى كېلىدىكەن. تۇرمۇش ئادەمنى قىستاپ تۇرغاندا باشقا نەرسىنى ئويلاپ بولغىلى بولمايدىكەن. تۇرمۇش ئېھتىياجىمىزدىن چىقىپ خاتىرجەم بولغاندا ئاندىن مۇھەببەت دېگەننى ئويلىغىلى بولىدىكەن....

بۇ ئۆي گويا بوراندا قالدى، زۆھرە ئۆزىنى دالدىغا ئالدى، تىل-تەپەككۇر چاقمىقى شىددەتلىك چاقناپ ھۇسەيىننىڭ يۈزىنى يورۇتتى، ھېسسىيات يامغۇرلىرى پەرىشانلىق بىلەن تۆكۈلدى...

ـ مېنىڭ مەقسىتىمنى خاتا چۈشەنمەڭ،ـ دېدى ھۇسەيىن خاپا بولغاندەك ئەلپازدا،ـ ئەمەلىيەتتە مۇھەببەتنىڭ ئاياغلىشىشىغا نامراتلىق... ۋاھاكازلار باھانە بولالمايدۇ. سىزنىڭ مۇھەببىتىڭىز ھەقىقىي مۇھەببەت ئەمەسكەن.

ـ شۇنداق، ھەقىقىي مۇھەببەت ئەمەس...ـ دېدى

زۆھرە كۆز ياشلىرىنى تۆكۈپ.

ھۈسەيىننىڭ ئۇنى قۇچاقلىشىغا بىر ياھانە تېپىلدى، يېقىنلاپ كەلدى، ئەمما زۆھرە ئۇنى يەنىلا توسۇپ قويدى:

ـ ئۆتۈنۈپ قالاي، ماڭا يېقىنلاشمىسىڭىز.

ـ سىزدە ھەقىقىي مۇھەببەت ئەمەس، ئۆزىڭىزگە خاس بىرەر ھېسسىياتمۇ يوق ئىكەن!ـ دېدى ھۈسەيىن تېخىمۇ خاپا بولۇپ،ـ مېنى تېخىچە يامان كۆرۈۋاتامسىز؟

ـ ئۇنداق ئەمەس، كۆڭلۈم بەك پاراكەندە... ماڭا ۋاقىت بېرىڭ... مەن بۈگۈن راستىنلا... سىزنى ئۈمىدسىزلەندۈرۈپ قويىدىغان بولدۇم... رەنجىمەڭ... لېكىن...

ـ زورلىغان ئىش گۈزەل بولمايدۇ، لېكىن سىزنىڭ مۇشۇ ھالىتىڭىزنى كۆرۈپ خالىدىنىڭ زوراۋانلىقىنى ئەسلەپ قالدىم. سىزگە زورلۇق كېرەكمىدى؟

زۆھرە بۇ جاھاندا ئالىيجاناب ئەرلەر قالمىغاندەك شۇنچىلىك ئۈمىدسىزلەندىكى، «نېمە قىلساڭ قىل، مانا » دەپ يېتىپ بېرىپ، بىراقلا ھەممە دەردتىن خالاس

بولۇشنى ئويلىدى. لېكىن رەسۋالىق ئازابىدىن ئۆلگۈچە قۇتۇلالمايتتى، بۇنى ئۆزىنىڭ كىچىكىدىن يېتىلدۈرگەن نازۇك خاراكتېرى بەلگىلىگەنىدى. شۇ چاغدا خىيالىدا يەنە ھەسرەتلىك ئانىسى بىلەن دەردمەن ئاچىسى پەيدا بولدى، تېلېفوندا كۆرۈشمەي يۈرگەن دادىسى بولسا تاماكىسىنى كۈچەپ شوراپ، ۋەيران بولغان ئەركەكلىك خارابىسىدە يۇمشاق دەسسەپ كېتىپ باراتتى...

ـ ئۆتۈنۈپ قالاي، بۈگۈن مېنى زورلىماڭ،ـ دېدى زۆھرە بىچارىلىك بىلەن ياش تۆكۈپ،ـ مەن سىزنى ئىنتايىن ھۆرمەتلەيمەن، سىز بەك ئېسىل ئادەم، بۇ ئوبرازىڭىزنىڭ ۋەيران بولۇشىنى خالىمايمەن...

ـ ماڭا ھۆرمەت كېرەك ئەمەس، مۇھەببەت، خۇشاللىق كېرەك!ـ دېدى ئورنىدىن قوپۇپ كەتكەن ھۈسەيىن سارائ بولغاندەك پىرقىراپ،ـ ماڭا رازىلىقىڭىز كېرەك...

ـ مەن بۇ ئىشقا ھازىر رازى ئەمەس ـدېدى زۆھرە باشقا ياقتا قاراپ،ـ بۈگۈن بەك قىستاپ تۇرۇۋالسىڭىز بولمايدۇ.

ـ قاچان بولىدۇ؟ سىز مېنى مۇشۇنداق ئۈمىدسىزلەندۈرۈپ يولغا سالماقچىما؟ خالىد ۋەيران قىلىۋەتكەن پاكلىقىڭىزنى قوغدىماقچىما؟

ـ خالىد ماڭا چېقىلالمىغان.

ھۈسەيىن قاقاخلاپ كۈلۈپ كەتتى:

ـ ئاشۇ خالىدما؟ كۈنىگە نەچچە سەتەڭنى يولغا سالىدىغان ئاشۇ خالىدما؟

ـ ئىشەنمىسىڭىز مەيلى...

ـ مەن بۇنىڭغا ھەرگىز ئىشەنمەيمەن. ئىشەنسەمۇ نېمە بولماقچى، مەن دېدىمغۇ، ماڭا كېرىكى سىزنىڭ گۈزەل جامالىڭىز، ئىش كۆرگەن خۇلقىڭىز... ماڭا ئىشىنىڭ، مەن سىزنى چوقۇم بەختلىك قىلالايمەن. بۇگۈن سىزنى بىر چۈشىنىپ باقاي دېدىم، ئەسلىدە زورلاپ زىنا قىلىشنى مەنمۇ خالىمايمەن؛ ئاجىزەلەرنى زورلىماسلىق كېرەك، ئۇلارنى ئەركەكلىك، مەردلىك بىلەن قايىل قىلىشىمىز كېرەك. مېنى چۈشىنىپ قالىسىز، بۇنىڭغا يېتىپ ئاشقىچە ۋاقىت بار. سىزنىڭ ماڭا ھامان بىر كۈنى مۇھەببەتلىك نەزەر بىلەن

قارىشىڭىزنى، ماڭا خۇشاللىق، رازىمەنلىك بىلەن ھەمراھ بولۇشىڭىزنى ئۈمىد قىلىمەن، شۇنىڭغا ئىشىنىمەن؛ گۈناھ قىلماي ئازادە ياشاشنىڭ ۋە ئەركىن مۇھەببەتلىشىشنىڭ ئەڭ ياخشى چارىسى نىكاھ بىز كۆپ خوتۇنلۇق تۇرمۇشنىڭ ھۇزۇرىنى بىلىمىز، بىر خوتۇنلۇق تۇزۇمدىكى ئەرلەرگە باققاندا زىنايى ھارامدىن نېرى تۇرالايمىز. سىزنى خوتۇنلۇققا ئالسام، قوبۇل قىلامسىز؟ ئەگەر بۇنىمۇ قوبۇل قىلمىسىڭىز، مەن ساراڭ بولۇپ تۇڭىشىپ كېتىمەن. ئەگەر قوبۇل قىلسىڭىز سىزنى ئۆزىڭىز ئويلاپ باقمىغان بەختكە ئېرىشتۇرىمەن، مۇشۇ شەھەردىن داچا ئۆي دەمسىز، ماشىنا دەمسىز، ھەممىنى ئېلىپ بېرىمەن، چەت ئەللەرگە ئېلىپ چىقىمەن. خوتۇنۇم بۇنى توغرا چۈشىنىدۇ، بىزنىڭ دۆلەتتە بۇ ناھايىتى نورمال ئىش...

زۆھرەنىڭ كاللىسى ئېلىشىپ كەتتى؛ نېمىلا بولسۇن، ھۇسەيىننىڭ پەيلىدىن يېنىپ نورماللىقىغا قايتقىنىغا، زىنادىن يېنىپ نىكاھنىڭ پارىڭىنى قىلغىنىغا خۇشال بولدى. نىكاھ تولىمۇ يېقىملىق

ئاڭلىنىدىغان، ھەممە ئادەم قوبۇل قىلالايدىغان، زۆھرەمۇ خالايدىغان ئىش ئىدى. ھۇسەيىننىڭ ئۇنى نىكاھلاپ توقال قىلىشى ئۇنى ئاشنا، پاھىشە قىلىۋالغىنىدىن كۆپ ئەۋزەل ئىدى. زۆھرە بۇنى ئويلىشىپ كۆرسە بولاتتى، ئەينى چاغدا خالىد ئۇنى قورقىتىۋەتكەن ئاخشىمى ئۇ بىر كېچە ئۇخلىماي زىنا بىلەن نىكاھلىق جىنسىي تۇرمۇشنى سېلىشتۇرۇپ، ئەگەر خالىد زىنا قىلماي ئۆزىنى خوتۇن قىلغان بولسا مەيلى ئىدى... دەپ ئويلىغانىدى. ئەمدى شۇنچە قىزىقتۇرۇشلار ئالدىدا ئۇ ھۇسەيىنگە تەسلىم بولۇشقا باشلىدى. ئەجەبا زۆھرەنىڭ ئۆزىنىڭ تاللاش ئەركىنلىكى يوقمىدى؟ بۇ دۇنيادا ئۆزى ياخشى كۆرگەن يىگىتىگە تېگەلمەيلا ئۆتۈپ كېتەرمۇ؟ سۆيگۈ ئارمىنىغا يېتەلمەي ھەسرەت بىلەن ئۆلۈپ كېتەرمۇ؟

ـ توي ئىشى بىزدە ئاسان ئىش ئەمەس، ئاتا-ئانامنىڭ رازىلىقىنى ئېلىشىم كېرەك،- دېدى زۆھرە ھۇسەيىننى ئەجەبلەندۈرۈپ،- ماڭا بىر ئاز ۋاقىت بېرىڭ، ئويلىنىپ جاۋابىنى بېرەي.

ـ يەنە ناز قىلىۋاتىسىز-دە، بوپتۇ، كىچىك قىز ئەمەسمۇ سىز، رازىلىقىڭىزنى ساقلايمەن.

ھۈسەيىن ھاياتىدىكى ئەڭ چوڭ مەسىلىنى ھەل قىلىۋەتكەندەك راھەتلىنىپ، خۇش كەيىپ ھالدا ئۆيدىن چىقتى. زۆھرە تەڭقىسلىق، تۈمەك تۈرلۈك ئوي-خىيال بىلەن ئۇزۇنتىپ قالدى، ئىشىكنى يېپىپلا يۈرىكىنى تۇتۇپ بىر دەم تۇرۇپ قالدى. ئۇنىڭ يۈرىكىنى بېسىپ تۇرغان تاش چۈشۈپ كەتكەن بولسىمۇ، باسقان يەرنى ئويۇپ تاشلىغاندى. زۆھرە يەنىلا ئېغىر بېسىم ئاستىدا قالغاندەك ھالسىزلىنىپ، ئاستا مېڭىپ ھۈجرىسىغا كىرىپ كارىۋاتقا ئۆزىنى تاشلىدى.

23

زۆھرە بەزىدە ئۆزىنى تولىمۇ جاھىل دەپ ئويلاپ قالاتتى. بېشىغا قانچە كۆپ ئىش كەلگەنچە ئۆزى رايى بويىچە جاھىللىق بىلەن تاقابىل تۇرۇپ، كۆڭۈل ئازادىلىكىنى ساقلاپ كەلدى. ئۇ گەرچە مەھەللىسىنى تەرك ئەتكەن بولسىمۇ، تەبىئەتنىڭ گۈزەللىكى قوينىغا

سىڭىپ كەتكەن ئۆتمۈش هاياتىنى ئۇنتۇپ
كېتەلمىگەنىدى، باللىقى شۇنچە غۇبارسىز، گۈزەل
ئۆتكەنىدى، كىچىكىدە قوي باققاندا ئېتىز قىرلىردا
ئۇنۇپ قالغان ياۋا گۈللەرنى قۇلىقىغا قىستۇالاتتى،
قولىدىكى چۆنىقنى ئېرىقتا تىقىپ سۇ بويىدا تۇرۇپمۇ
قاغجىراپ كەتكەن گىياهلارغا سۇ چاچرىتاتتى، ياۋاش
قويلىرىنىڭ دۆتلىكىدىن بىزار بولسىمۇ، يەنىلا ئامراق
ئىدى، بىرەرسى قۇربانلىق قىلىنىپ كەتسە ياكى بازارغا
ئاپىرىپ سېتىلسا نەچچە كۈنگىچە كۆڭلى يېرىم
بولاتتى. تەسىرچان قىز ئەنە شۇ ۋاقىتلارنىڭ قويىنىدا
گۈزەللىك قارىشىنى يېتىلدۈرگەنىدى، هازىرمۇ ئۆزىنى
گويا باللىق دەۋرىدە قۇلىقىغا قىستۇالىدىغان ياۋا
گۈلگە ئوخشىتاتتى. ئەمما باللىق دەۋرىدىن
خوشلىشىشى بىلەنلا بۇرۇنقىدەك گۈزەل تۇيۇلمايدىغان
مەھەللىسىدە توپىغا يەم بولۇشنى خالىمىغان زۆھرەگۈل
شەھەرنىڭ ئىس-تۈتەك، چاڭ-توزانلىرىغا دۇچ كەلدى.
نوچى يىگىتلەر چىقىپ بۇ گۈلنى ئۈزەلمىدى، ناتىۋان
گۈل ئۆز ئىگىسىنى تاپالمىغانچە، ناپاك قوللار ئۇنى پات

ئاربدا ئۇزۇپ چەيلەشكە تەييارلىنىۋاتاتتى.

زۆھرەنىڭ كۈنلىرى جىددىيلىك ئىچىدە ئۆتۈشكە باشلىدى، ھۈسەينىگە خوتۇن بولۇشنىڭ ياخشى تەرەپلىرىنى كۆپتۈرۈپ ئويلاپ باقسىمۇ، بىر دەمدىن كېيىن يېلى چىققان شارىدەك سولىشىپ قالاتتى؛ زۆھرە كۆڭلىنى توختىتالمىدى، ھۈسەيىن ۋەدە قىلغان كاتتا تۇرمۇش ئۇنىڭ قېرىلىقى ۋە خوتۇنىپەرەسلىك ئىللىتىنى، بۇلار پەيدا قىلىدىغان غەشلىك، كۆڭۈلسىزلىكنى يوقىتالمايتتى. يەنە كېلىپ، زۆھرە ئۇنىڭغا پاك قىزلىقىنى بەخشەندە قىلاتتى؛ ھۈسەيىن ئىشەنمىگەن ۋە ياراتمىغان قىزلىق ئىپپىتىنى ئەنە شۇ يوسۇندا خارلىنىپ، كىرلىك بىلەن بىللە تاشلىناتتى... زۆھرە ئۆز جېنىدەك ئەزىزلەپ كەلگەن پاكلىقىنىڭ ھېچ قەدىرسىزلا يوقىلىشىنى ھەرگىز خالىمايتتى، ئەمما بىمەنە رېئاللىق ئۇنى مەسخىرە قىلغاندەك، ئۇنىڭ ئارزۇسىنى بىر ياقتا چۆرىۋېتىپ، «چىدىغانغا چىقارغان تۇرمۇش بۇ» دەپ قىستاپ كېلىۋاتاتتى.

ئىچى سىقىلىپ يۈرگەن زۆھرەگە ئۇ ئېرىشكەن

ئىمكانلارمۇ خۇشاللىق بېرەلمىدى. ئادەمنىڭ كۆڭلى ئازادە چاغدا ئىچكەن قاينىاق سۇ، يېگەن زاغرىلارمۇ شۇنداق تېتىيدۇ. زۆھرەگە ئۇنىڭ ئەتراپىدىكى ھەممە نەرسە ھۇسەيىن بىلەن بىر قاتاردا جىددىي، رەھىمسىز تىكلىپ تۇرغاندەك بىلىنەتتى؛ نەگە بارسا شۇ قېرىنىڭ چىرايى، نەگە ماڭسا شۇ ئەرەبنىڭ خىيالى...

مۇئەللەقتىكى داچا، يىراقتىكى ماشىنا، يىراقتىكى مەھەللىسى، ئانىسى، دوستلىرى... سىيىت قارى...

ھەممىسى يىراقتا قالغان. كۆز ئالدىدا پەقەت تاقەتسىز ھۇسەينىلا بار ئىدى؛ شەخسىيەتچى ھۇسەيىن بۇ دۇنيانى شۇنداق تارلاشتۇرۇۋەتتىكى، شۇنچە كەڭ مۇھىتتا زۆھرە ئەركىن نەپەس ئالالمىدى ۋە شۇنچە كۆپ ئادەملەرنىڭ ئارىسىدا ئۆزىنى غېرىپ، سەرسانە ھېس قىلدى.

ئۇ ئادىلەنى ئەسلەپ قالدى، ياخشى-يامان بولسىمۇ بىر يىلدەك بىللە ئۆتكەنىدى؛ يالغۇزلۇقتا ئىچى پۇشقان چاغلىرىدا بىر نەچچە قېتىم ئادىلەگە تېلېفون ئۇرۇپ ئەھۋال سوراي دېگەن بولسىمۇ كۆڭلى تارتمىغانىدى. خەنزۇ مومانىڭ ئۆيىدە تۇرۇپ، ئۆلۈمنى ئويلاپ بىر ئاز

تەقۋالىشىپ قالغان كۈنلىرىدە، ئادىلەنىڭ قېشىدا ئۇنتۇلۇپ قالغان قۇرئاننى ئەكىلىۋېلىشنى نەچچە قېتىم ئويلىغان بولسىمۇ بارالمىغانىدى. ئۇ شۇ قۇرئاننى بولسىمۇ ئەكىلىۋېلىشنى ئويلاپ ئادىلەگە تېلېفون قىلدى.

ـ يوقاپلا كەتتىڭ،ـ دېدى ئادىلە ئۈيقۇچان ئاۋازدا،ـ كېلە، مەن ئۆيدە بار.

زۆھرە تاللا بازىرىغا كىرىپ ئادىلە ئامراق نەرسىلەرنى ئېلىپ ئۇنىڭ ئۆيىگە كىردى. ئادىلە ئۇنىڭ ئۈستۈاشلىرىغا قاراپ قېتىپ قالدى:

ـ ۋاۋ، قارا سېنى، تونۇيالمايلا قالدىمغۇ، قايسى بايۋەچچىگە يولۇقتۇڭ؟

ـ بۇنى ئال، ۋاقتىدا يوقلاپ كېلەلمىدىم،ـ دېدى زۆھرە ئۇنىڭغا كۈلۈمسىرەپ قاراپ.

ـ ۋۇي بۇ ھەممىسى مەن ئامراق داڭلىق شاكىلاتلارغۇ... رەھمەت ساڭا.

ـ كۆرۈشمىگىلى خېلى بوپتۇ، ئوبدان تۇرۇۋاتقانسەن؟

ـ ئەلۋەتتە،ـ دېدى ئادىلە شاكىلاتتىن بىر ئاغزىغا سېلىپ، ئاندىن ئۇنى چاينىغاچ زۆھرەگە يەنە بىر قېتىم قاراپ چىقتى، ـ قارىسام سەن مەندىنمۇ ياخشى تۇرۇۋاتقاندەك قىلىسەن. ھە دېگىنە، قايسى بايغا يولۇقتۇڭ. ئەرەبكە يولۇقتۇڭمۇ ئامېرىكىلىققىمۇ؟ رېستوران خوجايىنىغا تەگدىڭمۇ، تاشچىغىمۇ؟! ئامەت كەلمەي-كەلمەي تازا كەپتۇ-دە! مەن دېمىدىممۇ ئۆزۈڭ ياشاپ باق دەپ، بۇ ئۆيدىن سېنى يولغا سالمىغان بولسام ئاشۇنداق ئۆتىۋېرەتتىڭ، ئادەم دېگەن تەۋەككۈل قىلىپ بېقىشى كېرەك. بولۇپمۇ چىرايلىق قىزلار... بولمىسا تەقدىرىمىز مەڭگۈ ئۆزگەرمەيدۇ!

ـ توغرا قىلىپتىكەنسەن،ـ دېدى زۆھرە كونا سافاغا كېلىپ ئولتۇرۇپ،-ئادەم مۇستەقىل ياشاپ باققاندا جىق نەرسىنى ئۆگىنەلەيدىكەن، ئويلىمىغان ئىشلارغا ئۇچرايدىكەن، ھەممىگە ئۆزى كاللا ئىشلەتمىسە بولمايدىكەن.

ـ ھازىر نەدە ئىشلەۋاتىسەن؟ نېمە ئىش قىلىۋاتىسەن؟

ـ بەھرەيىن ئەلچىخانىسىدا ئىشلەۋاتىمەن.

ـ ئۇ يەرگە كىم ئەكىردى سېنى؟

ـ ئۆزۈم ئۇقۇشتۇم،ـدېدى زۆھرە ھۈسەيىننىڭ گېپىنى چىقىرىشنى خالىماي ـ سېنىڭ گەپلىرىڭ بەك تەسىر قىلىپ كېتىپتىكەن، تەقدىرىمنى ئۆزگەرتىپ باقاي دېدىم، جىق يەردىن خىزمەت ئۇقۇشۇپ، ئاخىر شۇ يەردىن تاپتىم.

ـ مانا ئەمەسمۇ، مەن ساڭا ھەرگىز زىيانلىق گەپ قىلمايمەن. مەندە بىر كىتاب بار، كۆرۈپ باقامسەن؟

ـ نېمە كىتاب؟

ـ ئۆزۈڭنى تېخىمۇ ياخشى ئۆزگەرتىشكە، بەختلىك ياشاشقا پايدىسى بار.

ـ ياخشى كىتاب بولسا كۆرۈپ باقاي.

ئادىلە ئۇنىڭغا ئىنگلىزچە ئىنجىلدىن بىرنى تۇتقۇزۇپ قويدى.

ـ ئوقۇيالامسەن؟ قىينالساڭ ئۇيغۇرچىسىمۇ بار.

ـ ئىنجىلكەنغۇ بۇ!ـدېدى زۆھرە كىتابنى ئۆرۈپ-چۆرۈپ،ـ مەن قېشىڭغا بۇ ئىنجىلنى دەپ

كەلمىگەن، قۇرئاننى ئەكەتكىلى كەلگەن.

ـ قۇرئاننى سىيىت قارى ئەكەتكەن.

ـ نېمە، سىيىت قارى بېيجىڭغا كەپتىما؟ قاچان كەپتۇ؟ نەدە تۇرۇپتۇ؟ـ زۆھرە ژۇرناللار ئارىسىغا قاراپ، قۇرئاننىڭ يوق تۇرغانلىقىنى كۆردى، ـ راست ئەكەتكەنمىدۇ...

ـ قارا، جىددىيلىشىپ كەتكىنىڭنى، تېخى كۆرۈشمەپسىلەر-دە!

زۆھرە ئويلىنىپ، مەڭدەپ تۇرۇپ قالدى.

ـ بىر نەچچە كۈننىڭ ئالدىدا كۆرۈشكەن، ئاغىنىسى بىلەن قاشتېشى ساتقىلى كەپتۇ.

ـ قانچىلىك تۇرىدىكەن؟ كېتىپ قالمىغاندۇ-ھە!

ـ ۋاي تاڭەي، سېنىمۇ سورىدى، كونا نومۇرۇڭنى بىلىدىكەن. نومۇر ئۆزگەرتكەن بولساڭ تاڭ...

ـ ياق، مەن نومۇرۇمنى ئۆزگەرتمىگەن.

ـ ئەمىسە، سېنى ئىزدەشنى خالىماپتۇ. بىچارىنىڭ كۆڭلىنى جىق رەنجىتىتۇق ئەمەسمۇ...

ـ لېكىن، كۆرۈشمەيلا كېتىپ قالماس دەيمەن...

ـ ۋاي، ئۇ قارىم جىق ئۆزگىرىپ كېتىپتۇ. يەنە تېخى خوتۇن ئالغانىنىڭ گېپىنى قىلىدۇ.

ـ توي قىلىپتىما؟

ـ توي قىلىپ ئوچ كۈن ئۆي تۇتۇپ قويۇۋېتىپتۇ.

ـ نېمىشقا؟

ـ تاڭەي، سەۋەبىنى دېمىدى. بەلكىم سېنى بەك ياخشى كۆرگەنلىكىدىن بولسا كېرەك. قارىسامىلا شۇنداقتەك... ئەر كىشى بىرسىنى بەك ياخشى كۆرۈپ كەتسە باشقا خوتۇنغا مېھرى چۈشمەيدۇ. لېكىن، قارىملارنىڭ ئىشىنى ئۇققىلى بولمايدۇ، سېنى ئىزدەپمىگىنىگە قارىغاندا كۆرۈشمەيلا قويماي دېگەن چېغىۋا...

ـ قارىغاندا مېنى يەنىلا بۇرۇنقىدەك خاتا چۈشىنىدىغان ئوخشايدۇ،ـ دېدى زۆھرە ئېغىر خىيالغا چۆكۈپ.

ـ نېمىنى خاتا چۈشىنىدۇ؟ بولدى، ئويلانمايلا قوي. مانا گۈلدەك ياشاۋېتىپسەن. ئۇ قارىمىنىڭمۇ كاللىسى بۇرۇنقىدىن جىق ئېچىلىپ كەتكەندەك قىلىدۇ.

تاشچىلىققا كىرىشىپ كېتىپتۇ.

ـ قۇرئاننى نېمە دەپ ئەكەتتى؟

ـ توپا بېسىپ قاپتۇ دەپ ئەكەتمەمدۇ؟! ئۇنى ئوقۇماي بۇ كىتابنى ئوقۇ، بۇمۇ خۇدايىمنىڭ كىتابى. ئوقۇساڭ مەندەك ئوڭۇشلىپ قالىسەن، ئازابلانمايدىغان بولىسەن...

ئەمما زۆھرەنىڭ خىيالى باشقا ئىدى، ئادىلەگە بىر قىسىملا قارايتتى.

ـ سىيىت قارى بۇ يەرگە قانداق كەلدى؟ سىلەر قانداق كۆرۈشتۇڭلار؟

ـ ئەجەب ساقچىدەك سوراپ كەتتىڭ، مېھمانخانىغا بىر تونۇشۇمنى ئىزدەپ بارسام شۇ يەردە تۇرۇپتىكەن، كۆرۈشۈپ قالدۇق. تەكەللۇپ يۈزىسىدىن ئۆيلەرگە بېرىڭ دەپ قويدۇم. ئۆزى كەپتۇ، سېنى دەپ كەلمەمدۇ؟! سېنىڭ يوقلۇقۇڭنى كۆرۈپ قۇرئاننى ئېلىپ كەتتى، شۇ...

زۆھرە خىيالغا چۆكۈپ ئولتۇرۇپ كەتتى.

ـ مېنىڭچە ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشمىگىنىڭ ياخشى.

بەربىر ئىشىكلار ئاچمايدۇ.

ـ مەن ئۇنى دېمەيمەن، بىر يۇرتلۇق بولغاندىكىن كۆرۈشۈپ قويساق بولاتتى. مېكىپ قالسا ئۆيدىكىلەرگە خالتا سېلىپ بېرەي دېگەن.

ـ ھېلىمۇ سېنىك دەردىكىدە ساكا ئۆچ بولۇپ كەتكەن بالىغا بېسىم سالما، تاشنى تۆمۈر ساندۇققا قاچىلاپ شەھەرمۇ شەھەر يۈرىدىغان بالىلار سېنىك خالتاكنى نەدە كۆتۈرۈپ يۈرىيدۇ؟

ـ ئۇنىك تېلېفون نومۇرىنى بىلەمسەن؟

ـ نېمە قىلىمەن ئۇنى سوراپ...

ـ قايسى مېھمانخانىغا چۈشكەنلىكىنى بولسىمۇ دەپ بەرسەك.

ـ فەنجايۈەنگە بارساك ئالدىكىغا جىق تاشچىلار ئۇچرايدۇ، بىرسىدىن سوريساكلا دەپ بېرىدۇ. سېنى ئىزدېمىگەن ئادەمنى نېمە قىلسەن ئىزدەپ، ھەر قانچە قىلساكمۇ ئۇ سېنى بۇرۇنقىدەك ياخشى كۆرمەيدۇ. زۆھرەنى سىز ئازدۇردىكىز، سىز بۇزدىكىز دەپ ماكمۇ قاتتىق گەپ قىلغان تۇرسا، سېنى تىك توختىتىپ تىللاپ

رەسۋا قىلىۋېتەرمىكىن...

ـ مېنى تىللايدىغانغا ھەققى يوق! مەن ئۆزۈم بېرىپ پاراڭلىشىمەن.

ـ ۋاۋ، نېمە بولۇپ كەتتىڭ ھوي، پوستەك قارىمىنىڭ كۆيۈكى قايتا تۇتۇشۇۋاتامدا؟

ـ ئىشقىلىپ، ئۇنىڭ بىلەن بىر كۆرۈشۈپ ھەق-ناھەقنى ئايدىڭ قىلمىسام بولمايدۇ. بولمىسا كۆڭلۈم ئارام تاپمايدۇ.

ـ ھەممىسى بىكار، كۆڭلۈڭنى بىكاردىن بىكار زېدە قىلىسەن.

ـ نېمە بولسام مەيلى، كۆڭلۈم ئاللىقاچان ئېزىلىپ بىر نېمە بولۇپ كەتتى.

ـ بۇ دۇنيانىڭ ئىشلىرى مۇشۇنداق جېدەلدىن باشلىنىپ جېدەل بىلەن ئاخىرلىشىدۇ، ئادەمگە خاتىرجەملىك كېرەك. ساڭا بۇ كىتابنى بىكار تەۋسىيە قىلمىدىم. بۇ كىتاب سېنى خاتىرجەم قىلىپ، ھەممە ئادەمگە مۇھەببەت كۆزىدە قارايدىغان قىلىدۇ، سىيىت قارى بىلەن كۆرۈشۈپ قالساڭ ئەسقاتمىدۇ...ـ ئادىلە

گەپ قىلغاچ، كىتابنى زۆھرەنىڭ سومكىسىغا سېلىپ قويدى؛ خىيالى سىيىت قاپىدا قالغان زۆھرە بۇنىڭغا كۆڭۈلىشىپ كەتمىدى.

ـ ئۇ قارىمنى ئىزدەيدىغان ئىشىك بولسا چاققانراق بولارسەن،ـ دېدى ئادىلە كىتابنى سېلىپ بولۇپ راھەتلىنىپ، ـ تاشنى سېتىپلا كېتىپ قالمىسۇن يەنە...

يۈزىنى تېخى يۇمىغان ئادىلە كېرىلىپ ئەسنەشكە باشلىدى، زۆھرە ماڭغىلى تەمشەلدى.

ـ چاي ئىچىپ ماڭمامسەن؟

ـ چۈش بولغاندا چاي ئىچىپ ئولتۇرامسەن؟

ـ ئەمىسە، مېنى مېھمان قىلامسەن؟

ـ مېھمان قىلاي، سېنىڭ مەندە جىق ھەققىڭ قالغان ئەمەسمۇ؟

ئادىلە قېلىنلىق بىلەن ھىجىيىپ قويدى، كىيىملىرىنى كىيىپ، پەردازلىرىنى ئىتتىك قىلىپ تەييار بولدى. ئىككىسى زۆھرە ئىشلىگەن رېستورانغا كىرىپ تاماق يېگەچ پاراڭلاشتى. ئادىلە ھە دېسىلا ئىنجىلىنىڭ گېپىنى قىلاتتى، بۇ يۆچۈن گەپلەردىن پەقەت

«مۇھەببەت، مېھىر-شەپقەت» دېگەن سۆزلا زۆھرەنىڭ قۇلىقىغا كىردى.

ـ ساڭا شۇ سىيىت قارىلا بولسا بولىدىكەن-دە، ئادەم دېگەن مۇنداق ئۆزى ھەققىدە چوڭ-چوڭ ئىشلارنى ئويلىمامدۇ؟!

ـ قايسى ئىشلارنى دەيسەن؟

ـ مەسلەن، دىن.

ـ يەنە شۇ ئۆزۈڭنىڭ گېپىغۇ، سەن خرىستئان بولۇپ كېتىپسەن، بۇمۇ سېنىڭ ئەركىنلىكىڭ. لېكىن ساڭا دەپ قويايلى، ماڭا ھەر قانچە سۆزلىسەڭمۇ بىكار، مەن بەربىر مۇسۇلمان.

ـ سېنى كاپىر دېمىدىم، مەن بەرگەن كىتابنى كۆرۈپ باققىن دېدىم. ئەلۋەتتە قايسى دىندا بولۇشۇڭ ئۆزۈڭنىڭ ئىختىيارى، لېكىن ئادەم قايسى دىننىڭ ھەقىقەت ئىكەنلىكىنى بىلىۋېلىشى كېرەك. مەنمۇ مۇسۇلمان ئىدىم، لېكىن نېمە بولدۇم مەسلەن؟! كىم بىزگە بۇ دىننى چۈشەندۈردى؟ ھېچكىم چۈشەندۈرمىدى، بەلكى بىزنى چەكلىدى. شۇنىڭ بىلەن

بىز ئۆزىمىزنى مۇسۇلمان دېگىنىمىز بىلەن بۇ دىندىن بىلىپ-بىلمەي چېقىپ كەتتۇق؛ ئۆز خاھىشىمىز بويىچە ياشىدۇق. ئاخىر نېمە بولدى؟ دىنسىز بولدۇق. ئازابىمىز ئېغىرلاشتى. ئۆزىمىزنى ئۆزىمىز قۇتقۇزۇشقا مەجبۇر بولدۇق. شۇنىڭ بىلەن خرىستىئان دىنىغا قىزىقىپ قالدىم، بۇ دىننى چۈشەنگەنچە ئۇنىڭغا مەھكەم باغلاندىم. ھازىر مەن شۇنچە خۇشال ياشايمەنكى، تەرىپلەپ بېرەلمەيمەن. سېنىمۇ شۇنداق ياشىسا دەپ ئويلايمەن. سەن ئۆزۈڭنى مۇسۇلمان دەپ ئويلايسەن، لېكىن دەردىڭ تۈگىمەيدۇ. نامازنى تاشلىۋەتتىڭ، قۇرئاننى بىچارە قارىم ئۆزى كېلىپ ئەكەتتى. دېمەك، سېنىڭ ھازىر مۇسۇلمانلىقىڭ قالمىدى. قاراپ باققىنە، بىز ھازىر قانداق ناچار ياشاۋاتىمىز، مۇسۇلمانلار شۇنچىلىك يالغانچى بولۇپ كەتتىكى، ھەممىسى ئۆز ئالدىغا موللام، ئۆز ئالدىغا پەرىشتە. لېكىن، ھەممىسى گۇناھقا پېتىپ كەتكەن، بۇ گۇناھنى پاكلاشنى ئويلىمايدۇ؛ ئۆز-ئارا مېھر-شەپقەت يەتكۈزۈش ئۈچۈن تۇرسۇن، بىر-بىرىنىڭ ئارقىسىدىن غاجايدۇ، ئورا

كولايدۇ، قويمچىلىق قىلىدۇ. مەن ئۆزىنى مۇسۇلمان دەيدىغان شۇنداق ساختىپەزلەرنى، ئۆزىنى ئۆزى ئالدايدىغان بىچارىلەرنى تولا كۆرۈپ كەتتىم. مەن بۇنداق ساختىلىقتىن بىزار؛ شۇڭا خرىستىئان دىنىنى تاللىدىم؛ ئۆزۈمچە مۇشۇنداق پىداكار بولۇپ كەتتىم، گۇناھىمنى يۇيۇشقا ئاتلاندىم. ئۆزۈمۇ ھەيران، بۇمۇ مۇشۇ دىنىنىڭ ئۇلۇغلۇقىدىن بولسا كېرەك، بۇ دىنىنى مەنچىلىك چۈشەنسەك ئىدىك، گېپىمنى راستكەن دەيتتىڭ.

ئادىلە «كۆپ ۋەز سۆزلەپ ئاڭلىغۇچىنى بىزار قىلماسلىق» ئۈسۈلى بويىچە گېپىنى ئىتتىك ئاياغلاشتۇردى.

ـ مىڭ سۆزلىسەڭمۇ شۇ، مىڭ خرىستىئان بولغۇم يوق. مىڭ كاللامدا ھازىر ئوماش قاينايدۇ،ـ دېدى زۆھرە خىيالچان ھالدا.

ـ دېمىسىمۇ، سەن كاللاڭغا بىر تالاي مەسىلىلەرنى يىغىۋالدىڭ. بۇنداق قىلساڭ ئازابىڭ يەڭگىللىمەيدۇ.

ـ سەن شۇنچە بەختلىكمۇ؟ـ دېدى زۆھرە

ئادىلەنىڭ چىرايىغا زەن سېلىپ.

ـ ئاجايىپ بەختلىك!ـ دېدى ئادىلە زۆھرەگە ئىشەنچلىك نەزەردە تىكىلىپ. ئۆزۈمنى شۇنچە يەڭگىل سېزىمەن. يەكشەنبە كۈنى چېركاۋغا بېرىپ ئىلاھىي مۇزىكىلارنى ئاڭلىسام ئېرىپ كېتىمەن، پۈتۈن دەردلىرىمنى شۇ يەرگە تاشلاپ قويۇپ يېنىپ چىقىمەن. بىر ھەپتىگىچە شۇنداق خۇشال يۈرىمەن. خرىستىئان بولۇش جەريانىدا كورىيەلىك بىر كۆچمەن بىلەن تونۇشۇپ قالغانىدىم، ئۆزى ئاۋستىرالىيىدە تۇرىدىكەن، بېيجىڭدا ئۇزاقراق تۇرۇپ قالىدىكەن، ئۇرۇمچىگىمۇ بېرىپتىكەن، ياخشى تونۇشۇپ، ئارىلىشىپ قالدۇق. يېقىندا ئۇ ماڭا توي قىلىش تەكلىپى قويدى؛ ماقۇل دېدىم. خۇدايىم بۇيرۇسا، مېنى ئاۋستىرالىيىگە ئېلىپ چىقىپ كەتمەكچى، بىزنىڭ يۈكسەك پىلانلىرىمىز بار.

ـ بوپتۇغۇ، بەختىڭ ئېچىلىدىغان بوپتۇ...

ـ سەنچۇ، تېخى بىرەرسىگە ئۇچرىمىدىڭمۇ؟

زۆھرە ھۇسەيىننى تىلغا ئېلىشنى يەنە خالىمىدى.

ـ مۇسۇلمان بولغاندىكىن سىيىت قارىمىنىڭ پېشىغا

چىك ئېسىلىپ شۇنىڭ بىلەن كەتسەڭمۇ بولىدۇ بولمىسا...

ـ مۇسۇلمان، مۇسۇلمان دەپ ئەجەب كەمستكەندەك گەپ قىلىدىغان بولۇپ كېتىپسەن، سەن ئىلگىرى مۇسۇلمان ئەمەسمىدىڭ؟

ـ ئۇقمايتتىم، ئۆزۈمنى مۇسۇلمان دەپ يۈرۈپتىكەنمەن. ئويلاپ باقسام، ئەسلىدە دىنسىز ئىكەنمەن. دىن دېگەن نەرسىنى ئويلاپمۇ باقماپتىكەنمەن. خرىستئان دىنىغا كىرىپ ئاندىن دىنىڭ نېمىلىكىنى چۈشەندىم. مۇسۇلمان بولۇشنىڭمۇ قانچىلىك ئىش ئىكەنلىكىنى بىلدىم.

ـ ماڭا ئۆزۈڭنىڭ قارىشىنى تاڭما، مەن ساڭا ئوخشىمايمەن.

ـ سېنى مەجبۇرلىمىدىمغۇ؟ چۈشىنىپ باققىن دېدىم. سەنغۇ بۇ ئەپتىڭدە بىر نەرسىنى چۈشىنىشنى خالىمايدىغاندەك قىلىسەن.

ـ بېشىمدا مۇشۇ تاپتا جىق ئىش بار، كاللام سارالىق بولۇپ كېتىۋاتىدۇ،ـ دېدى زۆھرە مەيۈس ھالدا سىرتقا

قاراپ.

ـ كاللاڭنىڭ ساقىيىشىنى ئۈمىد قىلىمەن.

ـ سېنىڭچە، سىيىت قارى بولامدۇ؟ـ دېدى زۆھرە تۈيۈقسىز ئادىلەگە بۇرۇلۇپ،ـ ئۇنىڭغا تەگسەم بەختلىك بولالايمەنمۇ؟

ـ ئۆزۈڭ بىل، قاچانغىچە ساڭا ئاپاڭدەك يول كۆرسىتىپ يۈرىمەن. كۆڭلۈڭدە بولسا مۇھەببىتىڭنى يەتكۈز، تەگكۈڭ بولسا تەگ، كېيىن پۇشايمان قىلما. جىق ئىككىلەنسەڭ، زىيان تارتىسەن. سىيىت قارى ھېچ بولمىغاندا دىنسىز بۇزۇقلاردىن ياخشى. مەن ئۇنىڭ ساڭا يازغان خېتىنى پەقەت ئۇنتۇمايمەن. شۇ چاغدا مەن نېمىنى ئويلىغان، بىلەمسەن؟ ماڭمۇ بىرسى شۇنداق تەسىرلىك خەتتىن بىرنى يازغان بولسا ئۇنىڭ بىلەن نەچچە ئاخشام بىللە يېتىشقا رازى ئىدىم دەپ ئويلىغانىدىم. بۇغۇ بىر ئەخمىقانە خىيال، ئەمما مۇھەببەتنى قەدىرلەش كېرەك. پۈتۈن ئىنسانلار، بولۇپمۇ ئاياللار شۇنداق قىلىشى كېرەك. پەس ئەرلەر قۇتراپ يۈرۈۋاتقان بۇ زاماندا مۇھەببەت ئۈچۈن

پىداكارلىق قىلىش ھەققىتەن ئەرزىيدىغان ئىش.

زۆھرە كۆڭلىگە ياققان بىر گەپنى ئاڭلىغاندەك، ئىدىيىسىدىن بىر ئىش ئۆتكەندەك يەڭگىل ئۇھ تارتىپ قويدى.

ـ سەن تولا قايمۇقۇپ يۈرمە،ـ دېدى ئادىلە ماڭىدىغان چاغدا،ـ مەن بەرگەن كىتابنى ئوقۇپ باققىن، قالغان تاللاش ئۆزەڭدە. كەلگۈسىدىكى تۇرمۇش ئىشىڭغا كەلسەك، بۇ پۈتۈنلەي ئۆزۈڭگە باغلىق. كاللاڭنى ئىشلىتىپ مۇشۇنچىلىك كۈنگە ئېرىشىپسەن، ئەمدى يەنە داۋاملىق تىرىشىپ ئۆزۈڭ كۈتكەن بەختكە ئېرىشكىن. بۇنىڭ ئۈچۈن مۇھەببەتنىڭ كەينىدىن ماڭ. خىرىستئان دىنىنىڭ تەكىتلەيدىغىنىمۇ مۇھەببەت... مۇشۇ مۇھەببەتلا ئادەمنى ياشارتىدۇ. ئۆزۈڭنى سۆيۈشتىن ئاۋۋال باشقىلارنى سۆي، ئەگەر باشقىلارغا مۇھەببەت بېرەلمىسەڭ، ئۆزەڭمۇ مۇھەببەتكە ئېرىشەلمەيسەن ۋە بەختتىن مەڭگۈ قۇرۇق قالىسەن!

زۆھرە ئۇنىڭ ئەزۋەيلەشلىرىدىن بىزار بولۇپ

كەتكەن بولسىمۇ، لېكىن گەپلىرىنى ئويلىنىپ قالدى، مۇھەببەتنىڭ مۇھىملىقىنى تەن ئالدى. ئادىلە تاكسىدىن بىرنى توسۇپ چىقىۋېتىپ « ئەمسە خوش، گەپلىرىمنى ئۇنتۇپ قالما، بەختلىك بول، يەنە كۆرۈشۈپ تۇرارمىز» دەپ ئۆزاپ كەتتى، زۆھرە ئۆيىگىچە مېڭىپ خيال سۈرۈپ كەلدى.

سىيىت قارىنىڭ بېيجىڭغا كەلگەنلىكى زۆھرەگە ئوچۇق ئاسماندا چاقماق چاققاندەك تۇيۇلدى، كاللىسى سىلكىندى، كۆز ئالدى يورۇپ كەتتى، خىيالىغا سىيىت قارى كىرىۋېلىپ ئارام بەرمىدى. ئۇ قانچىلىك ئۆزگىرىپ كەتكەندۇ؟ زۆھرەنى پۈتۈنلەي بۇزۇقتا چىقىرىپ ئۇنتۇلۇپ كەتكەنمىدۇ؟ بۇ ناھەقچىلىككە زۆھرە ھەرگىز چىدىمايدۇ، ئۇنىڭدىن ھېساب ئالىدۇ، توغرا چۈشەنشكە ئېرىشمىگىچە بولدى قىلمايدۇ. بۇرۇن كىچىكلىك قىلىپ ئۆتكۈزۈۋەتكەن بىلەن ھازىر ئۇنىڭغا سەل قارىمايدۇ. يولدا كەلگۈچە زۆھرە باشقا ھېچنېمىنى ئويلىماي سىيىت قارى توغرۇلۇق جىددىي خىياللارنى سۈردى، شۇ تاپتا سىيىت قارى يېنىدا بولغان

بولسا دەيدىغان بىر مۇنچە گەپلىرى، تۆكىدىغان بىر مۇنچە دەردلىرى بار ئىدى. قىز بالىنىڭ ھەقىقىي دوستى يوق، ئادىلەگە تېخىمۇ دېگىلى بولمايدۇ، بەزى دەردلەرنى، ئەڭ چوڭقۇر دەردلەرنى پەقەت ئوغۇل بالىغىلا ــ ئۆزى ياخشى كۆرىدىغان، ھېچ بولمىغاندا ياخشى چۈشىنىدىغان ئوغۇل بالىغىلا دېگىلى، ياش تۆكۈپ يىغلىغىلى، ھەتتا مەيدىسىگە مۇشتلىغىلى بولىدۇ. زۆھرە ئەزەلدىن بۇنداق ئىشلارنى باشتىن كەچۈرۈپ باقمىغان، ئەمما ھازىر شۇنى تەسەۋۋۇر قىلماقتا، ئويلىغانچە كۆڭلى ھەسرەت ۋە تەقەززالىققا تولماقتا ئىدى. ئەينى چاغدا نېمىشقا سىيىت قارىنى ياراتمىدى؟ نېمىشقا ئادىلەنىڭ كەينىگە كىرىپ پاھىشىدەك ياساندى؟ چىرايىغا شۇنچە ئىشىنىپ كەتكەنمىدى؟ چىرايلىق بولسا نېمە بوپتۇ، چىراي پەقەت شەھۋەتپەرەسلەرنى چىللاشتىن بۆلەك نېمىگە يارىدى؟ چىراي مۇھىممۇ، پاكلىقمۇ؟ ئەگەر پاكلىقى ناپاكلارنىڭ قولىدا يوقالسا، چىرايىدىن مەغرۇرلىنىپ يۈرەلەمدۇ؟ بەلكىم كۆپ قىزلار شۇنداق يۈرەلىشى مۇمكىن،

ۋىجدانىنى ئىت يەپ كەتكەن قىزلار ئەرمەك ئىتتەك ئەركىلەپ بايلارنىڭ كۆڭۈل خوشلۇقىنى قاندۇرۇپ يۈرۈپ، ئەينەككە قاراپ يەنە تەسەللى تاپالايدۇ، سۈنئىي گۈزەللىكنى تەسەللى بىلەن قايتا ئۆزگەرتىپ چىقىدۇ، چىرايىنى دەسمىي قىلىپ ئەرلەر بىلەن سودا قىلىدۇ...

ئەي غەمكىن تالىپ، ئەي ياۋاش بەندە، ئەي زاغرا ناندەك بالا ... نەدە سەن؟!

زۆھرە ئۆيىگە كۆڭۈلسىز كىردى، سومكىسىدىن ئىنجىلنى ئېلىپ ۋاراقلاپ بىر ياققا تاشلاپ قويدى. ئادىلە خىرىستىئانلارچە توي قىلاتتى، پاھىشەلىكتىن قۇتۇلاتتى، بەلكىم كونا كېسىلى قوزغىلىپ قالسا يەنە باشقا ئەرلەرنى قىلتاققا چۈشۈرەتتى. رەسۋا قىزنىڭ قانداقلارچە خىرىستىئان تەقۋاسى بولۇپ كەتكەنلىكى زۆھرەنى ئەجەبلەندۈردى، ئويلىغانچە ھېچ ئەقلى يەتمىدى. ئۇنىڭ مۇھەببەت ھەققىدىكى پاراڭلىرى شۇنچە دەبدەبىلىك، شۇنچە جىددىي ئىدى. بىر پاھىشەنىڭ ئېغىزىدىن مۇھەببەتنىڭ مەدھىيىلىنىشى نە

قەدەر تەسىرلىك-ھە!

مۇھەببەت- ئادىلەنىڭ دىنى.

مۇھەببەت- قىزلارنىڭ سايىسى، مۇھەببەت - جىنسىيەتنىڭ باھانىسى، مۇھەببەت- ئۇسسىغان يەرگە بارالمايدىغان شەربەت.

مۇھەببەت- ھۇسەيىننىڭ نەپسىنى بېسىقتۇرالايدىغان تىنچلاندۇرۇش دورىسى.

مۇھەببەت- سىيىت قارىنىڭ قايتا-قايتا كۆچۈرۈلگەن چىرايلىق خېتى، قارىمىنىڭ قارىمىلىق سۈپىتىنى ساقلىماي شىلتىڭ ئېتىشى؛

مۇھەببەت - سىيىت قارىم قالدۇرۇپ كەتكەن جاراھەت ۋە شۇ قارىم قايتا پەيدا قىلغان ئازاب...

زۆھرە مۇھەببەت ھەققىدە ھېچقاچان بۇنداق كۆپ ئويلىنىپ باقمىغانىدى؛ بەلكىم بۇرۇن مۇھەببەتكە ئۇنچە جىددىي قارىمايتتى، خوش ياقمايتتى، ئىنتىلگەنچە ھېرىپ قالاتتى، قانچە ئۇمىدلەنگەنچە شۇنچە ئىنتىك ئۇمىدسىزلىنەتتى؛ مۇھەببەتنىڭ قىزلار ئۈچۈن جىمى نەرسە ئىكەنلىكىدىن گۇمانلىناتتى، شۇنىڭ بىلەن

بولدى قىلاتتى. چۈنكى ئۇ ھېچقانداق قىزنىڭ مۇھەببىتى ئۈچۈن ياش تۆككەنلىكىنى كۆرۈپ باقمىغانىدى، كۆزگەن تەقدىردىمۇ بەلكىم كۈلۈپ سالاتتى. ئۇ سىيىت قارى بىلەن يۇرتداشلىق يۈزىسىدىن ئارىلىشىۋاتىمەن دەپ يۈرگەندە ئۇنىڭدىن تۈيۇقسىز تارتىنچاقلىق بىلەن سۇنۇلغان مۇھەببەت مەكتۇپىنى تاپشۇرۇۋېلىپ، قەلبى مەين شامالدا قالغان كۆل سۈيىدەك دولقۇنلانغان بولسىمۇ، ئىتتىكلا ئەسلىگە قايتىۋالغان، «بەلكىم مېنىڭدەك چىرايلىق قىزنىڭ بۇنداق خەتلەرنى تاپشۇرۇۋېلىشى تەبىئىي ئىش» دەپ ئويلىغانىدى؛ ئۇنىڭچە بولغاندا بۇنداق خەتلەرگە سەت قىزلارنىڭ قەلبىلا دەريادەك ئۆركەشلەيتتى ۋە شۇنداق بالىنىڭ مۇھەببىتىگە ئېرىشكىنىدىن خۇددىنى يوقتىپ، بارلىقىنى بېغىشلايتتى. چىرايلىق قىزلار ھەر ۋاقىت ئۆز سۈپىتىنى، ئىززىتىنى ساقلاپ يۈرۈشى، كۆڭلىدىكى يىگىتنى تاپقىچە، بەخت گۈللىرى ئېچىلغىچە سەۋرچانلىق بىلەن كۈتۈشى كېرەك ئىدى. زۆھرە كۈتتى، جىق نەرسىلەرنى كۈتتى، كۈتكەنلىرى

رېئاللىقتىن چەتنىيەلمىدى، بەلكى رېئاللىقنىڭ ئۆزىمۇ بەتتەرلىشىپ كەتتى. گەرچە ھۇسەيىن ئۇنى «گەمە»دىن تارتىۋېلىپ، راھەت بەخش ئەتكەن بولسىمۇ، زۆھرە يەنىلا ئۆزىنىڭ ئارزۇسىدىكى ھەقىقىي مۇھەببەت، ھەقىقىي بەختكە ئېرىشەلمەيۋاتاتتى. ئەگەر زۆھرە مۇشۇ تۇرمۇشنى ھەقىقىي بەخت، قېرى ھۇسەيىننىڭ ياش كۆڭلىدىكى تەقەززالىقنى مۇھەببەت دەپ ئويلىغان بولسا ھەممە ئىش تۈگەيتتى، بۇنچە ھەسرەتلەنمەيتتى، سىيىت قارىنى قەتئىي ئويلىمايتتى.

«جاھاندا مەندەك بەختلىك قىز بارمۇ؟ مۇھەببەت دېگەن نېمە ئۇ؟ ئۇنىڭغا قورساق تويامدۇ؟ ئۇنى ئۇچىمىزغا بىر قۇر كىيىم قىلىپ كىيەلەمدۇق؟ راھەتلىك تۇرمۇش كەچۈرسەم مۇھەببەت دېگەن شۇ» دەپ ئويلىغان بولسا، مەسلىنىڭ ھەممىسى ھەل بولاتتى. بىراق، زۆھرە ئۆزىنىڭ پاكلىقى، گۈزەللىكىنى چوڭ بىلگەچكە، پەقەت مۇھەببەتلا پاكلىق، گۈزەللىك بىلەن تەڭداش بولالىغاچقا، مۇھەببەتتىن ئۇنچە ئاسان ۋاز كېچەلمەيدىغانلىقىنى، بەلكى ئۇنىڭغا ھازىر

ھاۋادەك، سۇدەك، نانداەك، پۇلدەك موھتاج ئىكەنلىكىنى ھېس قىلدى. ئەسلىدە ئۇ ئۆزىنى مۇھەببەت بىلەن قوغداپ كېلەلىگەنىدى، ئەمدى بۇنى نابۇت قىلىۋەتسە پاكلىقى، گۈزەللىكىمۇ بىرلا ۋاقىتتا پايخان بولاتتى.

ئۆز ۋاقتىدا بىلىنمىگەن مۇھەببەت ئەمدى كۈچىنى كۆرسەتتى. ئۆز ۋاقتىدا مۇھەببەتنىڭ سىرتىدا قالغان قەلب ئەمدى مۇھەببەتكە شۇنچىلىك تەشنا بولدىكى، ئەگەر بۇ ئېھتىياج ئەمدى قانمىسا يۈرەكنىڭ زىدە بولغىنى بولغانىدى.

ئەجەبا زۆھرە ھۈسەيىننىڭ كەمستكىنىدەك، ھېسسىياتىنىڭ تايىنى يوق، ئىشىق-مۇھەببەت بىلەن خوشى يوق، نېمىنى غايە قىلىپ ياشايدىغانلىقى ئۆزىگىمۇ مەلۇم بولمىغان، قورسىقى تويسا ئۇخلايدىغان، ئارتۇق غەمنى ئۆزىگە دۈشمەن ھېسابلايدىغان، مۇھىم ئىشلارغا ئالدىرىمايدىغان قاشاڭ قىزمۇ؟

زۆھرە ئۆزى ھەققىدە جىددىي ئويلىنىشقا باشلىدى. ئۆز ۋاقتىدا ئەرەب باش ئەلچىنىڭ ئۆيىدە مۇشۇكتەك

ئۇخلاپ كۈن ئۆتكۈزگەنلىكلىرىنى ئەسلىدى. ئۇ ئىلگىرى شۇنچە پالاقلاپ يۈرگەن بىلەن ماھىيەتتە كۈنلىرىنى پاسسىپ، ناچار ئۆتكۈزگەنمىدۇ؟ ھەممىنى ئۆز ئېقىشىغا قويۇپ بېرىپ، خاتىرجەملىك قوغلىشىپ، كۆنۈپ قالغىنىغا تېخىمۇ چاپلىشىپ، شۇنى بەخت، خۇشاللىق ھېسابلاپ كەلگەنمىدۇ؟ ئەگەر ھۈسەيىن يولۇقۇپ قالمىغان بولسا ئۇ رېستۇراندىكى جاپالىرىدىن قۇتۇلۇپ، يۇقىرى مائاشلىق خىزمەتكە ئېرىشەلەرمىدى؟ ئۇپچە ياتاق ۋە يالغۇز «گەمە»دىن قۇتۇلۇپ، بۇ چىرايلىق، ئازادە ئۆيدە ئولتۇرالارمىدى؟ بۇ راھەتلەرگە ئۇ ئۆزى تەۋەككۇل قىلىپ، ئۆز كۈچىگە تايىنىپ ئېرىشكىنى يوق، تۇيۇقسىز كەلگەن بىر ئامەت. ئۇ بۇ ئامەتتىن مەست بولدىيۇ، قېنىپ-قېنىپ كۈلەلمىدى، يۈرىكى ئەركىن سوقالمىدى.

زۆھرە تا ھازىرغىچە جاپا-مۇشەققەت بىلەن راھەتنىڭ ھەممىسىنى پاسسىپلىق بىلەن قوبۇل قىلىپ كەلگەنلىكىنى ھېس قىلدى. سىيىت قارى تەلەپ قويمىغان بولسا مۇھەببەتنىڭ نېمىلىكىنى ئۇقماي

ئۆتۈپ كېتەتتى؛ خالىد قورقۇتۇۋەتمىگەن بولسا ئۇنىڭ ئۆيىدىن چىقىپ كەتمەيتتى؛ ئادىلە ھەيدىۋەتمىگەن بولسا ئۇنىڭغا مالاي بولۇپ ئۆتۈۋەرگەن بولاتتى؛ ھۈسەيىن پەيدا بولمىغان بولسا رېستۇراندا ئىشلەۋەرگەن بولاتتى. زۆھرە بېيجىڭغا ئىككىنچى قېتىم كېلىشتىن باشقا بىر ئىشقا ئېسىلىپ قالغۇدەك، پەخرلەنگۈدەك تەۋەككۈل قىلىپ باققانلىقىنى ئەسلىيەلمىدى. بەختكە ئېرىشىش ئۈچۈن ئاكتىپ ئىرادە، تەۋەككۈلچىلىك بولمىسا زادى بولمايتتى؛ بۇ ئالاھىدىلىكلەر ئۇنىڭدا شۇنچىلىك ئاز ئىدىكى، تا ھازىرغىچە ئىككىلىنىپ، سىقىلىپ يۈرەتتى؛ ئەگەر ئۇ ھۈسەيىنگە توقال بولسا مەزلۇم ۋە مەھكۇم مىجەزلىكىنى، رايىشلىق، مۇلايىملىقنى ئاربلىشىپ كەتكەن پاسسىپلىقىنى تولۇق ئىسپاتلىغان بولاتتى.

زۆھرە ئادىلەدىن ئۆگىنىشكە تېگىشلىك نەرسىنىڭ ئەسلىدە جۈرئەت ۋە راستچىللىق ئىكەنلىكىنى ھېس قىلدى. ھېچ نېمىدىن قورقمايدىغان ئۇ بۇزۇقنىڭ، ساختىلىقنى كۆتۈرمەيدىغان خىرىستىئان... نىڭ

مۇستەقىل ياشاشلىرى، مۇھەببەت دەپ جار سېلىشلىرى، ئۆز ئىدىيىسى ۋە ئوي-خيالىنى ھەربىرىكەتكە ئايلاندۇرالىشى زۆھرەنى ئۆيقۇدىن ئويغاتقاندەك بولدى. يەنە كېلىپ، زۆھرەنىڭ قولى پۇل كۆرۈپ، تۇرمۇشى ياخشىلىنىپ قالغاندىن بېرى كاللىسىدا مۇستەقىل پىكىرلەر پەيدا بولۇشقا باشلىغانىدى؛ بەلكىم، ئوي-خيالمۇ پۇلغا بېقىپ بولاتتى.

زۆھرە ھۇجرىسىغا بېكىنىۋېلىپ، ياستۇقىنى قۇچاقلاپ ئولتۇرۇپ، ئۇرۇش ئالدىدىكى ھەربىي قوماندانلىق ئەستايىدىللىقىدەك بىر جىددىي پوزىتسىيىدە غەلبە، بەخت پىلانلىرىنى قۇرۇشقا باشلىدى، مەغلۇبىيەتنىڭ خەۋپ-خەتىرى كۆرۈنسە قۇرغان نەرسىلىرى بۇزۇلۇپ كېتەتتى؛ ئەمما ئۇ ئىچىنى سىقماي ئولتۇرۇپ قايتا قۇردى... تەسەۋۋۇرىنى كەڭ يايدى. ئۆمۈرلۈك بەخت، خۇشاللىق بىلەن مۇناسىۋەتلىك بۇنداق چوڭ ئىشقا چوقۇم ئاكتىپ پوزىتسىيە تۇتۇش كېرەك ئىدى. ئەگەر «بەرسەڭ يەيمەن، ئۇرساڭ ئۆلىمەن» دەيدىغان ھالەتتە قالىدىغان

بولسا، ئىت، مۇشۇكتەك خارلىنىپ ياشايتتى.

قىزلارغا تاكى توي قىلغىچە هاياجاندىن ياكى قورقۇنچتىن تىترەپلا ياشاش بەخشەندە بولۇپ كەتكەنمىدۇ؟ هەقىقىي مۇھىم نەرسە زادى نېمە؟ هېچ نەرسىنى قېتىغا ئېلىپ قويمايدىغان ئادىلە قانداق بولۇپ باشقا دىنغا كىرىپ كەتتى. زۆھرە زادى مۇسۇلمانمۇ؟ ئادىلە نېمىشقا ئۇنىڭدىن گۇمانلىنىپ ئىمانىنى مەسخىرە قىلىدۇ؟ مۇسۇلمان قىزلار قانداق ياشىشى كېرەك، زۆھرە راستىنلا دىنىنىڭ سىرتىغا چىقىپ كەتكەچكە ئۆزىنى تونۇيالماي، غايە-مەقسەتلىرىنىڭ يېپ ئۇچىنى تاپالماي قېلىۋاتامدىغاندۇ؟ سىيىت قارى بىلەن كۆرۈشكەندىن كېيىنلا مۇقەررەر هالدا مۇسۇلمانلىق، تەقۋالىقنىڭ گېپى چىقىدۇ. زۆھرە ئۇنىڭدىن يىراقلىشىپ كېتىشنىمۇ، بەك يېقىنلىشىپ كېتىشنىمۇ خالىمايتتى، شۇنداق ياشاپ كېلىۋاتاتتى ۋە بۇنى بىر خىل كۆڭۈللۈك تاللاش هېسابلايتتى. هېچ ئىشقا تەۋەككۇل قىلالمايدىغان پاسسىپ ئادەملەرنىڭ باهانىسى تولىمۇ كۆپ ئىدى. زۆھرە دىن هەققىدە

ھېچقاچان چوڭقۇر ئويلاپ باقمىغان، نامىزىنى ئادەت يوسۇنىدا داۋاملاشتۇرۇپ ئاخىر تاشلاپ قويغانىدى؛ كېيىنكى كۈنلەردە تىرىكچىلىك بېسىمى ۋە بەخت ۋەسۋەسىلىرىنىڭ قويىنىدىن چىقالماي، ئىمانىنىڭ سۇسلۇقىغىمۇ پەقەت ئېچ ئاغرىتماس بولۇپ كەتكەنىدى. بۇ دۇنيالىق مەئىشەتكە بېرىلىپ كەتكەن ئىنسان تەبىئىي ھالدا ئۇ دۇنيانى ئۇنتۇيتتى، بۇ دۇنيانىڭ شىرىنلىكى، گۈزەللىكىنى ياخشى كۆرۈپ كېتىپ، ئۇ دۇنيالىققا ئائىت ئىشلاردىن قاچاتتى. شۇڭا ئەينى چاغدا زۆھرە سىيىت قارىنىڭ مۇھەببىتىگە ئانچە قىزىقىپ كەتمىگەن، ھەتتا ئۇنىڭغا ئۈمىدسىز قارىغانىدى. بىر يىل ئۆتتى، ئادىلە بۇزۇقچىلىقتا ھەددىدىن ئاشتى، چىرايى سەتلەشتى؛ ھالبۇكى، زۆھرە ئاشۇ سۇس ئىمانىغا، ئەخلاقىغا چىڭ ئېسىلىپ، پاكلىقىنى قوغداپ كەلدى؛ زۆھرە ئۆزىگە شۇنداق سوئال قويدى: ئۆزۈمگە چىڭ بولۇشنىڭ سەۋەبى نېمە؟ ئىمانمۇ، ۋىجدانمۇ، ئەخلاقمۇ، مۇھەببەتمۇ؟ ئاتا- ئانامنىڭ ئېچ ئاغرىقىمۇ؟ ئاچامنىڭ سەپراسىمۇ؟... مەيلى نېمە بولسا بولسۇن، زۆھرە ئۆزى

ئادەتتە چوڭقۇر ئويلاپ كېتەلمىگەن، ئەھمىيەت بەرمىگەن، ھەتتا ئىسمىنىمۇ ئۇنتۇپ قالاي دېگەن ئاشۇ بۇيۇك ئەقىدىلەرنىڭ ئۆز ھاياتىدا مۇھىم رول ئويناپ كەلگەنلىكىنى چۈشەندى.

ئاۋۋال ئۇنىڭ كاللىسىدا پاكلىققا، گۈزەللىككە تەڭداش مۇھەببەت ئۇقۇمى پەيدا بولدى، كېيىن ئادىلەنىڭ خىرىستئان بولغاندىكىن كېيىن سۈپىتىنى ساقلاپ يۈرۈشكە باشلىغانلىقىنى ھېس قىلىپ ئەجەبلىنىپ، ئۆزىنىڭ دىنىي ئېتىقادى ھەققىدە، سىيىت قارى ھەققىدە قايتىدىن ئويلىنىشقا باشلىدى. سىيىت قارىدەك بالا بىلەن ياشىسا تەقۋالىققا قايتىشقا توغرا كېلەتتى، ھۈسەيىن بىلەن ياشىسا ئەركىن-ئازادە، بایاشات ياشايتتى؛ بۇمۇ شەرت ئەمەس ئىدى، ھۈسەيىندەك ئەرەبكە تەگمىسىمۇ، ئىمانى سۇس بىرەر ئۇيغۇر بايغا تەگسىمۇ ئوخشاشلا سقىلماي، موھتاجلىق دەردىنى تارتماي ياشىيالايتتى.

زۆھرە ئادىلەنىڭ زوق-شوخ بىلەن ئېيتقان گەپلىرىنى قايتا ئويلاشقا باشلىدى. خىرىستئان بولۇپ

كەتكەن ئادىلە شۇنچە بەختلىك، كۆڭلى توق ياشىسۇنۇ، مەن مۇسۇلمان دەپ يۈرگەن، شۇنىڭغا لايىق هالدا ئىپپەت-نومۇسنى قوغداپ كەلگەن زۆهرە ئازابلىنىپ، ئىككىلىنىپ يۈرسۇن... بۇ قانداق ئەقىلگە سىغىدۇ؟! چاتاق زادى نەدە؟ خۇدايىم ئاشۇنداق ئىمانى سۇس، ئىككى تايىن، قاشاڭ ئادەمنى تۇغمەس ئىچ پۇشۇغى، كۆڭۈل يېرىملىقى ۋە ئارىسالدىلىق ئازابىغا تاشلاپ قويامدىغاندۇ ؟!

تەقدىر ئىشىغا كۆكرەك كېرىپ چىقالمىغان ئادەم بىر بۇلۇڭغا تىقىلىپ، كىرپىدەك تۇگۈلۈپ كونا ئۆچەكتە ياتىۋېرىدۇ.... كۈنلەرنىڭ بىرىدە كۆزىنى ئېچىپ قارىسا ئاللىقاچان قېرىپ كەتكەن، ئارمانلىرى شۇ پېتى تۇرغان... شۇنىڭ بىلەن «ۋاقىت نېمانچە تېز ئۆتكەن-هە!» دەپ هەسرەت چېكىدۇ. بىر خىللا ئۆتۈۋەرگەن، هېچ بىر ئۇرۇنۇش ۋە يېڭىلىق بولمىغان هايات ئاشۇنداق تېز ئۆتىدۇ، هەتتا ئەسلىگۈدەك هېچنېمە قالمايدۇ.

زۆهرە شددەتلىك بىر ئۆزگىرىشكە، كەسكىن بىر

قارارغا شۇنچىلىك زاربقىپ كەتتىكى، خيال سۈرىۋېتىپ كارىۋاتتا نەچچە دومىلىدى، ئېڭەك يۆلەپ سائەت-سائەتلەپ ئولتۇردى؛ بېشى چىڭقىلىپ كەتكەندە ئۈيقۇنى سېغىندى؛ يوتقاننى بېشىغا پۈركەپ، ھېچنېمىنى ئويلىماي ياتتى. كۆزى ئەمدى ئۈيقۇغا ئىلىناي دېگەندە يانفونى سايراپ كەتتى، ئۇنى قولىغا ئېلىشمۇ خوش ياقمىدى، ئەمما كۆڭلى بىر نېمىنى تۇيغاندەك بولۇپ توساتتىن جىددىيلىشىپ كەتتى ۋە تېلېفون نومۇرىغا قارىدى، ناتونۇش بىر نومۇر ئىدى، زۆھرە بۇنىڭ سېيىت قارى بولۇپ قېلىشىنى شۇنچىلىك ئۈمىد قىلدىكى، كاللىسى شۇنىڭدىلا توختاپ قالدى. دەرۋەقە، شۇ تونۇش ئاۋاز ھاياجان بىلەن، مۇھەببەت بىلەن، يېڭى بىر باشلىنىش ياكى ئاخىرلىشىش بىلەن يېتىپ كەلدى:

ـ ئەسسالامۇئەلەيكۇم ئەلەيكۇم!

ـ ۋەئەلەيكۇم ئەسسالام...ـ زۆھرەنىڭ ئاۋازى تىترەپ كەتتى، كۆكسىنى تۇتۇپ قالدى.

ـ قانداق ئەھۋالىڭىز؟ مەن سېيىت قارى...

ـ ئاۋازىڭىزدىن بىلدىم.

ـ ھەر نېمە بولسا ئۇنتۇپ قالماپسىز...

زۆھرە نۇرغۇن نەرسىلەرنى ئويلىدى، ئەمما ئويلىغانلىرىنىڭ ھەممىسى قالايمىقان ئىدى، جىددىيىلىشىپ تۇراتتى، ئىچىدىكى گەپنىڭ جىقلىقىدىن قايسى گەپنى دېيىشنى بىلەلمىدى.

ـ بېيجىڭغا كەلگەن، يېقىندا مېڭىپ قالىدىغانداەك قىلىمىز. شۇڭا تېلېفوندا بولسىمۇ كۆرۈشۈپ قويايلى دەپ...

ـ كەلگىنىڭىزنى ئادىلەدىن ئاڭلىغان، ئاشۇنداق كۆرۈشمەيلا كېتەمسىز؟ ـ دېدى زۆھرە كارىۋىتىغا راۋۇرۇس يۆلىنىپ.

ـ كۆرۈشسەك كۆرۈشەيلى.

ـ نەدە كۆرۈشىمىز؟

ـ سىز دېسىڭىز، مەن شۇ يەرگە بارايلى.

زۆھرە ئۆزى ئىشلىگەن رېستۇراننىڭ ئورنىنى ئېيتىپ بەردى، ۋاقتىنى كېلىشتى.

زۆھرە بىر دەمدىلا پەيدەك يەڭگىللەپ، قۇشتەك

ئۇچۇپ، ئۇ ئۆيدىن بۇ ئۆيگە كىرىپ كىيىم يەڭگۈشلىدى، ئەينەككە قارىدى؛ تەبىئىي، سۇس گىرىم قىلدى؛ دېيىشكەن ۋاقىتتىن بۇرۇن رېستورانغا باردى؛ يان تەرەپتىن بىر ئورۇن تېپىپ ئەينەكتىن سىرتقا قاراپ ئولتۇردى، دېيىشكە ۋاقىتقا ئۇلگۈرۈپ سىيىت قارىم كەلدى، زۆھرەنىڭ ئۆزىگە قاراپلا تۇرغانلىقىنى، رېستوران ئىچىدە تۇرۇپ كۆزىتىۋاتقانلىقىنى سېزەلمىدى. بىر يىلدا جامائەت ئارىسىدا جامائەتنىڭ كۆزى بولۇپ ياشاپ كەلگەن، خېلى ئىشلارنى باشتىن كەچۈرگەن بۇ قارىمغا خېلىلا سالاپەت قونغان بولۇپ، قامىتى تىك تۇراتتى، قەدەم ئېلىشلىرى شۇنچە چەبدەس، مەردانە ئىدى... چىرايىدا زىيادە هاياجان، ئالدىراڭغۇلۇق كۆرۈنمەيتتى، كۆزلىرى هەممە نەرسىگە تەكشى قارايتتى... زۆھرەنىڭ يۈرىكىنىڭ بىر پارچىسى ئېرىپ كەتتى.

سىيىت قارى زۆھرەنى كۆرۈپ تەمكىن، خۇش پېئىل هالدا، بەلكىم هېچ قانداق هاياجانلىنىشنى باشتىن كەچۈرمەيلا ئۇنىڭ ئالدىغا كەلدى:

ـ ساقلىتىپ قويۇپتىمەن-دە! قېنى ئولتۇرۇڭ...

ـ ياقەي، مەنمۇ تېخى ھازىر كەلگەن...

زۆھرە ئۆزى ھەقىقىي ياخشى كۆرىدىغان بىر يىگىتنىڭ ئالدىدا تۇرغاندەك تارتىنىپ كەتتى، لېكىن بۇنداق تۇرسا سىيىت قارىنىڭ ئالدىدا تىل تۇتۇقى باردەك كۆرۈنۈپ قېلىشتىن ئەنسىرەپ، ئۆزىنى دەرھال ئوڭشىۋالدى، شۇنداقتىمۇ يۈرەك سوقۇشنى باسالمىدى. بەلكىم مۇھەببەت دېگەن نەرسە كۈچىنى كۆرسىتىۋاتاتتى. مۇھەببەت ئۇرۇقىنىڭ كۈچىگە ئوخشايدىغان نەرسە بولسا كېرەك، بىر بۇلۇڭغا تاشلىنىپ قالسىمۇ ھامان بىر كۈنى بىخ سۈرۈپ كۆكلەپ چىقاتتى. زۆھرە بۇنى كۆز ئالدىدا كۆرۈۋاتاتتى، چۈنكى ئۇ بۇ رېستۇرانىدا ئىشلىگەن مەزگىلىدە مۇشۇنداق بىر يىگىت بىلەن ئۇچرىشىش، دەرقەمدە بولۇش خۇشاللىقىنى تەسەۋۋۇر قىلغانىدى... مۇھەببەت بىلەن تەسەۋۋۇر نەقەدەر گۈزەل بىرلىشىدۇ-ھە!

ـ قانداقراق تۇرۇۋاتىسىز؟- دېدى سىيىت قارى زۆھرەگە ئادەتتىكىچە قاراپ.

ـ ياخشى،ـ دېدى زۆھرە سىيىت قارىنىڭ ئالدىكى پىيالىنى ئېلىپ چاي قۇيۇۋېتىپ، ـ ئۆزىڭىزمۇ ئوبدان تۇرۇۋاتقانسىز.

ـ قەدىر ئەھۋال...

ـ بىزنىڭ ئۆيدىكىلەر بىلەن كۆرۈشەلىدىڭىزمۇ؟

ـ بىر نەچچە قېتىم كۆرۈشكەن، ماڭىدىغاندا كۆرۈشەلمەي قالدىم.

ـ ئۆيدىكىلەرگە باشقىچە گەپ قىلىپ يۈرمىگەن بولغىيدىڭىز-ھە؟ ـ دېدى زۆھرە مۇلايىملىق بىلەن.

گەپلەر شۇنداق سىلىق باشلاندى، ئاندىن سۆھبەتنىڭ خام پىيازدەك قىرتاق پوستى بىر-بىرلەپ سويۇلۇشقا باشلىدى.

ـ نېمە دەپ دەيمەن...

ـ ئۆيدىكىلەر مەندىن تولا گۇمانلىنىپ، ئەنسىرەپلا يۈرىيدۇ، شۇڭا دەيمەن.

ـ ئۇنىڭغا مەن سەۋەبچى ئەمەس،ـ دېدى سىيىت قارى قاتتىق بىر گەپ قىلىۋېتىشتىن ئۆزىنى ئاران تۇتۇپ تۇرغاندەك ئېغىرلىق بىلەن،ـ ئۇلارنىمۇ توغرا چۈشىنىڭ.

ـ شۇ كەتكەنچە ماڭا بىرەر قېتىم بولسىمۇ تېلېفون ئۇرۇپ قويمىدىڭىز...

ـ راستىمنى دېسەم، ئارتۇق دەردنى يۈكلىۋالماي دېدىم.

ـ كۆڭلىڭىز مەندىن شۇنچە رەنجىگەنمىدى؟

ـ رەنجىسەكمۇ قانداق قىلاتتۇق...

ـ ئادىلە ئىشنى بۇزغانىدى، سىز كەتكەندىن ئادىلە بىلەن قىزىرىشىپ قالدىم. لېكىن بۇنى ھازىر دېگەننىڭمۇ پايدىسى يوق. سىزمۇ چاپانىنى ئالدىراپ تەتۈر كەيدىڭىز.

ـ ئۇنداق بولۇشىنى كىم ئويلىغان دەيسىز؟ سىزنى ئۇنچىلىك ئۆزگىرىپ كېتەر دەپ پەقەت ئويلىمىغانىدىم.

ـ دېمەك، سىز شۇ ۋاقىتتىلا مېنى خاتا چۈشەنگەن...

ـ بەلكىم شۇنداقتۇ، سىلەرنىڭ ئىشىڭلارنى ئۇقۇپ بولغىلى بولمىغاندىكەن...

ـ ئۇقمىغاندىكەن ئۇنداق قالايمىقان گۇمان قىلىسىڭىز بولمايتتى.

ـ گۇمان دېگەنمۇ بىكاردىن تۇغۇلمايدۇ-دە...

شۇ تاپتا سىيىت قارىنىڭ چىراي ئىپادىسىگە، گەپ-سۆزىگە بۆلەكچە سەزگۈر بولۇپ كەتكەن زۆھرە ئۇنىڭ بۇ هالىتىدىن كۆڭلى يېرىم بولدى. ئىلگىرى زۆھرەگە تەلپۈنۈپ تۇرىدىغان سىيىت قارى هازىر بىپەرۋا، سوغۇق يىگىتكە ئايلانغانىدى. سىيىت قارى ئۇنىڭغا ئۇۋال قىلماسلىقى كېرەك. هەق-ناهەق ئايدىڭ بولۇشى كېرەك، ئاندىن بۇ ئۇچرىشىشنىڭ ئەهمىيىتى بولىدۇ، ئاندىن كۆڭۈل ئازادىلىكى بىلەن پاراڭلاشقىلى بولىدۇ، ئاندىن سىردىشىپ مۇڭداشقىلى بولىدۇ، ئاندىن كۆڭۈل نەگە باشلىسا شۇ ياققا ماڭغىلى بولىدۇ...

ـ گۇمان ئىمانىنى قاچۇرىدۇ دېگەننى بىلمەمسىز؟ـ دېدى زۆھرە نەچچە ۋاقىتتىن ئىچىگە پاتمىغان گەپلىرىنى باشلاپ.

ـ گۇمانىم تېخى ئىمانىمنى قاچۇرغىدەك بولمىدى.

ـ شۇنداق، سىز بەك ئىمانلىق، سىز بەك تەقۋا.. بىز ئىمانسىز، بىز رەسۋا...

ـ ئۇنداق دەپ كەتمەڭ، سىزنى ئۇنداق دېگىنىم يوققۇ؟!

ـلېكىن شۇنداق ئويلىدىڭىز ئەمەسمۇ؟!

ـ ئويلاش بىلەن قاراش ئوخشمايدۇ...

ـ ئەمسە قارىشىڭىزنى ئۆزگەرتىڭ. مېنى خېلى چۈشىنىدۇ دەيتتىم سىزنى، لېكىن مېنى ئادىلە بىلەن بىر قاتارغا چىقىرىۋەتكىنىڭىزگە قاراپ، مېنى پەقەت چۈشەنمەيدىغانلىقىڭىزنى بىلدىم.

ـ ئىككىڭلار ئوخشمايسىلەر، لېكىن مەقسىتىڭلار بىر-دە! ھەر ئىككىڭلار بۇ شەھەردە خالىغانچە ياشايمىز دەپ قالدىڭلار...

ـ خالىغانچە ياشاش دېگەن كوچىغا چىقىش دېگەن گەپمىكەن؟

زۆھرەنىڭ چىرايى جىددىي تۇس ئالدى، كۆزلىرىدىن ئەلەملىك ئۇچقۇنلار چاقنىدى. بۇ كۆرۈشۈش ئارقىلىق زۆھرە كونا دەردىنى ئېلىۋالىدىغاندەك، سىيىت قارى بولسا دەرد ئۈستىگە دەرد قوشۇۋالىدىغاندەك قىلاتتى. سىيىت قارى يەنە گەپ قىلسا زۆھرەنىڭ زىتىغا تېگىپ كېتىشىدىن ئەنسىرىدى، بۇ كۆرۈشۈشنىڭ كۆڭۈلسىزلىك بىلەن ئاياغلىشىشىنى

خالىماي جىم ئولتۇردى.

ـ مېنى پەقەت ئىزدىمەي دېگەنمىدىڭىز؟ـ دېدى زۆھرە بايىقىدەك مۇلايىم ئاچچىقى بىلەن، ـ بىر كەتكەنچە مېنى شۇنداق ئاسان ئۇنتۇپ كەتتىڭىزما؟

سىيىت قارى ئەجەبلەندى، زۆھرەنىڭ باشقا بىر يۈزى كۆرۈنۈۋاتاتتى، بەلكىم ئۇنىڭ ئۆزگەرگىنى راستتىتۇ... نېمىلا بولسا بەربىر.

ـ يالغان گەپ قىلساق بولمايدۇ،ـ دېدى سىيىت قارى پېتىنى بۇزماي، ـ ئەسلەپ تۇردۇق، ئىنساۋىڭىزغا دۇئا قىلىپ تۇردۇق.

ـ رەھمەت،ـ دېدى زۆھرە تەنە قىلغاندەك،ـ ھەر قايسىلىرىنىڭ دۇئالىرى بەركاتىدىن مانا جانان چىنىدەك چېقىلماي ساق تۇرۇپتىمىز.

سىيىت قارى زۆھرەنىڭ چاقناپ كەتكەن كۆزلىرىدىن ئەندىكتى:

ـ شۇنداقمۇ؟

ـ شۇنداق.

ـ ئۇنداق بولسا خۇداغا شۈكۈر!

ـ خۇداغا مىڭ قېتىملاپ شۈكۈر قىلىمەنكى، خۇدايىم مېنى ئېزىپ كېتىشتىن ساقلىدى،ـ دېدى زۆھرە جىددىي تەلەپپۇزدا ـ ئەمما سىز مۇشۇ ۋاقتچە مەندىن گۇمانلىنىپ كەلدىڭىز...

سىيىت قارى زۆھرەنىڭ مىقتەك قادالغان شەھلا كۆزلىرىدىن تىترەپ كەتتى، نېمە دېيىشنى بىلەلمىدى، زۆھرە ئۇنىڭ ھېچنېمە دېيەلمەيدىغانلىقىنى بىلىدىغاندەك، سۆزىنى داۋاملاشتۇردى:

ـ سىز شۇ بىر يامانلاپ كەتكەنچە كەتتىڭىز، مېنىڭ چۈشەندۈرۈشۈمگە پۇرسەت بەرمىدىڭىز. سىز ھېچنېمىنى بىلمەيلا ماڭا ئۇنداق قارا سۈۋىماك. ئۇ چاغدا ئادىلەنىڭ كەينىگە كىرىپ قىيابتىمنى ئۆزگەرتىپ باققانىدىم، كۆزىڭىزگە سىغماي قالغىنىم راست، لېكىن ئۇ مېنىڭ ئادىلەدەك بۇزۇلۇپ كەتكىنىمنى چۈشەندۈرمەيتتى. ئويۇن-تاماشىلارغا بارمىدىم ئەمەس، باردىم، لېكىن سىز ئويلىغاندەك ئىشلارنى ھەرگىز قىلمىدىم. ئۆزىڭىز، ئويلاپ بېقىڭ، ئىككى قىزنىڭ ياسىنىشىغا قاراپلا ھەر ئىككىسىنى بۇزۇقلا

چىقىرىۋەتسە قانداق بولىدۇ؟ قىيابېتى ئوخشىغان قىزلارنىڭ ھەممىسى ئوخشاش بولىۋېرەمدۇ؟ ئۇلار پەقەت ياسىنىشنىلا بىلىدىغان، كاللىسى يوق، يۈرىكى يوق نېمىلەرمۇ؟ مەن ئادىلەگە ھەرگىز ئوخشىمايتتىم، بۇنى بىلىشىڭىز كېرەك ئىدى. ئاخىرى شۇنى چۈشەندىمكى، سىز ماڭا چۈشەنمەيلا ئاشىق بوپسىز، خېتىڭىزنى ماڭا ئەمەس، خىيالىڭىزدىكى پەرىشتىگە يېزىپسىز.

بىر يىلدىن بۇيان بۇ ئىش ئىدىيەمدىن ئۆتمىدى، ناھەق ئەيىبلەنگەن جىنايەتچىدەك سىقىلىپ ياشىدىم؛ ئادىلەگە مالاي بولۇپ ئىشلىسەم ئىشلىدىمكى، ئۇنىڭ كەينىدىن مېڭىپ كوچىغا چىقمىدىم، نى جاپالىق كۈنلەرنى باشتىن كەچۈردۈم. ئويلاپ بېقىڭ، بىر قىز بالا ئۈچۈن مۇشۇنداق ياشاش ئاسانمۇ؟! ئەگەر مەن بۇزۇلمەن دېسەم بىر دەملىك ئىش ئىدى، ئادىلەدەك بولسامۇ بولىۋېرەتتىم، لېكىن مەن سىزنى ئەمەس، ئاپامنى، ئۆيدىكىلەرنى ئويلىدىم. ماڭا مەيلى ئىشىنىڭ، مەيلى ئىشەنمەڭ، مەن ئۆيدىكىلەرگە يۈز كېلەلمەيدىغان ئىش قىلمىدىم؛ ھەم بۇنىڭدىن

كېيىنمۇ قىلمايمەن. ..

سىيت قارى زۆھرەنىڭ گەپلىرىگە دەرگۇماندا بولسىمۇ، كۆڭلىدە شۇنداق بولۇشنى ئاللاھتىن تىلىگەچكە، ئاخىر ئىشەندى: مۇھەببەتلىك قەلبى ئەزىم دەريادەك شاۋقۇنلاپ ئاقتى، يوقالماس ۋە بۇزۇلماس بىر ۋەدە ئەمەلگە ئاشقاندەك هاياجانلاندى.

ـ كۆڭلۈمدە گۇمان قالغىنى راست،ـ دېدى سىيت قارى بىردىنلا هاياجانلىنىپ كېتىشنى ئاجىزلىق كۆرۈپ ئۆزىنى تۇتۇۋېلىپ،ـ رەببىم ئاللاھتىن كۆڭلىڭىزگە ئىمان-ئىنساپ تىلەپ تۇرغىنىمۇ راست. ئاللاھ سىزنى شۇ بۇزۇقچىلىقلاردىن ساقلاپ كەلگەن بولسا، بۇنىڭغا مەنمۇ ئالەمچە خوش! ئەگەر سىز ئاللاھنىڭ ئالدىدا يالغان گەپ قىلسىڭىز قىيامەتتە ئۆزىڭىز جاۋاب بېرىسىز. ئەگەر سىز ھەقىقەتەن ئېپەت-نومۇسلۇق، پاك ئايال بولسىڭىز، بىز سىزگە تۆھمەت قىلساق، بۇنىڭ جازاسىنى بىز تارتىمىز. ئاللاھقا مەدھىيىلەر بولسۇنكى، ئاللاھ بىر بەندىنى يامانلىقتىن ساقلاشنى ئىرادە قىلغان بولسا بۇ ئىرادىگە ھېچكىم قارشى چىقالمايدۇ...

زۆھرە ئاجايىپ يەڭگىللەپ قالدى، كۆڭۈل ئاسمىنى زۇمرەتتەك سۈزۈلدى، ھەقىقەتنىڭ پارلاق قۇياشى نۇر چاچتى.

ـ رەھمەت سىزگە، شۇ تاپتا قانچىلىك خوش بولغىنىمنى بىلمەيمەن. ناھەق مۇئامىلىگە ئۇچرىسا ئادەم چىدىمايدىكەن، سىزنىڭ كەلگىنىڭىزنى ئادىلەدىن ئاڭلاپ ئۆزۈم ئىزدەپ بېرىپ تازا دېيىشەيمىكىن دەپمۇ ئويلىغانىدىم؛ ياخشى، ئۆزىڭىز تېلېفون قىلىپسىز...

ـ مەن بىلەن مۇشۇ ئىش توغرۇلۇق دېيىشۈالمىسىڭىز كۆڭلىڭىز ئۇنىمامتى؟

ـ ئۇنىمايدۇ-دە، پول يېمەي كەتكىنىڭىزنى تېخى ئۇنتۇپ قالمىدىم.

ـ ئەمدى بېرىپ يېسەمۇ بولار.

ـ موللام تەمەخور دەپ، راست دەپتىكەن،- دېدى زۆھرە كۈلۈپ،ـ ئەلۋەتتە، بۇ قېتىم سىزنى رازى قىلىپ ئۇزاتمىسام بولمايدۇ.

ـ نەدە تۇرۇۋاتىسىز؟

ـ بارغاندا كۆرۈك.

ـ يالغۇز بارامدىمەن؟

ـ يالغۇز كېلىك. دېيىشىدىغان گېپىمىز تېخى تۈگىمىدى. ھە راست، قۇرئاننى ئۇنتۇپ قالماي ئالغاچ كېلىك...

ـ يەنە توپا بېسىپ خارلىنىپ قالامدىكەن...

ـ ئەمدى خارلىنىپ قالماس، رامىزان يېقىنلاپ كېلىۋاتىدۇ، ماڭا قۇرئان لازىم.

ـ بولىدۇ، قاچان كۆرۈشىمىز؟

ـ ئەتىلا كېلىك، ئىشىكلار ئالدىراش ئەمەستۇ؟

ـئانچە ئەمەس.

سىيىت قارى ئەسلىدە زۆھرە بىلەن سوغۇقلا كۆرۈشمەن، ئېپى كەلسە قاتتىق دېيىشمەن دەپ ئويلاپ كەلگەنىدى، ئەمەلىيەتتە ئەھۋال پۈتۈنلەي باشقىچە بولۇپ چىقتى، تېخى قايتا كۆرۈشىدىغان بولدى. ئىلگىرى ئۇلار ھېچقاچان بۇنداق تەبئىي، ئېسىل كەيپىياتتا پاراكىلىشىپ باقمىغانىدى. ئۇلار تاماق يېگەچ نۇرغۇن پاراكىلارنى قىلىشتى، بىر-بىرىگە سەمىمي،

ئوچۇق-يورۇق بولۇشتى، ئارىلاپ-ئارىلاپ قىزىقارلىق ئىشلارنى دېيىشىپ كۈلۈشتى.

سىيىت قارى مېھمانخانىغا خۇشال قايتىپ كەلدى. زۆھرەنىڭ چىرايىدىكى گۈزەل ئالامەتلەرنى تەكرار-تەكرار ئەسلىدى، ھەر بىر ئەسلىگىنىدە بىر ھاياجانغا چۆمدى، زۆھرەنىڭ شۇ چاغدا يادىدا قالغان خۇنۇك چىرايى بۈگۈنكى ئۇچرىشىشتا ۋە چىرايلىق خوشلىشىشتا قايتا پارلىدى، بەلكى تېخىمۇ يارقىن گۈزەللىككە تولدى. سىيىت قارى ياتقىغا كىرگەندە تاھىر قارى خۇپتەن نامىزىنى ئوقۇپ بولۇپ، قولىغا تىزگىنەكنى ئېلىۋېلىپ، قانال يۆتكەپ ئولتۇراتتى.

ـ نېمىدېگەن تايىن يوق نەرسىلەر بۇ...

ـ بولدى كۆرمىگىنە، تالاغا چىقىپ ئايلىنىپ كىرەيلى،-دېدى سىيىت قارى كەيپى چاغ ھالدا.

ـ قانداق، كۆرۈشتۈڭمۇ؟ ئەجەب ئۇزۇندا كەلدىڭ، موللام كۈلىمەيدۇ، كۈلسە تېلىقىپ قالىدۇ دەپ، ئەمدى شۇ قىزنىڭ كەينىگە كىرىپ كەتمە...

ـ كۆرۈشتۇم، ئۇزاق پاراڭلاشتۇق؛ خۇداغا شۈكۈر،

زۆھرە ئۇ يولغا كىرىپ كەتمەپتۇ.

ـ قارا ساددىلىقىڭنى، قارىغاندا ئۇ قىزنى يەنىلا ياخشى كۆرىدىكەنسەن-دە!

ـ سېنىڭچە ئۇ ماڭا يالغان ئېيتارمۇ؟ ئەگەر ھەقىقەتەن بۇزۇلۇپ كەتكەن بولسا ئۆزىنى ئۇنچىۋالا چۈشەندۈرۈپ نېمە قىلىدۇ؟ بۇزۇلۇپ كەتكەن قىزلار ھېچكىمنى قېتىغا ئالمايدۇ، قارىمىلارنى تېخىمۇ ئۆچ كۆرىدۇ. زۆھرەنى مەن خېلى چۈشىنىمەن، ئۇ بۇرۇنمۇ ئۇنداق شوخ، ئويۇنچى، ھېيلىگەر قىز ئەمەس ئىدى.

ـ ئۆزۈڭ ياخشى كۆرگەندىكىن شۇنداق تۇيۇلىدۇ-دە، قانداقلىقىنى خۇدا ئۆزى بىلىدۇ.

ـ ئەلۋەتتە، شۇڭا مېنىڭمۇ ئۇنىڭدىن گۇمانلىنىشقا ئاساسىم يوق. پاك ئايالغان تۆھمەت قىلىشتىن ياكى كەينىدىن غەيۋەت قىلىشتىن قورقمىساق بولمايدۇ.

ـ توغرا دەيسەن، ئاللاھ ئۇ قىزنىڭ ئىنسانىنى بەرگەن بولسا ئەجەب ئەمەس.

ـ شۇنى دېگىنە، مەنمۇ نەچچە ۋاقىتتىن بېرى دەر گۇماندا يۈرگەنىدىم، شۇ قىزنىڭ زىنا

قىلغان-قىلمىغانلىقىنى تولا ئويلاپ بەزىدە سارىڭ بولۇپ كەتكەن ۋاقىتلىرىمۇ بولغانىدى...

- ئەمدى قالتىس خۇش بولۇپ كېتىپسەن دېگىنە، سېنى تەبرىكلەيمەن!

- دېمىسەڭمۇ، بەك خۇشال بولدۇم،- دېدى سىيىت قارى چاپىنىنى سېلىپ كارىۋاتتا راھەتلىنىپ ئولتۇرۇپ.

- ئەمدى قانداق قىلاي دەيسەن؟

- نېمىنى قانداق قىلىمەن؟

- بۇ جاھاندا سىلى بارمۇ يا قارىم، ئۇ قىزنى قانداق قىلماقچى دەۋاتىمەن!

- تېخى بۇنى ئويلىغۇدەك بولمىدىم.

- يالغان گەپ قىلمايلى، بىللە ئۆتىدىغانىنىڭ ئىشىنمۇ دېيىشىپ بولغاندىمىز؟

- ھە ياق تېخى، بۇ ئۇنداق ئاسان ئىش ئەمەس.

- قىيىن ئىشمۇ ئەمەس قارىم، ئاللاھتىن تىلەيلى، ئاللاھ ئىرادە قىلسا بولۇپمۇ قالار.

- لېكىن زۆھرەنىڭ ئۇنداق خىيالى يوقتەك قىلىدۇ.

- سەن نېمە بىلىسەن؟ ئۇنداق خىيالى بولمىسا ساڭا

ئۆزىنى چۈشەندۈرۈپ قانداق قىلىدۇ؟

ـ مەنمىغۇ شۇنداقراق ئويلىدىم، لېكىن ئىلگىرى مېنىڭ مۇھەببەت تەلىۋىمنى رەت قىلغان قىز ماڭا شۇنداق ئاسان تېگەرمۇ؟

ـ سەن نېمانداق ئۆزۈڭنى تۆۋەن چاغلايسەن؟ سەن دېگەن ئىمام، جامائەتنىڭ بېشى. مۇھەببەت دېگىنىڭ قاچانقى گەپ. ئۇ قىز بۇ شەھەردە بىر يىل يۈردى، نېمە ئىشلارنى قىلغانلىقىنى خۇدا ئۆزى بىلىدۇ، ساڭا ئۆزىنى پاك دېسىلا پاك بولىدىغان ئىش يوق، ئەمەلىيەتتە ئىسپاتلىنىشى كېرەك، قانداق دېدىم؟! سەن شۇنى تولۇق ئىسپاتلىغاندا ئاندىن ئۇ قىزنى جاندىن ئەتىۋار كۆرۈپ قەدىرلەپ سۆيىدىغان بولسەن.

سىيىت قارى بۇ پىكىرنى توغرا تېپىپ، شېرىن خىيال سۈرۈپ تۇرۇپ قالدى، بەخت قۇشى ئەتە-ئۆگۈن بېشىغا قونىدىغاندەك هاياجانلاندى. ئەمما بىرىنچى قېتىم زەربە يېگەن ئىش تېخى ئېسىدىن چىقمىغاچقا قايتا زەربىگە ئۇچراشتىن ئەنسىرىدى.

ـ شۇنداق قىلساڭ بولمامدۇ؟-دېدى تاهىر قارى

ئۇنى ئالدىرىتىپ،ـ ياخشى ئىشنى ۋاقتىدا قىلمىساڭ شەيتان ئارىلاپ قالىدۇ! بۇنداق مىسىلداپ ئولتۇرساڭ، ئۇ قىز ئەتە-ئۆگۈن مەشەدىكى تاشچىلارنىڭ بىرىگە تېگىپ كۆزۈڭدىن ئوت چىقىرىۋېتىدۇ، ئۇ چاغدا مىڭ پۇشايمان قىلغىنىڭ بىكار!

ـ ياخشى ئىشقا ئالدىراش كېرەك،ـ دېدى سىيىت قارى راستتىنلا جىددىيلەشكەندەك ئورنىدىن تۇرۇپ ئۇ ياق-بۇ ياققا مېڭىپ، ـلېكىن توي ئىشى باشقا ئىشلارغا ئوخشىمايدۇ...

ـ نېمىسى ئوخشىمايدۇ، ئۇنى تەس دەۋالغان ئۆزۈڭ. پۇل دېسەڭ پۇل بېرىپ تۇراي، نىكاھ ئوقۇتمەن دېسەڭ مانا مەن يېنىڭدا تۇرۇپتىمەن. سېنىڭ ھازىر ھەممە نەرسەڭ تەل، پەقەت جۈرئەتلا كەم! ئۇنداق قىلمايلى، قارىم! ئاللاھ تائالا كۈچلۈك، زېرەك مۇسۇلمانىنى ياخشى كۆرىدۇ.

ـ جۈرئەت قىلىشقىمۇ ئىمكان كېرەك،-دېدى سىيىت قارى غەمكىن ھالدا -زۆھرە بۇنىڭغا نېمە دەيدۇ، بىر نېمە دېگىلى بولمايدۇ، ئۇنىڭ خىيالىدىن بىخەۋەر

ھالدا پىلاننى قۇربۇەرگەن بىلەن ۋاقتى كەلگەندە ئاقمايدۇ...

ـ سەن دېيەلمىسەڭ مېنى باشلاپ بار، ئۆزۈم دەيمەن،ـ دېدى تاھىر قارى كەسكىن، جاراڭلىق ئاۋازدا،ـ نىكاھىڭنى ئۆزۈم ئوقۇيمەن.

ـ چاقچاق قىلما،ـ دېدى سىيىت قارى كۈلۈپ،ـ دەيدىغان ئىش بولسا ئەتە ئۆزۈم دەيمەن.

ـ سېنى يەنە چاقىرديما؟ مانا ئەمەسمۇ، ئۇ قىزنىڭ ساڭا راستىنلا تەگكۈسى كەپتۇ.

ـ بەلكىم، ئۆيىگە ئەۋەتىدىغان خەت-خالتىلىرى باردۇر... يا باشقا دەيدىغان گەپ-سۆزى باردۇر. مەيلى نېمىلا بولسا، خام خىيالنى ئازراق قىلغان ياخشى.

ـ خام خىيالدىن پىلان تۇغۇلىدۇ، پىلاندىن ھەربىرىمىز تۇغۇلىدۇ قارىم. جەسۇرراق بولايلى...

سىيىت قارى ئەتىنى ئويلاپ، يەنە ئاجايىپ خىياللارغا چۆكۈشكە باشلىدى.

سىيىت قارى شۇ كېچە ئۇخلىيالمىدى، زۆھرەمۇ ئۇخلىيالمىدى.

سىيىت قارى كارىۋاتتا بىر نەرسىدىن سېھىرلىنىپ قالغاندەك، خىيال مەستخۇشلۇقىدا، تەقەززالىقتا، ھاياجاندا ياتتى، ئوڭ يېنىنى بېسىپ ياتتى، زۆھرەنى پۈتۈن دىققىتى بىلەن قايتا ئەسلىدى، گەپلىرىنى ئويلىدى.

كارىۋىتىدا تۇگۈلۈپ ياتقان زۆھرەنىڭ خىياللىرى چىگىشلىشىپ كەتتى، تەسەۋۋۇرىدا گويا سىيىت قارى بىر يېنىدا، ھۇسەيىن بىر يېنىدا ياتقاندەك جىددىيلىشىپ، ئۇ ياق-بۇياقتا ئۆرۈلەتتى، دومىلايتتى، ئەركىنلىككە، شادلىققا، ئۇزاققا سوزۇلىدىغان بەختكە ئىنتىلەتتى...

سىيىت قارى بىر چاغدا يۆلىنىپ ئولتۇردى، ئىمامىلىقى ۋە ئەركەكلىكىنى ئويلىدى؛ ئادەم ئۆز نەپسى ئۈچۈن كۆرەش قىلغاندا باتۇرلىشىپ كېتىدۇ؛ مۇھەببەت خەيرلىك نەپسانىيەت؛ مۇسۇلمانلىق ئىززەت-شەرەپكە، پاكلىققا، گۈزەللىككە پايدىلىقلا ئىش بولىدىكەن يانماسلىق، چېكىنمەسلىك، قورقماسلىق كېرەك؛ غازاتقا كىرىپ كېتىۋاتقان جەسۇر مۇسۇلمانلارنىڭ روھىدىن

بىر ئۆلۈش ئېلىپ، مەقسەت داۋىنىدىن يامىشىش كېرەك...

زۆھرە يېتىۋېرىپ ئىچى سىقىلىپ بالىكونغا چىقتى، كېچە نەپسانىيەتلىرىگە چۆكۈپ كەتكەن شەھەرنىڭ چىراغلار بىلەن بېزەلگەن قاراڭغۇ يۈزىگە قارىدى، ھەممە ئادەم سىغىناقلىرىدا ھايات لەززەتلىرىنى سۈرۈۋاتسا، زۆھرەلا بۇنىڭدىن چەتتە قېلىپ، تەنھالىق بۇلۇڭىدا غېرىبسىنىپ، بەخت ئىزتىراپلىرىدا تولغانماقتا ئىدى. تەنھالىق رومانتىكىلىق ئەمەس، بەلكى پاجىئە.

سىيىت قارى قىز چىقماي قويۇۋەتكەن خوتۇنىنى ئەسلەپ قالدى، ئەسلىگۈدەك ھېچنېمە قالمىسىمۇ، پۈتۈن دىققىتىنى يىغىپ ئەسلىدى. ئۇنى زۆھرەگە ئوخشىتىپ خوتۇن قىلغانىدى؛ ھەتتا بىمەنىلىك بولىدىغانلىقىنى بىلىپ تۇرۇپ، توي ئاخشىمى قاراڭغۇدا ئۇنى زۆھرە دەپ ئويلىغانىدى، تىترەپ تۇرۇپ قوينىغا كىرگەنىدى. ئەمما شەيتانلىك كەينىگە كىرىپ كەتكەن قىز ئۇچ كۈندىن كېيىن يوقالدى ۋە ئۇ مەھەللىدىنمۇ جىنىدەكلا غايىب بولدى...

قوشنا ياتاقتا تاشچىلار قىزغىن پاراڭلىشاتتى، پۇل... مىليون.. ياباۋلۇ... رۇس قىزلىرى...

«خۇدايىم بىزنى كەمبەغەل كۆرۈپ مۇشۇ تاشنى بېرىپتىكەن ... بىزمۇ ياشايدىكەنمىز جۇما» دېدى بىرسى.

بويىغا يەتكەن زۆھرە جىنسىيەتنىڭ قاراڭغۇ ئورمانلىقىدىن چىقالمايلا كەلدى؛ قىزلىق تەلپۈنۈش، ۋىسال شادلىقى، ھاياجاندىن خۇددىنى يوقىتىش تۇيغۇسىنى بويلاپ تەدرىجي ۋايىغا يېتىدىغان ھېسسىياتى بېسىلىپ قالغاندەك قىلاتتى؛ بۇنىڭغا ئادىلەنگەن رەسۋالىقى، زۆھرەگە يۈرگۈزۈپ كەلگەن بېسىملىرى سەۋەبچى بولغانىدى. زۆھرە ئەمدى جىنسىيەتنى قەبىھ سەت كۆرۈشتەك پىسخىك توسالغۇلىرىنى يېڭىپ، بۇ ياشتا بەھرلىنىشكە تېگىشلىك شادلىقتىن بەھرىمەن بولۇشنى ئويلىدى. سىيىت قارىنىڭ ئەركەكلىك شجائىتىنى ئۆز ۋۇجۇدى بىلەن باغلاشتۇرۇپ تەسەۋۋۇر قىلىپ باقتى، يېتىپ ئويلاندى، تازىلىق ئۆيىگە كىرىپ ئويلاندى،

خىياللىرىدىن خجىل بولدى، ئەمما ھەر قانچە خجىل بولسىمۇ، ئىنسان شۇنچىلىك مەخلۇق ئىدى، باشقا ھايۋانلاردىن پەقەت شۇ نومۇس-خجالىتى بىلەن پەرقلىنىپ تۇراتتى. زۆھرە ئۇ ئىشلارنى ھامان باشتىن كەچۈرەتتى، ھامان بىر ئەرنىڭ ۋۇجۇدىدىن ئۆز ۋۇجۇدىنى بايقايتتى، نېسۋىسىنى تاپاتتى. زۆھرە كېينكى ئىشلار ھەققىدە جىددىي ئويلىنىۋېتىپ، كاللىسىنىڭ جىنسىيەتكە كېتىپ قالغىنىنى ھېس قىلدى، ئىپپەت-نومۇس بىلەن زىچ باغلىنىپ كەتكەن ئۇ ئىشنى ئويلىماي تۇرالمايتتى، لېكىن ھېچقاچان بۇنداق بېرىلىپ، تەپسىلىي ئويلاپ كەتمىگەنىدى، ھېچقانداق بىر ئەرنى سىيىت قارىدەك يېقىن كۆرۈپ، ئۆز ۋۇجۇدىغا خىيالەن يېقىنلاشتۇرالمىغانىدى.

سىيىت قارى ئەتىسى كەچتە زۆھرەنىڭ تۇرۇۋاتقان جايىنى تېپىپ كەلدى؛ ماڭغان ھەر بىر قەدەملىرى تۇنۇگۈن رېستورانغا ماڭغان چاغدىكىدەك خىلمۇ خىل ھېس-تۇيغۇلارغا، ھەۋەس ۋە قىزىقىشقا، ئاجايىپ تەسەۋۋۇرلارغا تولۇپ كەتتى؛ ئۇ يېپىيېڭى، ئۇنتۇلغۇسىز

بىر كەچمىشنى باشتىن كەچۈرۈۋاتاتتى ھەم داۋاملىق ئىچكىرىلەپ كېتىۋاتاتتى. ئۇ زۆھرە تۇرۇۋاتقان ئولتۇراق رايونىنىڭ پاكىزلىقى، ئېسىللىكىنى كۆردى، لېفتتىن چىقىۋېتىپ تەۋەككۈلچىلىك ھەققىدە ئويلاندى، مۇھەببەت دېگەن نەرسە كاتتا، غايىۋى كۆرسىتىۋەتكەن گۈزەل قىزنىڭ مەغرۇرلۇقىدىن ئەنسىرىدى، يولدا ئويلاپ كەلگەنلىرىنىڭ ئەمەلىي ئەھۋالغا ماس كەلمەي قېلىۋاتقانلىقىنى، بەلكى بۇ قاراشنىڭ بارغانچە كۈچىيىپ بېرىۋاتقانلىقىنى ھېس قىلدى. زۆھرەنىڭ ئۆيىنىڭ ئىشىك قوڭغۇرۇقىنى بېسىپ، گۈزەل قىزنىڭ خۇش تەبەسسۇم بىلەن قارشى ئېلىشىغا ئېرىشىپ، ئۇ تۇرۇۋاتقان ياسداق ئۆيگە ئەيمىنىپرەك كىرىپ، يۇمشاق سافادا ئولتۇرۇپ، ئۆينىڭ سەرەمجانلىرىغا قاراۋېتىپ، خىيالىرىنىڭ راستىنلا ئەمەلىيەتكە ئۇيغۇن ئەمەسلىكىنى چۈشىنىپ كۆڭلى يېرىم بولدى، ئۈمىدسىزلەندى. ئۇ زۆھرەنىڭ ئەلچىخانىدا ئىشلەۋاتقانلىقىنى بىلگەن بولسىمۇ، قانچىلىك يۇقىرى مائاش ئېلىپ ئىشلەيدىغانلىقىنى بىلمەيتتى ھەم

زۆھرەنىڭ بۇنچىلىك ياخشى شارائىتتا ياشاۋاتقانلىقىنى ئويلاپ باقمىغانىدى. قىزنىڭ پۈتۈن ئەت-ئۇزايىدىن، ھەربىكەتلىرىدىن بەختىيارلىق بىلىنىپ تۇراتتى، چېھرىدە خۇشاللىق جىلۋە قىلاتتى... سىيىت قارى «سەۋزىدىن خەۋەر يوق، گۇرۇچ دەم يەپتۇ» دېگەندەك ئىش بولغانلىقىنى ئويلاپ، ئېغىر ئۇھ تارتتى. جامائەت ئارىسىدا شۇنچە يۇرگەن، كۆپنى كۆرگەن، كۆپچىلىك ئالدىدا تەمتىرىمەي ۋەز سۆزلىگەن سىيىت قارى بىردىنلا بۇرۇنقى نازۇك، گۆدەك ھالىتىگە قايتىپ كەتكەندەك بولدى، مۇھەببەتنىڭ سېھرى كۈچىدىن، خاراكتېرنىڭ جاھىللىقىدىن، ئارتۇق خىيالنىڭ كاساپىتىدىن شۇنداق بولدى. كۆڭۈلنى ئىشغال قىلىپ تۇرغان مۇھەببەت ئەمەلىيەتتە كۈتۈلمىگەن كۆڭۈلسىزلىكلەرنى، غەللە-غەشلەرنى ئۆزىگە ئاسانلا قوشۇۋالاتتى.

زۆھرە سىيىت قارىنى پولۇ ئېتىپ مېھمان قىلىمەن دېگەنىلەن، ئەمەلىيەتتە ئوخشىتىپ لەڭمەن ئەتتى، چۈنكى سىيىت قارى لەڭمەنگە ئامراق ئىدى. پولۇ تامىقى زۆھرەگە كۆڭۈلسىز ئەسلىمە قالدۇرغانىدى؛

يەنە كېلىپ، ئالدىنقى قېتىم ھۈسەيىننى پول ئېتىپ مېھمان قىلغاندى، سىيىت قارى ئۇنىڭغا ئوخشىشىپ قالسا بولمايتتى.

سىيىت قارى زۆھرە ئەتكەن لەڭمەننى ئاۋايلاپ، ئىشتىھا بىلەن يېيىشكە باشلىدى، مۇھەببەت بىلەن يېدى، ئازاب بىلەن يېدى. كۆزلىرىگە ياش كېلىدىغاندەكلا قىلاتتى. زۆھرە ئۇنىڭ تاماق يېگىنىگە قاراپ شۇنچىلىك سۆيۈندىكى، خۇددى بىر ۋاپادار ئايال ئۆز ئېرىنىڭ تاماق يېگىنىگە زوقلانغاندەك زوقلىنىپ قاراپ كەتتى، بەختىنىڭ نەق ئۆزىنى كۆرۈۋاتقاندەك ھاياجانلاندى، شۇنچە مۇشەققەتلەردىن كېيىن ھاردۇقى ئەمدى چىققاندەك يەڭگىللەپ قالدى، راھەتلەندى.

سىيىت قارى لەڭمەندىن ئىككى تەخسە يەپ، ئاش سۈيىدىن ئىچىپ ھۇزۇرلاندى. قاچان كېتىش ھەققىدە ئويلاندى.

زۆھرە تەخسىلەرنى يىغىشتۇرۇۋېتىپ، مېۋە ۋە ئىچىملىك ئېلىپ كەلدى، شىرەنى بىر دەمدىلا مول نازۇ نېمەتلەر بىلەن توشقۇزۇۋەتتى، قارىغاندا سىيىت قارىنىڭ

ئىشتىهاسىنىڭ چوڭلۇقىنى بىلدۈرگەندەك قىلاتتى.

ـ قېنى ئۇششاق-چۈششەك نەرسىلەردىن ئالغاچ...ـدېدى زۆھرە ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ.

ـ بەك كايىپ كېتىپسىز...

ـ نېمە دېگىنىڭىز بۇ، ئادەمنى خجىل قىلىپ،ـ دېدى زۆھرە تارتىنىپقىنە كۈلۈپ قويۇپ.

ـ تۇرمۇشىڭىز ھەقىقەتەن ياخشىكەن.

ـ ئىشقىلىپ، بولىدۇ.

ـ مەن سىزنى بۇنداق ئېسىل ياشاۋاتىدۇ دەپ ئويلىماپتىكەنمەن.

ـ ۋاي كۈلدۈرمەكچە ئادەمنى، بۇ تېخى ئادەتتىكى تۇرمۇش. بۇنىڭدىن ئېسىل ياشايدىغانلار كۆر مىكىن.

ـ بىز ئۈچۈن ئېيتقاندا، بۇ ئېسىل تۇرمۇش،ـ دېدى سىيىت قارى يەنە ئۆينىڭ ئىچىگە قاراپ،ـ خۇدايىم بەختىڭىزنى بېرىپتۇ...

ـ مازاق قىلىۋاتامسىز؟ـدېدى زۆھرە ئۇنىڭغا ئالما ئاقلاۋېتىپ.

ـ راست دەۋاتىمەن. خۇدايىم بىز مۇسۇلمانلارنى

كەمبەغەل بولۇڭلار، كەپىدە ياشاڭلار دېمىگەندىكىن، ئەسلى مۇشۇنداق ئېسىل ياشىشىمىز كېرەك.

ـ لېكىن مېنىڭ كۆڭلۈم يېرىم، ئۆزۈم تاپتىم، ئۆزۈم يېدىم دەپلا ئۆتكىلى بولامدۇ دەيسىز. ئۆيدىكى بىچارىلەرنى ئويلىسام تېخىمۇ بىئارام بولىمەن.

ـ لېكىن ئۆيىڭىزدىكىلەر سىزدىن ئەنسىرەپ ئولتۇرىدۇ.

ـ شۇ ئەمەسمۇ، قىز بالا بولۇپ قاپتىكەنمىز، كۆڭلۈم پەقەت جايىدا ئەمەس.

ـ يالغۇز زېرىكىدىغانسىز؟ـ دېدى سىيىت قارى، ئۇ ئەمدى نېمىلا بولمىسۇن زۆھرەنىڭ كۆڭلىدىكىنى بىلىپ بېقىش نىيىتىگە كەلگەنىدى، باشقا گەپ قۇلاققا خوش ياقمايتتى.

ـ زېرىكمەن، زېرىكسەمۇ نېمە ئامال...ـ دېد ى زۆھرە قولىدىكى ئالمىغا قاراپ، ئۇ بۇ ئالمىنى تېخچە سويۇپ بولالمايۋاتاتتى.

ـ توي ئىشىنى ئويلاشمىدىڭىزمۇ؟

ـ توي ئىشىنى دەمسىز...

زۆھرە گەپ قىلماستىن ئالمىنى سويۇپ بولۇپ سىيىت قارىغا تەڭلىدى:

ـ ھازىرچە تېخى ئويلىشىپ بولالمىدىم.

سىيىت قارىنىڭ ئۈمىدى تېخىمۇ يوقالغاندەك بولدى.

ـ يالغۇزلۇققا كۆنۈپ كېتىپسىز ـ دە،ـ دېدى سىيىت قارى ئالمىنى ئېلىۋېتىپ، ئاندىن پىچاقنى ئېلىپ ئىككىگە بۆلدى، ـ يېرىمدىن يەيلى.

ـ ئادەم ھەممىگە كۆنىدىكەن، ماڭا ھازىر يالغۇزلۇق ئانچە بىلىنمەيدۇ...

ـ مۇشۇنداق ياشاۋەرمەكچىمۇ؟

ـ ھازىرچە ياشاپ تۇراي، كېيىن بىر گەپ بولار.

ـ لېكىن ئۆيىڭىزدىكىلەرنى خاتىرجەم قىلسىڭىز بولاتتى.

زۆھرە جىمىپ قالدى، بۇ ھەقتە پەقەت گەپ قىلغۇسى يوقتەك تۇراتتى.

ـ يۇرتلارغا بارمامسىز؟ـ دېدى سىيىت قارى زۆھرەنى تەڭقىسلىقتىن قۇتۇلدۇرماقچى بولغاندەك.

ـ قاراپ باقارمەن، 9-ئايلاردا بېرىپ قالارمەنمىكىن، بارسامۇ ئۇزاق تۇرالمايمەن.

ـ نېمىشقا؟ ئۆز مەھەللىڭزدە ئۇزاقراق بولسىمۇ تۇرىۋېلىشنى ئويلىمامسىز؟

ـ كۆنەلمەسمەنمىكىن دەيمەن.

سىيىت قارى تېخىمۇ غەمكىنلىككە پاتتى. ئارىنى ھەر ئىككىيلەننىڭ كۆڭلىنى غەش قىلىدىغان بىر سۈكۈت باستى. بۇ چىدىغۇسىز جىمجىتلىق سىيىت قارىنى بۇ يەردىن كېتىشكە ئۈندەيتتى. سىيىت قارىنىڭ ھالىدىن خەۋىرى يوق زۆھرە باشقا بىر گەپنى تاپتى:

ـ توي قىلىپ ئۆچ كۈندىن كېيىن خوتۇنىڭزنى قويۇۋېتىپسىز، نېمىشقا شۇنداق قىلدىڭىز؟

سىيىت قارى جاۋاب بېرىشنى ئەپسىز كۆردى.

ـ شۇنداقمۇ تېز قويۇۋەتكەن بارمۇ؟ نېمە سەۋەبتىن شۇنداق بولدى؟

ـ بۇنى سورىماڭ،ـ دېدى سىيىت قارى،ـ خوتۇن خەقنىڭ ئەيىبىنى ئېچىش ياخشى ئىش ئەمەس.

زۆھرە چۈشەندى، جىلمىيىپ كۈلۈپ قويدى:

ـ ياخشى قىزنى تاللاپ ئالالماپسىز-ده...

ـ تاڭەي، هازىر ياخشى قىز نەدىكىن...

ـ ۋۇي، ياخشى قىزلار جىققۇ؟!

ـ ياخشى قىزلار شەھەردە، ناچار قىزلار سەھرادا يۈرىدىغان چېغىۋا...

ـ ئۇنىڭدىن كېيىن توي قىلىشنى ئويلىشىپ باقمىدىڭىزمۇ؟

ـ ئويلاشمىدىم، هېچقانداق قىزغا ئىشەنمەيدىغان بولۇپ قالدىم.

ـ ماڭىمۇ ئىشەنمەمسىز؟ـدېدى زۆھرە كۆزلىرىنى چوڭ ئېچىپ.

ـ ئىشىنىمەن، لېكىن يەنە تازا ئىشىنىپ كېتەلمەيمەن ـ دېدى سىيت قارى گەپنىڭ چىڭىغا چىققانلىقىنى، پۇرسەتنىڭ كەلگەنلىكىنى هېس قىلىپ،ـ يا مەن شۇنداق گۇمانخورمۇ...

ـ راستتىنلا گۇمانخور ئىكەنسىز!ـدېدى زۆھرە،ـ هەممە قىزلار ئۇ خوتۇنىڭىزغا ئوخشىمايدۇ.

ـ ئۇ مېنىڭ خوتۇنۇم ئەمەس.

ـ توي قىلغاندىكىن بەربىر بىرىنچى خوتۇنىڭىز-دە!

ـ مەن ئۇ توينى قىلغانغا ھازىرغىچە پۇشايمان قىلمەن.

ـ ئەمدى پۇشايمان قىلماڭ.

ـ ئۇنداق توينى قىلغاندىن بويتاق ئۆتكەنمۇ ياخشى ئىكەن، لېكىن دىنىمىزدا توي قىلىش سۈننەت، يالغۇز ئۆتۈۋېرىش ياخشى ئىش ئەمەس.

ـ بۇ گەپنى يەنە ماڭا دەۋاتىسىز-دە...

ـ بۇ ئوبدان ئويلىنىدىغان مەسىلە.

ـ ئويلىمايدۇ دەمسىز، ئويلايمەن، لېكىن كاللامدا ئىش بەك تولا.

ـ دىنىمىزنىڭ ھۆكۈمىگە سەل قارايدىغان بولۇپ كېتىپسىز...

ـ مەن توي قىلمايمەن دېمىدىم، لېكىن بۇ ئىشقا تەييارلىقىم يوق.

ـ سىزمۇ ئادىلەدەك توي قىلماي ياشاي دەمسىز يا؟

ـ ئادىلە بىلەن مېنى بىر قازاندا مىڭ يىل

قاياناتسىڭىزمۇ قوشۇلمايمىز. ئۇ ھازىر تېخىمۇ ئۆزگىرىپ خرىستىئان بولۇپ كەتتى.

ـ شۇنداقمۇ؟ـ دېدى سىيىت قارى ھەيران قېلىپ،ـ قانداق بولۇپ ئۇ دىنغا كىرىپ كەتتى؟

ـ ئۇقمىدىم،ـ دېدى زۆھرە ۋە دەرھال ئادىلەنىڭ توي قىلىدىغانلىقىنى ئېسىگە ئالدى.

سىيىت قارى بولسا ئادىلە بىلەن زىنا ئۆتكۈزۈش-ئۆتكۈزمەسلىك ئارىسىدا قىينىلىپ، شىددەتلىك ئىدىيىۋى كۈرەشلەرنى باشتىن كەچۈرگەنلىكىنى ئەسلىدى. شۇ چاغدا زۆھرە ئۇنىڭ كاللىسىغا كېلىۋېلىپ، ئادىلەنى سەت كۆرسىتىپ، مۇھەببەتنى پاك كۆرسىتىپ، زىنايى ھارامنى مىڭ تەستە قوغلىغانىدى.

ـ مۇنداق ئىكەنده، مەن بىلەن كۆرۈشكەنده غەلىتىلا كۆرۈنگەنىدى...

ـ ئۇ ھازىر توختىماي ئىنجىل تارقىتىپ، خرىستىئان دىنىنى تەشۋىق قىلىپ يۈرىدۇ.

ـ ئاجايىپ ئىش-ده! دىنىمىز ئۈچۈن بىزمۇ

ئۇنچىلىك خىزمەت قىلالمايۋاتىمىز...

ـ ئۇ ماڭمۇ ئىنجىلدىن بىرنى بەگەنىدى، ۋاراقلاپ بېقىپ تاشلاپ قويدۇم.

ـ ئوقۇماق، قۇرئان نازىل بولغاندىن كېيىن ئۇ كىتابلار ئەمەلدىن قالدۇرۇلغان. لېكىن سىز قۇرئاننى تاختا بېشىغا ئېلىپ قويۇپ، غېمىڭىزده يوق يۈرۈپسىز. ئۇ كىتاب شۇ يەرده تۇپا بېسىپ يېتىپتۇ. ئۆي كۆچكەنده پاييپاقتىن تارتىپ هەممه نېمىڭىزنى ئېلىپ مېڭىپسىز، ئەڭ قىممەتلىك بولغان شۇ قۇرئاننى تاشلاپ قويۇپ كېتىپسىز، كېيىن ئالغىلىمۇ كەلمەپسىز. مېنى ئۇنتۇپ كەتسىڭىزمۇ مەيلى، قۇرئاننى ئۇنتۇپ قالماڭ. مېنى تاشلىۋەتسىڭىزمۇ مەيلى، قۇرئاننى تاشلىۋەتمەڭ...

ـ ئۇنداقمۇ دەپ كەتمەڭ، ئۇ چاغدا ئۇنتۇپ قاپتىكەنمەن، كېيىن باراي دەپ پەقەت ۋاقىت چىقىرالمىدىم...

ـ سىزنىڭ توي قىلىش-قىلماسلىقىڭىزدىنمۇ بەكرەك، قۇرئاننى ئوقۇش-ئوقۇماسلىقىڭىز، ناماز ئوقۇش-ئوقۇماسلىقىڭىز مۇھىم.

سىيىت قارى ئەمدى بىردىنلا ئىمانىملىقتا ئۆتۈپ قالدى؛ زۆھرەگە بولغان مۇھەببەتلىك تەلپۈنۈشلىرى، كېچىدىن ئۇخلاتمىغان شەھۋەت غەلىيانلىرى بىر ياقلارغا كەتتى. زۆھرە بولسا تېخىمۇ گاڭگىراپ قالدى.

ئىش ئەمدى مۇشۇ يەردىن باشلاپ بۇزۇلىدىغاندەك قىلاتتى.

ـ ياخشى مۇسۇلمان بولالمىغانلىقىم راست،ـ دېدى زۆھرە ئادىلەنىڭ خىرىستئان بولغاندىن كېيىنكى پىداكارلىقى ۋە بەختىيار هالىتىنى ئويلاپ،ـ لېكىن ئىمانىمىزدىن چەتنەپ كەتمىدۇق. خۇدايىم بۇيرۇسا، بۇنىڭدىن كېيىنمۇ ئېزىپ كەتمەي ياشايمىز.

ـ مەنمۇ شۇنداق بولۇشىغا تىلەكداشمەن،ـ دېدى سىيىت قارى چىن كۆڭلىدىن، ئەمما چىرايى بارغانچە قايغۇلۇق، غەمكىن تۇس ئېلىۋاتاتتى.

زۆھرە ئۇنىڭ بۇ چىرايىنى كۆرۈپ سەل جىددىيىلىشىپ قالدى:

ـ سىزنى ئالايىتەن چاقىرىپ، كۆڭلىڭىزنى رەنجىتىپ قويدۇممۇ نېمە؟

ـنېمىگە رەنجيىمەن؟ ھېلىمۇ جىق ئاۋارە بولدىڭىز.

ـ قىزىق چاي دەملەپ ئەچىقايمۇ؟

ـ بولدى ئاۋارە بولماڭ.

ـ ئۇنداق قىلماڭ، بۇنداق كېتىپ قالسىڭىز بولمايدۇ. ئۆتكەندىمۇ شۇنداق رەنجىپ كەتتىڭىز. بىلىمەن، سىز ئاسان رەنجيىسىز. مېنىڭ كۆڭلۈمنى يەنە يېرىم قىلاي دەمسىز...

ـ مەن سىزدىن ھەرگىز رەنجىمەيمەن.

ـ ئۇنداق بولسا خۇشال ئولتۇرۇڭ، بىر يېرىڭىز ئاغرىمدۇ يا؟

سىيىت قارى «يۈرىكىم ئاغرىيدۇ» دېگەن گەپنىمۇ دېيەلمەي ئىككىلىنىپ ئولتۇرۇپ قالدى، خىيالى جىق ئادەمنىڭ ئەنسىرەشلىرىمۇ كۆپ بولاتتى، ئۆزىنى بىكاردىن بىكار قىينايتتى.

ـ چاي دەملەپ ئەچىقاي، كۆڭۈللۈك ئولتۇرايلى،ـ دېدى زۆھرە يەڭگىل قەدەملىرى بىلەن ئاشخانىغا مېڭىپ.

سىيىت قارى ئېغىر تىنىپ ئولتۇراتتى، مۇھەببەت،

زىيادە ياخشى كۆرۈش ئۈنىڭغا شۇ تاپتا توسقۇن بولۇۋاتاتتى، زۆھرەنى غەزەپ ئاچچىقى بىلەن «رەسۋا» دەپ ئويلاۋەرگەن بولسا، ئۈنىڭ يۈزىگە ئىككى تەستەك سالالمىسىمۇ، قاتتىق گەپتىن ئىككى ئېغىز دەپ، ئاندىن «مەن ساڭا يەنىلا چىدىمايمەن خان» دەپ ئەسەبىيلىك بىلەن قۇچاقلىغان بولسا... بۇمۇ بولمىغان ئىش ئىدى؛ ھېچ بولمىسا ھازىرقىدەك بۇرۇقتۇرما بولۇپ ئېسەنگىرەپ ئولتۇرمايتتى. نېمىشقا ھەقىقىي مۇھەببەت ۋىسال شادلىقىغا توسقۇن بولىدۇ؟ غايىۋى كۆرۈپ كەتكەن قىزنى بۇنچە چوڭ بىلىش، ئۈنىڭغا قول سۇنۇشتىن قورقۇش بىر خىل ئىشقىي كېسەللىك ئەمەسمۇ؟ ئۈنى مۇقەددەس بىلىش ۋە بۇ مۇقەددەسلىككە چوقۇنۇش ماھىيەتتە ئىشق-مۇھەببەت خۇراپىيلىقى ئەمەسمۇ؟! تېگىپ كەتسىلا پارقىراقلىقىنى يوقتىدىغان «گۆھەر قىز»نىڭ ئىچىدىكى دەزنى كىم كۆردى؟ ئۈنىڭ تەشنالىقى، دەردى، ئازابى، ئارزۇ-ئارمانلىرىنى كىم بىلىدۇ؟! قىز نېمىشقا ئۈنى چاقىردى، ئىشىكنى ئاچقاندا نېمىشقا ھاياجانلانغاندەك تۇرۇپ قالدى ۋە بىردىنلا

ئېسىگە كېلىپ ئۇنىڭغا خۇش چىراي ئاچتى؟ چىرايىدا نېمىشقا قىزغىنلىق ئۆچمەيدۇ، نېمىشقا گۈلدەك ئېچىلىپ كۈلۈمسىرەيدۇ؟ سىيىت قارى گەپ قىلىۋاتسا نېمىشقا بىر ياقتىن گەپ تىڭشاپ، بىر ياقتىن ئۇنىڭ يۈزىگە تەكشى قارايدۇ ھەم قانداقتۇر يوشۇرۇن تەشنالىق بىلەن تىكىلىدۇ، نېمىشقا ئۇنىڭ ئۈچۈن پايپېتەك بولۇپ كېتىدۇ؟ ئۇ سىيىت قارىنىڭ كۆڭلىدىكىدەك گەپ قىلمىغان چاغدىمۇ چېھرىدىكى تەبەسسۇمنى يوقاتمىدى، «ھەرگىز توي قىلمايمەن» دېگىنى يوق، ئىدىيىۋى تەييارلىقىم يوق، كاللامدا ئىش تولا...

دەۋاتىدۇ؛ سىيىت قاريدىن بىر گەپ كۈتۈۋاتىدۇ، ئۇنىڭدىن جۈرئەت تەلەپ قىلىۋاتىدۇ. قىزلارنىڭ تۈيۈقسىز بىر شادلىققا بولغان تەشنالىقىنى، چۆچۈش ئىلكىدە خۇشاللىنىشنى ئارزۇ قىلىدىغانلىقىنى، ئەندىكىش ۋە ھەيرانلىقنىڭ ئۇنتۇلغۇسىز ھاياجانلىرىغا بولغان ئامراقلىقىنى سىيىت قارى بىلسە ئىدى كاشكى!! خوتۇن خەقنى شەيتانغا يېقىن دەپ قارايدىغان سىيىت قارى ئەلۋەتتە بۇلارنى بىلمەي قالمايتتى، ئەمما

دېگەندەك ئىشىنىپ كېتەلمەيتتى، چۈنكى ئۇ ئىلگىرى ھېچقانداق قىزنى (جىق دېگۈدەك قىز يوق، پەقەت زۆھرەنى) تۈيۈقسىز خۇش قىلىپ باقمىغان، ئېسىدىن چىقمىغۇدەك ئەندىكتۈرۈپ باقمىغانىدى! قانداق قىلسا زۆھرەنى، بۇرۇنقى زۆھرەنى ئەمەس، ھازىرقى زۆھرەنى تۈيۈقسىز خۇش قىلالايدۇ؟ ئۇنىڭ كۆڭلىدىكىنى تاپالايدۇ، ئاندىن ئۇنىڭ كۆڭلىنى ئۇتالايدۇ؟!

تەۋەككۈل قىلىش كېرەك، قول سۇنۇش كېرەك، ئۇنىڭدىن كېيىنكى ئىشلارنى ھازىرچە تەسەۋۋۇر قىلغىلى بولمايدۇ. ئەگەر شۇنداق قىلسا، سىيىت قارى گۇناھ تۇيغۇسىغا چۆممەي قالمايدۇ، «زىناغا يېقىنلاشماڭلار!» دېگەن ئىلاھىي بۇيرۇق «نامەھرەملەرنىڭ قولىنى تۇتماڭلار، ئۇلارنى قۇچاقلاپ سۆيمەڭلار، بولمىسا زىناغا تەشنا نەپسىڭلار تەرىپىدىن ۋەيران بولىسىلەر...» دېگەن گەپ. چۈنكى ئىنسان ئاجىز يارىتىلغان، ئەگەر زىناغا يېقىنلىشىپلا قالسا زىنا ئۇنى يۇتۇۋېتىدۇ؛ زىنا بەئەينى قەغەزگە، ئادەم سىياھقا ئوخشايدۇ؛ سىياھ قەغەزگە تېگىپلا كەتسە قەغەز ئۇنى

سۈمرۈڭگۈلدۇ... سىيت قارى ئىمامىلىق كاللىسى بىلەن ئويلاندى: تەڭكۈل قىلىش دېگەن زىناغا تەڭكۈل قىلىشمىدى؟ نىكاھ ئارقىلىق ھالال يول بىلەن شەھەرتنى قاندۇرۇشنىڭ يولى تۇرۇپتىغۇ؟ زۆھرەگە توي قىلىش تەكلىپى قويۇش كېرەك، قوشۇلسا نىكاھلاپ ئېلىش كېرەك؛ قىز ئۇنىڭ نىكاھىغا ئۆتكەندىن كېيىن ھەممە ئىش جايىغا چۈشىدۇ، ئەر-ئايالىلىق مۇناسىۋىتى ساۋابلىق، خەيرلىك ئىشقا ئايلىنىدۇ، كۆڭۈل ئازادىلىككە چۆمىدۇ، نېمىلا قىلسا يارىشىدۇ، ئاردا مېھىر-مۇھەببەت كۈچىيىدۇ...

زۆھرە ئاشخانىغا كىرىپ چىقىپ بولغۇچە سىيت قارى تەڭكۈلچىلىك ھاياجىنىدا تىترىدى، زۆھرە ئۇنىڭ خىيالىدىن بىخەۋەر ھالدا قىزىق چاينى قۇيغىلى تۇرغاندا قىزنىڭ كۆكسىگە قاراپ سىلىپ، ۋۇجۇدى يەنە بىر قېتىم شىرىن قىسىلدى. چاي ئۇنىڭغا مۇھەببەت بىلەن سۇنۇلدى، شەھلا كۆزلەر مۇھەببەت بىلەن ئۇنىڭغا تىكىلدى. چاي ھازىر قىزىق ئىدى، قارىمنىڭ يۈرىكى ئۇنىڭدىنمۇ قىزىق، ئوت-ئاتەش بولۇپ كەتتى.

زۆھرە ئۇنىڭ چىرايىدىكى ئۆزگىرىشلەرنى سەزدى، ئوتتۇرىدا باشقىچە بىر كەيپىيات ھۆكۈم سۈرەتتى.

ـ بەك ئاۋارە قىلىۋەتتىم...ـدېدى سىيىت قارى پىيالىنى سىلاپ.

ـ بۇنداق گەپلەرنى قىلماڭ، ئالغاچ ئولتۇرۇڭ، ئالدىڭىزدىكى ماۋۇ ئۇششاق-چۈششەك نەرسىلەر مەندەك غېرىبسىنىپ قالمىسۇن.

سىيىت قارى قۇرۇق ئۈزۈملەرنى ئېلىپ يەپ ئولتۇرۇپ، بىر چاغلاردا «كىشمىش قارىم» دەپ نام ئالغانلىقىنى كۆڭۈلسىز ھالدا ئويلىدى. قاچانغىچە مۇشۇنداق يۇمشاق يەپ، يۇمشاق دەسسەپ، يۇمشاق ئويلاپ، يۇمشاق گەپ قىلىپ، يۇمشاق ھەرىكەت قىلىپ يۈرىدىغانلىقىنى بىلمەيتتى، بۇنىڭدىن ئىچى شۇنچىلىك سىقىلدىكى، كىشمىشنى چاينىپ-چاينىپ يۇتۇۋەتتى.

ـگەپ قىلىپ ئولتۇرۇڭكە، نېمىنى ئويلاۋاتىسىز؟ـدېدى زۆھرە ئۇنىڭغا قىزىقسىنىپ قاراپ، ئۇ سىيىت قارىنىڭ چىرايىدىن يېڭى-يېڭى ئالامەتلەرنى بايقايدىغاندەك، ئۆزىگە كېرەكلىك مەنە ۋە خۇشاللىق

ئىزدەيدىغاندەك سىنچىلاپ قارايتتى، بۇ چىرايدىن ھەرگىز زېرىكمەيدىغاندەك قىلاتتى.

ـ بەزى ئىشلارنى ئويلاۋاتىمەن،ـ دېدى سىيىت قارى (زۆھرە ئۇنىڭ بۇغدىيەكلىرىنىڭ لىپىلداپ كەتكەنلىكىنى كۆردى)،ـ مەن ئۇچۇن بەك مۇھىم، سىز ئۇچۇنمۇ مۇھىم... لېكىن گەپنى نەدىن باشلاشنى بىلەلمەيۋاتىمەن. بۇرۇنقى ئىشلار يادىمغا كېلىۋاتىدۇ... سىز مېنى رەت قىلغانىدىڭىز.

ـ ئۇ چاغدا مەن پەقەت ئويلاپ باقماپتىكەنمەن...

ـ پەقەتلا ئويلىمىغانما؟ دېمەك، مەن كۆزىڭىزگە شۇنچە سىغمىغۇدەك دەرىجىدىكى ئادەم ئىكەنمەن ـ دە...

ـ ئۇنداقمۇ ئەمەس، ئۇ چاغدا مۇھەببەت دېگەننى چۈشەنمەيتتۇق.

ـ ھازىرمۇ چۈشەنمەمسىز؟

زۆھرە سىيىت قارىنىڭ بايىقى قايغۇلۇق چىرايىنى كۆردى، ئەمما ھازىر بۇ چىرايدا بېسىپ بولماس بىر ھاياجان بالقىيتتى.

ـ ھازىرما؟ ئۇقمايمەن.

ـ مەن سىزنى ھازىرمۇ ياخشى كۆرىمەن.

ـ بۇنى بىلىمەن، سىز مېنى چۈشىنىسىز، ماڭا ئىشىنىسىز.

ـ لېكىن سىز مېنى ھازىرمۇ ياراتمايدىغاندەك قىلىسىز.

ـ ئۇنداق ئەمەسقۇ، مەن سىزنى ھۆرمەتلەيمەن، سىزنى چوڭ بىلىمەن...

ـلېكىن ھۆرمەت بىلەن ياخشى كۆرۈش باشقا گەپ.

ـ راستىنى دېسەم، ياخشى كۆرۈش دېگەننىڭ زادى قانداقلىقىنى ئۆزۈمۇ بىلمەيمەن...

ـ ياخشى كۆرۈشنىڭ نېمىلىكىنى بىلمەيدىغان قىزمۇ بولامدۇ؟

ـ بولىدۇ، مانا مەن شۇ.

ـ مەن ئىشەنمەيمەن.

ـ نېمىشقا ئىشەنمەيسىز، مۇشۇ ۋاقىتچە مەن بىرسىنى ياخشى كۆرۈپ باقمىدىم، چۈنكى مەن ياخشى كۆرىدىغان بىرسىنى ئۇچرىتىپ باقمىدىم. بۇ ھەيران

قالغۇدەك ئىش ئەمەسقۇ؟!

ـ مۇھەببەتنىڭ نېمىلىكىنىمۇ بىلمەيمەن دەڭا؟!

ـ سىز بىلەمسىز؟ ماڭا دەپ بېرىڭە ئەمىسە، ئۆگىنىۋالاي.

سىيىت قارى زۆھرەنىڭ خۇپسەن گاسلىقىدىن، تايىنى يوق گەپ قىلىۋاتقانلىقىدىن جىلە بولدى.

ـ مۇھەببەتلىشىش گۇناھ ئەمەسما؟ـ دېدى زۆھرە ئۇنى تېرىكتۈرۈۋاتقاندەك.

ـ سىز قانداق مۇھەببەتنى دەيسىز؟

ـ قىزـ ئوغۇل سۆركىلىشىپ يۈرىدىغان، كىنولاردا چىقىدىغان مۇھەببەتنى دەيمەن...

ـ ئەلۋەتتە گۇناھ ـ دە!

ـ شۇ ئەمەسمۇ، شۇڭا مەن مۇھەببەتلىشىشكە ئۆچ.

ـ كۆڭۈلدىكى مۇھەببەتنى بىز مۇھەببەت دەيمىز،ـ دېدى سىيىت قارى ۋەز سۆزلەۋاتقاندەك.

ـ كۆڭۈلدىكى مۇھەببەت قانداق بولىدۇ؟ مەن مۇشۇنى تازا بىلەلمەيمەن...

«سىز نېمانداق دۆت» دەۋەتكۈسى كەلدى سىيىت

قارىنىڭ، ئەمما ئۆزىنى تۇتۇۋالدى:

ـ مانا مېنىڭ سىزگە بولغان مۇھەببىتىم كۆڭۈلدىكى مۇھەببەت، مۇشۇنىمۇ چۈشەنمەمسىز؟!

زۆھرە كۈلۈپ قويدى، لېكىن بۇ كۈلكىسىگە مەسخىرە ئەمەس، بىچارىلىك ئارىلىشىپ قالدى، بۇنى سىيىت قارىمۇ سەزدى، كۆڭلى يېرىم بولدى.

كۆڭۈلدىكى مۇھەببەت قاچانقىمۇھەببەت؟ چۆچەكلەردىكى مۇھەببەتمۇ؟ سىيىت قارى بىلىدىغان شاھ مەشرەپ ياكى ناۋايىنىڭ مۇھەببىتىمۇ؟ مۇشۇ ئاشىقپەرەس شائىرلار سىيىت قارىنى غايىۋى يار ئوبرازىغا باغلاپ، ئالداپ كەلگەنمىدۇ؟!

ـ كۆڭۈلدىكى مۇھەببەتنى كۆپىنچە قىزلار خالىمايدۇ،ـ دېدى سىيىت قارى ئويچان قىياپەتتە،ـ بەلكىم سىزمۇ شۇنىڭ ئىچىدە...

ـ مەن ئۇنىڭغا قارشى ئەمەس، لېكىن مەن بەك ئەمەلىيەتچى.

ـ ئەگەر مەنمۇ سىزدەك ئەمەلىيەتچى بولسامچۇ؟

ـ بولالامسىز؟

ـ بولالايمەن.

ـ مەسلەن، قانداق؟ـ دېدى زۆھرە كۈلۈمسىرەپ.

ـ سىز بىلەن توي قىلسام دەيمەن.

زۆھرەنىڭ چىرايىدىن كۈلۈمسىرەش يوقاپ، جىددىيلىك پەيدا بولدى.

ـ مۇھەببەتلەشمەيلا توي قىلاي دېمەكچىمۇسىز؟

ـ مۇھەببەتلىشەي دېگەندە رەت قىلدىڭىز، ئەمدى توي قىلايلى دەۋاتىمەن. بۇنىمۇ رەت قىلامسىز؟

ـ دېدىمغۇ، مېنىڭ ھازىر تويغا تەييارلىقىم يوق.

سىيىت قارى شۇئان ئۈمىدسىزلىك ئازابىغا تۈتۈلدى:

ـ دېمەك، بۇنىڭغىمۇ قوشۇلمايسىز...

ـ مەن بۇنىڭغا ھازىر بىر نەرسە دېيەلمەيمەن.

ـ بۇ گەپنى ئەمدى دېمىسەم بولمىدى، توي قىلغۇڭىز يوق ئادەم تۇنۇگۈن نېمىشقا ئۆزىڭىزنى پاك دەپ ماڭا چۈشەندۈرىسىز؟

ـ مېنى چۈشەنسۇن، ماڭا ئىشەنسۇن دېدىم؛ يۇرتقا بېرىپ مېنىڭ ئۈستۈمدىن يەنە گەپ قىلىپ يۈرمىسۇن دېدىم...

ـ كىم سىزنىڭ ئۈستىڭىدىن گەپ قىلىپ يۈرۈپتۇ، خۇدا ئالدىدا تۆھمەت قىلماڭ،ـ دېدى سىيىت قارى خاپا بولۇپ.

زۆھرە ئەمەلىيەتتە ئۆزىنىڭ گۇمانىغا تايىنىپلا شۇنداق دېگەنىدى. ئويلىماي دەپ سالغىنىغا پۇشايمان قىلدى. سىيىت قارىنىڭ ئاچچىقى بېسىلىدىغاندەك ئەمەس ئىدى:

ـ مېنى ئاشۇنداق گۇمانخور، غەيۋەتخور كۆرۈپ قالدىڭىزما؟ مەن مەسچىتتە جامائەتكە كۈندە «غەيۋەت قىلماڭلار، خەقنىڭ ئۈستىدىن گەپ تاپماڭلار» دەپ سۆزلەپ تۇرۇپ، ئۆزۈم شۇنداق ئىشنى قىلسام خەق مېنىڭ گېپىمنى ئاڭلامدۇ؟ مەن ئادەتتە خەقلەر بىلەن كۆرۈشكەندە بىر كىمنىڭ ئۈستىدىن يامان گەپ قىلماسلىققا كۆپ دىققەت قىلىمەن. غەيۋەت قىلىش دېگەن شۇ كىشىنىڭ ئۆلۈكىنى يېگەن بىلەن باراۋەر! غەيۋەت، تۆھمەت دېگەنلەر زىنادىنمۇ قەبىھ گۇناھ، شۇ كىشىنىڭ كەچۈرۈم قىلىشىغا ئېرىشمىگىچە گەدەندىن ساقىت بولمايدىغان چوڭ گۇناھ! مەن بىلىپ تۇرۇپ

شۇنداق قىلامدىمەن؟ مەن ئۇچ كۈنلۈك خوتۇنۇم ھەققىدىمۇ ھېچكىمگە بىر نەرسە دەپ باقمىغان ئەمەس... مېنى ئۇنداق قارىلىماڭ.

ـ خاپا بولماڭ،ـ دېدى زۆھرە،ـ ئويلىماي دەپ ساپتىمەن.

ـ كەچ بولۇپ كەتتى، مەن ماڭاي،ـ دېدى سىيىت قارى ئورنىدىن تۇرۇپ،ـ سىزنى جىق ئاۋارە قىلىۋەتتىم.

ـ مۇشۇنداقلا ماڭامسىز؟ـ دېدى زۆھرە نېمە قىلارىنى بىلمەي جىددىيىلىشىپ،ـ ئۆتكەندىمۇ شۇنداق ئالدىراپ كەتتىڭىز كۆڭلۈمنى يېرىم قىلىپ.. كەچۈرۈم سورىسامۇ بولمىسا، ئەمىسە قانداق قىلاي سىزگە...

زۆھرەنىڭ بۇنداق بىسەرەمجان بولۇپ كەتكىنىگە ئىچى ئاغرىغان سىيىت قارى ئورنىدا ئولتۇرۇۋېلىشىنىمۇ ئويلىدى، ئەمما ئىچ ـئىچىدىن قىستاپ كەلگەن جاھىلانە غۇرۇرى يول قويمىدى، چاپىنىنى كىيىپ ئىشىك تەرەپكە ماڭدى. شۇنچە جۈرئەت قىلىپ ئوتتۇرىغا قويغان توي تەكلىپىنىڭ قوبۇل قىلىشقا ئېرىشەلمىگەنلىكىدىن پەيدا بولغان ئازاب ئۇنى بۇ

يەردىن رەھىمسىزلىك بىلەن كېتىشكە، بىر دەمنۇ ھايال بولۇپ تۇرۇپ قالماسلىققا ئۇندەيتتى.

ـ شۇنداق قىلىپ كېتىسىز، بوپتۇ، كەلگەن قەدىمىڭىزگە رازى بولۇپ قېلىڭ،ـ دېدى زۆھرە ئۈمىدسىز بىر ئاچچىق بىلەن.

ـ قايتاي، كەچ بولۇپ كەتتى. سىزگە رەھمەت.

ـ قۇرۇقلا ماڭدىڭىز..

ـ ھەرگىز ئۇنداق دېمەڭ، تۇنجى قېتىم ماڭا ئۆز قولىڭىز بىلەن لەڭمەن ئېتىپ بەردىڭىز.

ـ ئۆي تامىقى سېغىنغاندا كېلەرسىز.

ـ بولىدۇ،ـ دېدى سىيىت قارى بوش گەپ قىلىپ.

زۆھرە ئىشىك تۈۋىدە ھالسىز يۆلەنگىنىچە قالدى.

سىيىت قارى تالاغا چىقىپ بولۇپ، دۈگا قىلمايلا يېنىپ چىققانلىقىنى ئېسىگە ئالدى.

زۆھرە ئىشىكنى يېپىپ قويۇپ، سىيىت قارى ئولتۇرغان ئورۇندۇققا كۆڭۈلسىز قاراپ قويدى، سىيىت قارىنىڭ خاپا چىرايىدىن باشقا ھېچنېمە كاللىسىغا كەلمەيتتى. ئۆزىنىڭ ئويلىماي دەپ سالغان گېپىدىن

پۇشايمان قىلاتتىيۇ، ئەمما سىيىت قارىنىڭ خوتۇن كىشىدەك قېيداپ، چاپانىنى تەتۈر كىيىپ كېتىپ قالغىنىغا ئاچچىقى كېلەتتى. كېيىن ئويلاپ ئۇنىمۇ چۈشەندى، زۆھرە ئۇنىڭ تەلىپىنى ئىككىنچى قېتىم رەت قىلىپ، غۇرۇرىغا ئازار بەرگەندى، ئەسلى خاپىلىق مۇشۇنىڭدا ئىدى. زۆھرە گەرچە سىيىت قارىغا مۇھەببەتلىك ھېسسىياتتا ئىنتىلسىمۇ ئۇنىڭ بىلەن توي قىلىشنى تېخى ئىدىيىسىدىن ئۆتەكۈزۈپ بولالمايۋاتاتتى، ئەگەر توي قىلغان بولسا ئۆتكەن يىللا ئۇنىڭ بىلەن بىللە يۇرتقا كېتىپ توي قىلغان بولاتتى، ئەگەر ھازىر ئۇنىڭ بىلەن توي قىلىپ يۇرتقا كەتسە بىر يىلدىن بۇيان تارتقان جاپالىرى، مىڭ تەستە ئېرىشكەن بۇ ئىمكانىيەتلىرى يوققا چىقاتتى. بۇرۇن قىلمىغان تويىنى ئەمدى قىلاتتىمۇ؟ نەتىجە بەربىر ئوخشاش: كەمبەغەل ئىمامغا خوتۇن بولۇپ ئۆيدە ئولتۇرىدۇ، شەھەرنىڭ گۈزەللىكىدىن ۋە ئەركىنلىكتىن مەھرۇم بولىدۇ، توپا ئۇچۇپ تۇرغان شۇ مەھەللىدە بىر ئۆمۈر جاپا چېكىدۇ... ئادەم ئالدىغا قاراپ مېڭىشى كېرەك، سۇ ئىگىزدىن

پەسكە ئاقىدۇ، ئادەم پەستىن ئېگىزگە قاراپ ماڭىدۇ. شۇنچە جاپالارنى تارتىپ ئەمدى كۆڭۈلدىكىدەك خىزمەت ۋە راھەتكە ئۇلاشقاندا مۇھەببەتنى دەپ يېزىغا كېتەمدۇ؟ نەچچە ۋاقىتتىن بېرى نېمىگە جاپا چېكىپ، تېپىرلاپ كەلدى؟ ئۇنىڭ ھەممىسى بىكار كېتەمدۇ؟...

زۆھرە ئۆزىنىڭ تاللىشىدا مەھكەم تۇرۇش قارارىغا كەلدى، سىيىت قارىنىڭ ئالدىراڭغۇلۇقىغا، ئاسان خاپا بولۇپ كەتكىنىگە جىلە بولغانچە «يۇرۇش-تۇرۇشلىرىغا ئازراق سالاپەت قونغان بىلەن مىجەزى قىلچە ئۆزگەرمەپتۇ، ئاچچىقى ئىتتىك كېلىدىكەن، موللا دېگەننىڭ ھەممىسى سەپرا مىجەز، چېچىلغاق بولامدىغاندۇ؟! كەلگۈسىدە ئېرىم بولۇپ قالسىمۇ بۇنداق مىجەزدىكى ئادەم بىلەن بىر ئۆمۈر بىرگە ياشاپ بولالمايدىكەنمەن» دەپ ئويلىدى؛ سىيىت قارىنى خىيالىدا قانچە ئەيىبلىسە، ئۇنىڭ ئوبرازىنى قانچە خۇنۇكلەشتۈرسە كۆڭلى شۇنچە ئارام تاپىدىغاندەك ئۆزاق ئويلىدى؛ لېكىن داۋاملىق بىئارام بولدى، شىرەدىكى نازۇنېمەتلەرنى يىغىشتۇرغۇسى كەلمەي

داستىخاندىن بىرنى يېيىپ قويدى؛ قاچا-قۇچىلارنى يۇيۇۋېتىش تاشلاپ قويدى، ئىچى سىقىلىپلا تۇراتتى، بىرەر ئىش قىلغۇسى، مىدىرلىغۇسى كەلمەيتتى؛ تېلېۋىزور كۆرۈپ باقتى، ئۇمۇ خوشياقمىدى؛ ۋاننىغا چۈشۈپ يۇيۇۋاي دەپ ئۇنىڭدىنمۇ ۋاز كەچتى. شۇنچە راھەت ئۆي ۋە ئارامبەخش نەرسىلەرمۇ ئۇنى پەرىشانلىقتىن قۇتۇلدۇرالمىدى. يالغۇزلۇقتا شۇنچىلىك چىدىمىدىكى، ھۇجرىسىغا كىرىپ كارىۋاتقا ئۆزىنى تاشلاپ ياستۇقتا بېشىنى تىقتى، كۆز ياشلىرىنى توختىتالمىدى.

سىيىت قارى ئەلەڭ-سەلەڭ كېتىۋېتىپ، بىنانىڭ ئەڭ ئۈستىدىكى چىرىغى يېنىقلىق ئۆيگە قاراپ قويدى، زۆھرەنىڭ ئۆيىدىكى رەڭدار چىراغ خۇشال چاقناپ تۇراتتى، «زۆھرە ئازابلانمايدۇ، ئازابلانماي ياشايدۇ، ئۇ شۇنداق ياشاشنى ئاللىبۇرۇن تاللاپ بولغان،- دەپ ئويلايتتى سىيىت قارى،- مەن شۇنى بىلىپ تۇرۇپ ئۇنى تەڭقىسلىقتا قويدۇم. ئۇنىڭ ئىچىدىكىنى بىلىپ بولماق تەس. گەپلىرىنىڭ ھەممىسىگە ئىشەنگىلى بولمايدۇ. شۇنچە ياخشى شارائىتقا شۇنچە ئاسان ئېرىشكەنمىدۇ؟

بۇنىڭ تېگىدە بىر گەپ بار. بېيىپ كەتكەن تاشچىلار جىم ياتمايدۇ، بېيجىڭدىن ئۆي ئېلىپ، ئاشنىلىرىنى ئولتۇرغۇزۇپ قويغان بايلارنى ئاڭلاۋاتىمىز. پۇل تاپقاندىن كېيىن ئۇلارنىڭ ئېسىگە بىرىنچى بولۇپ كېلىدىغان نەرسە سەتەڭنىڭ ھۇزۇرى. زۆھرە ھەقىقىي ئىچ سىرىنى ئېيتمىدى، مەندىن خجىل بولدى، ئەگەر ماڭا تەگسە چوقۇم قىز چىقمايدىغانلىقىنى بىلىدۇ، شۇڭا رەت قىلدى... نېمانچە يالغانچى بولۇپ كەتكەندۇ بۇ زۆھرە... شەھەر قىزلارنى ئۆزگەرتىۋېتىدۇ، بۇ يەردە مال-دۇنيانىڭ مېھرى شۇنچىلىك كۈچلۈك... پال-پۇل، ۋال-ۋۇل نەرسىلەرگە ئامراق قىزلار، ئەقىلسىز، ھېسسىياتچان ئاياللار شەھەرنىڭ زىننىتى، زۆھرەمۇ شۇلارغا قوشۇلۇپ كەتكەن تۇرسا، مەن ئەخمەق ئۇنى ئۆزىنىڭ دۇنياسىدىن ئايرىۋېتەي دەپ يۈرۈپتىمەن... نېمە قىلاتتىكىن ئۆزىنى ئاقلاپ، ۋىجدانى بولسا بۇ تۇرمۇشتىن ۋاز كەچسۇن. ئىمانى بولسا ئىمامغا تەگمىسمۇ، بىر مۇسۇلمان ئەرگە تېگىپ ھالال ياشىسۇن، باللىق بولسۇن، جالاپ بولمىسۇن...

سىيىت قارى ئەشەددىي خىياللارغا چۆمۈپ، قارا بۇلۇتتەك قويۇقلىشىپ كەتكەن ھەسرەتلىرىگە تەسەللى ئىزدەش بىلەن بولۇپ كەتتى. زۆھرەنىڭ گۈزەللىكىنى ئويلىغانچە ھەسرىتى شۇنچە كۈچەيدى، ئۇنىڭغا قىيالماي كەتتى، گۈزەللىكىنىڭ ۋەيران قىلىش كۈچى نەقەدەر زور ھە! زۆھرە قايسى ئەرنىڭ ئىلكىگە ئۆتەر، ئۇنى كىممۇ سىيىت قاردەك ياخشى كۆرۈپ قەدىرلەپ كېتەر؟! ئەمما سىيىت قارىنىڭ ئىچىدە باشقا بىر نىدا يۈكسەلدى: سەن زۆھرەنى قانچىلىك قەدىرلىدىڭ؟ ئۇنىڭ دەردىگە قانچىلىك دەرمان بولالىدىڭ؟! ئادىلە بىر چاغدا سېنى ئەيىبلىگەندە زۆھرەمۇ گويا شۇنداق تۇيغۇدا ساڭا تىكىلىپ قارىمىغانمىدى؟ بۇ قېتىم يەنە ئۇنى كۆڭۈلسىز تاشلاپ قويۇپ چىقتىڭ، كەچۈرۈم سوراشلىرىغا پەرۋا قىلمىدىڭ، ئېتىپ بەرگەن لەغمىنىڭ يۈزىنى بولسىمۇ قىلمىدىڭ. قەدىرلەش دېگەن شۇنداق بولامدۇ؟

ئۇ زۆھرەنىڭ مەيدانىدا تۇرۇپ يەنە ئويلاپ باقتى: يىگىت دېگەن شۇنداق ئۆپكىسى يوق بولامدۇ؟

كۆڭۈلدىكى مۇھەببەت دېگەن شۇنداق بولامدۇ؟ بىر قېتىملا دېگەنگە قىز بالا ئۇنامدۇ؟ ئاسانلا ئۇندەككە كەلسە قىز بالىنىڭ قەدرى بولامدۇ؟

ئۇ باشتىن ئاخىر تەمكىن، ۋەزمىن بولالمىغىنىغا، ئۆتكەن يىلقى ئالدىراڭغۇلۇقنى قايتا تەكرارلىغىنىغا، زۆھرە شۇ خاتا گەپنى دەپ سالغاندا ئاچچىقلىماي ئولتۇرۇپ چىرايلىق رەددىيە بەرمىگىنىگە، ئەڭ چاتاق يېرى، بىچارە قىز ئەپۇ سوراپ بولالماي هودۇقۇپ كەتكەندە ئالدىغا بېرىپ «هېچقىسى يوق، سىز ئۇ گەپنى قەستەن دېمىگەن» دەپ كۆڭلىنى خوش قىلمىغىنىغا، جايىغا بېرىپ ئەرلىك سالاپىتىنى ساقلاپ ئولتۇرمىغىنىغا پۇشايمان قىلدى. شۇنداق قىلالىغان بولسا ئۇ زۆھرە بىلەن هازىرغىچە بىللە ئولتۇرالىغان، كۆڭۈللۈك پاراڭلىشالىغان، بەلكىم باشقا ئىشلارغىمۇ (شەيتاننىڭ چىرايلىق كۆرسىتىشى بىلەن) يېقىنلىشالىغان بولاتتى... سىيىت قارى مۇھەببەتنى كىچىك گۇناھلاردىن باشلاپ چوڭ گۇناھ بىلەن ئاياغلاشتۇرىدىغاندەك هېس قىلدى، مۇھەببەتنى دەپ

شۇ گۈناھلارغا ھەۋەسلىنىۋاتقانلىقىنى، مۇھەببەتنى دەپ ھەتتا شۇ گۈناھنى ئاقلاۋاتقانلىقىنى بايقىدى. بۇمۇ بىر زالالەت ئىدى، ئىنسانىنىڭ قېنىدا يۇگۈرۈپ يۈرىدىغان شەيتان ئەسەبىي، قىزغىن مۇھەببەتنى ئۇلۇغلايتتى، مۇھەببەتتىن سەۋدا پەيدا قىلاتتى، ھاياجانغا بېرىلىدىغانلارنى شۇ ھاياجانغا يۇگۈرتەتتى، سېھرىلىك تۇزاق قۇرۇپ تەقۋادارلارنى پۇتلايتتى...

« ئۇ مېنى رەت قىلدى، ئەمدى بەربىر! » دەپ خۇلاسە چىقاردى سىيىت قارى خىيالىنى يىغىشتۇرۇپ، «غۇرۇر بىلەن ياشاش كېرەك. پاك، چىرايلىق خوتۇن دېگەننى تاپقىلى بولىدۇ، مۇھەببەت دېگەننىمۇ شۇ خوتۇننىڭ قوينىدىن ئالغىلى بولىدۇ. كېيىن بالىمىز بولىدۇ، ئۇنىڭغىمۇ مۇھەببەت كېرەك، خۇدا تەقۋادارلارنىڭ دىلىنى مۇھەببەتتىن كەم قىلمىغان، شەھۋانىي مۇھەببەتتىن ۋاز كېچەلىگەندە، ئۇنىڭدىنمۇ قىممەتلىك، ساۋابلىق مۇھەببەتكە ئېرىشكىلى، ھاياتىمىزنى مەنىلىك ئۆتكۈزگىلى بولىدۇ.»

«لېكىن...» دەپ پىغان چېكەتتى سىيىت قارى، «

لېكىن» دىن باشلىناتتى تۇڭمەس ھەسرەت ۋە دەرد-ئەلەملەر... ئاندىن شۇنچە ئۇزۇن ئوي-پىكىرلەر ئاخىر ئازاب نۇقتىسىغا كېلىپ توختاپ قالاتتى.

سىيىت قارى ياتقىغا تۇنۇگۈنكىنىڭ دەل ئەكسىچە سالپىيىپ كىرىپ كەلدى. ئۇنى ساقلاپ ئولتۇرغان تاھىر قارى دەرھال گەپ سورىدى:

ـ قانداق بولدى؟ قاپقىنىڭ چۈشۈپلا كېتىپتىغۇ؟

ـ ھەي، بولدىلا، دېگۈدەك گەپ يوق. خۇپتەن ئوقۇپ بولدۇڭمۇ؟

ـ كەلسەڭ بىللە ئوقۇيلى دېگەن. ئاۋۋال گېپىمگە جاۋاب بېرىۋەت، بولمىسا ھەر ئىككىمىز نامازنى جايىدا ئوقۇيالمايمىز.

ـ ئىش ئاقمىدى ئاداش...ـ دېدى سىيىت قارى چاپىننىنى كارىۋاتقا تاشلاپ.

ـ توي قىلىلى دەپ دېدىڭمۇ بولمىسا؟

ـ دېدىم، لېكىن ئۆزىنى قاچۇرۇۋاتىدۇ.

ـ قىز بالا دېگەن شۇ، نېزىقايدۇ.

ـ ئۇنداق ئەمەس، مەن بىلەن توي قىلسا يۈرتقا

كېتىشتىن، جاپا تارتىشتىن قورقىدۇ.

ـ ئەمىسە ئۇنىڭ بىلەن توي قىلالمىغۇدەكسەن.

ـ شۇ ئەمەسمۇ، بىكاردىن كۆڭلۈمنى يېرىم قىلىۋالدىم.

ـ بوپتۇ قارىم، سەۋرچان بولايلى، ئىمام دېگەنگە يۈرتتا خوتۇن كەم ئەمەس.

ـ لېكىن كىملا بولسا خوتۇن دەپلا ئالىۋەرگىلى بولمايدۇ-دە!

ـ چىقىپ قالىدۇ، يا بولمىسا چەت يېزىغا بېرىپ 16 ياشلىق قىزدىن بىرنى نىكاھلاپ ئالارسەن.

ـ بۇمۇ بولىدىغان گەپكەن.

ـ توي قىلغاندىن كېيىن خوتۇننى مۇھەببەت قىل، زۆھرەخانىنى ئۇنتۇپ كەت، بولمىسا خىيالىڭ بۇزۇلىدۇ، چۈشۈڭ بۇزۇلىدۇ، ناشايان ئىشلارنى كۆپ ئويلايدىغان بولۇپ قالىسەن.

ـ راست دەيسەن، كۆڭلىمىزنى پاك تۇتۇپ يۈرمىسەك، نەرىمىز تەقۋا، نەرىمىز ئىمام بىزنىڭ..

ھېلىمۇ بىلىپ تۇرۇپ بەزى گۇناھلارنى

قىلىۋاتىمەن، لېكىن چوڭ گۇناھلارنى قىلىشتىن ئاللاھ ساقلاۋاتىدۇ.

ـ تاس قاپسەن-دە تېيىلغىلى، قارىغاندا بۇ يەردىن پاتراق كېتىۋالمىساق بولمىغۇدەك.

ـ قاچان ماڭمىز؟

ـ ئازراق تاش قالدى، ھېلىقى خەنزۇ پۇلنى تېخى ئەكېلىپ بەرمەيۋاتىدۇ. يەنە بىرەر ھەپتە تۇرۇپ قالىدىغاندەك قىلىمىز، بازارنىڭ ئەھۋالى يامان ئەمەس تۇرىدۇ.

ئىككىيلەن بىر دەم پاراڭلىشىپ، ئاندىن خۇپتەن ئوقۇپ يېتىپ قېلىشتى. تاھىر قارى بىلەن پاراڭلاشقاندا كۆڭلى سەل ئېچىلىپ قالغان سىيىت قارى ئۇ ئۇخلاپ قالغاندىن كېيىن يەنە ئۆزىنىڭ كۆڭۈلسىز خىياللىرىغا غەرق بولدى. ھەسرەتلىك كېچە ئۇنىڭ بىلەن تەڭ ئېغىر-ئېغىر تىناتتى، ۋاقىت تولىمۇ تەستە ئۆتەتتى، تاھىر قارى خورەك تارتىشنى باشلاپ، ئۇنىڭ بىئاراملىقىنى تېخىمۇ كۈچەيتىۋەتتى.

24

ھۈسەيىن كەيپىتىن سەرخۇش يۈرەتتى، خالىد بىلەن يەنە بېرىش-كېلىش قىلىۋاتقاندەك قىلاتتى. ئۇ ئىككىسى نېمىلەرنى دېيىشتىكىن، نېمىلەرنى قەست قىلىشتىكىن؟ زۆھرەنى چىرايلىق قۇشتەك قەپەسكە سولاپ قويۇپ، تاماشىسىنى كۆرىمىز دەمدىكىن؟ خالىد ئەلچىخانىغا بىر نەچچە قېتىم كېلىپ زۆھرەگە سالام بەردى، ھۈسەيىننىڭ ئىشخانىسىدا ئۇزاق ئولتۇرۇپ پاراڭلىشىپ ئاندىن كەتتى. زۆھرە ئۇ ئىككىسىنىڭ ئوتتۇرىسىدا ئۆزى ھەققىدە، بۇزۇقچىلىق ۋە پاكلىق ھەققىدە مۇنداق پاراڭ بولغانلىقىنى بىلمەيتتى.

ـ يېنىڭغىلا ئەكىلىۋاپسەن بۇ قىزنى؟

ـ ياقتۇرۇپ قالدىم،ـ دېدى ھۈسەيىن كۆزىنى قىسىپ،ـ مۇشۇنداق قىزلارنى كۆرۈپ تۇرساق كۆڭلىمىز ياشرىپ قالىدىكەن.

ـ قانداقراق، بولامدىكەن؟

ـ نېمىسىنى دەيسەن، خىزمەتتىكى ئىپادىسىمۇ؟

ـ بۇ يەردە قانچىلىك ئىشى بولماقچى؟!.ـ دېدى

خالىد ھۇسەينگە ھەسەت قىلغاندەك تىكىلىپ قاراپ، ھېلىقىدەك پەيزىنى دەيمەن..

ـ بۇ مېنىڭ شەخسىي ئىشىم، خۇسۇسىي مەخپىيىتىم.

ـ ئۇغۇ شۇنداق، ـ دېدى خالىد مەنسىز ھىجىيىپ، ـ بىلىپ باققۇم كەلدى.

ـ شەھۋەتكە تويمايسەن، سەتەڭلەرنى ئويناپ بولۇپلا ئۇنتۇپ كېتىسەن، ئەجەب بۇ قىزنى ئېسىڭدىن چىقارمايدىكەنسىنا؟

ـ پەيزى بار ئىدى كاساپەتنىڭ!

ـ مەن قارىسام ئۇنداق ئەمەستەك...

خالىد يالغانچىلىقى چېنىپ قالغاندەك كۆزلىرى چەكچىيىپ كەتتى:

ـ سەن قانداق قىلدىڭ؟ ئۇ نېمە بولدى؟

ـ يا خالىد، يەنە نېمىنى سورايسەن؟ كاللاڭدا باشقا ئىش يوقمۇ سېنىڭ؟

ـ سوراپ قويدۇم، جاھانىڭ لەززىتى مۇشۇ تۇرسا...

ـ شەھۋەتكە ئۆزۈڭنى بەك ئۇرۇپ كەتمە، جاھاندا

بۇنىڭدىن باشقا گۈزەل ئىشلار بار. ئىنسان لەززىتى سۈرىمەن دەپ دورا يەپ، ھايۋاندەك قۇتراپ يۈرمىسەكمۇ، ياخشى ئوزۇقلىنىپ، مۇھەببەت بىلەن شۇ شادلىققا ئېرىشكىلى بولىدۇ...

ھۈسەيىن سۆزمەن ئەرەبلەردىن ئىدى، پاساھەتلىك سۆزلەيىتتى.

ـ بىز تېخى ئۇ ھالغا چۈشۈپ قالمىدۇق ھۈسەيىن،ـ دېدى خالىد تېرىكىپ،ـ ئىنسان لەززىتىگە ئەركەكلىك ئىقتىدارلا ئەمەس، روھىي كۈچ كېرەك؛ بىزدە بۇ كۈچ تولۇپ تاشقان. سەندەك ئادەملەرلا مۇھەببەت دەپ ئۆزىنى ئالدايدۇ، بۇ ياشتا مۇھەببەت دەپ يۈرسەڭ كۈلكىلىك ئاڭلىنىدۇ، پاھىشەلەرگە مۇھەببەت كېرەك ئەمەس.

ـ ئىنسان دېگەن كامالەت ئىگىسى، گۈزەللىككە ئىنتىلگۈچى،ـ دېدى ھۈسەيىن قېنىق دەملەنگەن چايىنى ئىچىۋېتىپ،ـ ئادەمنىڭ ھايۋاندىن پەرقى ئەقىلدە، مۇھەببەتتە، شادـ خۇرام كۈلكىدە! شەھۋەت دېگەن ئېشەكتىمۇ بار. ئاللاھ نېمىشقا ئېشەكنى يارىتتى؟

ئىنسانلار مىنسۇن، پايدىلانسۇن دەپ ياراتتى؛ مەنچە بولسا، يەنە ئىبرەت ئۈچۈن ياراتتى. يەھۇدىيلار قۇرئاندا كىتاب يۈدۈۋالغان ئېشەككە ئوخشىتىلغان، دوزاختىكىلەرنىڭ نالە-پەريادلىرىمۇ ئېشەكنىڭ ھاڭراشلىرىغا ئوخشىتىلغان؛ ئېشەكنى ھاڭراتقان نەرسە شەيتان، بىزنى ھاڭراتقان نەرسىمۇ شەيتان... بىز ئۆزىمىز ھەققىدە ئويلاپ بېقىشقا تىرىشمايمىز، تارىختىن بۇيان بىز بۇ ئاجىزلىقىمىزنى يېڭەلمەي كېلىۋاتىمىز.

ـ بولدى، بۇنداق گەپلەرنى قوي! ـ دېدى خالىد چىرايىنى پۈرۈشتۈرۈپ، ـ مېنى ئېشەك دەيدىغانلىقىڭنى بىلىمەن، سەنمۇ ئۇنىڭدىن كەم ئەمەس. دىن ھەققىدە ھەر كىم گەپ قىلالايدۇ، ئاخىرىدا كېلىپ نېمە قىلالايدۇ؟ سەنمۇ ئۆزۈڭنى پاك دېيەلمەيسەن، جاھاندا ھېچكىم ئۆزىنى پاك دېيەلمەيدۇ. ئاللاھ غەفۇرۇررەھىم، بۇ سۈپەتنى ھەممىدىن ياخشى بىلىش كېرەك. ئېشەكلەر تۆۋە قىلالمايدۇ، ئادەمسىمان ئېشەكلەر تۆۋە قىلالمايدۇ، لېكىن ئىنسان تۆۋە-ئىستىغپار ئېيتالايدۇ.

ـ ئاللاھنىڭ ئەپۇ-رەھمىتى ناھايىتى كەڭ، بۇنىڭدا شەك-شۈبھە يوق. لېكىن بىز ئاللاھنىڭ باشقا سۈپەتلىرىنى ئۇنتۇپ قېلىۋاتىمىز.

ـ ئاللاھنىڭ ئەڭ مۇھىم سۈپىتى رەھىمدىللىك، ئەگەر بۇ رەھىمدىللىك بولمىسا ھەر قانداق ئادەم ھالاك بولىدۇ. بىزمۇ ئاللاھنىڭ رەھىمدىللىكى ئاستىدا ياشاۋاتىمىز.

ـ بولمىسا سېنىڭ شۇ گۈناھلىرىڭغا يەر سېنى يۇتۇپ كېتەتتى،ـ دېدى ھۈسەين كۈلۈپ.

ـ سېنىچۇ؟ ئاللاھ ساڭا يەر يۈزىدە ياشاشقا قانچىلىك مۆھلەت بېرەر؟!

ـ ساڭا باققاندا ئۇزۇنراق تۇرۇپ قالارمەنمىكەن؟!

ـ كۆرەرمىز، بۇ دۇنياغا بەك ئىشەنچىڭ بار ئوخشىمامدۇ؟ خۇددى پاھىشەگە ئىشەنمىگەندەك، بۇ باقاسىز دۇنياغىمۇ ئىشەنمە.

ھۈسەين ئولتۇرغان ئورنىدىن مىدىرلاپ، چايغا قولىنى ئۇزاتقاچ دېدى:

ـ بۇنداق گەپلەرنى سەندەك ئادەملەر تاپىدۇ،

دۇنيانى پاھىشەگە ئوخشىتىدۇ، دېمەك پاھىشەنىمۇ شېرىن ۋە گۈزەل دەپ ئويلايدۇ؛ ئۇنى قانچە ئوينىغانچە شۇنچە قانمايدىغانلىقىنى ھېس قىلىدۇ. ئۆمرى ئاز قالغاندا ئازابلىنىدۇ، ئۈلۈمدىن قورقۇپ يىغلايدۇ.

ـ ھەممە ئىنسان شۇنداق!ـ دېدى خالىد ئىشەنچ بىلەن،ـ مەن تەقۋادىنمۇ، پاسىقتىنمۇ قورقمايمەن، مەن بىر ئىنسان.

ـ شۇنداق، سەن ئىنسان، سەن ئاجىز، سەن بىچارە، سەن ئاللاھنىڭ رەھمىتىگە ئېرىشكۈچى.

ـ توغرا دەيسەن.

ـ ئاللاھ ساڭا رەھمەت قىلىۋاتسا، سەن بۇ رەھمەتنى سۈيىئىستېمال قىلىپ گۈناھلارغا چۆكۈپ كەتسەڭ ئاقىۋىتىڭ قانداق بولار؟

ـ بۇنىڭدىن غەم قىلمىساڭمۇ بولىدۇ، ئۆزۈڭ قانچىلىك ئىدىڭ؟!

ـ مەن دېگەن ئاللاھنى مۇھەببەت بىلەن زىكىر قىلىمەن، ساھىبجامال قىزلارنىڭ چېھرىدىن ئاللاھنىڭ سەنئىتىنى ئىزدەيمەن، مۇشۇكنىڭ كۆزىدىن ئاللاھنىڭ

مۆجىزاتىنى بايقايمەن. مەن ئۆزۈمنىڭ بىر مۆجىزە، لېكىن بۇنى دائىم ھېس قىلىپ تۇرىدىغان ئەۋلىيالىق مەندە يوق. مەن بەكمۇ ئاددىي ئىنسان، مۇھەببەتنى ئۇلۇغلايمەن، تۇرۇپ گۈمانلىنىمەن، يەنە كېچىلمەيمەن. بۇمۇ روھۇمدىكى بىر كېسەل ئوخشايدۇ. ئەمما قەلبىدە مۇھەببەت يوق ئادەملەر ئەجەللىك كېسەللىككە گىرىپتا بولغان بىمارلارغا ئوخشايدۇ.

ـ سەنمۇ ئېغىر كېسەل، ـ دېدى خالىد بوي بەرمەي، ـ سەن مۇھەببەت، مۇھەببەتلا دەيسەن، خوتۇنىڭدىن قاقشايسەن، ئەمدى بۇ قىزنى تېپىۋاپسەن، شۇنى مۇھەببەت دەۋاتامسەن؟

ـ مۇھەببەت مەۋھۇم نەرسە ئەمەس، مەن بۇ قىزنىڭ جامالىدىن مۇھەببەت نۇرىنى كۆردۈم.

ـ بۇ يالغان، سەن ئۇنىڭدىن نەپسىڭنى قاندۇرۇشنىلا ئويلايسەن.

ـ لېكىن مەن ساڭا ئوخشىمايمەن.

ـ ئۆزۈڭنى يەنە پاك دەۋالماقچىمۇ؟

ـ مۇھەببەت بىلەن جىنسىيەت ئوخشىمايدۇ.

ـ ئوخشاش گەپ يا خالىد، مۇھەببەت دېگىنىڭمۇ شۇ شەھۋەت، لەززەت دېگەن گەپ.

ـ بۇ سېنىڭ قارىشىڭ.

ـ ئەمىسە تالاشمايلى، ئاشناڭنى مۇھەببىتىم دەپ يۇرىۋەرگىن.

ـ مەن ئۇنى خوتۇنلۇققا ئېلىشنى ئويلاۋاتىمەن.

ـ ئاشۇ مالاي قىزنىما؟

ـ كۆڭۈلگە ياقسا چۆرە قىزنىمۇ ئېلىش كېرەك.

ـ سەن راستتىنلا مەجنۇن بوپسەن، ئەگەر ئۇنى خوتۇنلۇققا ئالساڭ ئارىمىزدا سۆز-چۆچەككە قالىسەن.

ـ سىلەر ناشايان ئىش قىلساڭلار گەپ يوق، مەن ھالالدىن نەپسىمنى قاندۇراي دېسەم ئۇستۇمدىن گەپ قىلامسىلەر؟

ـ توي باشقا، ئويناش باشقا.

ـ مانا بۇ پاسىقلىق!ـ دېدى ھۇسەيىن ئاچچىق كۈلۈپ، ـ ئەگەر ئۇنى خوتۇن قىلمىسام زىنا قىلسام بولىدۇ.

ـ بۇرۇنمۇ قىلغاندىكىن ئەمدى قىلىۋەرسەڭمۇ

ھېچنېمە بولمايدۇ.

ـ ئۇ ۋاقىتتا چۈشكۈنلىشىپ كەتكەنىدىم، ھازىر ئۇ ئىشلاردىن سەسكىنىمەن.

ـ ماداريمىز تۈگىدى دېگىنە،ـ دېدى خالىد بېزەكلىك بىلەن ھەجىيىپ،ـ كۆپىنچە ئەرلەر شەھۋىتى ئاجىزلاپ كەتكەندە ئۆزىنى تۇتۇۋالىدۇ. ئۆزۈكنى قېينىما ھۈسەيىن، بۆرىكىك ئاجىزلاپ كەتكەن بولسا بىر نەچچە دورىنى تەۋسىيە قىلاي، بۇ دۆلەتتە باھنى قۇۋۋەتلەش دورىسى مۇشۇ دۆلەتنىك نوپۇسىدەكلا كۆپ.

ھۈسەيىن دەسلەپتە تېرىكىپ، كېيىن خالىدنىك گېپىدىن زوقلىنىپ قالدى.

ـ دورىنى سەنلا ئىشلىتىپ ئۆتۈپ كەت، بۇ دۆلەتتىكى ۋاقىتكىنى قانچە ئۇزارتساك شۇنچە ئۇزارتىپ، نەپسىكىنى قاندۇرۇپ يۈرۈۋەر. لېكىن مەن ئۇنداق ياشاشتىن زېرىكتىم.

ـ يەنە يالغان گەپ قىلىۋاتسەن ھۈسەيىن، زېرىكسەك بۇ قىزنى يېنىكىغا ئېلىپ كېلىۋالامتىك؟ ئۇنىكىغا ئۆي ئېلىپ بەرگەنسەن ھەرقاچان. ئۇنداق

مۇلايىم كۆرۈنگەن بىلەن ئۇ بەك يامان قىز، ياش بولغاندىكىن جىنسىي ھەۋىسى ئۇرغۇپ تۇرىدۇ. ئۆيىگە باشقا ئادەملەرنى ئەكىرىپ يۈرمەسۇن يەنە. ئەگەر ياخشىسى، سەن مۇھەببەت ھەققىدىكى خام خىياللىرىڭنى قويۇپ، بەدىنىڭنى قۇۋۋەتلە، ئۇ قىزنى رازى قىل. شۇنداق قىلساڭ، ئۇ خوتۇنىڭدەكلا بولۇپ قالىدۇ، توي قىلىشىڭنىڭ ھاجىتى يوق.

ھۈسەيىن ئويلىنىپ تۇرۇپ قالدى، «كەسىپ ئەھلى» خالىد ئۇنىڭغا «توغرا يول» كۆرسىتىۋاتقاندەكمۇ قىلاتتى؛ لېكىن، بۇ پاھىشىۋازنىڭ گېپىگە كىرىپ ئۆزىنىڭ ئويلىغىنىنى قىلالماسمۇ؟

ـ سېنىڭچە ئۇ قىزنى خوتۇن قىلىپ ئۆز ئارزۇيۇمچە ياشىسام زادى بولماسمۇ؟ـ دېدى ھۈسەيىن ئېغىر تىنىپ.

ـ ئۇ سېنىڭ خىيالىڭ، توي قىلمايمۇ ياشىغىلى بولىدۇ، بەلكى تېخىمۇ پەيزى ياشىغىلى بولىدۇ. بۇنداق قىز بىلەن توي قىلساڭ ئاۋارىچىلىك، چىرايى ئەرەب قىزلارغا ئوخشىغان بىلەن ئەرەب ئەمەس، قايسى مىللەت

دېدى، بىر مىللەتكەن؛ نەسلى تۈركلەرگە، بۇخارىيلىقلارغا تۇتىشىدىكەن. نەسلى ئەرەب بولمىغاندىكىن خوتۇنۇڭدىن رازىلىق ئېلىشىڭ تەس. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇ قىزنىڭ تېگى-تەكتىنىڭ تايىنى يوق، بىزنىڭ باش ئەلچىنىڭ ئۆيىدە ئىشلىگەن، مېنىڭ ئۆيۈمدىمۇ ئىشلىدى، مۇشۇنداق تۆۋەن تەبىقىدىكى بىر قىزنى ئالساڭ ئەلچىخاناڭدىكىلەر نېمە دەيدۇ؟ باشقا بۇرادەرلىرىمىز نېمە دەيدۇ؟ ئۆزۈڭ ئويلاپ باق. چىرايىنى دېسەڭ، ئەرەب قىزلىرىمىز ئۇنىڭدىن چىرايلىق. بىزنىڭ قىزىقىدىغىنىمىز بۇنداق چىراي ئەمەس، ھەقىقىي جۇڭگولۇق قىزلارنىڭ چىرايى. ئۇلارنىڭ بېلىقتەك بەدىنىنى، ناز-خۇلقىنى، قاچان دېسەڭ كېلىدىغانلىقىنى ئۆزەڭمۇ ئوبدان بىلىسەن. بىر نەچچە قېتىم بىللە بولغانغا ئۇلار سەن بىلەن توي قىلمەن دەپ تۇرۇۋالمايدۇ، پۇلنى ئېلىپ كېتىدۇ، ئاۋارىچىلىكى يوق. ئەتراپىڭدا مۇشۇنداق ئىمكانىيەتلەر تۇرسا نېمىشقا پايدىلانمايسەن؟ كونىسىدىن زېرىكسەڭ يېڭىسى پەيدا بولۇۋاتسا، جاھاندا بۇنىڭدىن ئارتۇق خۇشاللىق بارمۇ؟

يەڭگىل، ئەركىن ياشماي، ئۆزۈڭگە ئاۋارىچىلىك ئىزدەپ نېمە قىلىسەن؟ خوشۇڭ كەلسە بۇ قىز بىلەن ئويناپ قوي، مۇھەببەتلىشىمەن دېسەڭمۇ مەيلى، لېكىن توي قىلىمەن دەپ يۈرمە، ئىناۋەتىنى تۆكسەن، ھەممە ئادەم سېنى تىللايدۇ.

ـ بۇنى بىلىمەن، لېكىن مەن ئۆزۈمگە خاس، مۇستەقىل ياشاشنى ئارزۇ قىلىمەن، زىناخورلۇقتىن راستىنلا زېرىكتىم. گۇناھقا گەدەنگىچە پېتىپ كەتتۇق، سەن بولساڭ گۇناھقا چۆكۈپلا كەتتىڭ، قۇتقۇزۇۋالغىلى بولمايدۇ...ـ دېدى ھۈسەيىن مۇغەمبەرلەرچە كۈلۈمسىرەپ.

ـ يەنە ئۆزۈڭنى مەندىن ئۈستۈن قويۇۋالماقچىما، چېيىڭغا باھانى قۇۋۇتلەش دورىسىدىن ھازىرلا بىرنى سېلىپ بەرسەم، زۆھرەنى يېنىڭغا چاقىرىسەنغۇ دەيمەن، شۇ چاغدا مۇھەببەت دېگەنلىرىڭنى كۆرەتتىم. مەن ئىشقى-مۇھەببەت دېگەننى باھنى قۇۋۇتلەش دورىسى دەپلا چۈشىنىمەن.

ـ شەھۋەتپەرەسلەر شۇنداق چۈشىنىدۇ.

ـ مەن شەھۋەتپەرەسلىكىمنى ئېتىراپ قىلىمەن، بۇ دېگەن ئەركەكلىكىنىڭ نامايەندىسى. سەندە بۇ نەرسە كەمچىل بولسا كېرەك، ئاياللاردەك رومانتىك ياشايمەن دەپ جاھىللىق قىلىۋاتىسەن.

ـ شەھۋەتكە رومانتىكلىق قوشۇلسا گۈزەل بولىدۇ، سەن بۇنى چۈشەنمەيدىكەنسەن.

ـ بولدى تالاشمايلى ھۈسەيىن، ئىشقىلىپ قانداق ياشىساق خۇشال ياشىساقلا بولدى. بولمىسا قېرىغاندا پۇشايمان قىلىمىز. لېكىن ھازىر قېرىلارمۇ پۇشايمان قىلماس بولۇپ كېتىپتۇ ـــ قېرى بايلار ئامېرىكىنىڭ دوزىلىرىنى، پەقىرلىرى جۇڭگونىڭ دوزىلىرىنى ئىشلىتىدىكەن.

ـ ئەمىسە، سەنمۇ بەك كۈچەپ كەتمىسەڭ بولغۇدەك، بەربىر دوزىنىڭ ئىشكەن...

ـ لېكىن ئوخشىمايدۇ، قانچە تەبئىي بولسا ھۈزۈر شۇنچە كۈچلۈك بولىدۇ. شۇڭا ياشلىقىمىزنى قەدىرلەش كېرەك.

ـ ئەما شەھۋەتكە بەك بېرىلىپ كەتسەڭ

ياشلىقىڭنى نابۇت قىلىسەن، بالدۇر قېرىپ كېتىسەن،ـ دېدى ھۈسەيىن،ـ ئادەمنىڭ ھاۋايى نەپسى ھەرگىز قانمايدۇ. شۇڭا قانائەتچان، سەۋرچان بولۇش كېرەك.

ـ بۇ ئاجىزلارنىڭ باھانىسى، ھەممىسى قۇرۇق گەپ.

ـ سەن دۈندەك كۆچلۈك ئوخشىمامسەن؟ـدېدى ھۈسەيىن مەسخىرە ئارىلاش كۈلۈپ، ـ ھەقىقىي ئەركەك ئۇندىق بولمايدۇ، كاللىسى پۇچەك ئادەملا شەھۋەتتىن پەخىرلىنىدۇ.

خالىد يەنە تېرىكتى، ئاچچىقى ئىچىگە پاتماي قالدى:

ـ شۇندىق، مەن پەخىرلىنىمەن، سېنىڭ بولسا پەخىرلىنىدىغان ھېچنېمەڭ يوق. پاھىشە بولۇپ كەتكەن قىزنى خوتۇن قىلىشتىن پەخىرلىنەمتىڭ يا؟!

ـ نېمە قىلسام ئۆزۈمنىڭ ئىشى، ھېچكىمنىڭ ئارىلىشىش ھوقۇقى يوق،ـ دېدى خالىد ئورنىدىن قوپۇپ.

ـ مەن دوستلۇق يۈزىسىدىن دەپ قويماي، سەن ئەرەبلەرنىڭ يۈزىنى تۆكمە!

ـ ئەرەبلەرنىڭ يۈزىنى تۆكۈۋاتقان كىم؟

ـ بولدى، مەن كېتەي، بىر پاھىشەنى دەپ مۇنداق جېدەللىشىشنى خالىمايمەن.

ـ مەئەسسالام (خەيرخوش)،ـ دېدى ھۇسەيىن جايىدا ئولتۇرۇپ. خالىد چىقىپ كەتكەندىن كېيىن ئۇ تەمكىنلىك بىلەن چاي ئىچتى، تاماكا چەكتى، ئەمما كەيپىياتى بارغانچە ئوسالىشىپ كەتتى، كاللىسىنى مالىمان قىلىۋاتقان بىر تالاي زىددىيەت ۋە غەشلىك خۇددى كۆز ئالدىدىكى تاماكا ئىسىدەك لەيلەپ، كېڭىيىپ كېتىۋاتاتتى. خالىد بىلەن شۇنچە پاراڭلىشىپ ئاخىر كۆڭۈلسىز خوشلاشقانلىقىدىن ئەپسۇسلاندى، «كەچتە بىزنىڭ ئۆيدە بىر قاپاق چىلىم تارتايلى» دېگەن گەپنى ھېچكىمنىڭ قىلمىغانلىقىنى ئېسىگە ئالدى، شەھۋەت ھەققىدىكى پاراڭ ھەممىنى ئۇنتۇلدۇرغانىدى.

خالىد چىقىپ كېتىۋېتىپ، سالوندا تېلېۋىزور كۆرۈپ ئولتۇرغان زۆھرەگە بىزارلىق بىلەن قاراپ قويدى، زۆھرە خوشلىشىش ئۈچۈن ئورنىدىن قوپسىمۇ پىسەنت

قىلمىدى ۋە ئۇنى خىلمۇ خىل گۇمان، يوقىلاش خىياللارغا سېلىپ قويۇپ كەتتى.

بىر چاغدا ھۇسەيىن زۆھرەنى ئىشخانىسىغا چاقىرتتى، ئۇنىڭغا باشقىچە نەزەردە تىكىلدى. زۆھرە «نېمە ئىش؟»دېگەندەك ئېسىنگىرەپ قاراپ تۇراتتى.

ـ سىرتقا چىقاتتىم، ئايىغىمنى سۇرتۇپ قويۇڭ،ـ دېدى ھۇسەيىن تاماكىسىنى كۈلدانغا مىجۇپتىپ، ئاندىن ئورنىدىن قوپۇپ، نېمە قىلارىنى بىلمەي تۇرغان زۆھرەنىڭ يېنىغا كەلدى، چىرايىدا يا خاپىلىق، يا خۇشاللىقنى كۆرگىلى بولمايتتى، بۇتتەك قېتىپ تۇراتتى،

ـ ئەنە ئاۋۇ يەردە ئاياغ سۇرتىدىغان لاتا بار.

زۆھرە بوينىنى سۆرىگەندەك مېڭىپ لاتىنى قولىغا ئالدى، ھۇسەيىننىڭ ئالدىغا كېلىپ ئېڭىشتى. ھۇسەيىن پۇتىنىڭ ئاستىدا ئۆمىلەپ يۈرگەن بۇ قىزنى ھەقىقىي ياخشى كۆرىدىغان-كۆرمەيدىغانلىقىنى، خوتۇنلۇققا زادى بولىدىغان-بولمايدىغانلىقىنى ئويلىدى، ئىشتىنىغا پاتماي كۆرەڭلىدى، مۇھەببەتنى دەپسەندە قىلىۋاتقاندەك، بۇنىڭدىن ھۇزۇرلىنىۋاتقاندەك تۇيغۇغا

كەلدى ھەم بۇنى تېخىمۇ ئەۋجىگە چىقارغۇسى كەلدى.
زۆھرەنىڭ قولى خارلىق ئىچىدە ھەربكەتلىنەتتى،
كۆزلىرى قارا رەڭدىن باشقىنى كۆرمەيتتى؛ باياتىن
ئېسىل سافادا ئولتۇرۇپ ئېكراندىكى گۈزەل تۇرمۇشنىڭ
ئۆز رىئاللىقى بىلەن نەقەدەر يېقىنلىقىنى ھېس قىلغان
زۆھرە ئەمدى مايلامچىلىق قىلىۋاتاتتى؛ ئەركىنلىكىم
مۇشۇنداق داۋاملىشىدۇ دەپ يۈرگەندە توساتتىن قۇللۇق،
مالايىلىققا چۈشۈپ قالدى؛ ئادەتتە زوقلىنىپ،
تەسەۋۋۇرىدىن چىقماي كەلگەن يوپيورۇق تۇرمۇش
بىردىنلا خۇنۇكلىشىپ، ھۈسەيىننىڭ ئايىغىدەك قارىيىپ
كەتتى...

ئۇ ئاياغنى سۈرتۈپ بولۇپ، «ئەمدى
بولدىمۇ»دېگەندەك ھۈسەينگە قارىدى.

ـ پاكىز سۈرتۈڭ، كەينىمۇ قالمىسۇن،ـ دېدى
ھۈسەين.

زۆھرە تېخىمۇ كۆڭۈلسىز بىر ھېسسىياتتا ئاياغنىڭ
تاپىنىنى سۈرتتى. ئۇ ئىشنى تۈگىتىپ ئورنىدىن
قوپماستىلا ھۈسەين ئۇنىڭ بىلكىدىن تارتىپ ئۆرە

تۇرغۇزدى ۋە قۇچاقلاشقا ھەركەتلەندى. زۆھرە تېزلىك بىلەن كەينىگە داجدى، قولىدىكى لاتا پۇلاڭلاپ تۇراتتى.

ـ نېمانداق ئۆزىڭىزنى قاچۇرىسىز؟ـ دېدى ھۇسەيىن ئاچچىقلىنىپ.

ـ قولۇم پاسكىنا، قولۇمنى يۇيۇپ چىقاي...ـدېدى زۆھرە تىترەپ.

ـ ھېچنېمە بولمايدۇ، مېنى ئوسال قىلماڭ،ـ دېدى ھۇسەيىن زۆھرەگە ئېتىلىپ كېلىپ. زۆھرە ئۇنىڭ قۇچىقىغا چۈشۈپ قالدى، ھۇسەيىن ئۇنىڭ قولىدىكى لاتىنى تارتىپ چۆرۈۋەتتى. ھۇسەيىن ئېچىرقاپ كەتكەن قېرى مۇشۇكتەك تىپىرلايتتى، تەستە قولغا كەلگەن ئولجىنى تارتقۇشلايتتى، يەپ ھۇزۇرلىنىشتىن ئاۋۇال ئۇنى پۇراپ يالاشقا ئىنتىلەتتى. ھودۇقۇپ كەتكەن زۆھرە ھوشىنى يوقاتتى، سېسىق تاماكا ئىسىنىڭ ئارىسىدا قالغاندەك تىنالماي، چىدىغۇسىز بىر بىئاراملىقتا تولغاندى. شۇ ئەسنادا ئىشخانىدىكى تېلېفون جىرىڭلاپ كەتتى، «سەت قىلىقىڭنى توختات ھۇسەيىن» دېگەن

بىر سىگنال چېلىنغاندەك بولدى، دىققىتى بۆلۈنۈپ كەتكەن ھۇسەيىن زۆھرەنى قويۇپ بېرىپ، تېلېفوننىڭ يېنىغا ماڭدى، زۆھرە ئۆزىنى ئىشىككە ئاتتى.

زۆھرە ئەلچىخانا بىناسىدىن سىرتقا چىقىپ، پىيادىلەر يولىدا مەقسەتسىز ماڭدى، كۆزلىرىدە ياش ئەگىيىتتى، ھۇسەيىننىڭ ئوبرازى خۇنۇكلىشىپ، قارىيىپ كەتتى، ئۇ زۆھرەگە بەرگەن ئىشەنچىمۇ ئۇلى بوش تامدەك ئۆرۈلۈپ چۈشۈۋاتاتتى. ئەزىزلىك بىلەن خارلىقنىڭ ئارىلىقى بىر قەدەملا كېلەتتى. زۆھرە سىيت قارىغا تېلېفون ئۇرۇشنى ئويلاپ، بولدى قىلدى، ئادىلەگە دەردىنى تۆكۈشنىمۇ خالىمدى. ئاخىر يەنە شۇ بىچارە ئانىسىنى ئېسىگە ئالدى، ئۆپكىسى ئۆرۈلدى، كۆزىگە لىق ياش تولدى، بىر دەم ئىككىلىنىپ تۇرغاندىن كېيىن ئۆيىگە تېلېفون قىلدى. قوپال گەپ قىلىدىغان ئاچىسى تېلېفوننى ئالدى:

ـ ھە، ياخشى تۇرۇۋاتامسەن؟ نېمانداق تېلېفون قىلمايسەن؟ سېنىڭ دەستىڭدە كاللىمىز بىر كۈن ئارامدا ئەمەس، قاچان قايتىپ كېلىسەن؟

ـ تېخى ئەمدى ئىشقا ئورۇنلاشتىم، بىر ئاز ئىشلەپ پۇل تېپىۋالاي، ئاندىن بارىمەن...ـ دېدى زۆھرە ئۆزىنى بېسىۋېلىپ.

ـ سەن مۇشۇنداق دېگىلى بىر يىلدىن ئاشتى، زادى قاچان يېنىپ كېلىسەن؟ ئەمدى كەلمىسەك، كەلمە. خەقنىڭ ئالدىدا يۈزىمىزمۇ قالمىدى، كەلسەڭمۇ بۇ يەردە سېنى ئەر ئالمايدۇ، بەربىر يۈزىمىزنى تۆكسەن.

ـ نېمانداق گەپ قىلىسەن؟! ئەرگە تەگمىسەم تەگمەسمەن، ئەر دېگەنگە سەنمۇ تويدۇڭغۇ، نېمانداق ماڭا ئىشەنمەيسەن؟ـدېدى زۆھرە ئاچچىقىنى ئاچسىدىن ئېلىۋاتقاندەك،ـ مەن سېنىڭ ئىزايىڭنى ئىشتىقىلى تېلېفون قىلمىغان، ئانام بىلەن كۆرۈشمەن.

ـ ئانام باغقا چىقىپ كەتكەن، ئاۋازىڭنى ئاڭلىسا يەنە يىغلىغىلى قويىدۇ. سەن زادى نېمە ئىش قىلىۋاتىسەن؟ ماڭا بىر دېگىنە قېنى، يۈزىمىزنى تۆكىدىغان ئىشنى قىلمىغانسەن؟ ئەمىسە نېمىشقا كەلمەيسەن؟ نېمىشقا بىزدىن قېچىپ يۈرۈيسەن؟

ـ ساڭا دېسەمۇ چۈشەنمەيسەن، چۈشەندۈرسەم

ئاڭلىمايسەن. خۇدايىم ئالدىدا قەسەم قىلسامۇ يالغان دەيسەن. ئەڭ ياخشىسى، مەن ئانام بىلەن سۆزلىشەي، ئانامنى چاقىرىپ قويغان بولساڭ.

ـ سەن ساددا، سەن دۆت،ـ دېدى ئاچىسى تېرىكىپ ۋارقىراپ،ـ بىر ئوبدان ئۆينى تاشلاپ كۈلدا پوق بارمۇ؟ تېخى مەن چۈشەنمەيدىغان قاپاقۇاشكەنمەن، ۋاي ئەقىللىق سارائ، تولا نېرۋامنى ئۆرلەتمەي ئەتىلا يېنىپ كەل، بولمىسا ئىككىنچى بۇ ئۆيگە دەسسىگۈچى بولما!!

زۆھرە يۈرىكىنى تۇتۇپ تۇرۇپ قالدى، يامانلاقلىق ئاچىسى بۇرۇنقىدىنمۇ بەك سەپرا، تېرىككەك بولۇپ كەتكەنىدى.

ـ ئاچا، مېنىڭ مۇشۇ تاپتا كۆڭلۈم بەك يېرىم، سېنىڭ گەپلىرىڭنى ئاڭلىغۇدەك ھالىم يوق،ـ دېدى زۆھرە ھېلىلا يىغلاپ تاشلايدىغاندەك جىلە بولۇپ، ـ ئانام بىلەن كۆرۈشكىلى قويغىن...

ـ ئانامنىمۇ سارائ قىلاي دەمسەن، مۇشۇنداق قىلىپ ھەممىزنى سارائ قىلىپ بولدۇڭ. ئەۋەتكەن

پۇللىرىڭنى يا خاتىرجەم خەجلىگىلى بولمىغان، خەق ھەر قىسما گەپلەرنى دەپ يۈرىدۇ... دادام خەقنىڭ نەزىرىدە بىر شوۋىكەش بولدى قىزنىڭ پۇلىنى خەجلەيدىغان... بىزمۇ باش كۆتۈرۈپ يۈرەلمەيۋاتىمىز... بىزنى ما مەھەللىدە ياشىغىلى قويامسەن ـ يوق؟!

ـ نېمانچە ئەسكى خەقلەر ئۇ، توۋا خۇدايىم توۋا،ـ دەۋەتتى زۆھرە ئاھ ئۇرۇپ،ـ ھالال ئىشلەپ پۇل تېپىپ ئەۋەتسىمۇ ئۇنى ـ بۇنى دېسە، مېنىڭ ئۈستۈمدىن گەپ تاپقىچە ئۆيىدىكى قىزلىرىنى باشقۇرسا بولمامدۇ؟ مەنمۇ ئەرنىڭ قۇلى بولۇپ ئۆيدىن چىقماي ئولتۇرغان بولسام كۆڭلى تىنامدىكەن ئۇ خەقلەرنىڭ؟ شۇڭا مەن ئۆچ ئۇنداق مەھەللىگە، ئادەملىرىنى كۆزۈمىمۇ كۆرمىسۇن، نېمە دېسە دەۋەرسۇن، پەرۋايىم پەلەك!

ـ سېنىڭ كارىڭ بولمىغان بىلەن، گەپ بىزگە كېلىدىكەن! سېسىق گەپ بىزگە ئۆتىدىكەن!

ـ سىلەردىمۇ ئېغىز بولغاندىكىن، قايتۇرۇپ ئوبدان گەپ قىلساڭلار بولمامدۇ؟ سىلەرمۇ ماڭا ئىشەنمەمتىڭلار؟

ـ تاڭ خېنىم، قالغىنىنى خۇدايىم ئۆزى بىلەر. ئانامۇ كېلىۋاتىدۇ، تېلېفونىنى ئانامغا بەردىم، خوش، نومۇس قىلىپ يۈرەرسەن!

زۆھرە ئاچىسىدىن قۇتۇلۇپ، ئانىسىنىڭ يىغىسىغا تۇتۇلدى.

ـ يىغلىماڭ ئانا...ـ دېدى زۆھرە كۆزلىرىدىن ياش تۆكۈپ.

ـ ۋا هاي.... جېنىم قىزىم، يىغلىما دەيسەن، ئۆزەڭمۇ يىغلايسەن، مەنمۇ يىغلايمەن. قانداق، ئوبدان تۇرۇۋاتامسەن؟

ـ ياخشى، ئانا...ـ دېدى زۆھرە بوغۇلۇپ تۇرۇپ.

ـ ياخشى تۇرغان بولساڭ بوپتۇ. مۇشۇ كۈنلەردە تولا چۈشۈمگە كىرىپ قالدىڭ، ئەسكى چاپاننى كىيىپ كوچىدا يۈرگىدەكسەن، چاچلىرىڭ مەينەت، بىر توپ ئادەم سېنى ئىتتىرىپ يىغلىتىپ يۈرگىدەك، بېرىپ قولۇڭدىن تارتىپ ئەكىلەي دەيمەن، يا بارالمايمەن... يىغلاپ ئويغىنىپ كەتتىم. خۇداغا شۈكرى، ياخشى تېلېفون قىلىپسەن، ئاۋازىڭنى ئاڭلاپ يۈرىكىم جايىغا

چۈشتى، لېكىن سەن كەلمىگۈچە كۆزۈمدىن ياش قۇرىمايدۇ مېنىڭ...

ـ كۆڭلىڭىزنى ئۇنداق يېرىم قىلماڭ ئانا، مەن چوقۇم قايتىپ بارىمەن.

ـ كەلگەندە كۆرەيلى سېنى،ـ دېدى ئانىسى ئۇھ تارتىپ، ـ ئاۋازىڭنى ئاڭلاپ تۇرغان بىلەن ئادەم يەنە چىدىمايدىكەن، سەنمۇ ئەرگە تېگىپ بىر بالىنىڭ ئانىسى بولغاندا بىلەرسەن...

ـ مەن بىر ياخشى خىزمەت تاپتىم ئانا،ـ دېدى زۆھرە يېشىنى سۈرتۈۋېتىپ،ـ مائاشىم 3000 كويدىن ئاشىدۇ، تۇرۇۋاتقان ئۆيۈمۈز ياخشى...

ـ بوپتۇ بالام، ئوبدان ياشىغىن...

ـ كېيىنچە سىزنى ئەكىلىۋالسام دەيمەن، ئۆمرىڭىزدە بۇنداق شەھەرنى كۆرمەيلا ئۆتۈپ كەتسىڭىز بولمايدۇ.

ـ كېيىن بىر گەپ بولار. ئاۋۋال سەن كەلگىن، كۆڭلىمىز خاتىرجەم بولسۇن.

ـ مەندىن نېمىشقا ئەنسىرەپلا يۈرۈيدىغانسىلەر

دەيمەن...

ـ تويۇڭنى قىلىۋەتكەن بولساق خاتىرجەم بولاتتۇق.

ـ بۇ ئىشنى مەنمۇ ئويلىشىۋاتىمەن ئانا.

ـ بەك كەينىگە سۈرۈۋەتمە، سەن ئەرگە تەگمىگىچە بىزگە ئارامچىلىق يوق. يالغۇز قىز بالا سىرتتا ئۇزاق تۇرۇپ كەتسە سۆز-چۆچەككە قالىدۇ. خەقنىڭ ئېغىزىنى توسۇۋالغىلى بولمايدىكەن، سېنىڭ ئۈستۈڭدىن جىق گەپ تېپىشتى. سىيىت قارىم يوقاپ كېتىۋىدى، ئۇنىڭ كەينىدىنمۇ ھەر خىل گەپلەرنى قىلىشتى، تاشچىلىق قىلىمەن دەپ كۇلىغا كېتىپتىمىش دەيدۇ، سەن بىلەن كۆرۈشمىگەندۇ؟

ـ كۆرۈشتۇق، ئۆيۈمگىمۇ كەلدى، لەڭمەن ئېتىپ مېھمان قىلدىم،ـدېدى زۆھرە خۇرسەنلىك بىلەن.

ـ ياخشى قىلىپسەن قىزىم، سىيىت قارىم ئوبدان بالا، جامائەتمۇ بەك گېپىنى قىلىدۇ. ئەسلى شۇ بالا بىلەن تويۇڭنى قىلىشنى ئويلاشقانىدۇق، كەلمەيلا قويدۇڭ. ئۇ بالىمۇ ساڭا تارتىشقاندەك خېلىغچە

ئۆيلەنمەي يۈردى، كېيىن مەھەللىمىزدىكى قادىراخۇننىڭ قىزى گۈلنىساغا ئۆيلەنگەندى، ئۇچ كۈندىن كېيىن تالاق قىلىپتۇ، مەھەللىدە ھەر خىل گەپ بولۇپ كەتتى. گۈلنىساخان ئۈرۈمچىدە ئوقۇپ كەلگەن قىز ئىدى، قانداق بولۇپ سىيىت قارىمغا تېگىپ قالدى، ئۇقمىدۇق. ئۆيدىكىلىرى قارىمنى ياۋاش كۆرۈپ زورلاپ بەرگەن چېغىدا، قارىممۇ ياۋاش ئەمەسكەن، قىز چىقمىدى دەپ قويۇۋېتىپتۇ. شۇڭا دەيمەن، سەنمۇ ئۆزۈڭگە چىڭ بول، ئەگەر يۈزىمىزگە داغ تەگكۈزىدىغان بولساڭ، بەرگەن سۈتۈمگە ئۆلگۈچە رازى ئەمەسمەن، بۇ گەپنى ئېسىڭدە چىڭ تۇتقىن.

ـ گېپىڭىزدىن چىقماي ياشاۋاتىمەن ئانا، ماڭا ھەر ۋاقىت دۇئا قىلىپ تۇرۇڭ.

ـ لېكىن ۋاقتىدا ئەرگە تېگىۋال، بولمىسا ئىشىڭ تەس،ـ دېدى ئانىسى كەسكىنلىك بىلەن،ـ خوتۇن كىشى ئاجىز كېلىدۇ، شەيتان ئاسان ئازدۇرىۋېتىدۇ. ياخشى بىر ئەرگە تېگىۋالساڭ، نەدە ياشىساڭ مەيلى، خاتىرجەم ياشايتتۇق.

ـ مېنىڭمۇ سىلەرنى خاتىرجەم قىلغۇم بار، لېكىن ماڭا لايىق ئادەم بولمىسا بۇ يەردە؟! يۈرتقا بارسام تېخى توي قىلالمىسام... باياتىن ئاچام بىر مۇنچە سېپىق گەپ قىلدى ماڭا.

ـ سىيىت قارى بولمامدۇ؟ـ دېدى ئانىسى زۆھرەنى ھەيران قالدۇرۇپ،ـ قارىمىنىڭ خوتۇندىن پەقەت تەلىيى كەلمىدى. ئۆزى ئوبدان، پاكىز بالا. ئىملىقنى ياخشى قىلىدۇ دەيدۇ، بىر مۇنچە ياش بالىلارنى مەسچىتكە باردىغان قىلىۋېتىپتۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئىككىڭلار بۇرۇندىن تونۇشسىلەر...

ـ بىر خوتۇن ئالغان بالىغا تېگەمدىمەن؟

ـ نېمە بوپتۇ، بىر قېتىم خوتۇن ئالغان دەپ پېشانىسىگە يېزىپ قويۇپتىمۇ؟ ئەر كىشى ئون قېتىم خوتۇن ئالسىمۇ بەربىر ئەر، ئۇلارنى خوتۇن خەقتەك قىز، جۇۋان دەپ ئايرىغىلى بولمايدۇ.

ـ ئۇنىڭغا تەگسەم كېيىن قانداق قىلىمەن؟ بىر ئۆمۈر جاپا چېكەمدىمەن؟ ـدېدى زۆھرە دەردىنى تۆكۈپ،ـ ئۇ بالىمۇ يۇرتتا ئىملىق بىلەن جان باقالماي

مۇشۇ شەھەرگە كېلىپ تاشچىلىق قىلىۋاتىدۇ. بۇ تاشمۇ ئۆزىنىڭ تېشى ئەمەسكەن، باشقا بىر قارىمغا تاش سېتىشىپ بەرگىلى كەپتۇ.

ـ كەمبەغەل بولسا ھېچنېمە بولمايدۇ،ـدېدى ئانىسى ئىشەنچ بىلەن،ـ نۇرغۇن ئادەم كەمبەغەللىكتە ياشاپمۇ ھېچ نېمە بولمىدى، يەنىلا ئوبدان كېتىپ باردۇ، بىزمۇ شۇنچىلىك ياشاۋاتىمىز. كەمبەغەللىك ئەيىب ئەمەس، تىرىشماسلىق ئەيىب. سېيىت قارى پۇل تاپىمەن دەپ تىرىشىۋېتىپتۇ، بەلكىم ئاز-تولا بىر نەرسە تاپقاندۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئۇ دىندا ئوقۇغان بالا، ھازىر بۇنداق بالىنى تاپماق تەس. بېيجىڭدا ئوقۇۋاتقان چېغىدا ئۆيگە كىرىپ ماڭاتتى، ئېغىرراق نەرسە ماڭدۇرۇپ بەرسەكمۇ ئېغىر كۆرمەي ئېلىپ ماڭاتتى؛ «ئىككىسى بولسا تېپىشىپ قالسا، تويىنى قىلساق» دەپ ئويلاپ قالاتتۇق، كېيىن ئۇ بالا كەلدى، سەن يوق، خىيالىمىز ئىشقا ئاشمىدى. سەن شۇ كەلمىگەنچە مانا ھازىرغىچە تېنەپ يۈرۈيسەن.

ـ ئۇ ئىشلار ئۆتۈپ كەتتى، مانا ھازىر بىر ئوبدان

تۇرۇۋاتقىنىمدەك، دېدى زۆھرە ئويچان قىياپەتتە ئەتراپقا قاراپ، ـ سىيىت قارى ئۆيۈمگە كەلگەندە بولمىسا شۇ گەپنى قىلغان.

ـ توي قىلىلى دېگەنما؟ـ دېدى ئانىسى خۇشال ئاۋازدا،ـ ئەجەب ئوبدان گەپ بوپتۇغۇ بۇ، سەن نېمە دېدىڭ؟

ـ مەن بۇنى ئويلاپ باقمىغاندىكىن، «هازىرچە تەييارلىقىم يوق» دەپ گەپنى تۇگەتتىم.

ـ ئوبدان دەپسەن قىزىم، ئۇ يەردىمۇ ئەر تاپالمىساق، بۇ يەردە سېنى ئەر ئالمىسا، ئاشۇنداق يۈرۈۋەر. بىز بۇ يەردە «بېيجىڭدا قىزىمىز بار» دەپ ئۆتۈۋېرەيلى، سەن «مېنى ھېچكىم كۆرمىدى» دەپ ئەركىن ياشاۋەر. ھېچكىم كۆرمىگەن بىلەن خۇدايىم كۆرۈپ تۇرىدۇ. خۇدايىم ئىنساۋىڭنى بەرسۇن...

ئانىسىنىڭ تەنە ئارىلاش، ھەسرەتلىك، ئۈمىدسىز گەپلىرى زۆھرەگە چوڭقۇر تەسىر قىلدى، چىدىيالمىدى:

ـ ئاشۇ سىيىت قارىغا تەگسەم رازى بولامتىڭىز؟

ئەگەر سىزلا رازى بولمىغان ئىش بولسا تەگسەم تەگمەيمەن. لېكىن مەن سىيىت قارى بىلەن ئۇ مەھەللىدە نامراتلىقتا ياشاپ بولالمايمەن، شەھەرگە كۆنۈپ قالغان ئادەم يېزىغا ھەرگىز كۆنەلمەيدۇ ئانا...

ـ توۋا ما بالىنى، مۇشۇ مەھەللىدە 20 يىل ياشىدىڭ، شەھەر كۆرگىنىڭگە ئۆتۈپ كەتسە ئۇچ يىل بولغاندۇ، شۇنچە كۆنۈپ كەتتىڭمۇ كۈلىغا؟ بۇ مەھەللە ساڭا لازىم ئەمەسما؟ ئات ئايلىنىپ ئوقۇرنى تاپىدۇ، ئايلىنىپ يەنە كېلەرسەن. يۈرتتىن چىقىپ كەتكەنلەر يەرلىكىدە ياتقىلى بولسىمۇ مەھەللىسىگە كېلىدۇ، ئۇنىڭ جىنازىسىنى كۆتۈرىدىغانغا يەنە مۇشۇ مەھەللەكوي، جامائەت كېرەك بولىدۇ، نامىزىنى چۈشۈرىدىغانغا سىيىت قارىدەك بىر ئىمام لازىم بولىدۇ. سەن كېيىنلىكىڭنى ئويلا، بۇ دۇنيا ھېچكىمگە باقمۇدە ئەمەس. كۈلدا يۈرۈپرىپ ياغلىقىڭنى ئېلىۋەتكەنسەن، نامازنىمۇ تاشلىۋەتكەنسەن ھەرقاچان؟! مەن شۇنى ئويلاپ بولدۇم. چۈشۈمدە كۆرگىنىم بىكار ئەمەس، چاچلىرىڭ چۈۋۈق، چىرايىڭ

تۇتۇق... كۆڭلۈم هازىرمۇ بەك يېرىم. سىيىت قارىغا تەگكەن بولساڭ، هېچ بولمىغاندا ياغلىقنى چىڭ چىگىدىغان، نامىزىڭنى جايىدا ئوقۇيدىغان بولاتتىڭ. سىيىت قارىنىڭ تەكلىۋىنى ئوبدان ئويلان. ئەگەر سىيىت قارىغا تەگسەڭ شۇ يەردە تۇرساڭمۇ، يۇرتقا يېنىپ كەلسەڭمۇ باشقا پىكرىمىز يوق، هەممىمىز خاتىرجەم بولىمىز.

زۆهرە بۇ گەپنى ئويلىنىپ قالدى، ئانىسىنىڭ بۇ گەپلىرى قىزىقتۇرۇۋىدى كۆچىگە باي ئىدى.

ـ مەن بۇنى ئويلىشىپ باقاي ئانا. ئەگەر سىيىت قارىغا تەگسەم، مۇشۇ يەردە داۋاملىق قالسام رازى، شۇنداقمۇ؟

ـ مەن رازى بالام، سەن بىر ئەرنىڭ پېشىنى تۇتمىغۇچە بىز هەرگىز خاتىرجەم بولالمايمىز، ئاندىن نېمە ئىش قىلساڭ كارىمىز يوق، سەن شۇ بالىنى قولدىن بەرمە، مەن ئۇ قارىم بالامغا ئىشىنىمەن.

زۆهرە كۆلۈپ قويدى، ئانىسى بىلەن بىر دەم يەڭگىل پاراڭلىشىپ، بىر نەچچە كۈندىن كېيىن

ئانىسىغا تېلېفون بېرىدىغان بولۇپ خوشلاشتى.

ئەمدى توي ھەققىدىكى رەڭگارەڭ ئويلار زۆھرەنىڭ كاللىسىغا شىددەت بىلەن باستۇرۇپ كىردى. نامراتلىقىنى، يېزىدا ياشايدىغانلىقىنى ھېسابقا ئالمىغاندا سىيىت قارى زۆھرەنىڭ كۆڭلىگە سىغىدىغان، ھەتتا مۇھەببەت بىلەن سىغدىلىپ كىرەلەيدىغان ئىنسان ئىدى؛ زۆھرە ئۇنىڭغا تېگىپ، ئاتا-ئانىسىنى رازى قىلغاندىلا ئارامبەخش بىر تۇرمۇشقا ئېرىشەتتى. لېكىن بۇ تۇرمۇش زۆھرەنىڭ خىيالىچە بولغاندا، يېزىدا ئەمەس، شەھەردە بولۇشى، زۆھرەنىڭ مەھەللىسىدە ئەمەس، بەلكى بېيجىڭدا بولۇشى كېرەك ئىدى. مەھەللىسىدە توي قىلسا زۆھرەنىڭ بۇ ياقتا كەلمىكى تەس بولاتتى؛ مۇشۇ شەھەردىلا تويىنى قىلىۋەتسە بىر مۇنچە ئىش چىقاتتى، ئاتا-ئانىلىرى ئاسانلىقچە كېلەلمەيتتى. ئەگەر نىكاھنى قىلىۋېتىپ، تويىنى كېيىن قىلىۋالسا، بۇنداق تويىنىڭ قىزىقى، داغدۇغىسى بولمايتتى، ئوغۇلدىن كۆرە، قىزنىڭ كۆڭلى بەك غەش بولاتتى، بۇنداق تويىنى ئامالنىڭ يوقىدىن

قىلسا بولاتتى. ئۇنىڭدىن كېيىن قانداق بولاتتى؟ سىيىت قارى زۆھرەنى يۇرتقا بىللە كېتىشكە، شۇ يەردە ئۆمۈر بويى تۇرۇشقا زورلايدۇ، زۆھرە بۇنىڭغا ئاسانلىقچە ئۇنىمايدۇ. ھەممە گەپ سىيىت قاريدا، توي قىلغاندىن كېيىن ئەر كىشى ئۆزگىرىدۇ، توي كېچىسىدىن كېيىنلا مۇھەببەتنىڭ سېھرىلىك نىقابى يىرتىلىپ، تويدىن ئاۋۋالقى گۈزەل ھېسسىياتلار بەش تۈگمەننىڭ نېرىسىغا چۆرىۋىتىلىدۇ. زۆھرە سىيىت قارىنىڭ تەرىتىگە سۇ ئىسسىتىپ بېرىدىغان، نېمە دېسە لەببەي دەپ تۇرمىسا بولمايدىغان قۇشناچىمغا ئايلىنىدۇ....

« ۋاي، نېمانچە مۇرەككەپ مەسىلە بۇ... ــ دەپ ئويلايتتى زۆھرە ئېغىر ئۇھ تارتىپ، ــ بېشىمنىڭ ئىچىمۇ تېشىمۇ قاتتى، بىچارە ئانامنى دېمىسەم، ھېچكىم بىلەن توي قىلغۇم يوق، ئەركىنلىكىم، يالغۇزلۇقۇم نەقەدەر قىممەتلىك، غېرىبلىقتا بەزىدە يىغلىسامۇ، لېكىن كۆپ ۋاقىتلاردا كۈلۈپ يۈرەتتىم. ئەمدى بۇ ئىش كاللامغا كەلدى. ھامان بىر ئەرنىڭ بېسىمغا ئۇچرايمەن. سىيىت قارىدىن باشقا ئەرلەر ناتونۇش ۋە قورقۇنچلۇق، مەن

سىيىت قارىنى بويسۇندۇرالايمەن. مۇھەببەت بىلەن، قېيىداش بىلەن، ئاچچىقلاش بىلەن... بۇ بالىنى ئىلكىمگە ئالالايمەن، ئۇ قارىم بولغان بىلەن ھېسسىياتچان بالا، سەپرا بولغان بىلەن ئاچچىقىدىن ئىتتىك يانىدۇ. ئەرلىك غۇرۇرىدا چىڭ تۇرغان بىلەن قۇچقىمدا ئېرىپ كېتىدۇ... ئارزۇيۇمغا پۇتۇنلەي يېتەلمىسەممۇ، شۇنىڭغا يېقىن بىر ھايات كەچۈرەلەيمەن...»

زۆھرە سىيىت قارى ھەققىدە شۇنچىلىك ئىشەنچلىك خىياللارنى قىلدىكى، ئۆزىمۇ ھەيران قالدى. سەۋەب ئايدىڭ: سىيىت قارى ئۇنى ياخشى كۆرگۈچى. زۆھرە ئۇنى قوبۇل قىلغۇچى. سىيىت قارى ھاجەتمەن، زۆھرە ئۇنىڭ ئېھتىياجىنى قاندۇرغۇچى. ياخشى كۆرگۈچى كۆپ ھاللاردا تۆۋەنرەك ئورۇنغا چۈشۈپ قالىدۇ، چۈنكى مۇھەببەت ئۇنى قۇل قىلىۋېتىدۇ، ھېچ بولمىغاندا بىچارە قىلىۋېتىدۇ. زۆھرە ئۆزىدىكى ئۈستۈنلۈكتىن پايدىلىنىپ، ھەر ئىشنى ئۆز ئارزۇيىغا توغرىلاپ ماڭسا بولۇۋېرىدۇ. ئەمدى بۇنىڭدىن باشقا

تۇزۇك يول قالمىدى. ئەگەر بۇ يولدا ماڭمىسا ھۇسەيىننىڭ ئايىغىنى سۇرتىدۇ، خارلىققا قالىدۇ. ئەمما ھۇسەيىن ئۇنىڭغا ۋاز كېچىلمەس ئىمكانلارنى بەخش ئەتتى، مۇشۇ ئىمكانىيەتلەر سىيىت قاريدا بولغان بولسا قانچىلىك ياخشى بولۇپ كېتەر ئىدى-ھە! ھەي تەڭشەلمىگەن جاھان! بىچارە قارىمغا خۇدا رەھمەت قىلىپ، نەچچە مىليونغا يارايدىغان تاشتىن بىرنى بېرىۋەتمەپتىكەن. شۇنداق بولغان بولسا، ھەممە ئىش ئاسانلا ھەل بولۇپ كەتكەن، زۆھرە مۇرادىغا يەتكەن بولاتتى. ئەمەلىيەتتە، ئاشۇنداق ئامەت تېشىغا ئۇچرىمايۋاتقان سىيىت قارى مۇھتاجلىقنىڭ تاشتىنمۇ قاتتىقلىقىنى ھەممىدىن بەك بىلەتتى؛ قولى يەتسە زۆھرەنى بۇ بۇلغىنىشچان ماكاندىن يۇلۇپ ئېلىپ، ئۆزىنىڭ ئارامگاھىغا ئېلىپ كېتىشنى ئويلايتتى.

زۆھرە تويىنىڭ ئىشىنى ئويلىغانچە ئېلىشىپ كەتتى. مۇھەببەت دېگەن زادى نېمە؟ ۋاقىتلىق ھېسسىيات. ۋاقىتلىق ھېسسىيات دېگەن نېمە؟ كۆچلۈك جىنسىي تەلپۈنۈش. زۆھرە ھەممە ئىشنى خىيالىدىلا تاماملاپ

كېلىۋاتقان قىز ئىدى، ھېچنېمىنى بىلمەيتتى، بىلمىگەنچە ئەنسىرەپ كېتىۋاتاتتى. ئەمدى ئۇ مۇھەببەتنىڭ تەمىنى تېتىمايلا توي قىلىدىغان بولدى، مۇھەببەتتىن يىراقلىشىپ جىسمىيەتنىڭ قوينىغا كىرىپ كېتىدىغان بولدى.

ئانىسى ئۇنى تويغا قىستاپلا قويدى، ئۇ ئەۋەتكەن پۇلنىڭ كۆچمۇ يۈز-ئابرويغا تاقابىل تۇرالماپتۇ. ئۆيىدىكىلەر پىتنە-پاساتتىن قورقۇپلا يۈرىۋېتىپتۇ. دېمىسىمۇ، سەھرادا خەقنىڭ گېپى يامان، بىر ئادەم ئۆزىنىڭ كاللىسىغا ئۆزى ئىگە بولالمايدۇ، ھېچكىم مۇستەقىل پىكىر قىلىپ بىر ئىش قىلالمايدۇ، ئىش قىلسىمۇ دائىم باشقىلارنىڭ دىققەت-ئېتىبارى، بەرگەن باھاسىنى ئۆلچەم قىلىدۇ. خەقلەر بىر-بىرىنى چەكلەشتىن ھوزۇرلىنىدۇ، ئۆزىنىڭ گېپىنى جامائەت پىكرىدەك كۆرسىتىپ، بىر-بىرىگە گەپ ئۆتكۈزەلىگىنىدىن خوش بولۇشىدۇ. خەقلەر زۆھرەنى ئاللىقاچان بۇزۇققا چىقىرىپ، ئۇنىڭ غەيۋىتىنى قىلىپ، پەس كۆڭۈللىرىنى ئاۋۇندۇرۇپ يۈرۈشۈپتۇ؛ ئەڭ ئاۋۋال

گەپ تاپىدىغىنى پىتىنخور خوتۇنلار، ئاندىن قالسا يىگىتلەر. ئەرلەرمۇ خوتۇنلاردەك غەيۋەتخور بولۇپ كەتكەن گەپ. شۇ خەقلەرنىڭ پىتنە-ئىغۋالىرى كۆزگە كۆرۈنمەس زەنجىر-كىشەن بولۇپ زۆھرەنى قىسماققا ئالغىلى نەۋاخ! ئۇنىڭ قىيناشلىرى ھەتتا بېيجىڭغىچە يېتىپ كېلەلەيدۇ. ئۆيىدىكىلىرى سۆز-چۆچەكنىڭ سىرتمىقىغا چۈشۈپ، زارلىنىپ ناله قىلىۋاتقاندا زۆھرە قانداقمۇ خاتىرجەم يۈرەلىسۇن؟! ئۆيىدىكىلىرىنى دېمىسە ئۇ نەس باسقان مەھەللىسىنىڭ ھېچ يېرى زۆھرەگە يېقىملىق كۆرۈنمەيتتى، ئېسىدە قالغان مەنزىرىلەرمۇ زوقلانغۇدەك ھېچ نېمىسى يوق خۇنۈك رەسىملەرگە ئوخشايتتى. شەھەر كۆرگەن، ئىلىم ئالغان سىيىت قارى مەھەللىسىدە ھېچكىمگە ئوخشىمايدىغان بەندە بولسىمۇ، بەربىر شۇ مەھەللىنىڭ ئادىمى ئىدى. زۆھرەنى خوتۇن قىلغاندىن كېيىن ئۆزگىرىپ، مەھەللىسىدىكى ئادەملەرنىڭ تەسىرىگە ئۇچراپ، ئاخىر شۇلاردەك قارا قورساق، قوپال، مۇستەبىت بىر ئەر بولۇشىمۇ مۇمكىن ئىدى. ئۇ چاغدا مۇھەببەت مەۋجۇد

بولارمىدى؟ ئىككىيلەن ئېتىزلىقتا مۇھەببەت گۈللىرىنى تېرىپ، بىر-بىرىنى قوغلاپ ئويناشالارمىدى؟ ھەممىسى خام خىيال. توي قىلماستا يارىشىدىغان ئىشلار توي قىلغاندىن كېيىن قاملاشماي قالىدۇ، ھەتتا كۈلكىلىك تۇيۇلىدۇ.

تۇزۇككىنە مۇھەببەتلىشىپ باقمىغان زۆھرە تويىنىڭ گېپى چىققاندا مۇھەببەت دېگەن نەرسىنىڭ نەقەدەر مۇھىملىقىنى ھېس قىلدى؛ ئۆزىنىڭ شۇنچە گۈزەللىكىگە باقماي تا ھازىرغىچە مۇھەببەت دېگۈدەك مۇھەببەتنى باشتىن كەچۈرمىگەنلىكىگە ئېچىندى، كىنولاردىكى شېرىن مۇھەببەت كۆرۈنۈشلىرىنى كۆڭۈلسىز ئەسلىدى. ئاشۇ بۇزۇق ئادىلەمۇ مۇھەببەت تارىخىنى باشتىن كەچۈرگەنىدى. مۇھەببەتلىشىش قىزلارنىڭ خاراكتېرىگە بېقىپ بولىدىغان ئىشمىدۇ؟ ئىمكانىيەتكە، بەخت- تەلەيگە مۇناسىۋەتلىك سىرلىق ئىشمىدۇ؟

لېكىن مۇھەببەت كۆڭۈل ئىنتايىن خاتىرجەم ۋاقىتتا ئويلايدىغان گۈزەل ئىش ئىدى؛ تويىنىڭ گېپى

چىقىۋاتقاندا مۇھەببەتنىڭ نېمە ئىشى؟! سىيىت قارى تويدىن كېيىن رومانتىك قارىم بولالامدۇ؟ ئەمدى بارغانچە قېرىيدىغان موللىدا مۇھەببەت، رومانتىكلىق، گۈزەللىك بولامدۇ؟ سەھرايى قىيامەتتە رومانتىكلىق بولامدۇ؟ كىنولاردىكىنىڭ ھەممىسى يالغان، ھەممىسى ساختا ئارزۇ بىلەن توقۇپ چىقىرىلغان. رىئاللىقتا پەقەت سەۋرچانلىق ھەم غەشلىكلا بار. نۇرغۇن ئىشلارغا كەسكىنلىك بىلەن يۈزلىنىش كېرەك.

زۆھرە سىيىت قارىغا قانداق يۈزلىنىشى كېرەك، ئۇنىڭغا توي ھەققىدە قانداق ئېغىز ئېچىشى كېرەك؟ «مەن ئەمدى ئويلىشىپ بولدۇم، ئەمدى توي قىلساق بولىدۇ» دەمدۇ؟ ئۇ نېمە دەپ ئويلاپ قالىدۇ؟ بۇ گەپلەرنى دېيىشمۇ شۇنچە ئېغىر كېلىۋاتقان ئەھۋالدا قالغان ئىشلار قانداق بولۇپ كېتەر؟ نىكاھنى قانداق قىلىدۇ؟ تويىنى قانداق ئۆتكۈزىدۇ؟ تويدىن كېيىنكى تۇرمۇشنىچۇ؟

زۆھرە جىددىي خىياللارنى سۈرۈپ ئەلچىخانا بىناسىغا قايتىپ كېلىۋاتقاندا ھۈسەيىن تېلېفون قىلىپ

بايىقى ئىشىدىن ئەپۇ سورىدى ۋە زۆھرەنى پەستە ساقلاپ تۇرۇۋاتقانلىقىنى ئېيتتى. قارىغاندا ئىككىسى سىرتقا يەنە بىللە چىقاتتى، سودا سارايلىرىغا كىرىپ نەرسە-كېرەك سېتىۋالاتتى.

سىيت قارىغا باققاندا ھۇسەين مادداي تۇرمۇشنىڭ ئىشەنچلىك بەرپاچىسى، تويۇنۇڭ ئاكتىپ ئىجراچىسى ئىدى، زۆھرەنىڭ ئارزۇيىغا پايانداز سالاتتى... پەقەت ئاتا-ئانىسىلا قوشۇلسا زۆھرە ئۇنىڭغا تېگىپ، يېڭى-يېڭى ئىمكانىيەتلەرگە ئېرىشەتتى، داچىدا ئولتۇراتتى، ماشىنا ھەيدەپ ماڭالايتتى، چەت ئەللەرگە چىقاتتى. زۆھرە ئۇنىڭ ئاستىدا ئۆمىلىگەن بىلەن بۇ ئىشنى بىر سىناق دەپ چۈشەندى، «ئۇ مېنى خوتۇنلۇققا ئالىمەن دېگەندە رەت قىلالمىغاندىكەن بۇنىمۇ رەت قىلماي، خوتۇنلىرى ئېرىنىڭ ئايىغىنى سۈرتۈپ قويىدىغان ئىش بار، ماڭا شۇنچە ياخشىلىقلارنى قىلغاندىكەن، بۇنچىلىك ئىشنى قىلسام ھېچنېمە بولمايدۇ» دەپ ئويلىدى. ئەمما ئۇنىڭ تېخىمۇ كۆپ نەرسىلەرنى تەلەپ قىلىدىغانلىقىنى، ۋاقىت، سورۇن

تاللاپ ئولتۇرمايدىغانلىقىنى زۆھرە ئويلاپ باقمىغانىدى. ئۇ ھەقىقەتەن غەلىتە ئادەم ئىدى، بۇنداق ئادەمنىڭ يېنىدا ئۆتكەن ھاياتتىمۇ غەلىتە ئىشلار ھامان يۈز بېرەتتى.

ھۈسەيىن ئالىدىغان نەرسىلىرىنى ئېلىپ بولۇپ ماشىنىسىغا سېلىۋەتكەندىن كېيىن، زۆھرەنى بىرىنچى ھەم ئىككىنچى قەۋىتىدە زىبۇ زىننەت ساتىدىغان ئەڭ چوڭ سودا سارىيىغا ئېلىپ كىردى. بۇ يەردە ئادەم ناھايىتى كۆپ ئىدى، كۆزلىرى ئاشۇ زىننەت بۇيۇملىرىدەك چاقناپ كەتكەن ئاياللار بىلەن ئۇلارنىڭ كەينىدىن سۆرىلىپ يۈرۈۋاتقان بىچارە ئەرلەر تىقماتىقماق تۇرۇشۇپ، ئەينەك جازىنىڭ ئىچىدىكى ئالتۇن بۇيۇملارغا سىنچىلاپ قارايتتى، ئاياللار پىركازچىكقا ئۇنى-بۇنى ئىشارەت قىلىپ، پىچىڭى نۇسخىدىكى زىبۇ زىننەتلەرنى ئالغۇزۇپ كۆرەتتى، ئۆلچىتىپ باقاتتى. ھۈسەيىن بىر دەم ئايلانغاندىن كېيىن زۆھرەنى ئالماس كۆزلۈك ئۈزۈك ساتىدىغان يەرگە ئېلىپ كەلدى ۋە ئۇنىڭغا ئەڭ چىرايلىق

ئۇزۇكتىن بىرنى تاللاشنى ئېيتتى. زۆھرە ئۇنىڭ ياخشى كۆڭلىگە رەھمەت ئېيتىش بىلەنلا كۇپايىلەندى، ئەمما ھۇسەيىن ئۇنى زورلاپ تۇرۇۋالدى:

ـ بۇگۈن ئالمىسىڭىز بولمايدۇ، ياخشىسىدىن بىرنى تاللاڭ.

ـ مەن بۇنى قوبۇل قىلالمايمەن،ـدېدى زۆھرە ئىككىلىنىپ.

ـ بۇ مېنىڭ سىزدىن ئەپۇ سورىغىنىم بولۇپ قالسۇن.

ـ مەن ئۇ ئىشنى ئۇنتۇپ كەتتىم. بۇنداق قىلىشىڭىزنىڭ ھاجىتى يوق.

ـ مېنىڭ بەزىدە ئاشۇنداق مىجەزىم ئۆزگىرىپ قالىدۇ، ئۆزۇمنى تۇتالماي قالىمەن. شۇڭا توغرا چۈشىنىشىڭىزنى ئۈمىد قىلىمەن. ئۇزۇكنى چوقۇم ئېلىڭ.

ـ ئۇنچىلىك ئىش ئۈچۈن بۇنداق قىممەتلىك سوۋغىنى قوبۇل قىلالمايمەن.

ـ قوبۇل قىلىڭ، سىزنىڭ قەدىرـقىممىتىڭىز ئالدىدا

ئالماس ئۇزۇك ئەرزىمەس نەرسە، لېكىن هازىرقى ئادەملەر كۆڭۈل، مۇهەببەت دېگەنلەرنى تاشلىۋېتىپ، شەهۋەتكە بېرىلىپ كەتتى.

زۆهرە بۇ گەپلەرگە قۇلاق سالمىدى، ئاق ئالتۇندىن ئىشلەنگەن، كۆزلىرى يالت-يۇلت پارقىراپ تۇرغان ئېزىنتقۇ ئۇزۇكلەرگە هەۋەس بىلەن قاراپ قويدى.

ئۇزۇكلەر هەقىقەتەن چىرايلىق ئىدى، زۆهرەگە قاراپ جىلۋە قىلاتتى، «يۈرىكىڭ خورلۇقتا داغلاندى، ئەمدى كۆڭلۈڭ ئېچىلسۇن، سەن بۇنىڭغا هەقلىق» دەۋاتقاندەك كۆز قىسىپ چاقنايتتى. زۆهرەنىڭ ئىچى قىززىشقا باشلىدى، مۇشۇنداق ئىمكانىيەتلەرنى دېمىسە بۇ ئەرەبنىڭ كەينىدىن سوكۇلداپ نېمە قىلىدۇ؟ نېمىشقا ئۇنىڭ ئايىغىنى سۈرتىدۇ؟ ئۇ زۆهرەنى نېمىلا قىلسام بولىدۇ دەپ ئويلىدى، مۇشۇنىڭ ئۆزىلا زۆهرەنىڭ قەدىر-قىممىتىنى يەرگە ئۇرغانلىق. ئۇ زۆهرەنىڭ قىزىلىق غۇرۇرىغا چاقچاق قىلدى، مۇهەببەتسىز يېقىنلاشتى، شەهۋەت تۇمۇشۇقىنى ئۇزارتتى... ئەمدى زۆهرەمۇ ئۇزۇكىكە قول ئۇزاتسا بولىدۇ، بۇنداق نەپس

ئۇزۇك ئۇنىڭ نازۇك بارماقلىرىدا چاقناپ باقسا بولىدۇ... زۆھرە ئۇنى تاقاپ زوقلىنىپ قاراپ باقسا بولىدۇ، ئۆمرىدە بۇنداق قىممەت باھالىق ئۇزۇكنى تاقاپ باققىنىدىن يايراپ باقسا بولىدۇ.

زۆھرە بىر دەم ئويلىنىپ تۇرغاندىن كېيىن ھۈسەينگە لەپپىدە بىر قاراپ قويۇپ:

ـ مەيلى ئەمسە، كۆڭلىڭىزنى قايتۇرماي....ـدېدى.

ـ قېنى ئەمسە ئۆزىڭىز ياخشى كۆرىدىغان ئۇزۇكتىن بىرنى تاللاڭ.

زۆھرە بىر-بىرىدىن چىرايلىق ئۇزۇكلەرگە سىنچىلاپ قاراپ، ئەڭ نەپس، ئالتۇن مىقدارى ئەڭ ساپ، ئەڭ چوڭ ئۇزۇكتىن بىرنى تاللىدى ۋە دەرھال ھۈسەينىنىڭ چىرايىغا قارىدى. ھۈسەينىنىڭ تەلئەتىدە ھېچقانداق ئۆزگىرىش بولمىغانلىقىنى سەزگەندىن كېيىن خاتىرجەم بولدى. ھۈسەين پىركازچىكنى دەرھال چاقىردى، خېرىدارنىڭ كۆپلىكىدىن پۇت-قولى يەرگە تەگمەي كەتكەن بىر قىز بۇ ئەرەبنى كۆرۈپ دەرھال كەلدى ۋە ئالماس كۆزلۈك ئۇزۇكنى زۆھرەگە

ئېلىپ بەردى، زۆھرە ئۈزۈكنى تاقاپ كۆرىۋىدى، بارمىقىغا دەل كەلدى، قولى شۇ ئۈزۈك بىلەن تەڭ چاقناپ كەتكەندەك بولدى، بۇ بىچارە قوللار ئادىلەنىڭ ئۆيىدە تولا قاچا يۇيۇپ يىرىكلىشىپ، سەتلىشىپ كەتمىگەنمىدى؟! ئۈزۈكنىڭ گۈزەللىكىگە مەھلىيا بولۇپ قېتىپ قالغان زۆھرە شۇنچىلىك خۇش بولدىكى، ھۈسەينگە نەچچە رەت مىننەتدارلىق بىلەن قاراپ كۈلۈمسىرىدى. ھۈسەين ئۈزۈكنىڭ پۇلىنى تۆلەپ، زۆھرەنى ماشىنىسىغا چىقىرىپ، كارىرفور تاللا بازىرىغا ئاپاردى. زۆھرە بۇ يەردە ئۆيىگە كېرەكلىك نۇرغۇن نەرسىلەرنى ئالدى، ئەسلىدە ئېلىشنى ئويلاپ باقمىغان نەرسىلەرنىمۇ قوشۇپ ئالدى، ھۈسەين بىلەن تونۇشقاندىن بېرى زۆھرە بازارغا ئامراق ۋە بىر نەرسە سېتىۋېلىشقا شۇنچىلىك خۇمار بولۇپ كەتكەنىدى. تاللا بازىرىدىن قايتىپ چىققاندا ئۇ ئىتتىرىپ ماڭغان ھارۋا لىق توشتى. ھۈسەين تاتلىق تۈرۈم، شاكىلات، ئۈزۈم ھارىقى، تاماكا... ۋەھاكازا نەرسىلەرنى جىق ئېلىۋالغان بولۇپ، تېخىمۇ سەمرىشكە قاراپ كېتىۋاتقاندەك

كۆرۈنەتتى؛ ئۇ ئۆتكەن قىشتا ئاغرىپ قېلىپ، دوختۇرلار « قان بېسىمى يۇقىرى، دىئابېت كېسىلىنىڭ ئالامەتلىرى بار» دەپ دىئاگنوز قويغان بولسىمۇ، ئۇ يېمەك-ئىچمەكتىن پەرھىز تۇتۇشنى رەت قىلىپ، «ئادەم 60 ياش ئۆمۈر كۆرسە بولدى، قىينىلىپ ياشىغاندىن كۆرە راھەتتە ياشاپ ئۆلگەن تۈزۈك» دەپ ئويلاپ، بۇرۇنقىدەك يەپ-ئىچىپ يۈرەتتى.

ھۈسەيىن ماشىنىسىنى زۆھرەنىڭ ئۆيىگە قاراپ ھەيدىدى، ماشىنىنىڭ ئىچى ۋە كەينى سانداۋقى بازاردىن ئالغان نەرسە-كېرەكلەر بىلەن توشۇپ كەتكەنىدى. زۆھرە ئۆزىنىڭ كۆڭلىدىكىدەك نەرسىلەرگە ئىگە بولغىنىدىن خۇرسەن ئىدى، ھۈسەيىننىڭ ئىشىك ئالدىدىلا خوشلىشىپ كېتىپ قېلىشىنى ئۈمىد قىلاتتى. ھۈسەيىن ماشىنىدىن چۈشۈپ، بىر خالتىنى بىكارلاپ ئۇنىڭغا ئۈزۈم ھارىقىدىن بىرنى ۋە تەييار كالا گۆشىدىن بىر پارچىنى سالدى، بىر قولىدا زۆھرەنىڭ نەرسىلىرىنى كۆتۈرۈپ، لىفتىكە چىقتى. زۆھرە ئۇنىڭ كەينىدىن خۇددى ئۇنىڭ خوتۇنىدەك بىر مۇنچە خالتىنى

كۆتۈرۈپ ئەگەشتى.

ھۈسەيىن ھېچ تەكلىپسىز، تەكەللۇپسىزلا ئۆيگە كىرىپ، خالتىنى قويۇپ، چاپىنىنى سېلىپ سافاغا تاشلاپ قويدى، ئاندىن خالاغا ماڭدى، زۆھرە ئۇنىڭ كەينىدىن قاراپ قالدى، ھۈسەيىن بۇ ئۆينى ھەقىقەتەن ئۆزىنىڭ ئۆيىدەك كۆرۈۋاتاتتى؛ زۆھرە خالتىلارنى رەتلەپ، يېمەكلىكلەرنى توڭلاتقۇغا سالىمەن دەپ قايسىسىنى ئېلىپ، قايسىسىنى قويۇشنى ئۇقالماي قالدى؛ كاللىسىغا يامان ئىشلار كىرىۋالدى. جاھاندىكى ھەممە ئىشلار تەرتىپلىك، ئاددىي، خاتىرجەم ئۆتسە نېمە بولار؟!

خالادا ئولتۇرغان ھۈسەيىن ئىشخانىدا چالا قالغان ئىشنى بۇ ئۆيدە قانداق ئازادە، بەھۇزۇر داۋاملاشتۇرۇشنىڭ پىلانلىرىنى سوقۇۋاتاتتى، پات-پات ھاياجانلىناتتى، تاماكىسىنى كۈچەپ شورايتتى. ئۇ بۇ ئۆيگە چىلىمنىمۇ ئەكىلىۋېلىشنى ئويلىدى؛ بىر ياقتىن خۇش كەيپ بولۇپ ھۇزۇرلىنىپ ياتسا، زۆھرە نازۇك قوللىرى بىلەن ئۇنىڭ دۈمبىسىنى تۇتۇپ ئۇۋىلاپ قويسا... قانداق راھەت-ھە!

ھۈسەيىن سافاغا كېلىپ ئولتۇردى، زۆھرە ئاشخانىغا كىرىپ بىر-ئىككى تەخسە سەي قويدى، تاللا بازىرىدىن ئالغان پىششىق گۆشلەرنى پارچىلىدى. ھۈسەيىن قورسىقىنى تويغۇزۇۋالغاندىن كېيىن ئۈزۈم ھارىقىنىڭ ئاغزىنى ئاچتى. ئۆزىگە بىر رومكا قويۇپ، يەنە بىر رومكا تەلەپ قىلدى:

ـ سىزمۇ ئىچىڭ، بىللە ئىچەيلى.

ـ مەن ھاراق ئىچمەيمەن.

ـ بۈگۈن خۇشاللىق كۈن، مېنىڭ تۇغۇلغان كۈنۈم.

ـھە، شۇنداقمۇ، لېكىن مەن پەقەت ئىچىپ باقمىغان.

ـ بۇ ئەمەلىيەتتە ھاراق ئەمەس، ئۈزۈمدىن ياسىغان ئىچىملىك. بىر رومكا ئىچىپ قويۇڭ، ئاندىن زورلىمايمەن.

ـ مەن ئىچمەي، مېنى زورلىمىسىڭىز.

ـ ئىچسىڭىز يۈرەككە داۋا، كۆڭلۈمنى قايتۇرمىسىڭىز.

ـ ئەمىسە ئازراقلا قۇيۇڭ، بىر يۇتۇملا ئىچەي.

ـ ئەمدى رومكىنى ئەكىلەرسىز.

زۆھرە كومزەك رومكىدىن بىرنى ناھايىتى تەستە ئېلىپ كەلدى، چىرايىدا قانداقتۇر بىر پۇشايمان ۋە جىددىيلىك ئەكس ئېتەتتى.

ھۈسەيىن قاندەك قىزىل ھاراقنى يېرىم رومكا قۇيدى، زۆھرەنى يېنىغا ئولتۇرغۇزۇپ ئۇنىڭغا ھاراقنى ئېلىشقا ئۇندىدى.

ـ مەن ئەزەلدىن ئىچىپ باقمىغان، لېكىن بۈگۈن كۆڭلىڭىزنى رەت قىلمىدىم. سىزمۇ مېنى ھۆرمەت قىلسىڭىز، ئەمدى ئىچمىسەم...

ـ بولىدۇ، قېنى ئېلىڭ.

زۆھرە ھاراقنى قولىغا ئېلىپ، تىكىلىپ بىر دەم قاراپ تۇردى ۋە ئۇنى ئىككى سۈمۈرۈپلا ئىچىۋەتتى. شۇنچىلىك ئاسان ئىشكەن، ئۇنچە قورقۇنچلۇق ئەمەسكەن... دەپ ئويلىدى؛ ئەمما مەست بولۇپ قېلىشتىن راستىنلا قورقتى، ئەقلى-ھوشىدىن كەتسە پۈتۈنلەي تۈگىشەتتى.

ـ رەھمەت!ـ دېدى ھۈسەيىن ناھايىتى مەمنۇن

بولۇپ، ـ يۈزىڭىز قىزىل گۈلدەك ئېچىلىپ كەتتى!

ھۈسەيىن ۋەدىسىگە ئەمەل قىلىپ، ئۇنىڭغا قايتا ھاراق تەڭلىمىدى؛ ئەمما ئۇنىڭ نېمىگىدۇر ئېچى پۇشۇپ تۇراتتى.

ـ ياخشى ناخشا-مۇزىكىلىرىڭىز بولسا قويمامسىز ـ دېدى ھۈسەيىن سافانىڭ يۆلەنچۈكىگە ئۆزىنى تاشلاپ،ـ بۇنداق يەپ-ئىچىپلا ئولتۇرمايلى، بىزگە رومانتىكا كېرەك.

ـ مەندە تۈزۈك پلاستىنكا يوق، ھەممىسى ئۇيغۇرچە...

ـ بۇ دېگىنىڭىز نېمىسى، مەن رېستورانلاردا سىزدەك قىزلارنىڭ ئەرەب ئۇسسۇلىنى ئويىغىنىنى كۆرگەن، سىزمۇ ئويۇنيالامسىز؟

ـ مەن ئۇسسۇل ئويۇنيالمايمەن.

ـ ئۆزىڭىزنىڭ ئۇسسۇلى بولسىمۇ بولىدۇ.

زۆھرە بۇ ئۆيدە بىر خىل سەنئەت ۋە گۈزەللىك كەيپىياتى يارىتىپ ۋاقىت ئۆتكۈزۈش، بولسا ھۈسەيىننى رومانتىكا قويىنىغىلا بەند قىلىپ، باشقا ئىشلارنى

ئويلاش پۇرستى بەرمەسلىك ئۈچۈن ئۆزى بىلگەن پەدىگە بىر ئۇسسۇل ئويناش قارارىغا كەلدى.

ـ بولىدۇ، مەن سىزگە ئۇيغۇرچە ئۇسسۇل ئويناپ بېرەي.

زۆھرە شوخ، ئۇسسۇللۇق ناخشىدىن بىرنى قويدى، ئاندىن قەددىنى رۇسلاپ، قوللىرىنى كېرىپ، ئەكۈتۆۋەن سەۋىيىدىكى بىر ئۇسسۇلنى ئويناشقا باشلىدى. ھۈسەيىن ئۇنىڭ ئۇسسۇل ھەرىكىتىگە ئەمەس، كۆكسىگە، بېلىگە، ساغرىسىغا قارايتتى. زۆھرە ئۇسسۇلنى تۈگەتمەي تۇرۇپلا شۇنچىلىك بىئارام بولدىكى، ھەرىكىتى ئاستىلاپ، چىرايىدىن كۈلكە ـ تەبەسسۇم بارا ـ بارا ئۆچتى.

ھۈسەيىن بۇ ئۇسسۇلنى ماختاپ قويغاندىن كېيىن داۋاملىق ھارىقنى ئىچتى.

ـ ئەمدى يېنىك مۇزىكىلارنى قويسىڭىز، تانسا ئوينايلى، ـ دېدى ھۈسەيىن كۆزلىرىنى خۇمارلاشتۇرۇپ. زۆھرە ئۇنىڭ كۆزلىرىنىڭ چۆرىسىگە قارا داغ چۈشكەنلىكىنى بايقىدى، بۇ داغلار ئۇنى تېخىمۇ

يېقىمسىز، قېرى كۆرسىتەتتى.

ـ ئۇنداق پلاستىنكا يوقمىكىن.

ـ بولمىسا مەندە بار، مېنىڭ تېلېفونۇمدا ھەممە مۇزىكا بار،ـ دېدى ھۈسەيىن يېڭى ئالغان تېلېفونىنى چىقىرىپ.

زۆھرە ئۇنىڭ تېلېفونىغا قاراپ تۇرۇپ قالدى، بىر مىنۇت ئۆتمەيلا بۇ تېلېفوندىن ساكس بىلەن ئورۇندالغان مۇھەببەت سىمفونىيىلىرى ياڭراشقا باشلىدى. كىچىككىنە نەرسىدىن شۇنچە چوڭ ئاۋاز چىقاتتى. زۆھرەنىڭ بېشى قايغىلى تۇردى، ھۈسەيىن ئورنىدىن تۇرۇپ ئۇنى تانسىغا تارتتى.

ـ مەن تانسا بىلمەيمەن،ـ دېدى زۆھرە قورۇنۇپ.

ـ بۇ ئاسان، بىر دەمدىلا ئۆگىنىۋالىسىز.

ـ مەن راستتىنلا بىلمەيمەن، مېنى زورلىمىسىڭىز.

ـ سىزنى بەزى ئىشلارغا زورلىمىسا بولمايدىكەن، مىجەزىڭىز بەك ئېغىركەن...ـدېدى ھۈسەيىن نارازىلىق بىلدۈرۈپ، ـ شوخ قىزلاردەك ئەركىن بولۇڭ، بولمىسا ياش تۇرۇپلا قېرىپ كېتىسىز...

ـ مەن ھەر قانچە قىلسامۇ ئەركىن بولالمايدىكەنمەن...

ـ بولالايسىز، كېلىك، ناز قىلماڭ...

زۆھرە يەنە قىسىلدى، بېسىمدىن ئېزىلدى، ئۆزى ماڭمىدى، ھۈسەيىن ئىتتىرىپ ئەكېلىپ قۇچىقىغا تىقتى. زۆھرە دەرھال كەينىگە داجىپ ئارىلىق ساقلىدى، باشقا ياققا قارىۋالدى، ھۈسەيىن ئۇنىڭ ئۈزۈك تاقىغان قولىنى چىڭ تۇتۇۋالغان بولۇپ، ھەققىمنى ئالمەن دەپ مەھكەم ئېسىلىۋالغاندەك، نامەرتلىك قىلىۋاتقاندەك كۆرۈنەتتى. ئۇ ھە دېگەندىلا زۆھرەنى پوكىنىغا بېسىشقا ئىنتىلەتتى، ئۆزىنى ئاران-ئاران تۇتۇپ تۇراتتى. زۆھرە كۈندۈزدە ئىشخانىدا قانداق مەجبۇرلانغان بولسا، بۇ ئۆيدە ئۆزى خالاپ-خالىماي ھۈسەيىننىڭ قۇچىقىدا تولغىنىپ تېپىرلاپ يۈرەتتى. ھۈسەيىن مۇزىكا تۈگەشنى كۈتۈپ ئولتۇرمايلا زۆھرەنى قۇچاقلاپ دەس كۆتۈرۈۋالدى-دە، سافاغا ئەكېلىپ ياتقۇزدى. ئۇ ئادەتتىن تاشقىرى ئەسەبىيلىشىپ كېتىۋاتاتتى، بىر دەمدە ئىشنى تۈگىتىۋالمىسا ھېلىلا ھالىدىن

كېتىدىغاندەك، ئەرلىكى غۇلاپ چۈشىدىغاندەك ئالدىرايتتى. شۇ بىر رومكا ھاراقنىڭ تەسىرىدىن، قىسقا ۋاقىتتىلا يۈز بەرگەن جىنسىي تۇتقۇنلۇقنىڭ زەربىسىدىن كاللىسى قېيىپ كەتكەن زۆھرە ھۇسەيىننىڭ قولىنىڭ كۈسارغا بېرىپ قالغانلىقىنى سېزىپ، ئۇنىڭ يۈكلۈق قولىنى مەھكەم تۇتۇۋالدى:

ـ سىز دادامدەك ئادەم، ئۇنداق قىلماڭ!

ـ مېنى قېرى كۆرۈۋاتامسىز، ئەرەبلەر ئاسان قېرىمايدۇ...

ـ ئۆتۈنۈپ قالاي، مېنى قويۇۋېتىڭ. مۇسۇلمان ئادەم بۇنداق ئىشنى قىلمايدۇ...

ـ قىلىشمۇ مۇمكىن...

ـ توي قىلماي تۇرۇپ بۇنداق قىلماڭ... مۇھەببەت دېگەن مۇشۇنداق بولامدۇ؟ ئۆتكەنكى گەپلىرىڭىز ھەممىسى يالغانمۇ؟!

ـ مۇشۇنىڭ ھەممىسى مۇھەببەت!

ـ مەن سىزگە ئىشىنىپ خاتا قىپتىمەن...

ـ توغرا قىلدىڭىز، مېنىڭ قانداق ياخشى

ئادەملىكىمنى بىلىپ قالىسىز.

ـ مەن ئىشەنمەيمەن!

ـ سىزنى ھامان خوتۇنلۇققا ئالىمەن.

ـ بىز توي قىلماستىن بۇرۇن ھەرگىز بۇنداق ئىشنى قىلمايمىز. مۇسۇلمان بولسىڭىز پەيلىڭىزدىن يېنىڭ... ئۆتۈنۈپ قالاي.

ـ ھازىرچە مۇمكىن ئەمەس.

ـ بىر ئۇزۇك ئۈچۈن مۇشۇ ئىشقا زورلامسىز؟ ئۆتكەندە نېمە دېگەن؟

ھۇسەيىن ئېلىشىپ كەتتى، كاللىسى مالىمان بولدى، دىققىتى چېچىلدى، تۆمۈرنى قىززىقىدا سوقۇشقىلا يارايدىغان مادارى تۈگەپ بارماقتا ئىدى. ئۇ بۇنىڭدىن ئۆلگۈدەك جىلە بولۇپ تۇرغاندا زۆھرە يەنە ئويلاپ باقمىغان بىر گەپنى قىلدى:

ـ مەن بۈگۈن ئاغرىق!

ھۇسەيىن گاڭگىراپ ئۇقالماي قالدى. زۆھرە « ھەيز » دېگەن سۆزنى چىقارغان بولسىمۇ، ئەسلىدىلا ئەرەبچە بولغان بۇ سۆزدىن مەقسەت دەرھال

ئايدىڭلاشقان بولاتتى، زۆھرە ئۇنى ئىنگلىزچە نېمە دەيدىغانلىقىنى ئېيىسگە ئالالماي «مەن كېسەل، مەن ئاغرىق» دەپ قايتا-قايتا تەكرارلىدى. كاللىسى شەھۋەتتىن ئوماشتەك قاينىاپ تۇرغان ھۈسەيىن بۇقىدەك پۇشۇلداپ، ھېچنېمىنى ئاڭلىماسقا سېلىپ، زۆھرەنىڭ قولىنى قايرىپ كۈسرىنى سالدۇرۇشقا باشلىدى. چۆچۈپ كەتكەن زۆھرە ئۇنىڭ قولىنى قويۇۋېتىپ ناھايىتى چاققانلىق بىلەن كۈسرىدىن قان يۇقى قەغەزنى ئېلىپ ھۈسەيىننىڭ كۆزىگە تەڭلىدى:

ـ مەن ئاغرىق!

ھۈسەيىن قان يۇقى قەغەزنى كۆرگەن ھامان مەقسەتنى چۈشەندى، يەنە كېلىپ بۇ قەغەزدىكى قان ئۇنىڭغا قان بېسىمنى تۆۋەنلىتىدىغان دورىدەك تەسىر قىلىپ، جىنسىي ئىستەكلىرىنى بىر دەمدىلا بېسىقتۇرۇپ قويدى. ئۇ شۇ ئەسنادا باياتىن خالادا قەغەزنى ئەخلەت چىلىكىگە تاشلىغاندا كۆرگەن قان يۇقى قەغەزلەرنى ئېيىسگە ئالدى؛ ئۆزى «ئاشقى بىقارار» بولغان قىزنىڭ ئوبرازى شۇ ھامان خۇنۇكلىشىپ، يېقىنلاشقىلى

بولمايدىغان يىرگىنچلىك بىر مەخلۇققا ئۆزگىرىپ قالدى.

ھۈسەيىن قاتتىق غەزەبلەندى، كەيپىياتى ئوساللىشىپ كەتتى، زۆھرەگە يىرگەنگەندەك قاراپ قويدى. سافادا ئولتۇرۇپ تاماكىدىن بىر تال چېكىۋېتىپ جىمجىت ئولتۇرۇپ خىيال سۈردى، ئاندىن گەپ-سۆز قىلماي، چاپىنىنى كىيىپ ئۆيدىن چىقىپ كەتتى.

زۆھرە قورقۇپ كەتتى، ئەمما قورقۇشتىن ھۈزۈرلىنىدىغاندەك قىلاتتى.

ئۇ قولىدىكى ئۈزۈككە قاراپ، توي ھەققىدىكى تەسەۋۋۇرلىرىنىڭ ۋەيران بولۇۋاتقانلىقىنى ھېس قىلدى.

ئۇ ئۆز خىيالىدىن خوش بولىدىغان ساراڭلاردەك خىيالىي بىر تۈرمۈشتا، كۆپۈكتەك يوقايدىغان راھەتلىك تۈرمۈشتا ياشاۋاتقانلىقىنى، مۇشۇ تۈرمۈش ئۈچۈن غۇرۇرىنىڭ يەرگە ئۇرۇلۇۋاتقانلىقىنى ھېس قىلدى، سافادا تۈگىلۈپ ئولتۇرۇپ ئۇزاقتىن ئۇزاق ئېسىدەپ يىغلىدى.

بۇگۈن بۇ ئىشتىن ۋاقتىلىق قۇتۇلغان بىلەن

ئەتە-ئۆگۈن قانداق قىلىدۇ؟ ھامان بەدەل تۆلەيدۇ، پاكلىقىدىن ئايرىلىپ بۇغۇزلانغان قويدەك تاشلىنىپ، خارلىنىپ ياتىدۇ... ئەمەلىيەتتە ھۇسەيىن ئۇنى ياخشى كۆرمەيتتى، خوتۇنلۇقىغا ئېلىشقىمۇ ئەستايىدىل قارىمايتتى، بەلكىم ئەسلىدىلا ئۇنداق نىيىتى يوقتەك قىلاتتى. شەھۋەتتىن كۆزلىرى پەردىلەنگەن نومۇسسىز ئەرنىڭ ئېغىزىدىن «سىزنى سۆيىمەن» دېگەن بىر ئېغىز گەپ يالغاندىن بولسىمۇ چىقمىدى، «سىز رازى بولمىغۇچە...»دېگەن گەپلىرىنىڭ قىپقىزىل يالغانلىقى مەلۇم بولدى. زۆھرە بىلىپ تۇرۇپ ئالدانغانلىقىنى سەزدى، ۋۇجۇدى خارلانغانچە سارىدىلىقىدىن زارلاندى، قەدىر-قىممىتى بۇلاڭ-تالاڭ قىلىنغانچە ئالماس ئۈزۈكنىڭ ئېزىتقۇ جۇلاسىنى ۋە ياخشىلىقنىڭ كەينىگە يوشۇرۇنغان رەزىللىكىنىڭ قاپقارا يۈزىنى كۆردى.

لېكىن ئۇ ئۈزۈكنى بارمىقىدىن يۇلۇپ ئېلىپ يەرگە ئاتالمىدى، ئۈزۈكتە نېمە گۇناھ! بايىاتىن ئۇچرىغان خورلۇقلىرى دەل مۇشۇنىڭغا تۆلەنگەن بەدەل. شۇ پەيتتە زۆھرە ئادىلەنى، ئۇنىڭ ئاچكۆزلۈكىنى ئويلاپ

قالدى ۋە ئۇنى باشقىدىن چۈشىنىشكە مەجبۇر بولدى.

ئادىلەنىڭ يېنىدا ئۇزاق تۇرۇش جەريانىدا زۆھرە ئادىلەدىن ھەر خىل گەپلەرنى ئاڭلاپ، جەمئىيەتتىكى ئىشلارنى چۈشىنىپ، خۇددى شۇ ئىشلار ئۆزىنىڭ بېشىغىمۇ كېلىدىغاندەك ھېس قىلغان، نۇرغۇن زىددىيەتلىك خىياللارغا پاتقان، سائەت-سائەتلەپ ئىچىگە تىنىپ ياتقاندى. ئادىلەدەك پاھىشە بولمىغانىنى ھېسابقا ئالمىغاندا، زۆھرە شۇ ياشتىكى قىزلارنىڭ ئىدىيىسىدە يۈز بېرىدىغان كۈرەشلەرنىڭ ھەممىسىنى باشتىن كەچۈرگەنىدى. دىن، ئەخلاق ئېڭى شۇنچە كۈچلۈكمىكەن دېسە ئۇنداق ئەمەستەك، ئەمما كۆڭۈل ۋەسۋەسىلىرى تازا ئەۋج ئېلىپ ئەقلىنى يوقىتىشقا تاس قالغاندا ئۆزىنى تۇتۇۋالاتتى، قورقاتتى، پاكلىقىنى يوقاتقاندىن كېيىنكى يامان ئاقىۋەتلەرنى ئويلىسا ئىچى سىقىلىپ قىينىلىپ كېتەتتى، بۇ ئازابقا چىدىمايتتى. ئەمما ئۇ بۇ ئازابلارغا خۇمار بولغاندەك، مۇشۇنداق ئازابلارغا يولۇقۇشنى ئۈمىد قىلىدىغاندەك بىر يوشۇرۇن ئاڭدا، خاتا ئىشلارنى توختىماي سادىر قىلىپ

كېلىۋاتاتتى. بۇ بىلىپ تۇرۇپ خارلىنىش، قورقۇپ تۇرۇپ ھۇزۇرلىنىشمىدۇ؟!

ئۇ ئادىلەنىڭمۇ دەسلەپتە ئوغۇللار بىلەن ئارىلاشقاندا قورقۇپ تۇرۇپ ھۇزۇرلىنىدىغانلىقىنى ئاڭلىغانىدى. ئادىلە بېيجىڭغا كەلمەستىلا بىر نەچچە ئوغۇل بىلەن ئارىلاشقانلىقىنى زۆھرەگە دەپ بەرگەن، مۇھەببەتلەشكەنگە ئانچە ئۇزاق بولمايلا جىنسىي مۇناسىۋەت ئۆتكۈزۈشكە زورلاپ تۇرۇۋالغان بىر بالىغا ئاي كۆرۈپ قالغانلىقىنى ئېيتىپ، ئۇنىڭدىن ناھايىتى تەستە قۇتۇلغانلىقىنى سۆزلەپ بەرگەنىدى. ئۇ شۇنچە قەدىرلەپ كەلگەن قىزلىقىنى بىر نېگىرگە بەخشەندە قىلىۋېتىپ، ئەيدىز ۋەھىمىسىدىن قۇتۇلالمىغاندا ھەممە دەردىنى زىنايى ھارامدىن ئېلىپ، زەھەرنى زەھەر بىلەن قايتۇرۇش ئۈسۈلىدا ياشاپ كېلىۋاتاتتى. ئۇنىڭ خىرىستىئان بولۇپ كېتىشىگمۇ ئەمەلىيەتتە ئاشۇ يوقالماس ۋەھىمە سەۋەبچى بولغانىدى.

زۆھرە ھۇجرىسىغا كىرىپ، چىراغنى يانداۋۇرۇپ، ئالماس ئۇزۇكنىڭ جۇلاسىغا تىكىلىپ جىمجىت خىيال

سۈرۈپ ئولتۇردى. نېمىدېگەن چىرايلىق ئۇزۇك-ھە!
ئالماسنىڭ سۈزۈكلۈكى، پارقىراقلىقى، قاتتىقلىقى
پاكلىقتەك گۈزەل، ئەمما ئۇ تاريختىن بۇيان
قانچىلىغان گۈزەللەرنىڭ پاكلىقنى يوقتىتىش ئۈچۈن
خىزمەت قىلىپ كەلدى. ئەرلەر ئالماس ئۇزۈكنى
مۇھەببەتنىڭ، ساداقەتنىڭ سىمۋولى قىلىپ
مەشۇقلىرىنىڭ قولىغا ئاستا سېلىپ قويۇۋاتقان پەيتتە
جىنسىي ھاياجاندا تىترەپ كېتىشىدۇ... ئۇزۈك بىلەن
تەڭلا قىزمۇ يېپىشقاق جىنسىي مۇھەببەتنىڭ سېھرىي
كۈچىدىن مەست بولۇپ، مۇھەببەتلىك قەلبىنى، ھەتتا
جىسمىنى ئەرگە ئاتىۋېتىدۇ.

بىر قېتىم ئۇزۈك توغرۇلۇق گەپ چىقىپ قالغاندا
ئادىلە:« قىممەت باھالىق ئۇزۈك قەدىمنى ھېس
قىلدۇرىدۇ؛ ھەر قېتىم ئۇنىڭغا قارىسام ھاياتىمدىن
زوقلىنىمەن» دېگەنىدى. ئادىلە دەسلەپتە جىنسىي
جەھەتتە ئەركىنلىشىشنى باشلىغاندا كۆڭۈلنى،
ئاتالمىش مۇھەببەتنى مۇھىم ئورۇنغا قويۇپ، ئۆزى
خالىمايدىغان ئەرلەرنى ئايالالار كېسىلى، ھەتتا ئەيدىز

بىلەن قورقۇتۇپ قاچۇرىۋەتكەنلىكىنى زۆھرەگە ھېكايە قىلىپ سۆزلەپ بەرگەنىدى. ئادىلەمۇ دەسلەپتە ئۆزىنىڭ قىممىتىنى بىراقلا يەرگە ئۇرمىغانىدى، ئىشلىرىدا تەجرىبە توپلىغانىدى ھەمدە كېيىنكى كۈنلەردە كۆڭۈلنى ئەمەس، بەلكى پايدا-مەنپەئەتنى بىرىنچى ئورۇنغا قويغانىدى. دېمەك، ئادىلە كۆڭۈل، مۇھەببەت دېگەن نەرسىنىڭ ساختىلىق، ئالدامچىلىق ئىكەنلىكىنى بۇرۇنلا بىلگەنىدى. «ئادىلە ئەسلىدە جىنسىيەتىنىڭ قىزلار ئۈچۈن ئېغىر ئىش، ئېغىر سىناق ئىكەنلىكىنى بىلىدىكەن،ـ دەپ ئويلىدى زۆھرە،ـ دەل شۇنداق بولغاچقا، ئۇ جىنسىي مۇناسىۋەتنى قەستەن چۆكۈرۈپ، ئەرزىمەس، يەڭگىل، ئەركىن بىر ئىش قىلىۋەتكەنىكەن. ئەمەلىيەتتە ئۇ پاھىشەلىك كارىۋىتىدا ئازابلىنىشى مۇمكىن، ئەمما ئىلاجىنىڭ بارىچە ئۆزىنى ئەركىن قويۇۋېتىشكە، ھۇزۇرلىنىشقا ئىنتىلىدۇ، ھارام ئىشنىڭ جانغا ئارام ئىكەنلىكىنى ئۆز-ئۆزىگە ھەر ۋاقىت دەپ تۇرىدۇ. ئەگەر ئۇ شۇ ھارام ئىشىدىنمۇ ئايرىلىپ قالسا، ياكى سەتەڭلىك قىممىتى چۈشۈپ

كەتسە چۈشكۈنلىشىپ سارالىق بولۇپ قېلىشى، ھەتتا ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋېلىشى مۇمكىن. شۇڭا ئۇنىڭ خىرىستئان بولغاندىن كېيىن ئارام تاپقانلىقى، بەختلىك ياشاۋاتقانلىقى ھەققىدە ھاياجانلىنىپ سۆزلەپ يۈرگىنى بىكار ئەمەس...»

زۆھرە ئادىلەنىڭ دىنسىزلىق ھەققىدىكى گەپلىرىنى ئەسلىدى، تەبىئىي ھالدا «مەن ھازىر نېمە؟ مۇسۇلمانمۇ كاپىرمۇ؟» دەپ ئويلىدى. زىنادىن ساقلاندى، بۇنىڭدىن پەخىرلىنىشى كېرەك. ئەگەر زىناغا زورلانغان، باسقۇنچىلىق ئەمەلگە ئاشقان بولسا بۇنىڭ دەردىنى بىر ئۆمۈر تارتىپ قالاتتى، بۇنداق دەھشەتلىك ئىش ئاسانلىقچە ئېسىدىن چىقمايتتى، ئۇ ئېسىدىن چىقىرىۋېتەي دېسىمۇ، ئۇنىڭ ھاياتىغا مۇھىم تەسىر كۆرسىتىۋاتقان ئاتا- ئانىسى، ئاچىسى ئۇنىڭ ئەس-يادىدىن چىققىلى ئۇنىمايتتى، ھەتتا ئۇنىڭ خىيالىنى باشقۇرۇپ تۇراتتى. ئۇنى ئاز دەپ سىيىت قارىمۇ ئۇنىڭ كاللىسىدا پات-پات پەيدا بولۇپ قالاتتى، ھۇسەيىن بىلەن تىركىشىۋاتقان چاغدىمۇ زۆھرە

ئۆيىدىكىلىرى بىلەن قوشۇپ سىيىت قارىنىڭ ئازابلىق چىرايىنى تەسەۋۋۇر قىلدى، تېخى بۇ تەسەۋۋۇر ھەممىدىن ئېنىق، ھەممىدىن دەھشەتلىك بولدى.

زىنا يۈز بەرگەن بولسا زۆھرە بۆرىنى قوتانغا باشلاپ كىرگەنلىك گۇناھىنى ئاقلاپ بولالمايتتى. «تۆۋە قىلدىم خۇدايىم، تۆۋە...» دەپ ئىچىدە مىڭ قېتىم تۆۋە قىلسىمۇ، بۇ ھەقىقىي مەنىدىكى تۆۋە-ئىستىغپار ئەمەس، بەلكى تۆۋە قىلغۇدەك ئىشقا ئۇچرىغاندىن كېيىنكى ھەيرانلىقى، قورقۇشتىن كېيىنكى خاتىرجەملىكى ئىدى.

زۆھرە كارىۋىتىدىمۇ ئىشەنچلىك ئولتۇرالمايۋاتقاندەك قىمىرلايتتى، سۇنۇۋاتقان كۆۋرۈكتىن پاييپاسلاپ ئۆتۈۋاتقان مومايدەك ئىتتىك ۋە ئېغىر تىناتتى... ئۇ ئەمدى كېچىچە ئۇخلىيالماي چىقىمەن دەپ ئويلىغاندى، ئەمەلىيەتتە تېزلا ئۇيقۇغا كەتتى، جىددىيلىشىپ كەتكەن نېرۋىلىرى بوشىشىپ، شېرىن چۈشلەرگە ۋەسلە بولدى. چۈشىدە سىيىت قارىنى كۆردى، قارىم بىر ئۆيدە (مېھمانخانىدىكى

ياتىقى دېگۈدەك) قۇرئان ئوقۇۋاتقۇدەك. زۆھرە «قۇرئاننى ئەكېلىپ بېرىپ يەنە ئەكىتىۋاپتۇ، ئۆزىلا تەقۋا بولاي دېگەن چېغىۋا، مەن بىلەن كارى يوق...» دەپ ئويلىغۇدەك. سىيىت قارى قۇرئان ئوقۇش بىلەنلا بولۇپ كېتىپ، زۆھرەگە پەرۋا قىلمىغۇدەك. زۆھرەنىڭ ئىچى سىقىلىپ ئۇنىڭ يېنىدا بىر دەم قاراپ تۇرۇپ، ئاخىر پەقەت چىدىماي ئۇنىڭ قولىدىكى قۇرئاننى تارتىۋېلىشقا ئۇرۇنغدەك، سىيىت قارى:« ھەيزدار ئايال قۇرئاننى تۇتسا بولمايدۇ، نېرى تۇرۇڭ» دەپ قولىنى ئىتتىرىۋەتكۈدەك...

زۆھرە ئەتىسى ناھايىتى ئېغىر قوپتى، ئاخشامقى ئىشلارنى قاباھەتلىك چۈشتەك ئەسلىدى. ئىشقىمۇ بارمىدى، تۇنۇگۈن ئانىسى بىلەن توي توغرۇلۇق قىلىشقان پاراڭلىرىنى ئەسلىدى. ھۈسەيىن ئۇنىڭغا تېلېفون قىلغاندىن باشلاپ بولۇپ ئۆتكەن بىر قاتار ئىشلار ئۇنىڭ خىيالىغا توسقۇن بولغاچقا، ئانىسىنىڭ گەپلىرىنى ئۇنتۇپ كەتكەنىدى. يەنە كېلىپ ئالماس ئۇزۇك ھەممىنى ئۇنتۇلدۇرۇپ، ئىپپەت-نومۇسنىڭ

بېشىغا چىققىلى، نىكاھ توي دېگەنلەرنى قۇربان قىلغىلى تاس قالدى. زۆھرە ئاخشامقى تاجاۋۇزدىن ئامان قالغىنىغا خۇرسەن بولسىمۇ، ئەتىنىك نېمە بولۇشىدىن داۋاملىق ئەنسىرەپلا تۇراتتى. ھۇسەيىننىك شۇ قاندىن قورقىنىچە قورقۇپ، ئۆزىدىن ئۇزاقىچە يىرگىنىپ تۇرۇشنى تىلەيتتى.

زۆھرە ئانىسىغا نېمە دەپ جاۋاب قايتۇرۇشنى كۆپ ئويلىدى، چۈشكە يېقىن سېيىت قارىغا تېلېفون قىلىپ، ھېلىقى رېستۇراندا بىللە تاماق يېيىشكە تەكلىپ قىلدى؛ سېيىت قارى زۆھرەگە قىلغان ئالدىراقسانلىقىغا ئىچى پۇشۇپ، تېلېفون قىلايمۇ-قىلمايمۇ دەپ يۈرگەچكە، زۆھرەنى خىيالىدىن پەقەت چىقىرالماي، ھەتتا بەزىدە نامازلىرىدىنمۇ ئېزىپ يۈرگەچكە، ئاڭلاپلا ماقۇل دېدى. زۆھرە سېيىت قارىغا ئۆزىنىڭ ئوي-خىياللىرىنى ئېيتقاچ، ئۇنىڭ بىلەن قىزغىن، ئەركىن پاراڭلىشىشنى ئۈمىد قىلسىمۇ، ئاللىقانداق كۆڭۈلسىزلىكلەرنىڭ چىقىشىدىن ئەنسىرەيتتى؛ قارىم ئىتتىك خاپا بولۇپ كەتسە ھەممە ئىش تۈگەيتتى.

مەيلى نېمە بولۇشىدىن قەتئىينەزەر، زۆھرە ئانىسىنى دەپ بولسىمۇ ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشۈپ، گەپلەرنى ئوتتۇرىغا تۆكۈپ مەسىلىنى ھەل قىلىۋەتمىسە، داۋالانماي سۆرىلىپ قىينىلىپ كەتكەن كېسەلدەك ئازاب تارتاتتى.

ئۇ بۇرۇنقىدىكلا تەبىئي گىرىم قىلىپ، ئەڭ چىرايلىق كىيىمىنى كىيىپ سىرتقا چىقتى، يولبويى ئۆزى ۋە سىيىت قارى ھەققىدە، ئىككىيلەننىڭ مىجەزى ۋە بىرلىشەلمەسلىك سەۋەبى ھەققىدە پىچىڭ-پىچىڭ خىياللارنى سۈرۈپ كەلدى. ساددا دېسە ساددا ئەمەس، قاشاڭ دېسە قاشاڭ ئەمەس، ئىش كۆرگەن دېسە تېخى ئۇنداق ئەمەس، چاقچاقنىمۇ دېسە مۇشۇ ۋاقتچە سۆزلىپ يۈرگەن. نېمانچە ئۆزىنى قىيناش بۇ، ئادەم جۈرئەت-شىجائەتنىڭ، كەسكىنلىكنىڭ قوينىغا ئۆزىنى ئاتمىغىچە چالا بوغۇزلانغان قويدەك تېپىرلاپ تۇرۇۋېرىدۇ، جېنى قاقشايدۇ...

زۆھرە رېستورانغا ئاز قالغاندا قولىدىكى ئۈزۈكنى ئېلىپ سومكىسىغا سېلىپ قويدى.

زۆھرە توي ئىشىدا مۇكەممەللىك قوغلىشىپ مەقسىتىگە يېتەلمەيدىغانلىقىنى، بىر قەدەر ياخشى تاللاشقىلا ئېرىشەلەيدىغانلىقىنى تونۇپ يەتتى، شۇنچە ئىزدەپمۇ توققۇزى تەل، كۆڭۈلدىكىدەك ئەرنى تاپالمىغانلىقىنى، بەلكىم بۇنىڭدىن كېيىنمۇ تاپالمايدىغانلىقىنى تەن ئالدى، جاھاندا ئۇنداق مۇكەممەل ئىش كەم ئۇچرايتتى، كۆڭۈلدىكىدەك ھەمراھ ئاز ساندىكى بەختلىك قىزلارغىلا نىسىپ بولاتتى. زۆھرە ھالسىز، ئۈمىدسىز قەدەملىرى بىلەن رېستورانغا كىرىپ، كۆڭلىدە ھازىرقى ھالىتىدىن رازى بولدىيۇ، ھەقىقىي خۇرسەن بولالمىدى، رېستۇراندا ئىشلىگەن چاغدىكى خاتىرجەم كۈنلىرىنى سېغىندى؛ سىڭلىچاقلىرى ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشۈپ، ئۈستۈاشلىرىغا ھەۋەس بىلەن قاراپ كەتسىمۇ كۆڭلى ئېچىلالمىدى. چەتتىكى بىر جوزىغا كېلىپ سىيىت قارىنىڭ يولىغا قاراپ ئولتۇردى، نېمىشقا ھەر قېتىم ئۆزىنىڭ بۇرۇن كېلىدىغانلىقىنى ئويلاپ، قارىمىنىڭ سۆزىلىمىلىكىگە ئىچى پۇشتى؛ «ئانامنى دېمىسەم كەلمەيتتىم، بىچارە

مۇھەببەتنىڭ يۈزىنى دېمىسەم كەلمەيتتىم، ئازاب تارتسامۇ مەيلىدى، ھەممىنى ئۈستۈمگە ئېلىپ ياشاۋېرەتتىم، ئەرگە تەگمەيمۇ ئۆتۈۋېرەتتىم...» دەپ ئويلىدى، ئەمما ئەمدى ئۆزىنى ئالداپ، ئۆزىنى بەزلەپ ئۆتەلمەيدىغانلىقىنى بىلەتتى.

ئۇ بىر يىلدىن بېرى قانائەتچانلىق، تىرىشچانلىق بىلەن ياشاپ كېلىپ، ئەمدىلىكتە بىردىنلا ئاچكۆزلىشىپ كەتكىنىنى، بۇنىڭ ئېغىر بەدىلىنى تۆلەشكە مەجبۇر بولۇۋاتقىنىنى كۆڭۈلسىز ھالدا ئويلىدى، ئۆزىنى تەلەيلىك قىزمەن دەپ ئېيتالمايتتى، ئېرىشكەن ئىمكانىيەتلىرى يالغاندەك كۆرۈنۈپ كېتىۋاتاتتى؛ ئەمما بۇنىڭدىن ھېچ كېچىلمەيۋاتاتتى؛ بۇ شەھەرگە مۇشۇنداق ئەركىن، بەختىيار كۈنلەرنى دەپ كەلگەنلىكىنى، مۇشۇنداق راھەتنى دەپ نەچچە ۋاقىتتىن بېرى جاپا چېكىپ كەلگەنلىكىنى ھېچ ئۇنتۇمايتتى. ھازىرقى ئىمكانىيەتلىرىنىڭ بەدىلسىز قولغا كەلگەن ئازغىنە ئامەت ئىكەنلىكىنى ئېتىراپ قىلغىلى ئۇنىمايتتى؛ بۇ بەدىلنى ھامان بىر كۈنى تۆلەشكە مەجبۇر

بولىدىغانلىقىنى غۇڭا ھېس قىلسىمۇ، ھەممە ئىشنىڭ ئۆتكۈنچى ئىشلار ئىكەنلىكىگە، بىر ئامال قىلىپ تاقابىل تۇرالايدىغانلىقىغا، بولمىسا بۇ شەھەردە ياشىيالمايدىغانلىقىغا، ھەممە ئەرنىڭ چوشقىدەك ئاچكۆز، بۆرىدەك ياۋۇز ئەمەسلىكىگە، ئۆزىدىكى پاكلىق ۋە ھۆسن جامال بىلەن ياخشى ئەرگە ھامان بىر كۈنى ئېرىشەلەيدىغانلىقىغا ئىشىنەتتى، تا مۇشۇ ۋاقىتچە ئىشىنىپ كەلدى، ئىشەنچسىزدىن تەۋرەنمىدى، ئارزۇسىدىن يانمىدى؛ باشتىن كەچۈرگەن ئىشلىرىنى ئويلىسا ئۆزىدىن پەخرلىنىشكە ھەقلىق؛ تۇنجى قېتىم ئىپپىتى خەۋپكە ئۇچرىغاندا سىيىت قارى بەرگەن قۇرئاننى قالقان قىلىپ، خالىدنى نىيىتىدىن ياندۇرالىدى، شۇنىڭدىن باشلاپ ئۆزىگە تىكلىگەن ئىشەنچ ھۈسەيىننىمۇ مەغلۇپ قىلدى. ئەمما ئىش بۇنىڭلىق بىلەن تۈگىمەيتتى، زۆھرە ئىپپىتىنى داۋاملىق قوغداش ئۈچۈن مۇشەققەتلىك تاللاشقا دۇچ كېلەتتى. ئەينى چاغدىمۇ ئۇ خالىدنىڭ ئۆيىدىن چىقىپ كېتىش ئارقىلىق پاكلىقىنى قوغداپ قالالىغان،

ئىپپەت-نومۇسنى قىزلىق ۋۇجۇدى بىلەن بىللە ئېلىپ يۈرەلىگەنىدى. خۇددى شۇنىڭدەك، ئەمدى ھۈسەيىننىڭ مىننەتلىك، مەقسەتلىك يارىدەملىرىنى رەت قىلىپ، خىزمەتتىن، ئۆيدىن ۋاز كېچىپ، ئۇزۇكنى تاشلاپ بېرىپ چىقىپ كېتىشى كېرەك ئىدى، بولمىسا ئەتە-ئۆگۈن ھەيزدىن توختىغاندا يەنە قىيىن-قىستاقتا چۈشەتتى، بەلكىم ئىپپىتىنى قۇربان قىلاتتى. ھۈسەيىننىڭ پات ئارىدا توي قىلىش نىيىتى بولسا، نەپسىگە ئۇنچىلىك ئالدىراپ كەتمىگەن بولاتتى. يەنە كېلىپ ئۇ زۆھرەنى قىز دەپ ئويلىمايتتى، توي قىلماي تۇرۇپلا بۇنداق ئادەمگە پاكلىقىنى بېرىۋېتىش زۆھرە ئۈچۈن ئېيتقاندا ئۆزىنى ئەرزىنىغا سېتىش، قەدىر-قىممىتىنى دەپسەندە قىلىش ئىدى. ئەمما بۇ ئېچىنىشلىق ئاقىۋەت زۆھرەنىڭ كۆزىگە كۆرۈنۈپلا قالدى، ئىلگىرىكىدىنمۇ بەك كەسكىن تاللاشقا دۇچ كەلدى، كاللىسىدا زىددىيەت ئۆتكۈرلەشتى، ئوي-خىياللىرى ئوماشتەك قاينىدى؛ ئادىلەدەك قىزلارنىڭ ئەركىنلىكىگە، خۇشاللىقىغا ئەجەبلەندى، ھەۋەسلەندى، «مەن شۇنداق قىزلارغا

ئوخشايمەنمۇ؟ شۇنداق بولالايمەنمۇ؟ ئۆزۈمنى
يېڭەلەيمەنمۇ؟ مۇتلەق ئەركىنلىككە ماڭالايمەنمۇ؟
ماڭسام قانچىلىك ماڭالايمەن؟ ئازابلانماسمەنمۇ؟ ياكى
ھەممىگە كۆنۈپ قالارمەنمۇ؟...» دەپ ئۆزىدىن
قايتا-قايتا سورىدى، ئۆزىنى ھېچ ئۇقالمىدى،
دەڭسىيەلمىدى، سىيىت قارىنى كاللىسىدىن
چىقىرىۋېتىپ تۇرۇپ ئويلاندى، بۇنچە
شەخسىيەتچىلىشىپ كەتمىگەن بولسا ئاللىبۇرۇن
سىيىت قارىنىڭ پېشىنى تۇتۇپ مەھەللىسىگە
كەتمەسمىدى؟ ئەمدى تەس، زۆھرە ئالدىغىلا قاراپ
ماڭدۇ، كەينىگە قايتالمايدۇ؛ شەھەرگە كۆنۈپ قالدى،
سەھراغا كۆنەلمەيدۇ؛ ئەركىنلىككە كۆنۈپ قالدى،
سقىلىشقا كۆنەلمەيدۇ؛ چىرايلىق ئۆيگە كۆنۈپ قالدى،
مورا ئوچاقلىق ئۆيگە كۆنەلمەيدۇ. ئىسسىق سۇيى
چۈشۈپ تۇرىدىغان مۇنچىغا كۆنۈپ قالدى، پاكىز مۇنچا
يوق ئۆيگە كۆنەلمەيدۇ. پاسونلىرى يېڭىلىنىپ
تۇرىدىغان ئېسىل كىيىملەرگە، راھەت ئىچ كىيىملەرگە،
پارقىراق ئاياغلارغا كۆنۈپ قالدى، سەھراچە كىيىم ۋە

كىيىنىشلەرگە، ئېسىل كىيىمنىمۇ ئازادە كىيگىلى بولمايدىغان، كىيىم ۋە ئاياغنىڭ سۈپىتىنى قويمايدىغان توپىلىق ماكانغا كۆنەلمەيدۇ. بۇ يەردە قۇلاق تىنچ ياشاپ كۆنۈپ قالدى، مەھەللىدىكى ئۇششاق گەپ-سۆزلەرگە، ھەممە ئىشقا چات كېرىۋېلىپ قۇسۇر ئىزدەيدىغان سېمىز خوتۇنلارغا، تېشى كۆچلۈك ئىچى ئاجىز ئەرلەرگە، بېزەكچى يىگىتلەرگە، ئايتاۋۇر كۆز، قۇلاق، ئېغىز ئارام تاپمايدىغان، داشقازاندا قايىنىمغاننى ئاپىرىپ شۇ قازانغا تاشلايدىغان كۆرەلمەسلەر، پىتىنخورلار، غەيۋەتخورلار ماكانىغا كۆنەلمەيدۇ. زۆھرە بۇ يەردە بولغان بىلەن شۇ مەھەللىگە تەئەللۇق قىسمى سەھرايى قىيامەتنىڭ داشقازىنىدا قايىنىماقتا، ئۇنىڭ پەريادلىرىنى بۇ يەردە ئۆزىمۇ ئاڭلىماقتا... نەقەدەر ياتلىشىش، ئۆزىدىن نەقەدەر قېچىش-ھە! ئۇنىڭ ئۆزىدىن باشقا ئاداشلىرىنىڭ ھەممىسى بىچارە، ئېرىدىن تاياق يەپ، بالىسىنى مەقىرىتىپ، كۆزىدە ياش يۇقى يۇرىيدۇ. «قانداق قىلىمىز ئاداش، كۆرىدىغان كۈنىمىز مۇشۇكەن» دەيدۇ... زۆھرەگە ھەۋەس، ھەسەد بىلەن

قارايدۇ.

ئەمما زۆھرە ئىچ-ئىچىدىن لاغىلدايدۇ، ئىشلەپ تېپىپ ئالمىغان كىيىملىرى بەدىنىدىن چۈشۈپ قالىدىغاندەك ئەنسىرەيدۇ. يالىڭاچلىنىپ قالسىلا تۇگەيدۇ ۋە شۇ قىزلارنىمۇ بەختسىز بىر ھالغا چۈشۈپ قالىدۇ. ھەر قانچە ئۆزىگە تەسەللى بەرسىمۇ ئاقمايدۇ، نادامەت ياشلىرىنى تۆكىدۇ.

زۆھرە ئېغىر ھەسرەت چەكتى: ئۇ يەردىمۇ ئازاب، بۇ يەردىمۇ ئازاب!!! نېمىشقا ھالىمىز خاراب؟!

زۆھرە ئېغىر خىياللارغا چۆكۈپ ھەمىنى ئۇنتۇپ كەتكەندى، كۆزلىرى ھېچنېمىنى كۆرمەيتتى، گويا روھى تېنىدىن قاچقاندى؛ سىيىت قارى ئالدىغا كېلىپ ئولتۇرغاندا ئاندىن ئېسىگە كەلدى، ئەندىكىپ كەتتى، ئۆزىنى ئوڭشاپ كۈلۈمسىرىدى. سىيىت قارى ئۇنىڭ كاللىسىدا باشقا بىر دۇنيانى پەيدا قىلدى: ئالدىرىماس قارىم، ياۋاش موللام، سۆرەلمە يىگىت، غېرىپ مەھەللە، كونامەسچىت، ئۆلمەسلىكنىڭ دورىسى بولغان تۇرمۇش يارەم پۇلى، ئەبەدىي تەرەققىي قىلمايدىغان

ۋاراڭ-چۇرۇڭ بازار...

ـ نېمانچە خىيال سۈرۈپ كەتتىڭىز؟

ـ ھە، ھېچنېمە، ئەجەب ساقلاتتىڭىز، دائىم شۇنداق قىلىسىز.

ـ يول بەك توسۇلۇپ قالدى...

ـ ھە نېمە يەيسىز، دېگەچ تۇرۇڭ.

ـ لەڭمەن.

ـ شۇنداق دەيدىغانلىقىڭىزنى بىلەتتىم، ھەي سىڭلىم...

تاماق چىققۇچە ئىككىيلەن گەپ-سۆز قىلماي ئولتۇرۇپ قالدى. زۆھرە بىر ئىش بولمىسا سىيىت قارىنى ئالدىراپ چاقىرمايتتى، ئۆزى چاقىرىپ مانا ئەمدى سەل ئوڭايسىزلىنىپ قالدى، ئەمما دەيدىغانلىرى ھامان دېمىسە بولمايتتى، غۇرۇرنى ساقلايدىغان يەردە ساقلاش، قايرىپ قويىدىغان يەردە قايرىپ قويۇش كېرەك ئىدى؛ پاكلىق بىلەن غۇرۇر ئايرىم-ئايرىم مەسىلە بولسىمۇ، ھالقىلىق پەيتتە بىرلىشەلەيتتى. مۇشۇ كۆچكە تايانغان زۆھرە ھۈسەيىننىڭ چاڭگىلىدىن كەسكىنلىك بىلەن

قۇتۇلغاندىكىن، ھازىرمۇ كەسكىن بولۇشى كېرەك ئىدى؛ بۇ كەسكىنلىكى، جاسارىتى ۋە ئىپپىتىنى قوغداش يولىدىكى مۇۋەپپەقىيەتلىرىدىن ھەر ۋاقىت پەخىرلىنىپ بېشىنى تىك تۇتۇپ يۈرۈشكە ھەقلىق ئىدى، سىيىت قارىنىڭ ئالدىدا ھېچقانداق تىل قىسىنچىلىقى يوق ئىدى.

ـ مېنى بىر ئىش بىلەن چاقىردىڭىزغۇ دەيمەن،ـ دېدى سىيىت قارى زۆھرەگە يالغاندىن ھېسسىياتسىز قاراپ، ـ ئۆيىڭىزگە ئالغاچ كېتىدىغان نەرسىلەر بولسا دەڭ، ئالغاچ كېتەي.

زۆھرە ئۆزىنىڭ دەيدىغان گەپلىرىنى كۆڭلىدىن يىراقلىتىۋەتكەن بۇ قارىمغا ناخۇشلۇق بىلەن قاراپ قويدى، ھېچ ئىشنىڭ تايىنى يوقلا بۇنداق سوغۇق مۇناسىۋەتكە چۈشۈپ قالغىنىغا ئىچى پۇشتى.

ـ ئالغاچ كېتىدىغان نەرسىلەر يوق، ئەۋەتسەممۇ خوش بولمايدىكەن.

ـ نېمىشقا؟

ـ توي قىلسام ئاندىن خوش بولىدىكەن.

سىيىت قارى زۆھرەگە جىددىي بىر تەرزدە تىكىلىپ قالدى. زۆھرەمۇ مۇشۇنداق بولۇشىنى كۈتەتتى.

ـ ئەلۋەتتە چوڭلار سىزنىڭ غېمىڭىزنى يەيدۇ...ـ دېدى سىيىت قارى چايغا قول ئۇزىتىپ، ئۇ زۆھرەگە قارىماي يەنە چايغا قاراپ تۇرۇۋالدى ۋە ئۇنى بىچارىلىك بىلەن سۈمۈرۈپ ئىچتى. زۆھرە سىيىت قارىنىڭ چىراي ئالامەتلىرىگە، ھەر بىر ھەرىكىتىگە شۇنچىلىك ئىنچىكە نەزەر سالدىكى، بۇنى سىيىت قارىمۇ تۇيدى.

ـ ئانام مېنى تويغا قىستاۋاتىدۇ...

ـ قانداق قىلىسىز، يۈرتقا كېتەمسىز؟

ـ ياق، كەتمەيمەن.

ـ ئاتا-ئانىڭىزنى رازى قىلىشىڭىز كېرەك ئىدى، لېكىن ئۇنداق قىلالمايۋاتىسىز...

سىيىت قارى مۇشۇ باھانىدە زۆھرەگە قاتتىقراق گەپ قىلىپ، ئاتا-ئانىنى رازى قىلىشنىڭ پەرز، ئۇلارنىڭ قاقشىتىشنىڭ چوڭ گۇناھ ئىكەنلىكىنى سۆزلىمەكچى بولدى، لېكىن زۆھرەنىڭ ئاخىرقى ھېسابتا ئاتا-ئانىسىنىڭ گېپىنى چىقىرىشىنى قانداقتۇر بىر

ياخشىلىقنىڭ بېشارىتىدەك ھېس قىلىپ سەۋر قىلدى.

ـ ئەمدى شۇنداق قىلاي دەۋاتىمەن،ـ دېدى زۆھرە ئادەتتىن تاشقىرى تەمكىنلىك بىلەن،ـ توي قىلمىغۇچە ئادەم خاتىرجەم بولالمايدىكەن.

ـ ياخشى ئويلاپسىز، ـ دېدى سىيىت قارى ئاپتاپتەك ئېچىلىپ، ـ ئانا رازى، خۇدا رازى. ئاتا-ئانىنى رازى قىلغان بالا ھەر ئىككى دۇنيادا بەختلىك بولىدۇ.

ـ مەن مۇشۇ ۋاقتىچە چوڭلارنى رازى قىلىشقا تىرىشىپ كەلدىم. توي ئىشىدىمۇ شۇنداق قىلماقچىمەن، ـ دېدى زۆھرە دېرىزىدىن سىرتقا قاراپ، ئاندىن سىيىت قارىغا بۇرۇلۇپ شۇنداق دېدى،ـ ئانام مېنى سىز بىلەن توي قىل دەۋاتىدۇ.

سىيىت قارى ھاياجاندا تىترەپ كەتتى، ئانىلار ئۇلۇغ ئىدى، ئانىلار مۇھەببەتتىنمۇ ئۇلۇغ ئىدى.

ـ شۇنداقمۇ،ـ دېدى سىيىت قارى چىرايىغا ئۆزى ئىگە بولالمايۋاتقاندەك ھەر خىل ئۆزگىرىپ، لېكىن ئۇ ئىچىدىكى شادلىقنى ۋە ئاللىقانداق ئەنسىرەشلىرىنى يوشۇرۇپ قالالمايتتى، ـ سىز نېمە دېدىڭىز، ياق

دېگەنسىز ھەرقاچان؟!

ـ ئويلىنىپ باقاي دېدىم.

مانا، بۇ غۇرۇرلۇق قىزلارنىڭ ئويناپدىغان ئويۇنى! لېكىن سىيىت قارىغا بۇ ئويۇننىڭ ئەمدى قىزىقى قالمىغاندەك تۇيۇلدى.

ـ مۇشۇ گەپنى دېيىش ئۈچۈن مېنى چاقىرىپتىكەنسىز ـ دە...

ـ مېنىڭ دېمەكچى بولغىنىم بۇ ئەمەس، ـ دېدى زۆھرە ۋە كەسكىن بىر ئىپادە بىلەن كۆڭلىدىكىنى ئاشكارىلىغىلى تۇردى، ـ ھېلىقى كۈنى سىز ماڭا تەكلىپ قويغاندا كۆڭلىڭىزنى رەنجىتىپ قويدۇم. ئەسلىدە مەن قوشۇلمايدىغان يەردە ئەمەس؛ مەنمۇ سىزاڭ ئەمەس قەدىرلىگەننى بىلمەيدىغان. شۇنچىلىك گەپلەرگە قارىماي سىز ماڭا ئىشەنمىڭىز، ھەم بۇرۇندىنلا مېنى ياخشى كۆرىسىز. سىزنى رەنجىتىپ قويۇشنى ھەرگىز خالىمايتتىم، لېكىن بەزى ئىشلار كاللامغا كىرىۋېلىپ، ماقۇللۇق جاۋابىنى بېرەلمىدىم. ئاندىن تۇرۇپلا خاتا گەپ قىلىپ سالدىم، سىزمۇ شۇ

ئاچچىقىڭىزدا ئالدىراپ كېتىپ قالدىڭىز. مۇشۇنىڭ بىلەن، ئىككى قېتىم يامانلاپ كەتتىڭىز. سىزگىمۇ، ئۆزەمگىمۇ ئاچچىقىم كەلدى. بۇ گەپلەرنى دېمىسەك بولمايدۇ. ئويلاپ باقسام، نەچچە ۋاقىتتىن قېيىدىشىپ يۈرۈپتۇق. قىز بالا قېيىدىسا يارىشىدۇ، لېكىن ئوغۇل بالا قېيىدىسا قاملاشمايدۇ. سىز ياخشى قىلمىدىڭىز. شۇ كەتكەنچە تېلېفونىمۇ بەرمىدىڭىز. مەن نەچچە قېتىم تېلېفون قىلاي دەپ باقتىم، لېكىن ئاچچىقىدىن يانمىغان بولسا تېخىمۇ يامانلىشىپ قالمايلى دېدىم؛ تەكلىپىڭىزنى رەت قىلىشىم سىزگە بەك ئېغىر كەلمىگەندۇ؟! مېنى نېمە دەپ ئويلىدىڭىز؟ كۆڭلىڭىزدىكىنى دەپ بېقىڭە قېنى؟!

ـ ھېچقانداق ئويلىمىدىم،ـ دېدى سىيىت قارى كۆڭلىدىكىنى يوشۇرۇپ،ـ نېمىلا بولمىسۇن، ئىچىمدىكىنى دەۋالغىنىمغا خوش بولدۇم.

ـ ئىككىمىزنىڭ ئىشى توغرىسىدا ئۇزاق ئويلىدىم. ئاخىر ئانامنىڭ گېپىگە كىرىپ سىز بىلەن توي قىلىش قارارىغا كەلدىم.

سىيىت قارى بۇ گەپتىن قاتتىق هاياجانلىنىپ كەتسە بولاتتى، بىراق خۇشال بولۇپلا توختاپ قالدى، بۇ قارار زۆھرەنىڭ چىن يۈرىكىدىن چىققان قارار ئەمەس، بەلكى ئانىسىنىڭ گېپى بىلەن مۇقىملاشقان قارار ئىدى. ئەجەبا بۇ مۇھەببەتسىز بىر ۋىسال تېپىشمۇ؟! سىيىت قارى بۇنداق بولار دەپ ئويلىمىغانىدى، تېخى بولمىغان بۇ توي ئۈنۈكۈغا مەجبۇرەن تۇيۇلۇپ قالدى. تويلىشىش ۋە تويدىن كېيىنكى بىرلىشىش مۇھەببەت بىلەن بولمىسا ئۇنداق تۇرمۇشنىڭ نېمە لەززىتى؟!

شۇنداقتىمۇ، بۇ گەپ سىيىت قارىنىڭ ياريلانغان قەلبىگە مەلھەم سۈرتتى.

ـ ئانىكىز دېمىگەن بولسا قوشۇلمامتىكىز؟ـ دېدى ئۇ مۇھەببەتتىن يىراقلاپ كەتمەسلىكنى نىشانلاپ، ـ ماڭا هەقىقي رازىلىقىكىز كېرەك.

ـ ماقۇل دەپ قويسام، ئەمدى ئېشىۋالغىلى تۇردىكىزغۇ؟!

ـ ئېشىۋالغىنىم ئەمەس، سىز تازا رازى ئەمەستەك قىلىسىز.

ـ مەن بايا دېدىمغۇ، مەن قەدىرلىگەننى بىلىدىغان قىز. مەن ھېچقانداق ئوغۇلنى تېخى سىزچىلىك ياقتۇرۇپ باقمىدىم...

سىيىت قارى ئەمدى ھەقىقىي مۇھەببەت ساداسىنى ئاڭلاۋاتقاندەك ھاياجانلاندى، لېكىن بۇنى چىرايىدا ۋە ھەركەتلىرىدە ئىپادىلەپ، ئاجىزلىقىنى چاندۇرۇشنى خالىمىدى:

ـ تەكلىپىمگە چىن كۆڭلىڭىزدىن قوشۇلدىڭىزمۇ زادى؟

ـ قوشۇلدۇم، لېكىن ئالدىمىزدا نۇرغۇن ئىش بار. بۇگۈن مۇشۇنى ئېنىق دېيىشۋالايلى،ـ دېدى زۆھرە ئەستايىدىل، جىددىي قىياپەتتە.

مۇھەببەت يەنە يىراقلاپ كەتكەندەك بولدى، سىيىت قارىنىڭ ھاياجىنى پەسكويغا چۈشتى:

ـ ئەلۋەتتە، تۇيۇ ئىشى ئۇنداق ئاددىي ئىش ئەمەس، دېيىشىدىغان گەپ بولسا دېيىشسەك بولىدۇ، كۆڭلىمىزدە ئېنىق سان بولسۇن.

ـ بىز تۇيۇ قىلساق نەدە قىلىمىز؟ تويدىن كېيىن

قانداق قىلىمىز؟ ـ دېدى زۆھرە بېشى ئاغرىۋاتقاندەك چېكىسىنى تۇتۇپ.

ـ ئەلۋەتتە يۇرتتا توي قىلىپ شۇ يەردە ياشايمىز. ئاتا-ئانىلار، ئۇرۇق-تۇغقانلار شۇ يەردە تۇرسا...

ـ ئۇغۇ شۇنداق، ـدېدى زۆھرە نېمىگىدۇر ئىچى تىتىلداپ، ـ لېكىن مېنىڭ يۇرتتا توي قىلىپ شۇ يەردە مەڭگۈ تۇرۇپ قالغۇم يوق.

ـ ھېچكىم مەڭگۈ تۇرۇپ قالمايدۇ، ئۆلۈپ كېتىدىغان جاھان بۇ...ـ دېدى سىيىت قارى زۆھرەنىڭ كۆڭلىدىكىنى بىلىپ،ـ يەنە خاتا گەپتىن بىرنى قىلدىڭىز.

ـ گېپىم خاتا كەتكەن بولسا خاپا بولماي ئولتۇرۇپ ئاڭلاپ بەرسىڭىز، چۈنكى ئۆزۈم بىلمەن، مەن ئېتىقادتىن يىراقلاپ كەتتىم. شۇڭا سىزگە ماس كېلىمەنمۇ-كەلمەيمەنمۇ، بۇنىمۇ ئويلاۋاتىمەن،ـزۆھرە ئۇلۇغ كىچىك تىنىپ قويۇپ سۆزىنى داۋاملاشتۇردى،ـ ئادەم دېگەن ئۆزگىرىدىكەن، ھازىر مەن بۇ شەھەردىن ئايرىلالمايدىغاندەكلا بولۇپ قالدىم. شۇڭا مەيلى

نەدىلا توي قىلايلى، مېنىڭ بۇ شەھەردىن ئايرىلغۇم يوق. ئادەمگە تۇرمۇش كېرەك، يېزىدىلا ياشاش بىزگە باقمۇھەندە ئەمەس، بۇنى ئويلىشىپ باقسىڭىز...

ـ سىز بۇلتۇرمۇ شۇنداق ئىدىڭىز، بۇ شەھەرگە تارتىشىپ تۇرۇپ قالغان ئىدىڭىز، بۇنى بىلمەن، گېپىڭىزنىڭ ئاخىرىنى دەۋېرىڭ، قۇلىقىم سىزدە...

زۆھرە سىيىت قارىنىڭ سوغۇققان چىرايىغا قاراپ سەل ئەندىكتى، ئەمما «مېنىڭ گېپىمنىڭ بولمايدىغان نەرى بار؟ ئادەم دېگەن ئۆزگىنى ئۆزگەرتىشى، يېڭىچە ياشاپ بېقىشى كېرەكقۇ...» دەپ ئويلاپ، بارلىق ئوي-پىكىرلىرى، مەقسەتلىرىنى ئوتتۇرىغا تۆكتى:

ـ مەن شۇنداق ئويلايمەن، خەقلەر ئامالىنىڭ يوقىدىن يېزىدا ياشايدۇ، ھەممە ئادەمنىڭ شەھەردە ياشىغۇسى كېلىدۇ. بولۇپمۇ مەندەك قىزلار بۇنى ئارزۇ قىلىدۇ. شەھەردە بىزنىڭ تۇرمۇشىمىزغا كېرەكلىك ھەممە نەرسە تېپىلىدۇ. ئىزدىسەك ئىش چىقىدۇ، ئىشلىگەنگە چۈشلۈق پۇل چىقىدۇ. سىزمۇ بۇ شەھەردە ئوقۇدىڭىز، بۇلارنى سىزمۇ بىلىسىز. ئەسلىدە بۇ

ئىشلارنى ئەر كىشى ئويلىشى كېرەك، ئەر كىشى دېگەن جۈرئەتلىك، بىر ئىشلارغا تەۋەككۈل قىلالايدىغان بولۇشى كېرەك؛ ياقسام پىشارمۇ، كۆمسەم پىشارمۇ دەپ ئولتۇرسىڭىز، كۆمەچ يېيەلمەي ئاچ قالىسىز. بۇنداق دېسەم باشقىچە ئويلاپ قالماڭ، مېنىڭ سىزگە ئىش ئۆگەتكىچىلىكىم يوق. ئەمما مەن سىزدىن نۇرغۇن نەرسىلەرنى ئۈمىد قىلىمەن، سىز مەندىن جىق ئوقۇغان بالا، بۇ شەھەردە مەندىن ئۇزاق تۇردىڭىز، شۇڭا مەن ئويلىغانىنى سىزمۇ ئويلاپ يېتەلىشىڭىز كېرەك ئىدى؛ لېكىن، قارىسام يەنە شۇ مەھەللىگە تارتىشىپلا تۇرىسىز، ئاتا-ئانىڭىزدىن باشقا تارتىشقۇدەك نېمە بار ئىدى؟ ئىمامىلىق مائاشىڭىزمۇ؟ بەك ئالسىڭىز، ئۇچ-تۆت يۈز كوي ئالارسىز، بۇنداق پۇلنى بېيجىڭدا بىرەر سورۇندا خەتمە قىرائەت قىلىپ بولسىمۇ تاپالايسىز. سىزدەك بىر ئىمامنىڭ بولمىغىنىغا ئورنىڭىز ئاق قالمايدۇ، سىزدەك ياۋاش ئىمامدىن ھۆكۈمەتمۇ ئەنسىرىمەيدۇ. يەنە كېلىپ، سىز پايتەختە بېيجىڭدا، مەركەزدە تۇرىسىز. مەن مۇشۇلارنىمۇ ئويلىدىم، ئۆزىڭىزمۇ بەلكىم

ئىستىقبالىڭىز ھەققىدە بۇنچىلىك ئويلاپ باقمىغان بولغىيدىڭىز. سىز قىلالمايسىز ئەمەس، قىلالايسىز، سىزدە شۇ جۈرئەت ئازراق. ئۇنداقمۇ دېگىلى بولمايدىكەن، مەسىلەن سىز بېيجىڭغا تاش ساتقىلى كەلدىڭىز، ئىمامىلىقنى ۋاقىتلىق تاشلاپ پۇل تېپىشقا ماڭدىڭىز، مۇشۇنىمۇ جۈرئەت دېمەي نېمە دەيمىز، بۇنىڭدىن مەن راستىنلا خوش بولدۇم. سىز تاش سودىڭىزنى قىلىسىز، مەن خىزمىتىمنى قىلىۋېرىمەن، مۇشۇنداق بىللە ياشايمىز...

سىيىت قارى بۇ گەپلەردىن ئويلىنىپ قالدى، ئەمما ھەر قانچە ئويلانسىمۇ بۇ شەھەردە زۆھرە بىلەن تۇرمۇش قۇرۇپ ياشاپ قېلىشنى، ياشىغاندىمۇ ئۇزاققىچە ياشاشنى كاللىسىدىن ئۆتكۈزەلمىدى، بۇ گەپلەر بەك غايىۋى پاراڭدەك تۇيۇلدى، قىزلارنىڭ ھەممىسى شۇنداق خىيالىپەرەس، ئەخمەق بولامدىغاندۇ؟ سىيىت قارى بۇ يەرگە پەقەت تاھىر قارىغا تاش سېتىشىپ بەرگىلى كەلگەن، تاشنى تېخى تۈزۈك پۇل قىلالمىدى، ئۆزىنىڭ يېنىدىمۇ تۈزۈك پۇل يوق. نېمىسىگە توي قىلىدۇ؟

يۈرتتا توي قىلسىغۇ ئەپلەپ-سەپلەپ، قەرز ئېلىپ بولسىمۇ بىر ئىش قىلغىلى بولار. بۇ يەردە مۇمكىن ئەمەس. زۆھرەنىڭ خىيالىچە بولسا، مۇشۇ شەھەردە، بەلكىم مۇشۇ رېستۇراندا توي قىلغۇسى بار. قىزنىڭ تويلۇق-مەھرىدىن تارتىپ سورۇننىڭ چىقىملىرىغىچە كەم دېگەندە نەچچە تۈمەن بولمىسا بولمايدۇ. بۇنچە پۇلنى سىيىت قارى نەدىن تاپىدۇ؟ قايسى كۈنى «مەن سىزنى ئالاي دەيمەن» دەپ مەيدىسىگە مۇشتلىغاندا نېمىشقا بۇ مەسىلىلەرنى ئويلىمىدى؟ زۆھرە بىلەن قىلىدىغان تويىنى يېزىنىڭ، شۇ مەھەللىسىنىڭ ئۆلچىمى بويىچە قىلمىز دەپ ئويلىغانمىدى؟ «قىممەتلىك مۇھەببەت» تويلۇقتىن ئېغىر دەپ قارىغانمىدى ياكى زۆھرەنى قەدرى يوق، ئىپپىتى يوق، ئەرزان قىز دەپ ئويلاپ قالغانمىدى؟ بەلكىم بۇ گۇمانمۇ بار، يەنە باشقا ئەسەبىي ئىستەك، قىزىقىش، هاياجان،

تەۋەككۈلچىلىكمۇ بار. بوپتۇ، زۆھرە بىلەن مۇشۇ يەردە تويىنى قىلالىدى دېگەن تەقدىردىمۇ چوڭلارنى قانداق قىلىدۇ؟ ئۇلارنى بېيجىڭغا ئېلىپ كېلىشكىمۇ پۇل

كېرەك. تويىنى قىلغاندىن كېيىن سىيىت قارى يەنە تاشچىلىق قىلالامدۇ؟ مۇشۇ شەھەردىن چىقماي تۇرۇپ ئۇيغۇر بىلەن خەنزۇنىڭ ئارىسىدا ۋاستىچىلىق قىلسىمۇ بولىدۇ، ئەمما بۇنىڭ كىرىمى مۇقىم ئەمەس، تاش بازىرى ئەڭ مۇقىمسىز بازار، قويىمچىلىق يۈز بەرسە ۋاستىچىمۇ بالاغا قالىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇنداق سوددىدا ھە دېگەندە ئالدامچىلىق، بىر-بىرىنىڭ ھەققىنى يەۋېلىش... ھەتتا قەرزدارلار، شېرىكلەر ئوتتۇرىسىدا جېدەل-ماجرالار، قەستلەشلەر ئۈزۈلمەيدۇ. سىيىت قارى تاش بازىرىدا بۇنداق ئىشلارنى جىق كۆردى، تاشچىلارنىڭ ئېغىزىدىنمۇ نۇرغۇن پاراڭلارنى ئاڭلىدى؛ پۇل تاپقان تاشچىلارنىڭ بېيجىڭدا قانداق بۇزۇقچىلىقلارنى قىلىپ يۈرگەنلىكىنى ئۇقتى؛ ئاللاھ ئاتا قىلغان بايلىقنى بۇزۇپ چېچىۋاتقان، مېھنەتسىز كەلگەن پۇلنى ئۆزىنىڭ تويماس نەپسىگە پۈرلەپ تىقىۋاتقان ناكەسلەرگە نەپرەتلەندى. شۇڭا بۇ قېتىم تاشنى سېتىپ كەتسە ئىككىنچى بۇ يەرگە دەسسىمەسلىكنى، ئاللاھنىڭ بەرگىنىگە شۈكۈر قىلىپ،

جامائەتكە قايتىپ ئىملىقنى قىلىۋېرىشنى ئويلاپ بولدى. ھېچقانداق قىز، يىگىتنى ئۆلگۈدەك ياخشى كۆرىدىغان قىزمۇ يىگىتكە ئاز پۇلغا تەگمەيدۇ، شەرىئەتتە مۇنداق ئىدى، «ئەك ياخشى توي مېھرى(تويلۇقى) ئاز بولغان تويدۇر»دېگەنگە ئۇنىمايدۇ، ھېچ بولمىسا ئۆيىدىكىلىرى چات كېرىۋالىدۇ. بۇ ھەقتە ۋەز سۆزلىسە « موللامغا بىكار خوتۇن بولسا بولىدۇ» دەپ سېسىق گەپ قىلىشىدۇ. يەنە كېلىپ، زۆھرە سىيىت قارىنى تېخى ئۇنچىلىك ياخشى كۆرۈپ كەتمەيدۇ، ئېتىقادى سۇس، سىيىت قارىنىڭ ئەھۋالى بىلەن ھېسابلاشماي، ئالدىغىنى ھامان ئالىدۇ. بوپتۇ، سىيىت قارى شۇنچە ئىقتىسادىي بېسىم، مۇشەققەتلەرگە چىداپ، زۆھرەنى نىكاھىغا ئالدى دېگەندىمۇ، ئۇنىڭ ئۆيىدە تۇرۇپ، ئۇنىڭ جۇڭىسىدا تەرلەپ، ئۇنىڭ مىننەتلىك كۆزىگە قاراپ كۈن ئۆتكۈزەلمەيدۇ. بۇ ئەرلىككە، ئىملىققا ئېغىر ھاقارەت. سىيىت قارى مۇھەببەت، شەھۋەتتىن ۋاز كەچسە كېچىدۇكى، غۇرۇرىنىڭ سۇنۇشىغا چىداپ

تۇرالمايدۇ، خوتۇن خەقنىڭ مۇلكى ئۇنىڭ بېشىغا ھامان بىر كۈنى كالتەك بولۇپ تېگىدۇ.

سىيىت قارى بىر پەس تۇرۇۋالغاندىن كېيىن، ئېغىر خىيالدىن باش كۆتۈرۈپ غەمكىن ھالدا شۇنداق دېدى:

ـ بۇ خىيالىڭىز خاتا ئەمەس، لېكىن ئەمەلىيەتكە ماس كەلمەيدۇ...

ـ ماس كەلمىگۈدەك نەرى بار؟

ـ بىز بەربىر يېزىلىق، يېزىغا قايتىشىمىز كېرەك.

ـ خۇدايىم بىزنى يېزىلىق دەپ پېشانىمىزگە پۈتۈۋەتمىگەندۇ؟ رىسقىمىزنى نەدىن بولسا تېپىپ يېسەك بولىدىغاندۇ؟

ـ لېكىن ئادەم ئۆزىگە ماس كېلىدىغان يەردە ياشىشى كېرەك، قۇرۇق ئارزۇلارغا ئېسىلىۋالساق بولمايدۇ.

ـ لېكىن بۇ قۇرۇق ئارزۇ ئەمەسقۇ، مانا مەن شۇ ئارزۇيۇمغا يەتتىم دېسەممۇ بولىدۇ. ئادەم تىرىشسىلا ھەممىگە ئېرىشەلەيدۇ. تىرىشمىغان ئادەمگە خۇدايىممۇ بەرمەيدۇ.

ـ قىزلار ئاسان ئېرىشكەن ئىمكانلارغا ئوغۇللار ئېرىشەلمەيدۇ...ـ دېدى سىيىت قارى مەيۈسلۈك بىلەن.

ـ سىز نېمە دېمەكچى، مېنى بۇ ئىمكانغا ئاسان ئېرىشتى دېمەكچىما؟ تېخىچە مەندىن گۇمان قىلىۋاتامسىز؟

ـ ئۇنداق ئەمەس، مەن سىزنى ئۇنداق قىلىدىغان قىز دەپ ئويلىمايمەن. سىزگە ئىشىنىمەن. مەن دېمەكچىمەنكى، شەھەرلەردە قىزلارنىڭ ئىش تېپىشى بىر قەدەر ئاسان.

ـ ئەرلەرمۇ ئىشلەيمەن دېسە، ئىزدىسە ئىش چىقىدىغۇ، بۇ شەھەردە سىرتتىن كېلىپ ئىشلەيدىغانلار جىققۇ! گەپ، سىزنىڭ كاللىڭىزدا؛ ئۆزگەرتىمەن دېسىڭىز، ئۆزگەتەلەيسىز.

ـ مېنىڭ كاللام ئۆزگەرمەيدىغان كاللا ئوخشايدۇ،ـ دېدى سىيىت قارى زۆھرەگە تېخىمۇ بىچارە كۆرۈنۈپ،ـ مەن بۇ شەھەردە ياشاشقا ماس كەلمەيدىغان ئادەم.

ـ مېنى دەپ بولسىمۇ ياشىيالمامسىز؟ ئادەمنى

ئەجەب تۆۋەن ئورۇنغا چۈشۈرۈپ قويىدىغىز، ئويلاپ بېقىڭ، بىر قىزنىڭ مۇشۇنداق دېيىشى ئاسانمۇ؟

سيىت قارى تەسىرلىنىپ تۇراتتى، قەلبى دېڭىزدەك ئۆركەشلەيتتى، ئىدىيىسى داۋالغۇيتتى. ئەمما زۆھرە تەسەۋۋۇر قىلغان گۈزەل تۇرمۇشنى ھەر قانچە قىلسىمۇ رېئاللىققا يېقىنلاشتۇرالمايۋاتاتتى. ئەسلىدە شۇ گۈزەل تۇرمۇش نەچچە يىلدىن بۇيان زۆھرەگە زارىقىپ كەلگەن بۇ ناتىۋان قارىمنىڭ تەسەۋۋۇرىدىمۇ جانلىنىشى كېرەك ئىدى، خىياللىرى شۇنچە گۈزەل بولسا، ھاياجانلانسا بولاتتى. ئەمما خىيال رېئاللىققا ئايلانغىلى تۇرغاندا سيىت قارىمنىڭ ئۆزىگىلا خاس بولغان رېئاللىقى ھەمە نەرسىنى چەكلەپ قويدى. ئۇ بىر يىل ئالدىدىكى خىيالپەرەس قارىم ئەمەس، بەلكى بىر يىلدىن بۇيان جامائەت ئارىسىدا يۈرۈپ جەمئىيەتتىكى جىق ئىشلارنى چۈشەنگەن ئەمەلىيەتچىل قارىم ئىدى. بۇ شەھەرگىمۇ قايتا كېلىپ نۇرغۇن ئىشلارنى كۆردى؛ يېزا بىلەن شەھەر، ئېتىقاد بىلەن ئەمەلىيەت، ئوقەت بىلەن بىكارچىلىق ئارىسىدا يۈرۈپ

ئۆزىنى بېيىتتى، نەزەر دائىرىسىنى كېڭەيتتى، يېڭى-يېڭى خىياللارغا كەلدى، نۇرغۇن نەرسىلەرنى سېلىشتۇردى ۋە قۇرئان، ھەدىسلەردە ئېيتىلغان كىشىلىك تۇرمۇش قانۇنىنىڭ توغرىلىقىنى تېخىمۇ چوڭقۇر چۈشەندى. بۇ دۇنيا ھەقىقەتەن شېرىن ۋە گۈزەل ئىدى، كىشىلەرنىڭ كۆپ قىسمى دۇنياپەرەس، نەپسانىيەتچى بولۇپ كەتكەنىدى. ئەڭ چوڭ بايلىق مەنىۋى بايلىق دېسە ھېچكىم قۇلاق سالمايتتى، بۇ ھالدا ئېتىقادنىڭ مۇھىملىقىنى تەكتلىگىلى بولمايتتى. سىيىت قارىنىڭ چوڭقۇر ھەسرىتى مۇشۇ ئىدى، ئەگەر زۆھرەنىڭ ۋىسالىغا يېتەلمەي قالسىمۇ، مۇشۇ ھەسرىتىگە تايىنىپ، ئىمانىغا، ۋىجدانىغا يۈزلىنىپ ياشىيالىشىغا كۆزى يېتەتتى.

ـ سىزنى دەپ ئۆزۈمدىن ۋاز كەچسەم كېچىمەن، كونىلاردا «جاندىن كەچمىگىچە جانانغا يەتكىلى بولماس» دېگەن گەپ بار. لېكىن، بۇ جان يەنە باشقا ئىشلارغىمۇ لازىم. مۇھەببەت دەيمىز، بەختلىك نىكاھ دەيمىز، پەرزەنت دەيمىز، ئۇنى دەيمىز، بۇنى دەيمىز،

لېكىن ئەڭ ئاخىرىدا بىزگە ئەسقاتىدىغىنى ئىمان.
بىزگە ئەڭ مۇھىم بولغىنى ئىمان بىلەن ياشاش ۋە ئىمان بىلەن ئۆلۈش. بۇنىڭغا ھازىر جىق ئادەم سەل قارايدۇ، لېكىن بىز بىلىپ تۇرۇپ خاتا قىلساق بولمايدۇ. مۇسۇلمان بولغاندىكىن، ئىمان-ئېتىقاد مەسىلىسىگە سەل قارىماسلىقىمىز، ھامان قايتىپ باردىغان ئاخىرەتنى ئويلىشىمىز كېرەك،ـ دېدى سىيىت قارى سەل ھاياجانلىنىپ،ـ مۇشۇ مەسىلىنى ھەل قىلماي تۇرۇپ، باشقىسىغا ئۆتەلمەيمىز. چۈنكى قىلىۋاتقان ھەر بىر ئىشىمىزنى ئاللاھ كۆرۈپ تۇرىدۇ.

ـ گېپىڭىز توغرا، لېكىن شەھەردىمۇ خۇداغا ئىبادەت قىلغىلى بولىدۇ.

ـ ئەمما بۇنداق شەھەردە ئۇزاق ياشاپ كەتسىڭىز ئىسلامىي مۇھىتتىن يىراقلاپ كېتىسىز.

ـ بۇ گېپىڭىز ئاقمايدۇ،ـ دېدى زۆھرە شەھەر ھەققىدە پاراڭ قىلىشقا ئۆزىنى ئەڭ ھەقلىق كۆرسىتىپ، ـ بۇ ھەر كىمنىڭ ئۆزىگە باغلىق.

ـ بۇنىڭغا مەنمۇ قوشۇلىمەن، لېكىن مۇھىت

ئادەمگە تەسىر قىلىدۇ، بۇنىڭغا سەل قاراشقا بولمايدۇ،ـ دېدى سىيىت قارى بۇ ھەقتە داۋاملىق ۋەز سۆزلەيدىغاندەك.

زۆھرە ئۆزىنىڭ كۆڭلىنى يەردە قويۇپ، گەپنى باشقا ياققا بۇرۇۋەتكەن بۇ قارىمغا كۆڭۈلسىز قاراپ ئولتۇراتتى. سىيىت قارى ئۇنى پەس كۆرۈۋاتامدۇ؟ ئۇنداق ئەمەس. زۆھرەنى ھەقىقىي پەس كۆرگىنى خالىد بىلەن ھۈسەيىن. زۆھرە « بىللە ياشايمىز» دېگەن بىلەن ھازىرقى ئۆيىدە سىيىت قارى بىلەن بىللە ياشىيالامدۇ؟ ئۆزى ئوتتۇرىغا قويغان تەسەۋۋۇرغا سىيىت قارىنى زادى قانچىلىك ئىشەندۈرەلىدى؟! شۇڭا بۇ قارىمدىن ئاغرىنىپ كېتىشىنىڭمۇ ھاجىتى يوق. گەپ بولسا يەنە چىرايلىق دېيىشسە بولىدۇ.

ـ شۇنداق قىلىپ، مەن بىلەن توي قىلىپ بۇ يەردە تۇرۇشقا قوشۇلمايسىز...ـدېدى زۆھرە تەبىئىي ھالدا، ئەمما سىيىت قارى ئۇنى خاپا بولدى دەپ ئويلىدى، كۆڭلى يېرىم بولدى، ئەمما كۆڭۈلنىڭ كەينىگە كىرگەن بىلەن ئەمەلىيەتنى ئويلىمىسا بولمايتتى،

رېئاللىق رەھىمسىز ئىدى.

ـ مەن نېمىشقا قوشۇلمايمەن؟ سىز بىلەن توي قىلىش مېنىڭ بەختىم!ـ دېدى سىيىت قارى ئاھ ئۇرۇۋاتقاندەك، ئۇ شۇ تاپتا ھەقىقىي ھېسسىياتىنى تەكتلەش بىلەن بىر ۋاقىتتا دەردىنى تۆكۈۋاتاتتى،ـ مەن سىزنى بۇرۇندىنلا ياخشى كۆرىمەن، ھازىرمۇ كۆڭلۈمدە سىزدىن باشقا ئادەم يوق، سىز بىلەن توي قىلىپ بەختلىك تۇرمۇش كەچۈرۈشنى شۇنچىلىك ئارزۇ قىلىمەن، ئەگەر شۇنداق بولۇپ قالسا، بۇنى ئاللاھنىڭ رەھمىتى دەپ بىلىمەن. لېكىن سىز مۇشۇ شەھەردىن پەقەت كېچىلىمەيۋاتىسىز، يۇرتتا پەقەت توي قىلغۇڭىز يوقكەن. مەن شۇنىڭغا ھەيران، ئۆزىڭىز تۇغۇلۇپ چوڭ بولغان مەھەللىدىن نېمىشقا قاچىسىز؟ سىزنىڭچە سەھرايى قىيامەت بىر دوزاخ، شەھەر جەننەت ئىكەن-دە! راستىنى دېگەندە، مەن سىزنى جەننەتتە ياشاۋاتقاندەك ھېس قىلمىدىم، جەننەت دېگەن سۆزنىمۇ بۇنداق مەينەت شەھەرگە ئىشلىتىشكە بولمايدۇ. بۇ شەھەردە سىز كېچىلمىگۈدەك زادى نېمە بار، مەن ھېچ

چۈشەنمىدىم؛ يۈرتتىن، مەھەللە كويدىن ئۇنداق ئاسان كېچىپ كەتمەك، خەقنىڭ تاپقان گەپلىرى ئەمەلىيەتتە سىزگە كۆڭۈل بۆلگىنى. ئادەمنى شۇنداق جامائەت پىكرى چەكلەپ تۇرمىسىمۇ بولمايدۇ. ئۆزىڭىز قوي باققان، يوللىردا ماڭغان، ھەپتىيەكتىن ساۋاق ئالغان شۇ مەھەللىڭىز ئەمەلىيەتتە شەھەرنىڭ بىر مەينەت كوچىسىدىن پاكىز. مەھەللىڭىزدىن ئۇنداق يۈز ئۆرۈپ كەتمەك، تاشمۇ چۈشكەن يېرىدە ئەزىز...

ـ يۈرتتىن يۈز ئۆرۈگەن ئىش يوق، ئۇنداق خاتا چۈشەنمەك، ـ دېدى زۆھرە ئالدىراپ،ـ مەن بىر كىمدىن يامانلاپ چىقمىغان، مەھەللىدە ھېچكىم بىلەن ئۆچ-ئاداۋىتىمۇ يوق. مەن پەقەت تۇرمۇش يولۇمنى تاللىدىم، شەھەرنى ياخشى كۆرىمەن، ھەم بۇنىڭدىن ئالدىراپ كېچەلمەيمەن.

ـ ئۇنداق بولسا مەن گېپىمنى ئوچۇق قىلاي، مەن بۇ شەھەردە توي قىلالمايمەن. مۇھەببەتنى دەپ توي ئىشىغا چاقچاق قىلالمايمەن. يەنە راست گېپىمنى قىلاي، مەندە بۇ شەھەردە توي قىلغۇدەك ئىقتىساد يوق، مەھەللىدە

توي قىلسام قەرز ئېلىپ بولسىمۇ مەھرىگىزنى
بېرەلەيمەن، ھەم شۇ يەرگە لايىق توي قىلالايمەن.

زۆھرە سىيت قارىنى بۇنچىلىك بىچارە دەپ ئويلاپ باقمىغانىدى، زۆھرە ئۇچۇن پەقەت ئۇنىڭ بىلەن توي قىلىشلا مۇھىممىدى؟! ئۇنىڭغا ئەر دەپ تەگكەندىكىن شۇنىڭغا لايىق تويلۇققا ئېرىشمىسە، تويدىن كېيىنمۇ ئېرى بەخش ئېتىدىغان ئىمكانىيەتلەردىن بەھرىمەن بولمىسا بولامتى؟ ئۇنىڭغا تەگسە بىكارغا تېگىپ، تويدىن كېيىن تېخى ئۇنى باقسا بولامتى؟ توي ئىشى بەكمۇ ئەملي، بەكمۇ رەھىمسىز ئىش ئىدى، مۇھەببەتنى دائىم چۆرۈپ تاشلىۋېتەتتى.

ـ مۇنداق دەڭ، مەن تېخى سىزنى تاش سېتىپ خېلى پۇل تاپتىمكىن دەپتىمەن،ـ دېدى زۆھرە ھەسرەتلىنىپ،ـ دېمەك يۇرتتا توي قىلغۇدەكمۇ پۇلىڭىز يوق.

سىيت قارى تولغىنىپ كەتتى، نامراتلىق، مۇھتاجلىقنىڭ قاتتىق سىناقلىرىغا دۇچ كېلىۋاتقانلىقىنى ھېس قىلدى.

ـ يوق، بۇنىڭغا يالغان گەپ قىلغىلى بولمايدۇ، لېكىن قەرز ئالسام بولىدۇ.

ـ پۇلىڭىز يوق ئادەم ھېلىقى كۈنى نېمە دەپ مەن بىلەن توي قىلىمەن دەيسىز؟

ـ كۆڭلۈم ئۈچۈن...ـ دېدى سىيىت قارى چايغا قاراپ، چاينىك شاملىرى قاياناق سۇنىڭ ئاستىدا سىيىت قارىنىڭ چوڭقۇر ھەسرەتلىرىدەك تىنىپ تۇراتتى،ـ تاشچى ئاغىنەم قەرز بېرىپ تۇراي دېگەنىدى...

ـ ئەگەر يۇرتتا توي قىلىپ، مەن بۇ ياققا يېنىپ كەلسەمچۇ؟!

سىيىت قارى بېشىنى كۆتۈرۈپ زۆھرەگە ئەجەبلىنىپ قارىدى، زۆھرە ناھايىتى ئەستايىدىل تەرزدە ئۆزىگە قاراپ تۇراتتى. بۇ بىر يېڭى مەسىلە ئىدى؛ مۇھەببەتتىن ۋە ھالال نېسىۋىدىن ئېرىشىدىغان بەختنى دېسە زۆھرەنى خوتۇن قىلغۇسى بار، ئەمما سىيىت قارى ئىمام ئىدى، ئەل يۇرت، جامائەت ئارىسىدا ياشايتتى؛ تۇنجى خوتۇن ئالغاندىمۇ مەھەللىدە جىق گەپ بولۇپ كەتتى، لېكىن سىيىت قارىنىڭ ئىناۋىتى تۆكۈلۈپ

كەتمىدى، چۈنكى كىشىلەر ئۇنىڭ ھەق مەيدانداىكەنلىكىنى كېيىن بىلدى. ئەمدى ئىككىنچى قېتىم زۆھرەنى ئالسا، ئۇنى كۈلىغا يولغا سېلىپ قويۇپ سايىماخۇن بولۇپ ئولتۇرامدۇ؟ بىر خوتۇننىڭ ئوڭلاپ باشقۇرالمىغان ئىمانىڭ گېپىنى جامائەت ئاڭلامدۇ؟ ئىمامىلىقنى دېمىگەندىمۇ، ئەڭ ئەقەللىيسى بىر خوتۇننىڭ ئوڭلاپ خوتۇن قىلالمىغان ئەرنىڭ كىشىلەر كۆزىگە ئىلامدۇ؟ مەھەللىدە زۆھرە ھەققىدە بولۇۋاتقان گەپ-سۆزلەر ھېلىمۇ ئازمۇ؟ زۆھرەنىڭ بۇ نىيىتىدىن قارىغاندا ئۇنىڭ توي قىلغاندىن كېيىنمۇ سىيىت قارىغا بويسۇنغۇسى يوق، شەرئىتكە ئەمەل قىلغۇسى، خوتۇنلۇق بۇرچىنى ئادا قىلغۇسى، ناماز ئوقۇسى، تاھارەتكە سۇ ئىسسىتىپ بەرگۈسى يوق. سىيىت قارىنىڭ مۇھەببەت ئارقىلىق ئۇنى تەسىرلەندۈرۈپ شۇنداق قىلدۇرالمىغىمۇ خېلى ۋاقىت كېتىدۇ... ئارىلىقتا نېمە ئىشلار بولۇپ كېتىدۇ، قانداق زىددىيەتلەر كېلىپ چىقىدۇ، قانداق كۆڭۈلسىزلىكلەر پەيدا بولىدۇ، ئۇقىلى بولمايدۇ...

سىيىت قارى بارغانچە روھسىزلىنىپ كەتتى، ۋىسالغا يېتىش ئۈچۈن نۇرغۇن بەدەللەرنى تۆلەشكە، ھەتتا ئىمان-ئېتىقادىنىمۇ قايرىپ قويۇشقا توغرا كېلىدىغاندەك قىلاتتى. ئۇ دىن ئوقۇمىغان بولسا، تەقۋالىقنى يېتىلدۈرۈپ دوزاختىن قورقۇپ، جەننەتكە قىزىقمىغان بولسا، كۆڭۈل خاھىشى تارتقانلىكى ئىشىنىك ھەممىسىنى قىلىۋەرگەن، قىلچە روھىي ئازاب تارتمىغان بولاتتى. ئۆزىنى ھىدايەت يولىغا ئاتىۋەتكەندە، ئەمدى نەپسىنى دەپ باشقا بىر يولغا كىرىپ كەتسە، نۇرغۇن ئازاب ۋە دىشۋارچىلىقلارغا دۇچ كېلىشى مۇمكىن ئىدى. خوتۇنىغا ئىگە بولالمىغانلىقى، توغرا يولغا باشلاپ ئادەم قىلالمىغانلىقى ھەققىدە قىيامەتتە سوئال-سوراق قىلىنىپ قالسا، قارىمىنىك تۈگەشكىنى شۇ ئىدى...

ـ بۇنىڭغىمۇ قوشۇلمامسىز؟!ـ دېدى زۆھرە نارازى بولغاندەك،ـ شۇنچە يول قويسامۇ قاراپ تۇرىدىكەنسىز، ئوغۇل بالا دېگەن كەسكىنرەك بولمامدۇ؟ غەمنى قانچە جىق قىلغانچە ئىش ئاقمايدۇ،

دادىلراق بولۇڭ. بۇ شەھەردە ياشىيالمىسىڭىز يۈرتتا ئىملىقىڭىزنى قىلارسىز، تاشچىلىق قىلغىلى پات-پات كېلەرسىز، كەلسىڭىز يەنە ئەر-خوتۇن بولۇپ بىللە ياشايمىز. ئايرىلىپ تۇرساق مۇھەببەت تېخىمۇ كۈچىيىشى مۇمكىن. سىز بۇلارنى نېمىشقا ئويلىمايسىز. ئىككىمىز توي قىلساق، مەھەللىدىكىلەرنىڭ ئاغزى بېسىقىدۇ، چوڭلارمۇ خاتىرجەم بولىدۇ.

سىيىت قارىنىڭ كاللىسى قېتىپ كەتتى، زۆھرە ھەممە ئىشنى ئۆز ئارزۇيى، ئۆز خىيالى بويىچىلا ئويلاۋاتاتتى، سىيىت قارىنىڭ ئۆز ئىشىغا ئۆزى ئىگە بولالايدىغان بىر ئەركەكلىكىنى ئۇنتۇپ قېلىۋاتاتتى. شۇ تاپتا سىيىت قارى زۆھرەنى ئەمرىگە ئالغۇچى ئەمەس، بەلكى زۆھرەنىڭ قۇربانلىق مېلى بولۇپ قېلىۋاتاتتى؛ بۇ توي كىمگە ياخشى؟! ئېرى يېزىدا ساقلاپ ئولتۇرسۇن، خوتۇنى شەھەردە ئىشلەپ پۇل تاپسۇن؟! بۇ ئەركەكلىك ئۇچۇن نومۇس ئەمەسمۇ؟ بۇنداق قاملاشمىغان تۇرمۇشنى جىنسىي ھەۋەس، مۇھەببەتنى دەپلا ئۆتكۈزۈش كېرەكمىدى؟!

ـ مەن بىر ئىمام،ـدېدى سىيىت قارى ئېغىر تىنىپـ مەن ياش تۇرۇپلا مۇشۇ دىنى ئىسلامنىڭ يولىغا كىرگەن بەندە، شۇڭا ھەر قانداق ئىشىمنى مۇشۇ يولدا ئېلىپ بارىمەن، بۇ يولدىن چەتنەپ كېتەلمەيمەن. سىزنى ئەمرىمگە ئالغان ئىكەنمەن، سىزگە مەسئۇل بولۇشۇم كېرەك، سىزنىڭ ھەققىڭزنى ئادا قىلىشىم كېرەك. سىزمۇ مېنىڭ ھەققىمنى ئادا قىلىپ، ھەقلىق تەلەپلىرىمگە رازىمەنلىك بىلەن بويسۇنۇشىڭىز كېرەك. بۇ ئىلاھىي پرىنسىپتىن چەتنەشكە بولمايدۇ. پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالام« ئەگەر بەندىگە سەجدە قىلىش مۇمكىن بولىدىغان بولسا ئايالنى ئېرىگە سەجدە قىلىشقا بۇيرۇغان بولاتتىم» دەپتىكەن، چۈنكى ئەرنىڭ خوتۇنىدىكى ھەققى بەك چوڭدۇر. ماڭا سىزنىڭ ئىشلەپ پۇل تېپىپ بېرىشىڭىز كېرەك ئەمەس، ماڭا سىزنىڭ خىزمىتىڭىز، ساداقىتىڭىز كېرەك. بىلىمەن، سىز ھازىر بۇ ئىدىيىڭىزدە تۇرۇپ گەپلىرىمنى قوبۇل قىلالمايسىز، ھەتتا مەندىن خاپا بولىسىز. ھازىرقى جەمئىيەتتە ئىمان بىلەن ياشاش تەس، لېكىن

جەننەتكىمۇ ئۇنداق ئاسان ئېرىشكىلى بولمايدۇ.
تىرىشمىساق بولمايدۇ. مەنمۇ ھەر كۈنى ئىمانىم بىلەن ياشايمەن دەپ تىرىشىپ تۇرسامۇ دائىم خاتالىق ئۆتكۈزۈپ تۇرىمەن، نەپسىم مېنى بىر ئىشلارغا ئالدىرىتىدۇ، ناھايىتى مۇشەققەتتە ياشاۋاتقىنىمنى بىلىمەن، ئەمما ئۆكۈنمەيمەن، ئىمانىم شۇنى تەقەززا قىلىدۇ. نەپسىمنى دەپلا ياشىسام ھەممە ئىش ئاسان ئىدى، لېكىن مەن ئۇنداق قىلالمايمەن؛ توي قىلغان تەقدىردە سىزنى ئەركىن قويۇۋېتەلمەيمەن؛
ئەر-خوتۇنلار بىللە ياشاشقا مۇمكىن تۇرۇپمۇ ئايرىلىپ ياشىسا بولمايدۇ، بۇ ھەر ئىككى تەرەپكە ياخشى ئەمەس، ئاتا-ئانىلار رازى بولمايدۇ، كىشىلەر سۆز-چۆچەك قىلىدۇ...

ـ دېمەك، سىزگە تېگىپ شۇ مەھەللىدە خىزمەتكىزنى قىلىپلا ئۆتسەم بولىدىكەن-دە، بۇنى بۇرۇنلا ئويلاپ بولغانىدىم، ئاخىر ئويلىغىنىمدەك بولدى. بۇ گەپنى دېگىنىم بىلەن دېمىگىنىمنىڭ پەرقى بولمىدى. .. بوپتۇ، خۇدايىم بىزگىمۇ بىر يول ئېيتار...

ئاش سوۋۇپ قالدى، قېنى ئاشقا بېقىڭ.

سىيىت قارى سوۋۇپ قالغان لەڭمەنگە چوكا سالدى، چۆپنى ھەسرەتلىرىنى قوچۇغاندەك قوچىدى، كۆڭلى بەك يېرىم بولغاچقا ئاشنى ئىشتىھاسىزلىق بىلەن ئالدىرىماي يەپ تۈگەتتى. ئەمما زۆھرە ھېچنېمە يېمەي دېرىزىدىن سىرتقا قاراپ تۇراتتى، كۆزلىرىدە بىلىپ-بولماس بىسەرەمجانلىق، ئەنسىزلىك، ئۈمىدسىزلىك، قايغۇ-ھەسرەت، پەرۋاسىزلىق، ... ئەيتاۋۇر سىيىت قارى پەرەز قىلىشى تەس بولغان خىلمۇ خىل ئالامەتلەر ئەكس ئېتەتتى، يىغلىدىمۇ؟ يىغلىمىدى...

25

سىيىت قارى زۆھرە بىلەن كۆڭلى يېرىم ھالدا خوشلاشقاندىن كېيىن يولبويى ئىمان بىلەن مۇھەببەت، تەقۋالىق بىلەن نەپسانىيەت ئارىسىدا ئېغىر خىياللارنى سۈرۈپ كەلدى، ئاخىرقى ھېسابتا ئۇنىڭغا تەسەللى بېرەلەيدىغان نەرسە يەنىلا ئىمان ئىدى، مۇسۇلمان بەندە ھەر قانداق چاغدا سەۋر-تاقەتلىك بولۇشى، دۇچ

كەلگەن ھەر قانداق ئىشقا ئىمان بىلەن يۈزلىنىشى كېرەك ئىدى. دۇنياغا بېرىلىپ كەتكەن ئادەملا ئازابلارغا بەرداشلىق بېرەلمەيدۇ، دەرت-ئەلەمگە چىدىماي چۈشكۈنلىشىپ كېتىدۇ، ھەتتا ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋالىدۇ، بۇنداقلار ئاز؛ لېكىن كۆپ ئادەم ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋالمىغان بىلەن ئۆزلىرىگە زۇلۇم سالىدۇ، ماھىيەتتە بۇلارمۇ ھالاك بولغۇچىلار. نۇرغۇن ئادەم دۇنيانىڭ قايغۇ-ئەلەملىرىدىن زارلىنىپلا ھايات كەچۈرۈۋاتىدۇ، پۈتۈن ئارزۇ-ئۈمىدىنى مۇشۇ دۇنياغا-ماددىي مەئىشەتكە، نام-ئابرۇيغا، شەھۋەتكە، مۇھەببەتكە، ۋاپاسىز پەرزەنتكە... باغلاپ، شۇنىڭغا ئۆزىنى بېغىشلاپلا ئۆتىدۇ؛ دۇنيا ئۇنىڭ ئارزۇيىغا باقمىغانچە ئازابلىنىدۇ، ئارمانلىرى ئۆلگۈچە تۈگمەيدۇ، ئارمان بىلەن ئۆلىدۇ. «ئالدىڭدا يەنە بىر دۇنيا بار، بۇ ئەرزىمەس دۇنياغا ئۇنچە باغلىنىپ كەتمە، ئاخىرەتنى ئۇنتۇپ قالما» دېسە، نەق دۇنياغا ئالدانغان پىسخىكىسى بويىچە «شۇ ۋاقىتتا كۆرەي» دەپ پىسەنت قىلمايدۇ، ئەمما ئۆلۈم ئالدىدا جېنى بىلەن تەڭ ئىدىيە

جەھەتتىمۇ تىركىشىدۇ... ئەمما ئۇ ۋاقىتتا كىچىككەن بولىدۇ. مانا بۇ غاپىللىق، دۇنيا غاپىللىق بىلەن لىق توشۇپ كەتتى. «ئازابلىنىپ نېمە قىلاي،ـدەپ ئويلىدى سىيىت قارى،ـ بۇ ئازابلىرىم قىيامەت ئازابى ئالدىدا ھېچنېمىگە ئەرزىمەيدۇ، بۇ ۋىسالنىڭ ئىشقا ئاشماسلىقىدا بەلكىم بىر ياخشىلىق باردۇر، بېرىپ نامىزىمنى ئوقاي، نامازدىن راھەت تاپاي، رەببىمنى زىكرى قىلاي، كۆڭلۈم يېرىم بولسا يىغلاي، شۇ قىزنىڭ ئىنسانىيىتى تىلەپ دۇئا قىلاي، ئۆلۈمنى ياد ئېتەي، ئاخىرەتتىكى ھېساب-كىتابتىن قورقۇپ بولسىمۇ بۇ دۇنيالىق غەلۋىلىرىم، ۋەسۋەسىلىرىم، ئازابلىرىمنى تەرك ئېتەي».

سىيىت قارى تەقۋالىقنى، تەقۋالىقنىڭ ھۇزۇرىنى ياد ئېتىپ ئۆزىگە شۇنچە تەسەللى بېرىپ تۇرسىمۇ كۆڭلى يەنىلا پاراكەندە ئىدى، زۆھرەنىڭ غەمكىن ھالىتى كۆز ئالدىدىن كەتمەيتتى، «ئۇ پاك بولمىسا ماڭا ئىشەنچلىك ھالدا گەپ قىلالارمىدى؟ زىنادىن يىراق تۇرۇشنى ئويلىمىغان بولسا ماڭا تېگمەن دەپ نېمە

قىلاتتى؟ ۋىسال شادلىقىنى قولدىن بېرىپ
قويغاندىمەنمۇ؟ ئارتۇق ئويلاپ كەتكەندىمەنمۇ؟ ئۇنداق
بولمىسا قانداق بولار ئىدى؟ تىرىشساق بىر گەپ
بولارمىدى؟ ئۇ ماڭا تەگمىسە كىمگە تېگىدۇ؟ كىم
ئۇنىڭ پاكلىقىغا، گۈزەللىكىگە ئېرىشىدۇ؟ مەن
نېمىشقا مۇھىم مەسلىنى ئويلىمىدىم؟ بۇنىڭ زادى
قايسىسى مۇھىم مەسلە؟ ئۆزۈم ياخشى كۆرگەن قىزنى
ھېچنېمىگە قارىماي ئېلىش ئارقىلىق ئۇنى ھىمايە
قىلىشىم كېرەكمۇ ياكى مۇشۇ ئىپلاس شەھەرگە تاشلاپ
كېتىشىم كېرەكمۇ؟!، ـ دەپ ئويلايتتى ئۇ، ئاندىن بىر
ئىشنى چالا قىلغاندەك ياكى خاتا قىلغاندەك
جىددىيلىشەتتى،ـــ بىر چاغلاردا قېرى ئىمامىلار
تەرىپىدىن «ۋاھابىلار، قۇلاق كەستىلەر» دەپ ئاتالغان
ياش بالىلارنىڭ ئۆزىنىڭ تونۇش دائىرىسىدىكى
ئىپپەتلىك قىزلارنى ئىمانسىزلارغا قۇربان بولۇپ
كەتمىسۇن دەپ نىكاھىغا ئېلىشى ھەققەتەن ساۋابلىق
ئىشمۇ؟ بەلكىم شۇ قىزلار ئىمانلىق ياشلارغا تېگىش
ئارقىلىق ھاراقكەشلەرگە خوتۇن بولۇشتىن قۇتۇلۇپ

قالىدىغاندۇ؛ زۆھرەچۇ؟ ئۇ تېخىمۇ خەتەرلىك ئەھۋالدا، ئىپپىتىنى قۇربان قىلىۋەتسىلا تامامەن تۈگىشىدۇ، بۇنىڭغا قاراپ تۇرۇش كېرەكمۇ؟ زۆھرەنىڭ بولمىغۇر تەرەپلىرىنى زادى تۈزەتكىلى، ئوڭشىغىلى بولماسمۇ؟ ئۆزى ياخشى كۆرگەن قىزنى خوتۇن قىلىۋالغاندىن كېيىن ئۇنى چىرايلىق تەربىيە ئارقىلىق ئۆزگەرتىشكە تامامەن بولىدىغۇ؟ توي قىلماي تۇرۇپ نېمىنى بىلىدۇ؟ نېمىدىن ئەنسىرەيدۇ؟...»

سىيىت قارى بولۇپ ئۆتكەن ئىشلارنى تەگمەي دېسىمۇ، خىيالى ئارام بەرمەيتتى، كېچىكىپ كەلگەن ياخشى نىيەتلىك ئوي-خىياللىرىغا ئەمدى ئاچچىقلانغۇلۇقمۇ؟

زۆھرە ئوتتۇرىغا قويغان تۇرمۇش تەسەۋۋۇرلىرى گەرچە خىيالىي، ئەخمىقانە بولسىمۇ، ئۇنى يامان خىيال، ناچار ئارزۇ دېگىلى بولمايتتى؛ ئۇ يەنىلا زۆھرەنىڭ پاكلىقىغا، كۆڭۈل ئازادىلىكى بىلەن ياشايدىغان تۇرمۇشقا ئىنتىلىشى ئىدى. بۇ پىكرىلەر زۆھرە بىلەن يۈز تۇرانە تۇرغاندا نېمىشقا سىيىت قارىنىڭ كاللىسىغا

كەلمىدى؟ بۇمۇ غاپىللىق بولسا كېرەك.

سىيىت قارى زۆھرەنى بىچارە قالدۇرۇپ قويدى، كىم كىمنى بىچارە قىلدى؟ بۇ ئېنىق ئەمەس، مۇھەببەتنىڭ قانچىلىك چوڭقۇرلۇقىمۇ ئېنىق ئەمەس. ئۇ زۆھرەنى راستتىنلا بۇرۇنقىدەك ياخشى كۆرمەيدىغان بولۇپ قالدىمۇ؟ بىر نەرسە دېگىلى بولمايدۇ. ئۇ بىر قېتىم خوتۇن ئېلىپ كۆردى، خوتۇن كىشىنىڭ قانچىلىك ئىكەنلىكى سىر ئەمەس؛ شۇنىڭدەك جىنسىي تۇرمۇشنى باشتىن كەچۈرگەن ئادەمگە مۇھەببەتمۇ ئۇنچىلىك سىر ئەمەس، مۇھەببەتنىڭ سېھرى كۈچى زادى ھەر قانداق ئەھۋالدا توي بىلەنلا تۈگەيدۇ.

سىيىت قارى مۇرەككەپ ئوي-خىياللىرىنى ئەگەشتۈرۈپ، مۇھىم ئىشنى چالا تاشلاپ كەلگەن ئادەمدەك بولىدىغان ئۆكۈنۈش ۋە بىئاراملىقتا تۇتۇلۇپ، قىرتاق تۈيغۇلىرىغا پۈتلىشىپ ياتقىنى ئاران تېپىپ كەلدى ۋە تاھارەت ئېلىپ جايناماز‌غا يۈكۈندى.

نامىزىنى دەسلەپتە ئويلىغاندەك تەقۋا كەيپىياتتا، دىققىتىنى يىغىپ ئوقۇيالمىدى؛ نامازدىن كېيىن يىغلاپ

دۇئا قىلالمىدى؛ ئىشلىرىنىڭ ئوڭۇشلۇق بولۇشىنى تىلەپ ئورنىدىن قوپتى، كارىۋىتىغا يانپاشلىدى، بېزەكچىلىرى يەنە پەيدا بولدى؛ پىلان يوق، ھەرىكەت يوق، قۇرۇق خىياللا بار؛ زۆھرەنىڭ ئاقىۋىتىنى ئويلىغانچە ئوي-پىكىرلىرى چىگىشلىشىپ كەتتى، ئىچى تىتىلداپ تۇراتتى.

بىر دەمدىن كېيىن تاھىر قارى كىرىپ ئۇنىڭ دىققىتىنى بۆلۈۋەتتى. ئۇ تاھىر قارىغا بۇگۈنكى ئىشنى ئېيتىپ، ئىچ-قارنىنى بوشىتىۋېلىشنى ئويلىدى، ئەمما ئۇنىڭ يەنە ئەيىبلەپ كېتىشىدىن، دەرد ئۈستىگە دەرد يۈكلىشىدىن ئەنسىرەپ جىم بولۇۋالدى. تاھىر قارى ئۇنىڭ بىلەن ئادەتتىكىدەك سالاملىشىپ قويۇپلا نامىزىنى ئوقۇپ، ئاندىن ئۆزىنىڭ ئىشىنى قىلىۋەردى. سىيىت قارى ئۆزى سەۋر قىلالمىدى:

ـ ئادەمدىن ئەھۋال سوراپ قويايمۇ دېمەيسەنغۇ؟

ـ نېمە ئىش بولدى، قارىسام ياخشى تۇرىسەنغۇ...

ـ ئەجەب بىر ئىش بولدى...

ـ نېمە ئىش بولدى؟

ـ مەن زۆھرەگە توي قىلىلى دېگەندە ئۇ رەت قىلدى، ئەمدى ئۇ توي قىلايلى دېگەندە مەن رەت قىلدىم.

ـ نېمە؟ سەن نېمىشقا رەت قىلدىڭ؟

ـ توي قىلسام مۇشۇ يەردە توي قىلىپ ئۇنىڭ بىلەن ياشىسام بولىدىكەن؛ يۈرتقا كەتكىلى ئۇنىمايدىكەن. يۈرتتا توي قىلساقمۇ ئۇ يەردە تۇرماي بۇ شەھەرگە يېنىپ كېلىدىكەن. سەن ئويلاپ باقە، شۇنداق قىلسا بولامدۇ؟ مېنىڭچە، بۇ زادى قاملاشمىغان بىر ئىش...

ـ مەيلى دېسەڭ بولمامدۇ! قىز بالا دېگەن ئەرگە تەگمەستە ھەر نېمىنى دەپ باقىدۇ. ھە دەپ قويۇپ نىكاھىڭغا ئېلىۋالغاندىن كېيىن ئۇنى ئۆزگەرتىسەن. ھەممە ئادەم شۇنداق قىلىدۇ. بۇ ئىشتا بىر كەتكۈزۈپ قويۇپسەن؛ يا شۇ چاغدا ماڭا تېلېفون قىلىۋەتمەپسەن، ئوبدان مەسلىھەت بېرەتتىم.

سىيىت قارىنىڭ چىرايىنى نادامەت تۇمانلىرى قاپلىدى. ئەمما ئۆزىنىڭ بۇ تاللىشىنى بەك خاتا دەپمۇ ئويلىمىدى، بۇنداق ئويلىسا ھەسرىتى تېخىمۇ

كۆچىيەتتى.

ـ لېكىن ئويلاپ باق، مەن ئۇنىڭغا بويسۇنامدىمەن ياكى ئۇ ماڭا بويسۇنامدۇ؟ مەن ئۇنى ئالامدىمەن ياكى ئۇنىڭغا تېگەمدىمەن؟ بۇ يەردە نۇرغۇن مەسىلە بار، توي دېگەن ئاسان ئىش ئەمەس، تويدىن كېيىنكى تۇرمۇشنى تېخىمۇ ئويلىماي بولمايدۇ.

ـ سەن ئارتۇق ئويلاپ كېتىپسەن بۇرادەر،ـ دېدى تاھىر قارى خۇشخۇيلۇقىنى يوقاتماي،ـ زۆھرە ماڭا شۇ گەپنى دېگەنىكەن، ماڭا كۆڭلى بار دېگەن گەپ؛ بۇ كۆڭۈلنى قەدىرلەش كېرەك، مۇشۇنداق كۆڭلى بار خوتۇنلا ۋاپادار كېلىدۇ. يەنە كېلىپ، زۆھرە سېنىڭ قارىملىقىڭنى، ئىپپەت-نومۇس قارىشىدا چىڭ تۇرىدىغانلىقىڭنى بىلىدۇ؛ ماڭا قورقماي تېگىمەن دېيەلىگەندىكىن، ئۇنىڭدىن گۇمانلىنىشقا ئاساسسىز يوق. شۇنچە ۋاقىتتىن بېرى مۇشۇ شەھەردە ئىپپەت-نومۇسنى قوغداپ ياشىيالىغان قىزنى جاننى تىكىپ قويۇپ بولسىمۇ ئېلىشىڭ كېرەك، ھەرگىز ئالدى-كەينىگە قاراپ ئولتۇرما. ئادەتتە بىر قىز توي

قىلمىسا بولمايدىغان ئەھۋالدا توي قىلىدۇ، دېمەك، زۆھرە چوقۇم بىر ئىشقا دۇچ كەلدى، ساڭا ئېنىق ئېيتمىغان بىلەن بۇنى پەرەز قىلغىلى بولىدۇ.

ـ ئۆيىدىكىلىرى قىستاپتۇ، ئانىسى تېلېفوندا دېگەن چېغىڭا...

ـ ئۇنىڭدىن باشقىمۇ بىر ئىش بار دەپ ئويلايمەن، زۆھرەجانىڭ ھەرقاچان چىرايلىقتۇ، چىرايلىقلار ئۆزىدىن خاتىرجەم بولالمايدۇ، چۈنكى بۇنداق شەھەردە ئۇنداق قىزغا يامان نىيەتلىك كۆزلەر تىكىلىپ تۇرىدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئۇ قىز ئۆزى ياخشى كۆرىدىغان بىر ئەرنىڭ ھمايىسىگە تەشنا بولىدۇ. سەندىن شۇنى ئۈمىد قىلىپ ئۇ گەپنى ئاران تەستە دېگەندۇ، لېكىن سەن ئۆزۈڭنى چاندۇرۇپسەن ئەمەسمۇ!

سىيىت قارى جىمپىلا كەتتى، تاھىر قارى ئۇ ئويلاپ يېتەلمىگەن تەرەپلەرنى رەھىمسىزلىك بىلەن ئاشكارىلاۋاتاتتى.

ـ مەنمۇ شۇنچىلىك ئىككىلەندىم،ـ دېدى سىيىت قارى ئۆزىنى ئاقلاۋاتقاندەك،ـ لېكىن بۇ شەھەردە توي

قىلالىشىمغا ئىشەنمىدىم، ئۆزۈك بىلىسەن، مەندە پۇل يوق. پۇلىنغۇ سەندىن قەرز ئېلىپ تۇرارمەن، ئەمما تويدىن كېيىن خوتۇنىنىڭ تاپقان پۇلىغا قاراپ ئولتۇرمدىمەن؟ بۇ يەردە نېمە ئىش قىلالايمەن؟ يۇرتتا توي قىلىپ يېنىپ كېلىمەن دەيدۇ، مەن شۇ خوتۇنىنىڭ يولىغا قاراپ ئولتۇرسام بولىدىكەن، ئۆزى ئىمام تۇرۇپ خوتۇنىنى باشقۇرالماپتۇ، خوتۇنىنىڭ پۇلىنى خەجلەيدىكەن دېگەن گەپنى كۆتۈرۈپ يۈرسەم بولىدىكەن...

ـ ئىقتىساد ئەلۋەتتە مۇھىم، لېكىن بۇنى باھانە قىلىۋالما. زۆھرەنىڭ ئۆتۈپ بېرىپ سېنى تاللىشى مېنى قىزىقتۇرۇپ قويۇۋاتىدۇ. ئەگەر ئۇ كۆڭۈلنى دېمەي، پۇلنى دېگەن بولسا بۇ شەھەردە ئۇنى ئالىدىغان باي تېپىلماي قالارمۇ؟ زۆھرەنىڭ باشقا بىرسىنى ئەمەس، بەلكى سېنىڭدەك بىر قارىمنى تاللىشى ئۇنىڭدا ئىمان-ئېتىقادنىڭ بارلىقىنى چۈشەندۈرىدۇ، شۇڭا ئۇنى نىكاھىڭغا ئالغاندىن كېيىن دىيانەتلىك خوتۇن قىلالايسەن.

ـ بۇلارنى مەنمۇ ھېس قىلغان، لېكىن مەسىلە ھازىر، زۆھرە بۇ شەھەردىن ئايرىلمايمەن دەۋاتىدۇ. ئۇنى بۇ نىيىتىدىن ياندۇرۇش تەس، مۇبادا توي قىلساقمۇ ئۇزاققىچە ئۆي تۇتالمايمىز.

ـ بۇنى شۇ ۋاقىتتا كۆرمەمسەن؟ قىز بالا توي قىلغاندىن كېيىنلا يۇۋاشلايدۇ، ئۆزۈكگە ئاستا-ئاستا كۆندۈرەلەيسەن.

ـ ھەي تەس جۇمۇ، مەن بۇنىڭغا ئانچە ئىشەنمەيمەن. ئۇچ كۈنلۈك خوتۇنۇم توي قىلماستا ياۋاش، مۇلايىم كۆرۈنۈۋىدى، ئاخىرى نېمە بولدى، ئادەمنى ئالۋاستىدەك قورقۇتۇپ قېچىپ كەتتى.

تاھىر قارى كۈلۈپ كەتتى، سىيىت قارى يەنىلا غەمكىن ئولتۇراتتى.

ـ كونا خوتۇننىڭ كاساپىتىگە كېتىپلا باراسەنغۇ سەن، ئارتۇق ئويلىما! قېرى ئاخۇنۇملارغا خوتۇن خەقنىڭ ھەممىسى ئوخشاش كۆرۈنىدۇ، لېكىن بىز ئۇنداق قارىۋالساق بولمايدۇ. پاك، گۈزەل قىزلارنى قەدىرلەش كېرەك. ئۇلار توي قىلغاندىن كېيىنمۇ

ئىپپەت-ھايالىق، ئەقىللىق، ۋاپادار خوتۇن بولىدۇ. سەن ئەڭ ياخشىسى، زۆھرە بىلەن توي قىل، قالغىنىنى ئاللاھقا تاپشۇر.

ـ مېنى شۇنداق ئويلىمىدى دەمسەن، بولدىلا، يەنە دېسە يەنە شۇ... ئۇ بۇ شەھەردىن كەتمەيمەن دېسە، مەن قانداق قىلىمەن؟ ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ تىزلىنامدىمەن؟!

ـ كەتمەيمەن دېسە سەنمۇ كەتمەي بىر مەزگىل ئۆي تۇتۇپ كۆرۈپ باققىن، چىرايلىق نەسىھەت قىلىپ باققىن. جاھىللىق قىلىپ تۇرۇۋالسا ئۆيدىن چىقىپ كەتكىن. ئىنساۋى بولسا كەينىڭدىن ئەگىشىدۇ، ساراڭلىقى تۇتسا جايىدا قېلىۋېرىدۇ.

ـ بىر دەملىك ھەۋەسنى دەپ بۇنداق پاراكەندە ياشىغۇم يوق؛ نىكاھتا بىر قېتىم مەغلۇپ بولدۇم، نۇرغۇن ئىقتىسادتىن ئايرىلدىم، ئەمدى يەنە مەغلۇپ بولغۇم يوق، بىزدە ئېشىپ-تېشىپ تۇرغان پۇل يوق. ئۆيدىكىلەرنى ئويلىمىسام بولمايدۇ، سىڭلىم تېخى توي قىلمىدى...

ـ ئەمسە سېنى ۋاقتلىق نىكاھلاپ قويىلى ـدېدى تاھىر قارى، ئۇنىڭ چىرايىدا يەڭگىل، سەممىي بىر كۈلكە ئويناپ تۇراتتى.

ـ چاقچاق قىلماڭلا قارىم.

ـ چاقچاق قىلمىدىم، پەقەت بولمىغاندا بۇمۇ بولىدىغان چارە. بۇرۇنلاردا بىزدەك ئوقەتچىلەر ياقا يۇرتتا ئۇزاق تۇرۇپ قالسا زىنادىن ساقلىنىش ئۈچۈن ۋاقتلىق ئۆيلىنىدىغان ئىشلار بوپتىكەن.

ـ شەرىئەتتە ئاساسى بارمۇ بۇنىڭ؟

ـ بولۇشى مۇمكىن، ئىزدىنىپ باقساق بولىدۇ. نېمىلا دېگەنبىلەن، نىكاھ قىلىش زىنا قىلغاندىن مىڭ ئەۋزەل ـدە! ئەگەر ھەر ئىككىڭلار زىنادىن ساقلىنىشنى مەقسەت قىلساڭلار نىكاھىڭلارنى ئوقۇۋەتسەك بولىدۇ. قالغىنىنى ئۆزۈڭلار كېلىشۋالىسىلەر.

سىيىت قارى ئۈمىدۋارلىق بىلەن ئويلىنىپ قالدى، ئەمما تەشۋىشتىن قۇتۇلالمىدى:

ـ زۆھرە بۇنىڭغا قوشۇلمايدۇ.

ـ قوشۇلمىسا ئامال يوق. سەن كېتىسەن، ئۇ قالىدۇ.

ئاراڭلاردا كۆڭۈل دېگەن نەرسە قالمايدۇ، سەن ئىگە بولالمىغان پاكلىققا باشقا بىرسى ئېرىشىدۇ. ئۆلگۈچە ھەسرەت-نادامەت چېكىسلەر...

سىيىت قارى ئىزتىراپ ئىچىدە تولغاندى، زۆھرەنىڭ مەيۈسلۈك قاپلىغان چىرايىنى ئەسلىدى، بۇ چىراي غەزەپ ۋە ئۈمىدسىزلىككە تولسا، نېمە ئاقىۋەتلەر يۈز بېرەر؟

زۆھرە سىيىت قارىمنى بىچارە دەپ ئويلىدى، ئۆزى ئاشىق بولغان قىزغا ئىگە بولالمىغان يىگىتنى بىچارە دېمەي نېمە دەيتتى؟! ئۇ زۆھرەگە ھەسرەت بىلەن كۆڭلىنى چۈشەندۈردىيۇ، ئۈمىدلىك، ئىشەنچلىك گەپلەرنى قىلالمىدى. ئوقۇغان قارىم تۈرۈپ پاكلىقنى جان دىلىدىن قەدىرلىمەي، زۆھرەنى تېگىشلىك بەختكە ئېرىشتۈرمەي ئۈنىڭدىن شۈنچە ئاسان ۋاز كېچىدىغان بولدى. قارىم ھېچ بولمىغاندا مۇھەببىتىگە چىن دىلىدىن سادىق بولۇپ، توي قىلىپ بىر كۈن بولسىمۇ ياشاپ ۋىسالىغا يېتىپ، زۆھرەنى مۇرادىغا يەتكۈزۈپ، دەردىمەن قىزنىڭ كاللىسىدىكى زىددىيەتلەرنى،

پاكلىقنى كىمگە بېغىشلاش ھەققىدىكى ئىزتىراپلىرىنى كەتكۈزەلمىدى. سىيىت قاريدىن باشقا ھەر قانداق ئەركەك زۆھرەدەك قىز ئۈچۈن ھېچنېمىگە قارىماي مەيدىسىگە مۇشتلاپ چىقالىغان بولاتتى. پاك، گۈزەل قىزغا يىگىتلەر ئۆلگۈدەك ئاشىق بولىدۇ، ھەتتا شۇ يولدا رەقىبلىرى بىلەن قان بولۇشۇپ كېتىدىغۇ؟ سىيىت قاريدا جۈرئەت-شىجائەت كەم، گەرچە ئۇ شۇ ئىمانى، پاكىزلىقى، غۇرۇرى بىلەن ئېسىل كۆرۈنسىمۇ، غەيرەت-جاسارىتىنىڭ كەملىكى تۈپەيلىدىن ئوخشاشلا كەمسىتىلدى؛ ئۇ زۆھرەگە «كۆڭلۈمدە سىزدىن باشقا ئادەم يوق» دەپ تۇرسىمۇ، ئەمەلىيەتتە بۇنى ئىپادىلىيەلمىدى؛ ئىختىيارسىز ئاھ ئۇرۇپ، ھەسرەت چېكىپ، مۇھتاجلىقتىن قىسىلىپ زۆھرەنى بىئارام قىلىۋەتتى؛ قارىمىنىڭ ئاجىزانە ئىپادىلىرى زۆھرەنىڭ كۈچلۈك ھېسداشلىقىغا ئېرىشتى، بۇنىڭدىن ئىلگىرى زۆھرە ھېچكىمگە بۇنچىلىك ھېسداشلىق قىلىپ باقمىغان، ھېچكىمگە بۇنچىلىك ئىچى ئاغرىپ باقمىغانىدى. بۇ ھېسداشلىقنى زۆھرە مۇھەببەت بولسا

كېرەك دەپ ئويلىدى، ئەمما مۇھەببەت بۇنداق بىچارە بولسا بولمايتتى. مۇھەببەت دېگەن بىر-بىرىنى بىچارە قىلىشمىدى؟ بىر-بىرىنى ئازابلاشمىدى؟ ۋىسالنى قەستەن كەينىگە سۈرۈشمىدى؟

زۆھرەمۇ يولدا كەلگۈچە سىيىت قارىغا ئوخشاشلا جىددىي، كۆڭۈلسىز خىياللارنى سۈرۈپ كەلدى؛ قارىمنىڭ ھەسرەتلىك چىرايىنى ئەسلەپ، بوغۇلۇپ تۇرۇپ ئېيتقان گەپلىرىنى ئويلاپ ئىچى سىرىلدى، ئەمما «ئۇنىڭ بىچارىلىكىگە مەن سەۋەبچى ئەمەس، جۈرئەت قىلالمىغاندىكىن ئۆزىدىن كۆرسۇن، قارىم تۇرۇپ نېمىشقا تەۋەككۈلچىلىك قىلالمايدۇ » دەپ ئۇنىڭغا ئەيىب قويۇپ، ئۆزىنىڭ بۇ ھالغا چۈشۈپ قالغىنىغا ئۆكۈنۈپ، كەلگۈسىنى ئويلاشتىن قېچىپ ئۆيىگە ئاران يېنىپ كەلدى.

ئىشكنى ئېچىپ تۇرۇشىغا ئادىلەدىن تېلېفون كەلدى:

ـ ۋاي ئاداش، بارمۇ سەن؟

زۆھرە ئۆيىگە كىرىپ دېمىنى ئېلىپ ئولتۇرمايلا

ئۇنىڭ بىلەن پاراڭلىشىپ كەتتى. ئادىلە ئۇنى يېڭى ئېچىلغان بىر رېستۇراندا تاماق يېگەچ پاراڭلىشىپ ئولتۇرۇشقا تەكلىپ قىلدى. ئىچى سىقىلىپ تۇرغان زۆھرەمۇ بىرسى بىلەن مۇڭدىشىشقا تەشنا بولۇپ تۇراتتى، ئادىلەدىن باشقا پاراڭلاشقۇدەك ئادىمىمۇ يوق ئىدى؛ زۆھرە سافاغا كېلىپ ئولتۇرۇپ، نېمىشقا شۇنچە ۋاقىتتىن بېرى ئادىلەدىن باشقا سىرداش دوستىنىڭ يوقلۇقىنى ئويلىنىپ قالدى، بۇ شەھەردە دوستلىشىشقا نېمە كەم؟ ئۆزى شۇنچە پاسسىپ، ئىچ مىجەز قىزىمدى؟

زۆھرە ئۆينىڭ ئىچىگە باشقىدىن سەپسالدى، ئەگەر سىيىت قارى بىلەن توي قىلىپ بۇ ئۆيدە ئۇزاقراق تۇرۇپ قالسا ھۈسەيىن ئۇنى قوغلاپ چىقارماسمۇ؟ ئەجەبا سىيىت قارىنىڭ كۆڭلى بۇنى تۈيغانمىدۇ؟ تەقۋا بولغاندىكىن قەلبى شۇنچە سەگەكمىدۇ؟ ئەسلىدە ئۇ قارىم ئەمەلىيەتتىمۇ ئويلىغاندى، ۋاقىتلىق ھەۋىسىنى دەپ ئەمەس، مەسئۇلىيەتنى بەكرەك ئويلىغاندى...

زۆھرە سىيىت قارىنى ئاقكۆڭۈللۈك بىلەن

ئويلاۋېرىپ تېخىمۇ پۇشايمىغان قېلىشىدىن ئەنسىرىدى. بىر دەم ئارامنى ئېلىۋالغاندىن كېيىن شۇ كىيىمى، شۇ پەردازلىرى بىلەن سىرتقا چىقىپ، ئادىلە ئېيتقان رېستورانغا كەلدى. ئادىلە ئۇنى ساقلاپ ئولتۇرغانىدى.

ـ قارىسام يوقاپلا كەتتىڭ، كۆرۈشمىسەك ئۇنتۇشۇپلا كېتىدىكەنمىز، پات-پات كۆرۈشۈپ تۇرايلى، نېمە كۆردۇق، نېمە ئاڭلىدۇق، نېمە يېدۇق، نېمە كىيدۇق، دەپ تۇرايلى. بولمىسا ئادەمنىڭ ئىچى سىقىلىپ كېتىدىكەن...ـ دېدى ئادىلە زۆھرەگە چاي قۇيغاچ.

ـ شۇ، كۆرۈشۈپ تۇرساق ياخشى...

ـ تۇرقۇڭ بەك ئېسىل، ئەمما ھالىڭ بوشقۇ؟!

زۆھرە گەپ قىلالماي تۇرۇپ قالدى، مەيۈسلۈك بىر دەمدىلا چىرايىغا چىقتى.

ـ دەردىڭ باردەك قىلىدۇ، ئوچۇق-يورۇق دەۋەرگىن، مەنمۇ ساڭا ۋاتىلدىشىپ ببرىمەن.

ـ مۇشۇ كۈنلەردە كۆڭلۈم پاراكەندە،ـ دېدى زۆھرە دېيەلمىگدەك گەپ بولمىغاندىكىن دەۋېرەي دەپ ئويلاپ، ـ ئەلچىخانىدىكى بىر ئادەم پەقەت ئارامىمنى

قويمىدى.

ـ قانداق ئادەم، يەنە شۇ ھېلىقىدەك ئەرەبمۇ؟

ـ ھەئە، لېكىن ھازىرقىسى مېنىڭ باشلىقىم.

ـ ئەرەب، مۇسۇلمان دېگەننىڭ ھالى شۇ!ـ دېدى ئادىلە جانلىنىپ،ـ سېنى بىر نېمە قىلمىغاندۇ؟

ـ مەقسىتىگە يېتەلمىدى، ئەمما بەك قىستاپ كېتىپ باردۇ...

ـ بۇ يەردىكى ئەرەبلەرنىڭ ھەممىسى شۇ، مەنغۇ بۇلارنىڭ بىرسىنمۇ ياقتۇرمايمەن. دىنىمىز دەپ ئاغزىدىن چۈشۈرمەيدۇ، قارىسا جاھاندىكى ئەسكىلىكلەرنىڭ ھەممىسنى قىلىۋاتقان...

ـ مېنى ياخشى كۆرىمەن دەيدۇ، توي قىلىمەن دەيدۇ، لېكىن قاراپ باقسام، بۇنىڭ ھەممىسى يالغانكەن...

ـ يالغان بولماي، ئۇنداق گەپلەرگە ئىشەنمە، ئۇلارنىڭ مەقسىتى ئۆزىنىڭ نەپسىنى قاندۇرۇش. سەن باشقا جەھەتتە ساددا بولساڭمۇ، مۇشۇ ئىشقا كەلگەندە يامان كېلىۋاتسەن. راستىنى دېسەم، مەن بۇنىڭغا

قايىل. سەن ئەمدى قانداق قىلاي دەۋاتىسەن؟

ـ ئۇقمايمەن، كۆڭلۈم دەككە-دۈككىدىلا ئۆتىدىغان ئوخشايدۇ.

ـ سەن ھازىرغىچە قىز-ھە...ـ دېدى ئادىلە كۈلۈپ، لېكىن بۇ كۈلكىسىگە مەسخىرە ئارىلاشتۇرمىدى،ـ ئاجايىپ قىز جۇمۇ سەن، چىدامچانلىقىڭغا مەن بەك قايىل. ئەمدى گەپ، مۇشۇ پاكلىقىڭنى كىمگە بېغىشلاش مەسىلىسى. بۇ قىزلارنىڭ ھاياتىدىكى ئەڭ مۇھىم مەسىلە، مۇشۇ ئىش قىزلارنىڭ پۈتۈن ھاياتىغا، بەختىگە ئالامەت تەسىر كۆرسىتىدۇ. پاكلىقنى چوڭ بىلمەيدىغان ئادەم بولمايدۇ، ھەممە ئادەمدە پاكلىق ئارزۇسى، پاكلىنىش ئىستىكى بولىدۇ. مېنى بىلسەن، مەن ئېپىپەت-نومۇسنىڭ دەردىنى بەك تارتىپ كەتتىم، پاكلىنىش ئارزۇيۇمغا يېتەلمەي كەلدىم، ئاخىر مانا خرىستىئان بولغاندىن كېيىن بۇ ئارزۇيۇمغا يەتتىم.

زۆھرە ئۇنىڭ ھە دېگەندىلا شۇنداق گەپ قىلىدىغانلىقىنى ئاللىبۇرۇن ئويلاپ بولغاچقا، ئېرەن قىلماي جىم ئولتۇردى.

ـ سەنمۇ مۇشۇ مەسىلىنى ئويلىشىڭ كېرەك،ـ دېدى ئادىلە سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ،ـ پاكلىقىڭنى ئۆزۈڭ ئەڭ ياخشى كۆرىدىغان ۋە ئۆلگۈچە پۇشايمان قىلمايدىغان بىرسىگە بېغىشلىشىڭ كېرەك. شۇ چاغدىلا قىممىتىڭنى قوغداپ قالالىغان بولىسەن، بۇ ئىشىڭدىن قانائەت ھاسىل قىلىسەن، ئارمانىڭ قالمايدۇ، ھەسرەت چەكمەيسەن...

ئادىلە زۆھرەنى زۆھرە قىلىۋاتقان، غۇرۇرىنى، قىممەت قارىشىنى تۇتۇپ تۇرۇۋاتقان نەرسىنىڭ ئاشۇ قىزلىق، پاكلىق ئىكەنلىكنى ئېنىق بىلگەچكە، زۆھرە شۇ ئۆتكەلدىن ئۆتۈپ كەتسىلا ئۆزگىرىپ باشقىچە ياشاش يولىغا قەدەم قويىدىغانلىقىنى پەملەپ بولغاچقا، گەپنى پاكلىقتىن باشلىدى؛ زۆھرەنىڭ مەيلى قانداقلا قىلىپ بولمىسۇن شۇ پاكلىقىدىن بالدۇرراق ئايرىلىپ، ئۆزىنى ئىدىيە جەھەتتە ئازاد قىلىشىنى ئۈمىد قىلدى. ئادىلە ھازىرچە سىيىت قارىنى زۆھرەنىڭ پاكلىقىغا ئېرىشەلەيدىغان بىردىنبىر ئادەم دەپ قارايتتى، سىيىت قارىدىن باشقا ئادەمنى زۆھرە قوبۇل قىلالمايتتى.

چۈنكى ئوتتۇرىدا مېھىر-مۇھەببەت دېگەن نەرسە بار ئىدى.

ـ مەنمۇ شۇ مەسىلىنى ئويلاۋاتىمەن،ـ دېدى زۆھرە ئۆزىنىڭ كۆڭلىدىكىنى تېپىپ گەپ قىلىۋاتقان ئادىلەگە ئىچ سىرىنى تۆكۈپ، ـ بۇ مەن ئۈچۈن ئىنتايىن مۇھىم. بولمىسا مەن نەچچە ۋاقىتتىن نېمىگە ئۇنچە جاپا چېكىمەن؟ مېنىڭمۇ باشقا قىزلاردەك ئۆيناپ-كۈلۈپ، خالىغانچە ياشىغۇم بار. ئۆزۈمنى بولۇشىغا قويۇۋەتسەم ئىش بىردەمدىلا ھەل بولىدۇ. لېكىن مەن ئۇنداق قىلالمايدىكەنمەن...

ـ بىلىمەن سەن ئۇنداق قىلالمايسەن،ـ دېدى ئادىلە ئۇنىڭغا ھېسداشلىق بىلەن تىكىلىپ.

ـ مەن ئۆزۈم ھەقىقىي ياخشى كۆرىدىغان بىر يىگىتنى ھازىرغىچە تاپالمىدىم...

ـ سىيىت قاچۇ؟

ـ ئۇمۇ ئازرۇيۇمدىكىدەك ئەمەس...

ـ ئۇنداق دېگىنىڭ بىلەن، سەندە ھېسسىيات يوق ئەمەس. ئۆتكەندە ئۇ قارىمىنىڭ بېيجىڭغا

كەلگەنلىكىنى ئاڭلاپ ئولتۇرالماي قالغانتىڭغۇ؟

ـ سېنىڭچە شۇمۇ مۇھەببەتمىدۇ؟ مەن مۇھەببەتنى بۇنداق ئويلىمايتتىم، مېنىڭمۇ ئاجايىپ ئارزۇ-ئارمانلىرىم بار ئىدى.

ـ مۇھەببەتنى ھىندىستان كىنولىرىدىكىدەك ئويلاپ قالما، بەك غايىۋى بولۇپ كەتسەڭ ھەقىقىي تۇرمۇشتىن ئايرىلىپ قالىسەن؛ شارۇنخان بىلەن سىيىت قارى ئوخشىمايدۇ. بۇ يېشىڭدا ئەمدى كىچىك قىزلاردەك بەك رومانتىك بولۇپ كەتسەڭمۇ قاملاشمايدۇ.

ـ ھەي، ئادەم شۇ ئارمان قىلىدىكەن...

ـ ئارمانلىرىڭنى قويۇپ تۇر، ھازىر بېشىڭدا ئوت كۆيۈۋاتىپتۇ، چاققانراق بولمىساڭ ئىشىك چاتاقتەك قىلىدۇ. قاراپ تۇر، ئۇ ئەرەب ئەتە-ئۆگۈن يەنە قېشىڭغا كېلىدۇ. بىر قېتىم رەت قىلارسەن، ئىككى قېتىم رەت قىلارسەن، ئۈچىنچى قېتىم قانداق قىلىسەن؟ ئۇنىڭغا ئەر كىشى پايلىمايدۇ، يا سېنى بىر نېمە قىلىۋېتىدۇ، ياكى سەن ئۇنى بىر نېمە قىلىپ قويىسەن. شۇنىڭ

بىلەن تۇڭمەس بالاغا قالىسەن.

ـ مەنمۇ شۇنىڭدىن ئەنسىرەيمەن...

ـ شۇڭا ۋاقتىدا بىر قارارغا كەلگىنىڭ تۈزۈك. يا بىراقلا ھەممىنى تاشلاپ يۇرتقا كەتسەڭ بولىدۇ، يا بولمىسا ھەممىگە چىداپ مۇشۇ يەردە ياشىساڭ بولىدۇ. لېكىن سەن بۇئىشتا بەك ئىككىلىنىسەن، مەن بۇنى ئوبدان بىلىمەن. سىيىت قارى ھازىر كەتتىمۇ بارمۇ؟

ـ كەتمىدى، بىر نەچچە قېتىم كۆرۈشتۇق.

ـ نېمە دېيىشتىڭلار؟ خېلى قىزغىن پاراڭلاشقانسىلەر؟!

ـ ھەئە، پاراڭلاشتۇق، ماڭا توي قىلىش تەكلىپى قويدى، باشتا ئۇنىمىغانىدىم. كېيىن ئانام شۇنىڭغا تەگسەڭ دەپ تۇرۇۋالدى. ماقۇل دەپ باياتىن تېخى ئۇنىڭغا توي قىلىشنى ئېيتسام ئۆزى ئۇنماي تۇرۇۋالدى.

ـ ئوغۇل بالا دېگەنمۇ شۇنداق بولامدۇ؟! نېمىشقا ئۇنداق قىلىدىكەن؟! ساڭا ئىشەنمەمدىكەن؟

ـ بۇ شەھەردە ياشاشقا ئىشەنچى يوقكەن، يۇرتقا

كەتسەم بولىدىكەن. يۈرتتا توي قىلىپ بۇ ياقتا يېنىپ كېلەي دېسەممۇ ئۇنىمايدىكەن. گېپىمىز بىر يەردىن چىقمىدى، شۇنىڭ بىلەن كۆڭۈلسىز خوشلاشتۇق.

ـ ھە، مۇنداق-دە، سەن بۇ شەھەرگە بەكلا كۆنۈپ قاپسەن دېگىنە!

ـ ئىشقىلىپ، نېمىشقىكىن تاڭ، پەقەت ئايرىلغۇم كەلمەيدۇ. يېزىغا كېتىشنى ئويلىساملا كۆزۈم قاراڭغۇلىشىدۇ.

ـ ۋاۋ، رەسمىيلا شەھەر قىزى بولۇپ كېتىپسەن، بۇ جەھەتتە مەنمۇ ساڭا يېتەلمىگۈدەكمەن. لېكىن ئاداش، ئۇ قارىمىغۇ شۇنداق دەپ يولغا ساپسەن، ئەمدى قانداق قىلىسەن؟!

ـ ھېچ ئۇقماي تۇرىمەن، تولا ئويلاپ كاللام ئېتىلىپ كېتەي دەۋاتىدۇ...

ـ سېنى مۇشۇنداق قىلىۋەتكەن نەرسە نېمە، بىلەمسەن؟ سېنىڭ پاكلىقىڭ، مۇشۇ پاكلىقىڭنى سىيت قارىغا بېغىشلاپلاۋەتسەڭ ھەممە دەردىڭ تۈگەيدۇ، كۆڭلۈڭ ئارام تېپىپ قالىدۇ...

قىز بالا قىز بالىنى چۈشەنمىسە بىكار! زۆھرە ئادىلەگە ئەجەبلىنىپ قارىدى، بۇنى زۆھرەمۇ نەچچە قېتىم ئويلاپ بولغان، ئەمما بۇ يوشۇرۇن خىيالنى ئادىلە ئاشكارىلايدۇ دەپ ئويلىمىغانىدى. زۆھرە خجىل بولدى، لېكىن ھۈسەيىننىڭ قىلىقلىرى ئېسىگە كېلىپ توختاپ قالدى، ھۈسەيىن ھارام نىيەتلىرىنى ئاشكارىلاۋاتقاندا زۆھرەنىڭ كاللىسىغا سىيىت قارىم تەسىر قىلىپ، پاكلىقنى قوغداش ھەققىدە يوشۇرۇن گەپ ئۆتكۈزەلىگەن ئەمەسمىدى؟! ئەگەر شۇ چاغدا ھۈسەيىننىڭ ئورنىدا سىيىت قارى بولغان بولسا زۆھرە بەلكىم رازىلىق بىلەن ئۆزىنى بېغىشلىۋەتكەن بولار ئىدى...

ـ ئۇنداقتا قانداق بولىدۇ؟ـ دېدى زۆھرە يەنىلا خجىللىقىنى يوشۇرالماي، ئەمما يوشۇرۇن ئېچىدا بۇنى قوللاپ تۇراتتى.

ـ ھېچنېمە بولمايدۇ، باشقا كەلگەندە باتۇر بولمىساڭ بولمايدۇ، تاللاشقا دۇچ كەلگەندە ئۆزۈڭگە ئەڭ بولىدىغىنىنى تاللايسەن، زىيانىنى ئازايتىسەن. ساڭا

شۇ ئەرەبنىڭ ئاشنىسى بولۇش مۇھىممۇ ياكى سىيىت قارىغا ئۆزۈڭنى بېغىشلاش مۇھىممۇ؟ شۇ ئەرەبكە پاكلىقىڭنى بېرىۋېتىپ ئازابلانغاندىن كۆرە سىيىت قارىغا بىر كۈن بولسىمۇ بالدۇرراق تېگىپ، ئاياپ كەلگەن قىزلىقىڭنى بەخشەندە قىلىپ راھەتلەنگىنىڭ ياخشى ئەمەسمۇ؟! قىز بالا دېگەن ئۆزىنىڭ پاكلىقىنى ئۆزى ياخشى كۆرگەن ئادىمگىلا بېرەلەيدۇ، ئۇنداق قىلالمىسا ئۆلگۈچە قان يىغلايدۇ.

بۇ گەپلەر زۆھرەگە ھەقىقەتەن ياقتى، ئادىلەنى بۇنچىلىك توغرا گەپ قىلار دەپ ئويلىمىغاندى. ئەمما سىيىت قارىغا تەگمەي تۇرۇپ ئۇنىڭغا پاكلىقىنى قانداق بەخش ئېتەلەيدۇ؟ مەسئۇلىيەتچان قارىم زۆھرەنى بىر كۈن، بىر ھەپتە بولسىمۇ نىكاھىغا ئېلىپ بەختكە ئېرىشىشنى خالىمىدى. بۇنداق ئەھۋالدا زۆھرە قانداق قىلىدۇ؟ بېرىپ سىيىت قارىغا يالۋۇرامدۇ؟ ئۇنىڭ ئالدىدا خارلىشىپ ئۇنى يەنە ئاللىقانداق گۇمانغا سېلىپ يۈرەمدۇ؟

ـ گېپىڭغۇ توغرا،ـ دېدى زۆھرە ئادىلەنى خۇشال

قىلىپ، ـ لېكىن ئۇ قارىغىم مەن بىلەن بىر كۈن بولسىمۇ نىكاھلىق تۇرۇشقا قوشۇلمايدۇ، ئۆمۈرلۈك خوتۇن قىلىمەن دەيدۇ. ئۇنىڭ مەسئۇلىيەتچانلىقىغا گەپ توغرا كەلمەيدۇ. ھازىر بېشىمنى ئەڭ قاتۇرۇۋاتقان ئىش مۇشۇ...

ئادىلە زۆھرەنىڭ سىيىت قارىغا ئۆزىنى بېغىشلاشقا ئىدىيە جەھەتتە تەييارلىنىپ بولغانلىقىنى، نىكاھ قىلمىغان ئەھۋالدىمۇ شۇنداق قىلالايدىغانلىقىنى ھېس قىلدى، بۇ زۆھرەنىڭ ئۆز ئېتىقادىدىن، ئەنئەنىۋى ئەخلاقىدىن كېچىپ، باشقا يول ئىزدەۋاتقانلىقىدىن دېرەك بېرەتتى. ئادىلە ئۇنىڭ دەل مۇشۇنداق بولۇشىنى ئۈمىد قىلاتتى. سىيىت قارىمۇ ئۆزىنى تەقۋا ئىمام دېگەن بىلەن ھېسسىياتچان، ئالدىراڭغۇ بالا ئىدى؛ ئاشۇ كۈنى ئۇ ئادىلەنىڭ ئۆيىدە بىر ئاز ئىككىلەنگەندىن كېيىن ئاندىن نەپسىنى يىغالىغان، بەلكىم زۆھرەنى ئويلاپ شۇنداق قىلالىغاندى. ئەگەر شۇ كۈنى ئادىلەنىڭ ئورنىدا زۆھرە بولغان بولسا ئىش باشقىچە بولاتتى، قارىم ئۆزىنى ھەر قانچە قىلسىمۇ تۇتۇۋالالماي قالاتتى.

چۈنكى مۇھەببەت بىلەن باشلانغان ھېسسىيات جىنسىيەت بىلەن تۈگەيتتى.

ـ ئەگەر ئۇنى ئەملگە ئاشۇرىمەن دېسەك شۇ قارىمنىڭ بار ۋاقتىدا ھەرىكەتلەن، كەسكىن بول. سىيىت قارى نېمە دەپ ئويلاپ قالار دەپ ئولتۇرما، ئۇ ساڭا ئاشىق، ئۇنىڭ ئاشقلىقى ئۇنىڭ تەقۋالىقىنى بېسىپ چۈشمەي قالمايدۇ. ئۇ يالغاندىن ياۋاش بولۇۋېلىپ سېنى ئەمدى قىيناۋەرسە بولمايدۇ، ئەگەر شۇنداق قىلسا سەن ئاكتېراق بولۇپ ھەقىقىي ھېسسىياتىڭنى ئاشكارىلا. بۇنىڭ خىجىل بولىدىغان يېرى يوق، مۇھەببەتتە ئەرلەر ئاكتىپ، ئاياللار پاسسىپ بولىدۇ دەيدىغان گەپ يوق، ھەر كىم ئۆزىنىڭ ھېسسىياتىنى ئاشكارىلاشقا ھەقلىق. سەن ئۇنىڭغا توي قىلىلى دەپسەنغۇ، جۈرئىتىڭگە ئاپىرىن، مانا مۇشۇنداق جۈرئەتلىك قىزلارلا ئۆزى ياخشى كۆرىدىغان يىگىتلىرىنى يۇلۇپ ئالالايدۇ. مانا بۇنى بەخت دەيمىز. سەن مۇشۇ ۋاقىچە ئاكتىپ ياشاپ كەلدىڭ، ئۆز مۇستەقىللىقىڭنى، پاكلىقىڭنى قوغداپ كەلدىڭ،

ئەمدى ئۇنى جايىغا يەتكۈزىدىغان ۋاقىت كەلگەندە ئىككىلىنىپ ئولتۇرما.

ـ دېگەنلىرىڭ توغرا، مەن ھازىر ھەر قانداق ۋاقىتتىدىكىنمۇ بەك كەسكىن تاللاشقا دۇچ كەلدىم، كۆنۈپ قالغان خۇيىنى ئۆزگەرتەلمەي جىق جاپا چەكتىم.

ـ بەزى خۇيۇڭنى ئۆزگەرتىشىڭنىڭ ھاجىتى يوق، ئۇنداقمۇ قىلىپ بولالمايسەن. ئەمما ھالقىلىق پەيتلەردە كۆنۈپ قالغان بەزى خۇيۇڭنى ۋاقتىنچە تاشلىۋەتسەڭ بولىدۇ. بەزى چاغدا ئۆزۈڭنىڭ قىز ئىكەنلىكىڭنى ئۇنتۇپ كەتسەڭمۇ بولىدۇ، شۇ چاغدا ئوغۇللاردەك جۈرئەتلىك بولالايسەن. لېكىن ھازىر ئەر خەلەر جۈرئەتسىزلىشىپ كەتتى. شۇڭا سىيىت قارىمىنىڭ جۈرئەتسىزلىكىدىن ئىچىڭنى سىقما، ئۆزۈڭ جۈرئەتلىك بول، شۇ چاغدا ئۇ سېنىڭ دادىللىقىڭدىن خىجىل بولۇپ، ئۆزى جۈرئەتلىك بولۇپ كېتىدۇ.

زۆھرە راست شۇنداق بولۇپ كېتىدىغاندەك، خىجىللىق ئارىلاش كۈلۈپ قويدى.

ـ يەنىلا تارتىنچاق قىز-دە سەن! ئىشقىلىپ، سىيىت

قارىمنى قولدىن چىقىرىپ قويما، پاكلىققا جايىنى تاپقاندىن كېيىن، ئازابلانماي ئولتۇرۇپ كەلگۈسىگە ھەققىدە قايتا پىلان تۈزەلەيسەن. بەلكىم سىيىت قارى بۇ شەھەردىن كەتمەي قېلىشىمۇ مۇمكىن. بەلكىم ئۇ ئەرەب سېنى ئۇنچۇالا پاراكەندە قىلالماسلىقى مۇمكىن، پاراكەندە قىلسىمۇ بۇرۇنقىدەك قىينىلىپ، ئۆلۈۋالغىدەك بولۇپ كەتمەيسەن. بەلكىم ئۇ ئەرەب سېنى خوتۇنلۇققا ئېلىشىمۇ مۇمكىن. قايسىبىر ئەلچىخاندا بىر قىزنىڭ ئەرەبكە تەگكەنلىكىنى ئاڭلىدىم؛ بەلكىم ئۇمۇ شۇ ئەرەبكە ئۆزىنى تۇتقۇزماي يۈرگەن بولۇشى مۇمكىن، شۇنداق قىلغانچە ئۇ قىزنىڭ قەدرى ئېشىپ كەتكەن گەپ. بولمىسا ئەرەبلەر ئۆزى ئۆيناپ تاشلىۋەتكەن قىزنى خوتۇنلۇققا ئالمايدۇ.

ـ ماڭا قارىغاندا جىق ئىشلارنى بىلىسەن-دە، ـ دېدى زۆھرە ئادىلەگە يېقىنلىق نەزىرىدە قاراپ،ـ راستىنى دېسەم، ئىلگىرى چۈشەنمەپتىكەنمەن، مۇشۇ يېقىندىن بېرى سېنىڭ بەزى ئىشلىرىڭنى قايتا ئويلاپ قالدىم. ئۆزۈم بىلمىگەن بىلەن، ئەسلىدە سېنىڭدىن

خېلى ئىشلارنى ئۆگىنىپتىكەنمەن دەيمەن، ھالقىلىق پەيتتە كەسكىن بولۇش، چاققان بولۇش ماڭا ھەقىقەتەن ئەسقاتتى. بۇنداق شەھەردە گۆدەكلەرچە ياشىساڭ راستىنلا زىيان تارتىدىغان ئىشكەن.

ـ شۇنى دېگىنە ئاداش، ئەمدى ئەسلى گېپىمىزگە كېلەيلى. سەن سىيىت قارى مېڭىشتىن بۇرۇن بۇ ئىشىڭنى ھەل قىلىۋەت. مەن مۇنداق ئويلىدىم، سەن ئەتە ياكى ئۆگۈن سىيىت قارىنى ئۆيۈڭگە چاقىر، مەنمۇ باراي، ئۇچىمىز ئولتۇرۇپ پاراڭلىشايلى. مەن ۋاقىتنى توغرىلاپ تېلېفونىنى سايرىتىپ قويايي، ئىشىم چىقىپ قالدى دەپ ئۆيۈڭدىن كېتەي. سەن سىيىت قارىنى بىر نەرسە دەپ ئېلىپ قېلىپ، ھەقىقىي گەپلىرىڭنى دېگىن، ھەقىقىي ھېسسىياتىڭنى ئاشكارىلا. سەندەك گۈزەل قىزغا كۆيۈپ يۈرگەن ئاشىق قارىم بۇنىڭدىن تەسىرلەنمەي قالمايدۇ. قالغان ئىشنى مەن دېمىسەممۇ ئۆزۈڭ بىلىسەن، ئۆزۈڭ بىر تەرەپ قىلالايسەن...

زۆھرە شۇئان جىددىيلىشىپ كەتتى، ئىش قانداق بولۇپ بۇ دەرىجىگە بېرىپ قالدى؟ سىيىت قارى زىنادىن

قورقىدىغان قارىم تۇرسا، زۆھرە قانداقچە ئۆزىنى سەتلەشتۈرۈپ يۈرەلەيدۇ؟ لېكىن سىيىت قارى بىلەن ئاخىرقى قېتىم زادى كۆرۈشمىسە بولمايدۇ. ئادىلە كەتكەندىن كېيىن، ئىككىسى ئالدىرىماي ئولتۇرۇپ پاراڭلىشىپ، ئىشلىرىنى مۇڭاپىق يوسۇندا ھەل قىلىۋېلىشىمۇ مۇمكىن...

ـ بولارمۇ؟ـ دېدى زۆھرە جىددىي ئويغا چۆمۈپ.

ـ مېنىڭچە بولىدۇ، ئۆزۈڭگە ئىشەنگىن.

ئىككىيلەن بۇ ئىشنىڭ مەسلىھەتىگە چۈشۈپ كەتتى، باشقا پاراڭلارنى قىلىشقا زۆھرەنىڭ مەيلى بارمىدى. ئادىلەمۇ سەۋرچانلىق بىلەن خىرىستىئانلىق ھەققىدە گەپ سالمىدى.

شۇ كۈنى كېچە زۆھرە خېلىغىچە ئۇخلىيالمىدى، تەسەۋۋۇرلىرى، ئەندىشىلىرى بىر-بىرىگە باغلىنىپ، ۋۇجۇدىنى ئىسكەنجىگە ئالدى. مۇھەببەتنىڭ گۈزەللىكىنى تۈزۈك ھېس قىلمايلا قوپال جىنسىيەتنىڭ قوينىغا كىرىپ كېتىش نەقەدەر تەس-ھە! سىيىت قارىنىڭ جۈرئەتسىزلىكى قاچان تۈگەر، ئۇ ئەزەلدىن

زۆھرەنىڭ قولىنى تۇتۇشقىنىمۇ جۈرئەت قىلالمىغان يەردە، باشقىسىغا جۈرئەت قىلالامدۇ؟ بۇنى تەسەۋۋۇر قىلىش تەس. ئۇنىڭ جۈرئەتسىزلىكى تەقۋالىقىنىڭ تەلىپىمىدۇ ياكى مىجەزىدىكى ئاجىزلىقمىدۇ؟ ئۇ ئادىلەنى كۆرۈپ قانداق ئويلاپ قالار؟ ئادىلە يەنە قاملاشمىغان گەپتىن بىرنى قىلىپ ئىشنى بۇزارمۇ؟ ئۇ بەلكىم ئۇنداق قىلمايدۇ، زۆھرەنىڭ پاكلىقىتىن بالدۇرراق خوشلىششىنى ئۈمىد قىلىدۇ، نېمىشقا شۇنداق قىلىدىغاندۇ؟ كۆرەلمەسلىكتىنمىدۇ؟ ئادىلە كەتكەندىن كېيىن سىيىت قارى يەنە ياۋاشلىق بىلەن قاراپ ئولتۇرارمۇ؟ ئۇ جۈرئەت قىلالمىسا زۆھرە يۈزىنى داپتەك قىلىپ قانداق يېقىنلىشالايدۇ؟ سىيىت قارى نېمە دەپ ئويلاپ قالىدۇ، ئەگەر ئۇ ئىش كۈتۈلمىگەندە يۈز بېرىپ قالسا سىيىت قارىنىڭ گۇمانلىرى تامامەن تۈگەيدۇ، بۇ نەتىجە پاكلىقنى قەدىرلەيدىغان قارىمنى دەھشەت سۆيۈندۈرىدۇ، زۆھرەنى چىن دىلىدىن قەدىرلەپ سۆيىدىغان بولىدۇ، ئەمما نىكاھسىز ھالدا ۋىسالغا يېتىش چوڭ گۇناھ، بۇنى سىيىت قارىم قوبۇل

قىلالامدۇ-يوق، ئەگەر ئۇ ئىمانىنى قايرىپ بۇ چوڭ گۈناهنى ئۆتكۈزەلىسە ئاندىن ئۇنىڭ زۆھرەگە بولغان مۇھەببىتى چىن، ھەقىقىي، ئۇلۇغ بولغان بولامدۇ؟! زىنا ئىمانىنمۇ، مۇھەببەتنىمۇ سىنايدىغان چوڭ گۈناھمۇ؟ بۇ نېمىدېگەن چوڭ سىناق-ھە!... زۆھرە بۇلارنى ئويلاپ ھېلىتىنلا ھاياجاندىن ئوت ئالدى، ياستۇقنى چىڭ قۇچاقلاپ كارىۋاتتا نەچچە دومىلىدى، چاچلىرى چۈۋۈلۈپ تال-تال يېيىلدى. ئىچ-ئىچىدىن ئوتلۇق نىدالار يۈكسەلدى: ئەي سىيت، سېنىڭ قارىمىقىڭنى ئېلىۋەتسە نېمەڭ قالىدۇ؟ ئەگەر سەن بۇ قېتىمۇ پۈرسەتنى كەتكۈزۈۋەتسەڭ ئەركەكلىكىڭ نەدە قالىدۇ؟! بىر قېتىم بولسىمۇ يۈۋاشلىقىڭنى تاشلاپ يېنىمغا يىگىتتەك كەل، نەچچە ۋاقىتتىن بېرى خىيالىڭدا نەچچە يۈز قېتىم ئويلاپ، خىيالىڭدا تامامىلاپ، ھەتتا چۈشلىرىڭدە ئورۇنلاپ بولغان ئىشنى ئەمەلگە ئاشۇر، ياشلىقىڭدا بىرەر قېتىم بولسىمۇ ئېزىپ باق، شەيتاننىڭ كەينىگىمۇ كىرىپ باق، گۈناھنىڭ نېمىلىكىنى بىلىپ باق، بۇنىڭلىق بىلەن ئىمانىڭدىن

ئايرىلىپ كەتمەيسەن، تۆۋە قىلساڭ خۇدا كەچۈرىدۇ، چۈنكى خۇدايىم ئادەمنى مۇشۇ نەپسى بىلەن ياراتقان، بۇنىڭدىن قۇتۇلۇشىمىز مۇمكىن ئەمەس...

زۆھرە شۇنداق خيالىلارنى قىلىۋېتىپ ئۆزىنىڭ ئىمانى، ئەخلاقى ئۈستىدىمۇ ئويلاندى؛ ئۆزىنىڭ پاكلىقىنى ساقلاپ ياشاپ كېلىۋاتقانلىقىدىن بۇرۇنقىدەكلا پەخرلەندى، بۇنى ئەڭ چوڭ ئىش دەپ قارىدى، شۇنىڭ بىلەن كۈپايىلەندى؛ ھەر ۋاقىتتىكىدەك، « ئاۋۋال توي قىلىپ كاللامنى جەم قىلاي، نامازنى ھامان ئوقۇۋالىمەن، روزىنى ھامان تۇتۇۋالىمەن، لېكىن بۇ دۇنيادا بەختلىك ياشاشنى قولدىن بەرمەيمەن» دەپ ئويلىدى. توي، نەدىكى توي؟! زۆھرە ئۆزىنىڭ تويىنى ھازىر قانداق تەسەۋۋۇر قىلالايدۇ؟ مىڭ ئەپسۇس! زۆھرە ئەتە تويى بولىدىغان قىز ئەمەس، توي كۆينىكى كىيەلمەيدۇ، قىزلار ئىچىدە ئوتقاشتەك چاقناپ تۇرىدىغان گۈزەل قىز بولالمايدۇ، ئاتا-ئانىسى، دوستلىرى، قولداشلىرى يېنىدا تۇرۇپ بەخت تىلىيەلمەيدۇ، مۇزىكا چېلىنمايدۇ، يىگىتلەر كېلىنگە

ئاچكۆزلۈك بىلەن تىكىلىپ يەرنى چىڭ-چىڭ دەسسەپ ئۇسسۇل ئويۇنىيالمايدۇ؛ كەپسىز شۇمتەكلەر، جىنىتەك قىزلار كېلىنگە ھەيرانلىق، قىزىقىش بىلەن نەزەر سالالمايدۇ ۋە چوڭلارغا كەمپۈت دەپ غەلۋە قىلالمايدۇ... ئەكسىچە، بۇ كۈنى ھەممىدىن يىراقلىشىپ، توي خۇشاللىقىدىنمۇ ئايرىلىپ كەتكەن زۆھرە بۇ ئۆيدە ساراسىمگە چۈشۈپ، جىددىيلىشىپ ئولتۇرىدۇ، بىر دەمدىن كېيىن نېمە بولۇشىنى ئۆزىمۇ بىلمەيدۇ، سىيىت قارى پۇشۇلداپ ئولتۇرىدۇ؛ بۇ گويا توي كېچىسى بىر ھۇجرىغا سولانغان قىز-يىگىتنىڭ ئەھۋالىغا ئوخشاپ قالىدۇ. ئەمەلىيەتتە ئوخشىمايدۇ، توي قىلغان قىز-يىگىت بىر-بىرىدە ھەققى بارلىقىنى بىلگەچكە ناھايىتى تەبىئىيلا مۇرادىغا يېتىشىدۇ. ئەما سىيىت قارىنىڭ زۆھرەگە يېقىنلىشىدىغان نېمە ھەققى بار ئىدى؟ مۇھەببەتمۇ؟ ئاشۇ بىر پارچە خېتىمۇ؟ سىز بىلەن توي قىلمەن دەپ قويغىنىمۇ؟ زۆھرە نېمىشقا جۈرئەتلىنىپ ئۇنىڭغا ئۆزىنى تۇتقۇزغىدەك؟ نېمىشقا بىكاردىن بىكار پاكلىقىنى قۇربان قىلغۇدەك؟ ....

زۆھرە يەنە ئېلىشىپ كەتتى، ئۇيان ئويلاپ، بۇيان ئويلاپ، كۆڭلى رازى بولغۇدەك نىيەتكە كېلەلمىدى.

« ئەمما ئامال يوق!..ـ دەپ ئويلىدى ئۇ تۇن يېرىمدا ئۇيقۇغا كېتىۋېتىپ، ـ كۆڭلۈمدە ئۇنىڭدىن باشقا بىركىم بولمىغاندىكىن، ماڭا ئىگە بولىدىغان تۇزۇك ئەر چىقمىغاندىكىن ئامال يوق؛ ئېرىشەلمىگەنگە ئازابلانغىچە ئېرىشكەننى قەدىرلەي، ئۆزۈم ئېتىراپ قىلمىغان بىلەن ئۇ قارىم مەن ئۈچۈن مۇھىم، بولمىسا نېمىشقا ھەر قېتىم تەھدىتكە دۇچ كەلگەندە ئۇ كاللامدا پەيدا بولۇپ قالىدۇ؟ نېمىشقا ئۇنى دائىم يېنىمدا باردەك ھېس قىلىمەن، نېمىشقا ئۇنىڭ كۆزى دائىم مېنى يوشۇرۇن كۆزىتىپ تۇرىدۇ... كەلسۇن، قۇچاقلىسۇن، ئالىدىغان نېسۋىسىنى ئالسۇن، يېنىمدا بىر دەم قالسۇن، ئاندىن يوقالسۇن، نەگە بارسا بارسۇن، مەنمۇ ئەركىنلىكىمدە قالاي، ھاياتىمنى يېڭىدىن باشلاي، تۇرمۇشۇمنى قايتىدىن ئويلىشاي، ھۇسەيىن دېگەن كاززابقا ئۆزۈمنى تۇتقۇزماي تۇرۇپ ئۇنىڭغا ياتلىق بولاي... بۇ ئۆينى ئالغۇزۇپ ئۆزۈمنىڭ قىلاي...

تېخىمۇ ئېسىل ياشاي، چەت ئەللەرگە چىقاي، ھاجى خېنىم بولاي...

ئەتىسى زۆھرە ئورنىدىن قوپماي يەنە ئۇزاققىچە خىيال سۈردى، ئۆيىدىكىلىرى كاللىسىغا كىرىۋالدى. سىيىت قارى ئۇلارنىڭ نەزىرىدە ئىشەنچلىك بالا ئىدى. ئۆيىدىكىلەرگە «سىيىت قارى بىلەن مۇشۇ يەردە نىكاھنى قىلىۋېتىپ، كېينىچە يۇرتتا رەسمىي توي قىلىدىغان بولدۇق» دېسە ئىشەنمەي قالمايتتى، سىيىت قارىغا تېلېفون بەرگۈزسە ھەممىسىنىڭ كۆڭلى خاتىرجەم بولاتتى، مۇرادىغا يەتكەن سىيىت قارى زۆھرە ئۈچۈن بۇنچىلىك ئىشنى قىلمىسا بولامتى؟

زۆھرە بۇ پىلانىدىن رازى بولدى، ۋەسۋەسىلىك ئوي-خىيالدىن تۇغۇلغان مۇشۇنداق پىلانلارنى ئىشقا ئاشۇرۇشقا قىزغىنلىق، كەسكىنلىك كېرەك ئىدى، بىراق ئويلاش بىلەن ئويلىغاننى قىلىش ئوتتۇرىسىدا ھاڭ پەيدا بولۇپ تۇراتتى، بۇنىڭدىن قورقمىغان ئادەملا «ھالقىما رېئاللىق»قا قەدەم قويۇپ، مەقسىتىگە يېتەلەيتتى.

زۆھرە سىيىت قارىغا تېلېفون قىلدى، سىيىت قارى تېلېفوننى كارىۋىتىغا تاشلاپ قويۇپ، ئۆزى خالادا خىيال سۈرۈپ ئولتۇراتتى. تاھىر قارى تېلېفوننى ئالدى:

ـ ئەسسالامۇئەلەيكۇم ئەلەيكۇم.

ـ ۋەئەلەيكۇم ئەسسالام، سىيىت قارى...

ـ توختاپ تۇرۇڭ.

تاھىر قارى تېلېفوننى سۈنۈپ بەردى، سىيىت قارى تېلېفوندىن زۆھرەنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ ناھايىتى بىئەپ هېس قىلىپ، جىمىپلا كەتتى. گۈزەل ئىشلار نېمىشقا گۈزەل ۋاقىتلارغا ئۇدۇل كەلمەيدىغاندۇ؟ سىيىت قارى جىممىدە ئولتۇرۇپ ئەڭ ئاخىرىدا بىرلا ئېغىز جاۋاب بەردى: «ماقۇل، باراي».

سىيىت قارى خالادىن روھسىز، خىيالچان چىقىپ كەلدى. تاھىر قارىمۇ ئۇنىڭ بىلەن تەڭلا جىددىيلىشىپ قالغاندەك كۆرۈنەتتى.

ـ سېنى يەنە چاقىرىپتىما؟

ـ ھەئە، يەنە بىر دوستىمۇ بار ئىكەن.

ـ مېنىمۇ بار دېسەڭ بولمامدۇ؟

ـ ئۆزىڭىزلا كېلىڭ دەۋاتىدۇ.

ـ ئاۋازى چىرايلىق قىزكەن، ئۆزى قانچىلىك چىرايلىقتۇ، سەن تولا دەۋېرىپ مېنىڭمۇ كۆرگۈم كېلىۋاتىدۇ. بوپتۇ، بېرىپ كەل، مەن دېگەن گەپلەرنى ئۇنتۇپ قالما...

ـ دوستى بار يەردە قانداق دېگىلى بولىدۇ ئۇ گەپنى.

ـ ئىشقىلىپ ساڭا، مۇشۇ بىر پۇرسەت. دەپ باقارسەن، بولمىسا مەيلى.

ـ ۋاقىتلىق نىكاھ دېگەننى چۈشىنەرمۇ؟

ـ چۈشەندۈرمىسە چۈشەندۈرۈپ دەيسەن.

ـ ھەي، مۇشۇ ئىشقا تازا ئىشەنچ قىلالمايمەن جۇمۇ، نىكاھ بىلەن تالاقنىڭ ئىشى بەك نازۇك ئىش، شەرىئەتتە يوق ئىشنى قىلىپ كېيىن پۇشايمانغا قالمايلى دەيمەن...

ـ مەن ساڭا دېمەي دېگەن بۇرادەر، لېكىن ئامالنىڭ يوقىدىن دېدىم، ۋاقىتلىق نىكاھ شۇنداق قىلغانكەن. ساڭا بۇنى دېيىشمىدىكى مەقسەت سېنى

گۈناھقا ھەيدەش ئەمەس، بەلكى سېنى گۈناھتىن ساقلاپ قېلىش. زۆرۈرىيەت تۈپەيلىدىن بەزى ئىشلارغا يول بار. مەسىلەن، چوشقا گۆشى ھارام، ئەمما ئاچلىقتىن ئۆلمەسلىك ئۈچۈن ئۇنىڭدىن ئازراق يېسە بولىدۇ. بىر ئادەم قىلىچ ئاستىدا ئۆلۈمدىن قورقۇپ ئاغزىدا «مەن مۇسۇلمان ئەمەس» دېسە كاپىر بولۇپ كەتمەيدۇ، چىن كۆڭلىدە مۇسۇلمانلىق ئىشەنچىنى ساقلاپ قالسا بولىدۇ. مەن شۇنداق قارايمەن، ئىشقىلىپ، مۇسۇلمانلىققا پايدىلىقلا ئىش بولىدىكەن، ئىشنىڭ ئەۋزىلىنى تاللاپ قىلىش كېرەك. شۇڭا، قانداقلا قىلىپ بولسا نىكاھىڭلارنى چېتىڭلار، قالغىنىنى كېيىن كۆرۈڭلار. ئاللاھ بەختىڭلارنى بېرىپ قالسا قوشۇلۇپ قالارسىلەر.

سىيىت قارى بۇ گەپلەرگە قايىل بولۇپ، تاھىر قارىغا كۈلۈمسىرەپ قاراپ قويدى.

ـ بەزى موللىلار ئۆزىگە پايدىلىقلا ئىش بولسا قورقماي پەتىۋا چىقىرىۋېرىدۇ،ـ دېدى تاھىر قارى سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ،ـ بىز ئۇنداق گۈناھتىن نېرى

تۇرۇشىمىز كېرەك. جەمئىيەت بۇزۇلسا دىنمۇ بۇزۇلۇپ كېتىدۇ، پۇچەك موللا كۆپ ماكاندا ھەق گەپ قىلىدىغان موللىنىڭ كۈنى تەس، شۇنداقتىمۇ ھەق ئالدىدا تىك تۇرمىساق قىيامەتتە بوينىمىز ئېگىلىپ قالىدۇ.

ـ تەبلىغدە رەسمىي ييتىشپىسەن،ـ دېدى سىيت قارى زوقلىنىپ، ـ پىكرىڭ ئوچۇق، دائىم ئوبدان پاراڭ قىلىسەن، سەن بىلەن بىرەر يىل ھەمراھ سەپەرداش بولسىمۇ زېرىكمەيدۇ كىشى.

ـ زۆھرەجانىڭنىڭ ئاۋازى ئىلھامىمنى قوزغىۋەتتى بولغاي،ـ دېدى تاھىر قارى كۈلۈپ،ـ قىز بالىنى نېمىشقا دائىم شەيتان دەيمىز، ئەسلى شەيتان كۆڭلىمىزدە، بىز شۇلارغا ھەر ۋاقىت يۈزلىنىپ تۇرىمىز، گاھى كۈلۈپ قارايمىز، گاھى قاپاق تۇرىمىز. مۇھەببەت دېگەن نەرسىنى بىر نۇر دېسەك، بىز شۇ نۇرنىڭ ئىچىدە رەڭگارەڭ ئۆزگىرىپ تۇرىمىز. سىناق دۇنياسىدىكى ئادەمنىڭ ھالى مانا شۇ. زۆھرەجانىڭ كۆزلىرىڭنى قاماشتۇرىدۇ، قىزىقىپ تۇرىسەن، ئالدىراپ تۇرىسەن،

قورقماي ببرىۋەر، ئۇنىڭ ھەرقاچان ساڭا تۇتىدىغان يوللۇقى بار، ئۆيىگە ئەۋەتىدىغان نەرسىلىرى بار.

بەلكىم ئۇنداق نەرسىلىرىمۇ يوقتۇ، چۈشەندۈرىدىغان كۆڭلى، دەيدىغان گەپلىرى باردۇ؛ بىچارە قىزمۇ بىر نەرسىگە ئالدىراۋاتىدۇ، ئاۋازى تىترەپ تۇرىدۇ، مېنىڭ ئاۋازىمدىنلا سېنىڭ ئەھمەللىكىڭنى دەرھال سېزىپ توختاپ قالدى، كاللىسى قېتىپ قالدى، ئۇنىڭ پۈتۈن خىيالى سېنىڭدە؛ سەنمۇ ئۇنىڭ غېمىدە، خىياللىرىڭلارنى جەم قىلىڭلار، ئوچۇق-يورۇق پاراڭلىشىڭلار. ئاللاھ ئىشىڭلارنى ئاسان قىلغاي...

سىيىت قارى پۈتۈن بىر كۈننى زۆھرەنى ئويلاش، كۆرۈشكەندىن كېيىنكى ئىشلارنى تەسەۋۋۇر قىلىش بىلەن ئۆتكۈزدى. كەچكە يېقىن يۈز-كۆزلىرىنى قايتا يۇيۇپ، چىشلىرىنى چوتكىلاپ، كىيىملىرىنى رەتلىك كىيىپ، ئەتىر چېچىپ تالاغا چىقتى، تاكسىدىن بىرنى توستى، ئۇ زۆھرە بىلەن خوشلاشقىلى ياكى يېڭى بىر ھاياتنى باشلاشقا كېتىۋاتقانلىقىنى ئۆزىمۇ بىلمەيتتى؛ ئىشەنچ ۋە ئۈمىدى گاھىدا يۈرەكلىرىنى ھاياجاندا

ئاغرىتسا، ئەندىشىلىرى يۈرىكىنى سىقىپ-سىقىپ قويۇپ بېرەتتى. ئۇ بىر يىل ئالدىدا زۆھرە بىلەن خوشلاشقىلى بارغاندىكى ئىشلارنى ئەسلىدى، ئادىلە بۇ قېتىممۇ چاتاق سالارمۇ؟ «سىيىت قارىمنى ئۆيۈمگە چاقىرسام كېلىپ ماڭا ئېسىلغان، قارىممۇ دېگەنبىلەن جىق ئۆزگىرىپتۇ » دەپ يالغان گەپتىن بىرنى قىلىپ، ئىشنى بۇزارمۇ؟ «بۇزۇقتا يۈز يوق» لۇقمىنى بىلىپ تۇرۇپ، ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشكىلى بارغاندىكىن، ھەممىگە چىداش كېرەك. يالغان گەپ قىلسا جايىدىلا دەككىسىنى بېرىپ، زۆھرەنىڭ ئالدىدا ئىناۋىتىنى تىكلىشى كېرەك. سىيىت قارى ئىختىيارسىز ھالدا مۇشتۇمىنى تۈگۈپ ئالىقىنىغا ئۇرۇپ قويدى، بۇ ئۇنىڭدا بىر خىل ئىشەنچ پەيدا قىلدى.

ئۇ زۆھرەنىڭ ئىشكى ئالدىغا كېلىپ بىر دەم تۇرۇۋېلىپ ئاندىن قوڭغۇراقنى باستى، زۆھرە ئىشىكنى ئېچىپ، بۆلەكچە يېقىملىق تەبەسسۇم بىلەن ئۇنى قارشى ئالدى ۋە كەينىگە داجىپ ھۆرمەت بىلەن ئۆيگە باشلىدى؛ ئادىلە ئورنىدىن قوپۇپ مۇلايىم سالام بەردى

ۋە ئۇنى ئۆز ئولتۇرۇۋاتقان سافاغا باشلىدى، ئاندىن زۆھرەگە قارىشىپ بەرگىلى ئاشخانىغا ماڭدى. زۆھرە سىيىت قارىنى چايغا تەكلىپ قىلىپ قويۇپ، ئاشخانىغا كىرىپ كەتتى. ئىككىسى ئاشخانىدا سەي قورۇغاچ تاماق ئېتىشنىڭ پاراڭلىرىغا چۈشۈپ كەتتى، بىر دەمدىن كېيىن ئادىلە قايتىپ چىقىپ سىيىت قارىنى پاراڭغا تۇتتى:

ـ تاش سوداڭلار قانداقراق؟

ـ يامان ئەمەس كېتىپ باردۇ.

ـ خېلى پۇل تاپقانسىلەر؟

ـ ياتاق، تاماق، كىراغا چۈشلۈقلا بىر نەرسە چىقىدىغان ئوخشايدۇ.

ـ ئۇنداقتا نېمە پايدا ئالىسىلەر؟

ـ پايدا يوق، زىيان چىقمىسلا مەيلى.

ـ ئەمسە ئۇ قانداق سودا؟

ـ ئاشۇنداق سودا، سودىنىڭ ھەممىسىدە پايدا ئېلىۋەرگىلى بولمايدۇ، تەجرىبە توپلايمىز.

ـ خېلى تۇرامسىلەر؟

ـ يەنە بىرەر ھەپتە تەۋەككۈل قىلىپ باقارمىز، سودا بوشاپ كەتسە كېتىمىز.

ـ خەنزۇلار ئېسىل قاشتېشى بولسا بەك ئالىدۇ دەيدىغۇ؟

ـ تەيۋەنلىكلەر كۆپرەك ئالىدۇ.

بىر دەمدىن كېيىن تاماق تەييار بولدى، زۆھرە «ئېلىڭلا، بېقىڭلا» دەپ، ئۆزى ئىككى تاللا نەرسە يەپ قويۇپ، چاي ئىچىپ ئولتۇردى، سىيىت قارى تۇزۇت قىلىپ ئولتۇرمايلا سەيلەرگە چوكا سالدى.

ـ ھە نېمە بولسا سىيىت قارى تاماقتا قارىماي كېتىپ قالمىدى،ـ دېدى ئادىلە ئاغزى بېسىقماي سۆزلەپ، ـ قارىم ھازىر جىق ئىش كۆرگەندەك قىلىدۇ، ئېغىر بېسىق، تەمكىن بولۇپ كېتىپتۇ. ئوغۇل بالا ئەركەك دېگەن مانا مۇنداق بولىدۇ. ئۆتكەن يىلقىدىن جىق ئۆزگىرىپسىز، ئۇ چاغدا گۆدەك ئىدىڭىز، شۇ چاغدا بىزدىن يامانلاپ كېتىپ قالغاندىن كېيىن بىچارە زۆھرە يىغلاپ تۇڭشۇپ كەتتى، مەن بىلەنمۇ تاس قالدى ئۇرۇشقىلى... ئىككىڭلار تا ھازىرغىچە مانا

بىر-بىرىگىلارنى ياخشى كۆرۈپ كېلىۋاتىسىلەر. بۇنداق مۇھەببەت كەمدىن كەم ئۇچرايدۇ. بولۇپمۇ، سىزنىڭ تەقۋالىقنى دەپ مۇھەببەتنى تاشلىۋەتمىگەنلىكىڭىز كىشىنى بەكمۇ قايىل قىلىدۇ. ئىككىڭلار رەسمىي خوتۇن قوشقان قوشماقلار، قاراڭلار مانا، بەختلىك بىر جۈپلەردەك بىللە تاماق يەپ ئولتۇرىسىلەر.

سىيىت قارى بىلەن زۆھرە بىر-بىرىگە قاراپ ئۇڭايسىزلىنىپ قېلىشتى. بىر دەمدىن كېيىن ئادىلەنىڭ تېلېفونى سايراپ كەتتى، ئۇ ئورنىدىن قوپۇپ نېرىراق بېرىپ بىر كىملەرگە جىددىي جاۋاب قايتۇرغاندەك قىلدى، ئاندىن «مېنى يەنە چاقىرتىپتۇ، بارمىسام بولمىدى، ئىككىڭلار ئوبدان ئولتۇرۇڭلار، كېيىن يەنە كۆرۈشەرمىز» دەپ ئايىغىنى كىيىپ ماڭدى.

ئۆيدە ئىككىسى بايىقى ئۇڭايسىزلىقنى داۋاملاشتۇرۇپ قالدى، سىيىت قارى تەخسىگىلا قارايتتى، بىر نەرسىلەرنى توختىماي يەيتتى، توختىماي چاي ئىچەتتى، زۆھرە ئۇنىڭغا چاي قۇيۇپ هارمايتتى، بىر دەمدىن كېيىن چايمۇ تۈگىدى. زۆھرە ئاشخانىغا

ماڭدى. سىيىت قارى ئۇنىڭ كەينىدىن قاراپ قالدى، ئەۋرىشىم بوي نازۇك قىز، مۇھەببەتكە سادىق قىز، ۋاپادار قىز... خوتۇن بولۇشقا لايىق قىز... يۈرەكنى ھاياجاندا ئاغرىتىپلا تۇرىدىغان قىز... بەختكە بىر قەدەم قالغاندا يۈرەك نېمىشقا پايلىمايدۇ، ۋىسالغا ئاز قالغاندا ئادەم نېمىشقا پۇتلىشىپ كېتىدۇ؟ پۇتلىكاشاك ھەددى-ھېسابسىز كۆپ بولغاچقا ئادەم مەقسەتكە ئاز قالغاندا ھالىدىن كېتىپ بەل قويۇۋېتىدۇ، ئەگەر سەللا غەيرەت قىلىۋەتسە مەقسىتىگە يېتەلەيدۇ، بەختنىڭ قۇچىقىغا ئۆزىنى ئالدىراپ بولسىمۇ ئاتالايدۇ.

زۆھرە چاي ئىلىپ چىقىپ يەنە چاي قۇيدى، قوللىرى سەل تىترەپ تۇراتتى، چىرايىدىمۇ ئادەتتىن تاشقىرى بىر جىددىيلىك ئەكس ئېتەتتى، يۈزلىرى قىزارغان ئالمىنىڭ رەڭگىنى ئېلىشقا باشلىغانىدى. ئىككىيلەن دەيدىغان گەپلىرىنى دېيەلمەيۋاتقاندەك، بىر-بىرىنىڭ ئىچىنى سىقىپ، ئۆزلىرىنىڭ ئىچىنى تىڭشاپ ئولتۇراتتى. زۆھرە سۈكۈتكە چىدىماي، باشقا گەپلەرنى قىلغىلى تۇردى:

ـ سەيلەرنى تۈزۈك يېمەپسىز، ئوخشىماپتىمۇ يا؟

ـ ئوخشاپتۇ، هېلىمۇ جىق يەۋەتتىم.

ـ ئەمسە چاي ئىچىڭ.

ـ بولدى، چاينى جىق ئىچىۋەتتىم.

ـ ئەمسە ئۇششاق-چۈششەكلەردىن ئالغاچ ئولتۇرۇڭ.

زۆھرە تەخسىلەرنى يىغىشتۇرۇپ، ئاشخانىدىكى قازانغا تاشلاپ قويۇپلا يېنىپ چىقتى. ئاندىن سافانىڭ ئالدىدىكى شىرەگە هەر خىل مېۋە-چۈلىلەرنى تىزىۋەتتى.

ـ سافاغا كېلىپ بىر دەم ئولتۇرۇڭ،ـ دېدى زۆھرە بايىقىدىن كەسكىرەك ئاهاڭدا.

سىيىت قارى سافاغا كېلىپ تېلېۋىزورغا قاراپ ئولتۇردى، زۆھرە ئۇنىڭ نەق هۇسەيىن ئولتۇرغان يەرگە كېلىپ ئولتۇرغانلىقىنى كۆردى. سىيىت قارى مەنسىز ئېكرانغا قاراپ ئولتۇرغان بىلەن بىر كۆزى زۆھرەدە ئىدى. هايال ئۆتمەي زۆھرە ئۇنىڭ يېنىغا كېلىپ، تېلىۋىزورغا قاراپ ئولتۇردى. بىر كىنو بېرىلىۋاتاتتى،

مۇھەببەتلىشىدىغان كۆرۈنۈشلەر چىقمىدى، بىر دەمدىن كېيىن كىنو ئۈزۈلۈپ دورىنىڭ ئېلانلىرى بېرىلىشكە باشلىدى. سىيىت قارى قانال يۆتكىدى، قاناللارنىڭ ھەممىسى مەنىسىز، لاۋزا پروگراممىلار بىلەن توشۇپ كەتكەنىدى. ئەسلى ئەڭ ھەقىقىي، ئەڭ تەسىرلىك تۇرمۇش نەق رېئاللىقتا ئىدى، ئەمما شۇ تاپتا ھەر ئىككىسى بۇ رېئاللىققا كۆز يۇمۇپ، دەردىنى شۇ مەنىسىز، قوپقورۇق نەرسىلەردىن ئېلىۋاتاتتى، دىققىتىنى قەستەن شۇ ياققا بۇراۋاتاتتى.

ـ تېلېۋىزورنى ئۆچۈرۈۋەتسىڭىز بولغۇدەك،ـ دېدى ئىچى سىقىلىپ كەتكەن زۆھرە ـ كۆرگۈدەك ھېچنېمە يوق. بىر دەم ئۆزىمىزنىڭ پاراڭىنى قىلىپ ئولتۇرايلى..

سىيىت قارى تېلىۋىزورنى دەرھال ئۆچۈرۈپ، زۆھرەگە يۈزلەندى.

ـ قاچان ماڭاي دەيسىز، بەك ئالدىراپ كېتىپ قالماسسىز؟

ـ ئەھۋالغا قاراپ باقارمىز، خېرىدارلار چىقىۋاتىدۇ، ئازراق بولسىمۇ پايدا ئېلىپ كەتمىسەك، ماڭغان يولىمىز

بىكار بولىدۇ.

ـ بولسا بىر مەزگىل تۇرۇپ، تاشنىڭ ھەممىنى سېتىۋېتىپ كېتىدىغلار. ئېغىر تاشنى نەلەردە سۆرەپ يۈرۈيسلەر.

ـ يۈكىمىز ئېغىر ئەمەس، ئۆيىڭىزگە ئالغاچ كېتىدىغان نەرسىلەرنى تەييار قىلىپ قويىدىڭىزمۇ؟

ـ قاراپ باقسام، ئازراق نەرسىنى كەم قىلىپتىمەن، سىز ماڭغىچە ئۆزۈم يەتكۈزۈپ بېرەي.

گەپلەر قېيىپ كېتىۋاتاتتى، سىيىت قارى يولدا ئويلاپ كەلگەن گەپلىرىنىڭ بىرسىنىمۇ دېيەلمەيۋاتقانلىقىدىن ئىچى پۇشتى، بەلكى بىلىپ-بىلمەي ھازىرلا كېتىدىغاندەك پاراڭ قىلىۋاتقىنىدىن ئەرۋاھى ئۇچتى. زىيادە خىيال، زىيادە تەشۋىشلىرى مۆكتۈرمىدە تۇرغان دۈشمەنلەردەك كۆپىيىپ كەتتى. زۆھرە ئۇنىڭدىنمۇ بەك جىلە بولدى.

ـ تۈنۈگۈن كۆڭلىڭىزنى رەنجىتىپ قويمىغاندىمەن؟ـ دېدى سىيىت قارى ئاخىر دېگىلى بىر گەپ تېپىپ.

ـ ياقەي، نېمىشقا رەنجىيمەن.

ـ چوڭلارغا تېلېفون قىلىپ دېمىگەنسىز.

ـ ياقەي، نېمىشقا دەيمەن.

ـ بۇ ئىشتىن بەك كۆڭلۈم يېرىم بولدى، ـ دېدى سىيىت قارى،ـ سىز زادى مۇشۇ شەھەردىن كەتمەي تۇرۇپ قالارسىزمۇ؟

ـ ئۇقمايمەن، ـ دېدى زۆھرە،ـ بۇ شەھەردە ياشاش پېشانەمگە پۈتۈلۈپ كەتكەن ئوخشايدۇ.

ـ ئادىلە بىلەن يەنە ئارىلىشۋاتامسىز؟

ـ ئانچە ـ مۇنچە كۆرۈشۈپ قويىمىز.

ـ سىز بۇنداق قىزلاردىن ئۆزىڭىزنى تارتىشىڭىز كېرەك ئىدى.

ـ بۇ شەھەردە بۇنىڭدىن باشقا ئارىلىشىدىغان دوستۇم يوق.

ـ ئۇنى تېخى دوستۇم دەپ قارامسىز؟

زۆھرە يەنە خاتا گەپ قىلىپ سالغانلىقىنى سېزىپ تەمتىرەپ كەتتى:

ـ ياقەي، مۇنداقلا دەپ قويدۇم، ئەمەلىيەتتە نورمال

ئارىلىشىپ ئۆتىمىز.

ـ ئىككىڭلار ئىككى تائىپىدىكى قىزلار.

ـ بۇنى مەنمۇ بىلىمەن، شۇڭا ئۇنىڭ يېنىدىن كەتكەن.

شۇ ئەسنادا سىيىت قارىغا تاھىر قارىمدىن تېلېفون كەلدى. زۆھرە ئورنىدىن قوپۇپ ھۇجرىسىغا كىرىپ كەتتى.

ـ قارىم، تىنچلىقتۇ؟

ـ ھەئە، نېمىگە تېلېفون قىلىپ قالدىڭ؟

ـ ئەنسىرەپ بولمامدۇ؟ـ دېدى تاھىر قارى كۈلۈپ،ـ شۇ تاپتا مېنىڭ كاللامغا باشقا ئىش كەلمەيۋاتىدۇ.

ـ قىزىق ئاداش تە سىلە، مەن يا كىچىك بالا بولمىسام.

ـ دەيمىنا ئەمدى، ئۆزۈڭ ھېسسىياتچانراق بالا، بىرەر ئىش چىقىپ قالمىسۇن دەيمەن.

ـ خاتىرجەم بول، چاتاق چىقمايدۇ.

ـ قانداق، دېدىڭمۇ ئۇ گەپنى؟

سىيىت قارى ئاۋازىنى پەس قىلدى:

ـ دوستى تېخى ئەمدى كەتتى، ئەمدىراق دېسەم بولامدىكىن، لېكىن كۆڭلۈمدە پەقەت ئىشەنچ يوق تۇرىدۇ...

ـ سەندە كالتسىي كەمۇ نېمە؟ نېمىشقا دېيەلمەيسەن؟

ـ پەسرەك گەپ قىل، شۇ تاپتا مەن ئوتتىك ئىچىدە...

ـ بۇرادەر، گەپنى غاچ-غاچ قىلىپ ئۇ يەردىن كەت، ئۆزەڭمۇ بىلىسەن، يالغۇز قىزنىڭ يېنىدا تۇرۇش گۇناھ نى نى تەقۋا بالىلار مۇشۇ قىز بالىنىڭ ئىشىغا كەلگەندە شاپاقتا تېپىلىدۇ. نامەھرەملەر بىلەن يالغۇز قالغاندا زىنا ئۆتكۈزۈپ قويۇپ ئۆمۈرلۈك پۇشايمانغا قالغانلار ئاز ئەمەس، توي قىلمىغانلار زىنا قىلسا شەرئى مەھكىمە 80 قامچا ئۇرىدىغان ئىش هازىر بولمىغان بىلەن، گۇناھكارلىق ئازابى ئۇلارنى ئۆلگۈچە قىينايدۇ. ئۇلار دېگىنىم ئىمان ئېيتقان مۇسۇلمانلار، مۇسۇلمان ئەمەسلەر كارى يوق يۇرتۇبرىدۇ، ئاخىرەتتە جازاسىنى

تارتىدۇ. «مۆمىن ئادەم مۆمىنلىك هالىتىده زىنا قىلمايدۇ» دېگەن هەدىسنى ئۇنتۇپ قالما. يەنه تېخى بەزى بالىلار بارمىش، نامەهرەم قىز بىلەن مەخپىي زىنا ئۆتكۈزۈشتىن قورقۇپ، پىچاقتىن بىرنى ئوتتۇرىغا سانجىپ قويۇپ، ئۆزىنىڭ نىكاهىنى ئۆزى ئوقۇيمىش... جەمئىيەتته بۇنداق بىدئەت ئىشلار تولا، خاتا نىكاه ئوقۇيدىغان ئىشلارمۇ جىق. خەقلەر ئۆزىنىڭ نەپسىنى دەپ ئاشۇنداق غەلىته ئىشلارنى تاپىدۇ، هەتتا ئۇنىڭ بەزىلىرى خاتا ئادەتكه ئايلىنىپ كەتكەن، تۈزەتمەك تەس. هەي... ئىشىمىز تەس قارىم، بولسا سەنمۇ پىچاقتىن بىرنى ئالدىڭغا تىكلەپ قويۇپ، ئۆزۈڭنىڭ نىكاهىنى ئۆزۈڭ ئوقۇۋېتىپ توي كېچىسىنى ئۆتكۈزۈپ كەلمىگىن يانا، بۇ گەپ ساڭا خوش يېقىپ قالمىغاندۇ-هە؟! ئۇنداق قىلما، «نىكاه قىلىپ بىرگه بولايلى، قانچه كۈن دېمىسىڭىز شۇنچه كۈن بىلله تۇرايلى» دەپ چىرايلىق گەپ قىل، ئازراق ئىمانى بولسا گېپىڭنى يىرمايدۇ، ئەتە ئاندىن ئۈچ-تۆت ئادەمنى چاقىرىپ نىكاهىڭلارنى ئوقۇۋېتەيلى. قىزنىڭ مەهرىنى

بەرمىسەڭ بولمايدۇ، پۇل دېسەڭ مەندە بار، بۇ ئىشنى ئۆزىنىڭ يولىدا چىرايلىق تۈگىتەيلى، قانداق دېدىم؟

سىيىت قارى بۇ گەپلەرگە قۇلاق سېلىپ ئولتۇرۇپ قالدى، تاھىر قارى سۆزىنى تۈگەتكەندە ئەندىكىپ:

ـ ھە، شۇنداق قىلايلى، ما گەپنى ئوبدان قىلدىڭ،ـدېدى.

ـ ئەمىسە شۇنداق بولسۇن، گەپنى تۈگىتىپ چاققان يېنىپ كەل.

ـ ماقۇل، ھايال قالماي بارىمەن.

سىيىت قارى تېلېفوننى ئېتىپ، زۆھرەنىڭ ھۇجرىسىغا قاراپ قويدى، بايىقىدىن خېلىلا روھلىنىپ قالدى. بىر دەمدىن كېيىن زۆھرە ھۇجرىسىدىن چىقتى، ئۇچىسىدىكى كىيىملىرى سەل ئازلاپ قالغاندەك قىلاتتى، سىيىت قارىنىڭ كۆز قارىچۇقلىرى ئىتتىكلەپ كەتتى، زۆھرە ئۇنىڭغا قاراپلا كېلىۋاتاتتى، جامالدىن ھېچ ۋاقىتتا كۆرۈلۈپ باقمىغان يېقىملىق مەنە، تەشنالىق، ھەتتا بىلىپ بولماس ئەسەبىيلىك ئەكس ئېتەتتى. زۆھرە شامالدەك يەڭگىل، لەرزان مېڭىپ

سىيىت قارىنىڭ يېنىغا كەلدى. قارىم ئېغىر-بېسىقلىق بىلەن ئولتۇرسىمۇ، يۈرەكلىرى ئىختىيارىغا بويسۇنماي تىنىمسىز سوقاتتى، پۇت-قوللىرى ئۆزىنىڭ ئەمەستەك خىيالىي سېزىمدا بىلىنەر-بىلىنمەس تەۋرىنىپ تۇراتتى.

ـ سىز مېنى ھەقىقىي ياخشى كۆرەمسىز؟-دېدى زۆھرە ئۇنىڭغا ئوتلۇق نەزەردە تىكىلىپ.

سىيىت قارى زۆھرەگە قاراپ سالسىلا، ئۇ كۆزلەرنىڭ ئۆزىنى كۆيدۈرۈپ كۈل قىلىۋېتىشىدىن ئەنسىرەپ قارىماي تۇرۇۋالدى؛ راست گەپنى قىلغاندا، ئۇنىڭغا قاراشقا جۈرئەت قىلالمىدى.

ـ مېنى ياخشى كۆرەمسىز-كۆرمەمسىز؟

ـ ئۆزىڭىز بىلىسىزغۇ...

ـ ماڭا قاراپ تۇرۇپ نېمىشقا گەپ قىلالمايسىز؟ مەن شۇنچىلىك سەتمۇ؟ شۇنچە قورقۇنچلۇقمۇ؟

سىيىت قارى ناھايىتى تەستە زۆھرەگە قارىدى، زۆھرە يېقىندىن قارىغاندىمۇ ھەقىقەتەن چىرايلىق قىز ئىدى، چېھرى تەشنالىق سېھرىگە چۆمگەنىدى، لەۋلىرى شەبنەمدە قالغان گۈل بەرگىدەك تىترەپ تۇراتتى.

ـ ماڭا ئوبدان قاراڭ،ـ دېدى زۆھرە جۈرئەتلەنگەنچە قىنغا پاتماي،ـ سىز مېنى ياخشى كۆرىمەن دەپ خەت يازغان قىز مەن شۇ، ئوبدان قاراڭ، ماڭا خەت يېزىشقا جۈرئەت قىلغان ئادەم ماڭا نېمىشقا قارىيالمايسىز؟

سىيىت قارى جىددىيلىشىپ كەتتى، نامەھەرەم بىلەن يالغۇز قالغانغا پۇشايمان قىلغىلى تۇردى. ئەمما بىر ياندىن يىگىتلىك ھەۋىسى جۇش ئۇرۇپ، قىزنىڭ ۋىسالىغا يېتىشكە ئىتتىرىپ تۇراتتى. ئىمان بىلەن شەيتاننىڭ كۈرىشى مۇشۇ تەرزدە باشلىنىپ كېتىدىغاندەك قىلاتتى.

ـ مۇشۇ ۋاقىچە كاللامدىن چىققىلى ئۇنىمىدىڭىز، يازغان خەتلىرىڭىزنى يىرتىپ يوقاتقىنىم بىلەن گەپلىرىڭىز ئېسىمدە قاپتىكەن، تولا كاللامغا كېلىۋالىدۇ، مۇھەببەت دېگەن نېمىنى چۈشەنمەستە ئوقۇغان خەت بولغاچقا شۇنداقمىكىن، ھېچ بىلمىدىم. راست گەپنى قىلغاندا، مەن سىزنى ساراڭ بولغۇدەك ياخشى كۆرۈپ قالمىدىم، لېكىن ماڭا بولغان

ھېسسىياتىڭزنى مۇھەببەت دەپ قەدىرلەشكە توغرا كەلدى، شۇنداق ئويلىغانچە، سىز ماڭا مۇھىم ئادەم بولۇپ قالدىڭىز، بۇنىڭغا ئۆزۈمۇ ھەيران، سىز مېنىڭ كۆڭلۈمدە ھېچكىمنىڭ ئورنىنى باسالمايدىغان بىر ئادەمگە ئايلىنىپ قالدىڭىز، مېنى ئوقۇتۇۋالدىڭىزمىكىن دەپمۇ گۇمان قىلمەن.

ـ بىز ئۇنداق خۇراپىي ئىشنى قىلمايمىز،ـ دېدى سىيىت قارى تەسىرلىنىش ئارىلىقىدا ھوشىنى تېپىپ.

ـ ئىشقىلىپ، مەيلى قانداق ئويلاڭ، سىز مېنىڭ يۈرىكىمنى مۇشۇكتەك يەپ بولدىڭىز. قاچانكى بىر ئىش ئۈچرىسام سىز كاللامغا كېلىۋالىسىز، جىندەك چاپلىشىسىز، مۇھەببەت دېگەن جىن چاپلىششىش كېسىلىمدۇ دېگۈم كېلىدۇ بەزىدە... بەلكىم بۇ شەھەردە تۇنجى قېتىم بىللە تاماق يېگەن، بىللە ماڭغان، پاراڭلاشقان ئادىمىم سىز بولغاچقىمىكىن، ھەر قانچە قىلسامۇ سىزنى ئۇنتۇپ كېتەلمىدىم. سىز بەرگەن قۇرئاننى خۇددى مۇھەببىتىمىزنىڭ يادىكارىدەك ساقلاپ كەلدىم، ئارىلىقتا ئادىلەنىڭ ئۆيىدە ئۇنتۇپ

قېلىپ، خېلىغىچە ئەكىلىۋالالماي بىر نېمەم كامىدەك يۈردۈم، كېيىن قۇرئاننى دەپ بارسام سىزنى ئەكەتتى دېدى، قىممەتلىك بىر نەرسەمنى يۈتتۈرۈۋەتكەندەك بىئارام بولدۇم. سىز بىلەن قايتا ئۇچرىشىپ شۇنداق خوش بولدۇم، ھەر كۈنى خىيالىمدا سىز بىلەن بىللە بولدۇم. لېكىن توي ئىشىغا كەلگەندە ئۆزەمنىڭمۇ بېشىم قېتىپ تۇرغاچقا تەكلىپىڭىزگە دەرھال بىر نەرسە دېيەلمىدىم، لېكىن سىز رەت قىلدى دەپلا چۈشىنىپ قالدىڭىز، ماڭىمۇ ئامال بولمىدى. كېيىن ئانام گېپىڭىزنى چىقىرىپ قالدى، راستىنى دېگەندە، ئۆزەمنىڭمۇ سىز بىلەن توي قىلغۇم بار ئىدى، ماقۇل دېدىم، سىزنى ئىلمىي بالا بولغاندىكىن كۆڭلۈمنى چۈشىنىدۇ، مەن بىلەن بۇ شەھەردە كەتمەي بىللە تۇرىدۇ دەپ ئويلىدىم. لېكىن ئەنسىرىمەيمۇ قالمىدىم، چۈنكى سىز بۇ شەھەردە بەش يىل ئوقۇغان بىلەن ئىدىيە جەھەتتە تازا ئېچىلىپ بولالمىغان بالا، مەھەللىمىزنىڭ ئىدىيىسى تېخىچە كاللىڭىزدا بار. سىزنى مۇتئەسسىپ دېمەكچى ئەمەسمەن، لېكىن ياش

يىگىتلەردە يىگىتلەرگە خاس روھ بولۇشى كېرەك دەپ ئويلايمەن. ئەمدى ئاساسىي گەپكە كەلسەك، سىز مېنى ياخشى كۆرۈپ كۆڭلۈمنى مۇشۇنچىلىك قىلىۋەتكەندىكىن، بۇ ئىشىڭىزغا ئاخىرىغىچە ئىگە بولۇڭ، مۇھەببەتتىن بىر نەتىجە چىقىرىڭ. مەن مۇھەببەتكە ئەڭ سادىق قىز، جاھاندا مېنىڭدەك قىز ئاز، مەن خىجىل بولماي تۇرۇپ شۇنداق دېيەلەيمەن: مەن ھەر قانداق يىگىتنىڭ جېنىنى سىلىپ بېرىپ بولسىمۇ ئېرىشىشىگە لايىق قىز. مەن ئۆچرىغان ئىشلارغا باشقا قىزلار ئۆچرايدىغان بولسا ئاللىبۇرۇن تۆگىشىپ كېتەتتى. مەن ئادىلەدەك خىرىستىئان پاھىشە بولۇپ كەتمىدىم، ئانامدىن قالغان پاكلىقىمنى قوغداپ ئىمانىم بىلەن ياشىدىم. مەن بۇنى سىزگە تولۇق ئىسپاتلاپ بېرەلەيمەن. مەن سىزنىڭ ماڭا ئىشىنىشىڭىزنى، مۇھەببەتكە سادىق بولۇشىڭىزنى، قىزلارنىڭ كۆڭلىنى چۆشىنىشىڭىزنى، يىگىتلەردەك ئىش قىلىشىڭىزنى، ئۆزىڭىز ئېرىشىشكە تېگىشلىك ھەق-نېسىۋىنى باشقىلارغا تارتقۇزۇپ قويماسلىقىڭىزنى

ئۈمىد قىلىمەن. ئەگەر ئۇنداق قىلالمايدىكەنسىز، مەن سىزنى بۇ ئۆيدىن تىللاپ قوغلىۋېتىمەن، سىزدىن ئۆلگۈچە نەپرەتلىنىمەن...

زۆھرە شۇنداق دەپلا سىيىت قارىنىڭ قۇچىقىغا ئۆزىنى تاشلىدى، كۆزلىرىدىن تارامىلاپ ياش تۆكۈلدى. سىيىت قارى ئەقلىدىن كېتىپلا قالدى، ھېچنېمىنى ئويلىيالمىدى، ئۇ پەقەت بۇ ھاياتىدا ئەڭ يېقىملىق گەپلەرگە، ئەڭ گۈزەل ئىشلارغا، ئەڭ شېرىن پەيتلەرگە شاھىت بولۇۋاتقىنىنلا بىلەلىدى.

ـ مەنمۇ سىزنىڭ نەپرىتىڭزگە قېلىشنى زادى خالىمايمەن،ـ دېدى سىيىت قارى بوغۇلۇپ تۇرۇپ، ئاندىن ئىختىيارسىز ھالدا زۆھرەنىڭ بېشىنى سىلىدى، كۆڭلىدە «ئاھ رەببىم، ئاجىز بەندەڭنى كەچۈر، ئىختىيارىم ئىلكىمدە ئەمەس» دەپ نىدا قىلدى،ـ ئاللاھ ئىنسانغا كۆڭۈل دېگەن نەرسىنىمۇ ئاتا قىلغانىكەن، بۇ كۆڭۈلنى توغرا يول بىلەن رازى قىلىش كېرەك دەپ ئويلايمەن. سىزگە بولغان كۆڭلۈمنى ھەرگىز خارلىغۇم يوق. مەن بۈگۈن ئەسلى سىزگە نىكاھىمىزنى چېتىش

ھەققىدە مەسلىھەت سالغىلى كەلگەن. نىكاھلانماي تۇرۇپ بىللە بولغىلى بولمايدۇ، نىكاھلانماي تۇرۇپ مۇرادىمىزغا يەتكىلى بولمايدۇ. نىكاھلانماي تۇرۇپ كۆڭلىمىزنى خاتىرجەم قىلغىلى بولمايدۇ. نىكاھ قىلىۋېتەيلى، ئەگەر قوشۇلسىڭىز، ئەتە تۆت-بەش ئادەمنىڭ گۇۋاھلىقىدا نىكاھىمىزنى ئوقۇۋېتەيلى، ئاندىن سىزگە قۇدرىتىمنىڭ يېتىشىچە تويلۇق ئالاي. مەنمۇ سىزنىڭ قەدرىڭىزنى قىلىپ باقاي، سىزنى خۇشال قىلىپ باقاي...

ـ ئۇنىڭدىن كېيىنچۇ؟ـدېدى زۆھرە بېشىنى كۆتۈرمەي تۇرۇپ، ئۇ شۇ تاپتا بۆلەكچە مۇلايىملىشىپ كەتكەنىدى، چىرايى شۇنچىلىك خاتىرجەم ئىدىكى، شۇنچە ۋاقىتتىن بېرى بۇگۈن مۇشۇ پەيتته كۆڭلى ئارام تاپقاندەك كۆرۈنەتتى.

ـ ئۇنىڭدىن كېيىن ئاللاھ ئىشىمىزنى ئاسان قىلار. تۇرۇپ قالمەن دېسىڭىز باشقا پىكرىم يوق، مەن بەلكىم تۇرۇپ بولالمايمەن. ئەمما نىكاھ رىشتىمىز باغلانغاندىن كېيىن ھەر ئىككىمىز بىر-بىرىمىزگە

مەسئۇلىيەتچان بولمىساق بولمايدۇ. ھەر قانداق ئىشتا بىر-بىرىمىزنى قوللاپ بېرىشىمىز كېرەك.

ـ ئۇلۇشكۇن نېمىشقا مۇشۇ گەپلەرنى قىلمايسىز؟

ـ ھەممە ئىشنى ئۆز رايىڭىزغا توغرىلاپ، مېنى ئوسال ئەھۋالغا چۈشۈرۈپ قويدىڭىز ئەمەسمۇ...

ـ ئەمدىچۇ؟

ـ كاللامدىن ئۆتتى، ئەتىدىكى ئىشلارغا ئەتە ئۆزى جاۋاب بەرسۇن.

ـ كاللىڭىز ئۇنداق ئاسان ئېچىلماسمىكىن دېگەنىدىم.

ـ سىزنىڭ كاللىڭىز بەك ئېچىلىپ كەتكەن بولغاچقا، تازا كۆنۈپ بولالماي تۇرىمىز...

زۆھرە بېشىنى كۆتۈرۈپ سىيىت قارىغا خىجىللىق بىلەن كۈلۈمسىرەپ، ئۆزىنى ئوڭشىدى، چاچلىرىنى قۇلاقلىرىنىڭ كەينىگە يىغدى.

ـ ئەتە نىكاھ ئوقۇشقا قوشۇلدىڭىزمۇ؟ـ دېدى سىيىت قارى ھاياجاندا تەلمۈرۈپ.

ـ قوشۇلمىسام قانداق قىلاي، پىشانىمىزگە

پۈتۈلگەننى كۆرىدىغان ئوخشايمىز...

ـ تازا رازى ئەمەستەك تۇرىسىز.

ـ راست دەيسىز، لېكىن نۇرغۇن قىزلار ئامالنىڭ يوقىدىن كۆزىنى يۇمۇپلا ئەرگە تېگىدۇ...

ـ كۆڭلۈمنى ئۇنداق يېرىم قىلماڭ، ماڭا رازىلىق بىلەن تېگىڭ.

ـ راستىنى دېسەم، هازىر ئۆزۈمۇ ئۇقالماي تۇرىمەن...

ـ نېمىشقا ئەمدى؟

ـ بىر ئۆيگە كىرگەندىن كېيىن مېنى چۈشەپ قويمايدىغانسىز؟ ماڭا ئەركىنلىك كېرەك.

ـ ئەركىنلىكىڭىزنى هۆرمەتلەيمەن.

ـ بېشىڭغا ياغلىق ئارت دەپ تۇرۇۋالمايدىغانسىز؟

ـ هازىرچە سىزنى زورلىغىلى بولمايدۇ، كېيىن ئۆزىڭىز ئارزۇلاپ چىگىدىغان بولىسىز.

ـ مەن ئەركىشى، مەن نېمە دېسەم هېساب دەپ تۇرۇۋالمايدىغانسىز؟

ـ گاهىدا خوتۇنلارنىڭ پىكرىگىمۇ هۆرمەت

قىلىمىز.

ـ مۇشۇ گەپلىرىڭىز راست بولسا، گېپىمىز ئاساسەن بىر يەردىن چىققىدەك. ئەگەر مېنى ئېلىۋېلىپلا ئۆزىڭىزنىڭ بىلگىنىنى قىلسىڭىزچۇ؟ ئۆزگۈرۈۋالسىڭىزچۇ؟

ـ ئۇنىڭدىن نېمە غەم قىلىسىز، چىدىيالمىسىڭىز ئاجرىشىپ كېتەرسىز،ـدېدى سىيىت قارى كۈلۈپ قويۇپ، ـ مەن ئۇنداق ئاسان ئۆزگىرىۋالىدىغان بەندە ئەمەس، مېنىڭ مەيدانىم ئېنىق. گەپ سىزدە، ئايال كىشى ئاسان ئۆزگىرىپ كېتىدۇ، تېخى ئېرىنمۇ ئۆزگەرتىۋېتىدۇ. مەن شۇنىڭدىن ئەنسىرەيمەن...

ـ سىزنىڭچە، مەن سىزنى ئۆزگەتەلەرمەنمۇ؟ بۇ مۇمكىن ئەمەس.

ـ ھازىرچە كىمنىڭ ئۆزگەرتىۋېتىشى ئېنىق ئەمەس،ـ دېدى سىيىت قارى ئاردىدا كۆڭۈلسىز گەپلەرنىڭ چىقىپ قېلىشىدىن ئەنسىرەپ،ـ نىكاھ قىلىدىغىنىمىز ئېنىق بولسىلا بولدى.

زۆھرە بۇ ئىشنىڭ ئويلىمىغان يەردىن چىققىنىغا

تېخىچە ھەيران بولسىمۇ، ئەمما بۆلەكچە خاتىرجەم ئىدى.

ـ ئۆيدىكىلەرنى خەۋەرلەندۈرۈپ قويساق بولاتتى،ـ دېدى زۆھرە ئانىسىنى ئېسىگە ئېلىپ،ـ ھازىر تېلېفون قىلايلىمۇ؟

ـ بولسا شۇنداق قىلايلى، ئۇلارنىڭ رازىلىقىنى ئالمىساق بولمايدۇ.

ـ بولمىسا ھېلىراق ئۆزۈم تېلېفون قىلىپ دەپ قويايي...

ـ يا شۇنداق قىلارسىز. ئىشقىلىپ، ئۇلار چوقۇم خەۋەر تېپىشى كېرەك.

سىيىت قارى ھېلىتتىن زۆھرە نېمە دېسە ماقۇل دەپ تۇرىدىغان مۆمىن بەندىگە ئايلىنىپ قالدى.

ـ ئەمىسە، مەن قايتاي،ـ دېدى سىيىت قارى ئورنىدىن تۇرۇپ، زۆھرەگە بايىقىدەك مەستانىلىق بىلەن تىكىلىپ،ـ كۆڭلۈمنى شۇنداق خوش قىلدىڭىزكى، بۇ خۇشاللىق ماڭا بىر ئۆمۈر يېتىدۇ؛ ئاللاھ خالىسا سىزنى بىر ئۆمۈر قەدىرلەيدىغان ئادەم بولىمەن.

سىيىت قارىنىڭ چەبدەس ھالىتىنى كۆرۈپ زۆھرە بەختىيارلىق بىلەن كۈلۈپ قويدى:

ـ ماڭا قەسەم بېرىۋاتامسىز؟! توي قىلماستا ھەممە ئادەم شۇنداق دەيدۇ، كېيىن كۆرەرمىز...

ـ ئەتە مەن سىزگە تېلېفون قىلىمەن.

ـ ماقۇل، تېلېفونىڭىزنى ساقلايمەن.

زۆھرە سىيىت قارىنى چىرايلىق ئۇزىتىپ قويدى، كۈلۈمسىرەپ ئىشىكنى ياپتى. شادلىق ۋە ھاياجاندىن ئۆزىنى ئاران تۇتۇپ تۇرغان سىيىت قارى ئىشىك يېپىلىشى بىلەنلا خۇشاللىقىدىن كۆز يېشىنى تۆكۈپ سالدى. نەۋائىنىڭ شېئىرلىرى نەدە قالدى؟ مۇھەببەت غەلىيانلىرى نەگە كەتتى؟ ھېسسىيات دېگەن مانا مۇنداق بولاتتى، مۇھەببەت ھامان ئۆزىنىڭ كۈچىنى كۆرسىتەتتى. قارىم ئۆزىنىڭ شۇنچىلىك ھېسسىياتچان ئىكەنلىكىنى ئەمدى بىلدى.

ئۇ يەڭگىل قەدەملەر بىلەن مېڭىپ يولنىڭ بويىغا ئۆتۈپ زۆھرەنىڭ ئۆيىنىڭ چىراغلىرىغا تەشنالىق، زارىقىش بىلەن تىكىلدى. تاكسىغا چىقىپ شادىمان

خىياللىرىنى چېكىگە يەتكۈزدى، ئاللىقانداق غەم-ئەندىشىلىرىنى يىراقتا قوغلىدى، ئىچى قىززىپلا تۇراتتى. ياتاقتا كىرگەندە تاھىر قارى ئۇنىڭ يولىغا قاراپ ئولتۇراتتى.

ـ قانداق بولدى قارىم؟

ـ ئەتە چۈشتىن بۇرۇن نىكاھنى ئوقۇيدىغان بولدۇق...

ـ قارا، ھاياجانلىنىپ بىر نېمە بولۇپ كەتكىنىڭنى، بۇ جاھان ئۇزۇن جاھان.

ـ ھازىرچە مۇشۇ خۇشاللىقىمۇ ماڭا يېتىدۇ دوستۇم، ئەتە نىكاھ ئوقۇش ساڭا قالدى ئەمىسە!

ـ شۇ گەپلەرنى دېيەلمىدىڭمۇ بولمىسا؟

ـ ئاللاھنىڭ مەدەت-ئىلھامى بىلەن ھەممىنى دېدىم. ئۆزۈمۇ بىر مۇنچە گەپلىرىنى دېدى. پىكرىمىز ئاخىر بىر يەردىن چىقتى. مەن بۇنىڭدىن بەك خۇشال...

ـ باشقا بىر ئىشلارنى قىلمىغانسەن؟ـ دېدى تاھىر قارى ئەڭ مۇھىم مەسىلىنى سوراۋاتقاندەك.

ـ ھېچ ئىش بولمىدى، بېشىنى سىلاپ قويدۇم شۇ...

ـ بىچارە قىزنىڭ قېتىپ كەتكەن بېشىنى ئاخىر يۇمشىتىپسەن-دە! نېمىلا دېگەنبىلەن تاھارەت ئالغان قول ئەمەسمۇ!

ـ لېكىن... گۇناھ قىلدۇق-تە!

ـ دەرھال ئىككى رەكەت نامازئوقۇپ، ئاللاھتىن مەغپىرەت تىلە، ئاندىن بەختىڭنى تىلە!

سىيىت قارى چاپىنىنى سېلىپ تازىلىق ئۆيىگە كىرىپ كەتتى.

سىيىت قارى خۇپتەن نامىزىنى باشلاپ، خىيالىنى مىڭ تەستە يىغىپ ئوقۇپ تۈگەتكەندىن كېيىن ئاللاھقا ھەمدۇسانا، شۈكۈرلەر ئېيتتى. كارىۋىتىغا چىقىپ ئۇخلىچە ياتتى، شىرىن خىياللارغا پاتتى، بېيجىڭغا كېلىپ زۆھرە بىلەن كۆرۈشۈشنى ئويلىغان بولسىمۇ، ۋىسالىغا يېتىمەن دەپ ھەرگىز ئويلىمىغانىدى؛ يۈرەك تارىنى تۇنجى قېتىم چەككەن قىز ئاخىر يۈرەكنى ئالەمچە يايرىتىدىغان، بەخت چەشمىلىرىنى قاينىتىدىغان بولدى. نىكاھ رىشتىسىنىڭ شۇنچە ئاسان باغلىنىشىغا نېمە سەۋەب بولدى؟ مۇھەببەتمۇ؟

قىزىقىشمۇ؟ ئامالسىزلىقمۇ؟ مۇھەببەتكە شۇنچە تەشنا بولۇپ كەتكەن بىچارە زۆھرەنىڭ كۆز ياشلىرى ھەسرەت يېشىمۇ ياكى بەخت يېشىمۇ؟ ئۇ ئۆز غايىسىدىكى يىگىتنىڭ قۇچقىغا چىقالماي، سىيىت قارىنىڭ قۇچقىغا تاشلاندىمۇ؟...

سىيىت قارى نىكاھتىن ئىلگىرى مۇھەببەتلىشىشتە گۇناھتىن ساقلانغىلى بولمايدىغانلىقىنى، بولۇپمۇ ئۆزىدەك ھېسسىياتچان بالىنىڭ ئۇ سىناققا ئۇزاققىچە بەرداشلىق بېرەلمەيدىغانلىقىنى بىلگەچكە، مۇھەببىتىنى قەلبىدىلا ساقلاپ، خەت ئارقىلىق ئىپادىلەپ كەلگەنىدى. ئۇ زۆھرەنىڭ ئۆزىنى چىن دىلىدىن ياخشى كۆرۈشىنى ئۈمىد قىلاتتى، بۇ ئارزۇسىغا ئازراق بولسىمۇ يەتتى، نىكاھ رىشتىسى باغلانغاندىن كېيىن مۇھەببەتنىڭ كۈچىيىشىدىن ئۈمىد كۈتكىلى بولىدۇ، شۇنداقتىمۇ، كۆپ ھاللاردا تويدىن كېيىن مۇھەببەتنىڭ كۈز پەسلى باشلىنىپ، جىنسىيەتنىڭ باھارى باشلىنىدۇ؛ مۇھەببەت ئۆز مەنىسىنى يوقىتىپ، ئەر-خوتۇنلۇق ئوتتۇرىسىدىكى ئىناقلىق ۋە مېھرىبانلىققا ئايلىنىدۇ.

ئادەتتە بىر كېچىلىك ئەر-خوتۇنچىلىقتىن كېيىن ئىسسىق ئۆتۈشۈپ قالىدىغان ئىشلار بولىدۇ. بۇ ئىسسىق ئۆتۈشۈپ قېلىش مۇھەببەتنىڭ باشلانغانلىقىدىن دېرەك بېرەلەمدۇ؟ جىنسىيەت بىر ياقلارغا تارتىپ كەتكەن ھېسسىياتتا تويدىن ئىلگىرىكى سېھرىلىك مۇھەببەتنىڭ ئىزنالىرى قانچىلىك؟ جىنسىيەت لوڭقىسىدا مۇھەببەت گۈللىرى قانچە چىقىدۇ؟ سىيىت قارى ئەمدى توي قىلىدۇ، تەنتەك مۇھەببەتنى ئويلىمىسىمۇ بولىدۇ، تويدىن ئىلگىرى باشقىلاردەك مۇھەببەتلىشەلمىگەندىكىن، بۇنىڭ «دەردىنى» تويدىن كېيىن ئالىدۇ. تويدىن كېيىن مۇھەببەتلىششكە قەلبى مۇھەببەت بىلەن تولۇپ تاشقان قىزغىن ئادەملەرلا مۇۋاپىق بولالايدۇ. سىيىت قارى ئانچە-مۇنچە شائىرلىق تالانتىغا ئىگە قارىم، ھېسسىيات بۇلاقلىرى ئاسان قۇرۇپ قالمايدۇ، بۇنداق بالىغا تەگكەن زۆھرەنىڭ قەلبىمۇ قاغجىراپ قالمايدۇ...

زۆھرە، مۇھەببەت ئارمانلىرىغا يېتەلمىگەن ناتىۋان زۆھرە مۇھەببەت ئۇچۇن، پاكلىق ئۇچۇن سىيىت قارىغا

ئۆزىنى ئاتىۋېتىدىغان بولدى. «ئېرىشەلمىگەنگە تارتىشقىچە ئېرىشكەننى سۆيەي» دەپ ئويلاپ، سىيىت قارىنىڭ قۇچىقىغا بېشىنى قويدى، سىيىت قارى بېشىنى سىلاپ قويغاندا ھەقىقەتەن ئارام تاپتى، بۇ قول غايىۋى يىگىتنىڭ قولى بولمىسمۇ، مۇھەببەتكە، مېھرىبانلىققا قادىر قول ئىدى. سىيىت قارى كەتكەندىن كېيىن زۆھرە ھاياجانلانماي ئولتۇرۇپ خىيال سۈردى، بالكونغا چىقىپ ئېزىنتقۇ شەھەرنىڭ كەچلىك مەنزىرىلىرىگە نەزەر سالدى، بىنالاردا ئېسىل ھايات، راھەت-پاراغەت داۋاملاشماقتا ئىدى، ماشىنىلار ئەيش-ئىشرەت يوللىرىنى بويلاپ كېتىۋاتتى، ۋىللىداپ تۇرغان چىراغلار ھەشەمەت ۋە كاتتا مەئىشەت جىلۋىلىرىنى نامايان قىلاتتى.

زۆھرە ئۆزى بىلەن قېرىشىشقا خۇمار بولۇپ بولغاندەك، ئۆزى قىلغان ئىشلارغا ئەجەبلىنەتتى، تۇرۇپ-تۇرۇپلا پۇشايمان قىلاتتى. پىلان قانداق بولۇپ ئۆزگىرىپ كەتتى؟ قارىمىنىڭ قۇچىقىغا ئۆزىنى تاشلاپلا نېمىشقا ئۆچكە يىغدەك ئېرىپ كەتتى؟ يېشى نېمىگە ئاقتى؟ نىكاھنى چاتقاندىن كېيىنلا باش بىر يەرگە

باغلىنىدۇ، مۇھەببەت بىر چەتكە تاشلىنىدۇ، يۈرەكنىڭ بىر يەرلىرى داغلىنىدۇ، كۆزلەر ياشلىنىدۇ، چەكلىملىك هايات باشلىنىدۇ... ئۇ ئەركىنلىك ئىزدەپ بۇ شەهەرگە كېلىپ بىر يىل ئۆتە-ئۆتمەيلا پوكىدە ئەرگە تېگىپ ئولتۇرامدۇ؟ ئېرىشكىنى شۇ بولدىمۇ؟ نىكاهتىن كېيىن كۆڭۈل هەقىقەتەن خاتىرجەم بولالامدۇ ياكى ئۇنىڭدىنمۇ بەتتەر كۆڭۈلسىزلىكلەر يۈز بېرەمدۇ؟ سىيىت قارى مۇرادىغا يېتىۋالغىچە چىرايلىق ۋەدىلەرنى بېرىپ، ئەتىسلا ئۆزگىرىپ ئىمامىلىقىغا، تەقۋالىق غۇرۇرىغا قايتىۋالسچۇ؟ ئۇ چاغدا قۇشناچىم تۇغمەس پەند-نەسىهەتلەر، تەنقىد-تەربىيەلەرگە دۇچار بولىدۇ، سۇركىلىش باشلىنىدۇ. سىيىت قارىدەك ئەرلەر مۇھەببەتنى دەپ غۇرۇرىدىن ئاسان ۋاز كەچمەيدۇ؛ ئۇنىڭ ئۇستىگە، تويدىن كېيىن مۇھەببەت دېگەن نەرسىدىن ئېغىر ئاچقىلى بولمايدۇ. توي كېچىسىدىن كېيىنلا قىزنىڭ بارلىق سېهرىي كۈچى تۇگەيدۇ... قانداق قىلىش كېرەك؟

نىكاهتىن كېيىن سىيىت قارى كەتسە زۆهرەنى

يەنە كۆرۈنمەس بىر كۈچ تىزگىنلەپ تۇرىدۇ. ھۈسەيىن ئۇنىڭ توي قىلغانلىقىنى بىلمەي، بۇرۇنقى قىلىقىنى داۋاملاشتۇرىدۇ. بۇ چاغدا زۆھرە ئۇنىڭغا مەيلىنى بەرسە، ئېرىگە خيانەت قىلغان بۇزۇق خوتۇنغا ئايلىنىپ قالمامدۇ؟ سىيىت قارىنىڭ مۇھەببىتىنى دەپسەندە قىلغان بولمامدۇ؟ بۇ تېخىمۇ چوڭ رەسۋالىق، تېخىمۇ چوڭ ئاھانەت ئەمەسمۇ؟ بىر قېتىم مەقسىتىگە يېتىۋالغان ھۈسەيىن شۇنىڭ بىلەن ھەرگىز بولدى قىلمايدۇ. تام تۆشۈكىگە بىر قېتىم كىرگەن چاشقان ئىككىنچى قېتىم، ئۈچىنچى قېتىم، قايتا-قايتا كىرىۋېرىدۇ. ئادىلەنىڭ «بىر قېتىم ئۇيناپ تاشلىۋەتكەن قىزنى ئەرەبلەر ئالمايدۇ» دېگەن گېپى بويىچە بولغاندا، زۆھرە ھەرگىز ھۈسەيىننىڭ خوتۇنى بولالمايدۇ، بەلكى ئاشنىسى، ئويۇنچۇقى، ئىت-مۈشۈكى بولىدۇ.

زۆھرە كېچىچە ئۇيان ئويلاپ، بۇيان ئويلاپ، بەختسىزلىكىدىن ئاھ ئۇردى. « بەختلىك قىزلار قانداق قىزلاردۇر؟ تەلەيلىك قىزلار قانداق قىزلاردۇر؟ بەزى سەت

قىزلار قامەتلىك، كېلىشكەن ئەرلەرنىڭ بويىنىغا ئېسىلىپ ماڭىدۇ، بەزىلىرى ھەر ئېسىل ماشىنىلارنى ھەيدەيدۇ، كىيىۋالغان كىيىملىرى ئاندىن ئېسىل، خالىغان يېرىگە بارالايدۇ، ئويناپ كۈلەلەيدۇ... » دەپ ھەسرەت چەكتى.

ئەتىسى ئەتىگەندە تېلېفون كەلدى، زۆھرە كۆزىنى تەستە ئېچىپ تېلېفوننى ئالدى، ئۇيقۇسىزلىق ۋە پاراكەندىلىكتىن قوشۇملىرى تۈرۈلۈپ كەتتى.

ـ قويۇتۇكلىمۇ ئاداش؟ ئەتىگەندە ئاۋارە قىلمىغاندىمەن ـ ھە!

ـ ھە... ياق..

ـ تېخى قويماپسەن ـ دە! ئەمىسە ئۇخلاۋەر، ئەھۋال سوراي دەپ تېلېفون قىلغانىدىم.

ـ مەيلى، گېپىڭنى قىلىۋەر.

ـ شۇ، ئاخشام قانداق بولدى دېمەكچىمىدىم... ئادىلە جىددىي پاراڭ قىلىۋاتاتتى، ئەمما چاندۇرمايتتى.

ـ ھېچقانداق بولمىدى،ـ دېدى زۆھرە سوغۇقلا.

ـ ھېچقانداق ئىش بولمىدىما؟

زۆھرەنىڭ ئىچى پۇشتى، راستىنى دەۋەتسە ئادىلەنىڭ چوقۇم ئوغىسى قاينايتتى.

ـ مەن ئۇنداق قىلالمايدىكەنمەن.

ـ دېمەك، ئۇ قارىمنى ياخشى كۆرمەيدىكەنسەن ـ دە!

ـ ئۇ مېنى ياخشى كۆرسە بولدى، مەن ھېچكىم بىلەن مۇھەببەتلەشمەيمەن، توي قىلسامىلا بولدى.

ـ سىيىت قارى بىلەن توي قىلدىغاندەكلا گەپ قىلىسەنغۇ؟!

زۆھرە مەخپىي گەپنى بىلدۈرۈپ قويغانلىقىنى سېزىپ، بىراقلا دەۋەتتى:

ـ بۇگۈن نىكاھىمىزنى ئوقۇيدىغان بولدۇق.

ـ نېمە؟!... قانداق بولۇپ بۇنداق بولۇپ قالدى؟

ـ نىكاھ قىلماي تۇرۇپ بىر يەرگە كېلىشىمىز تەسكەن.

ـ نىكاھ قىلغاندىن كېيىن قانداق قىلماقچى؟ سەن نېمانچە ئالدىراڭغۇ؟ ئۆمۈرلۈك ئىشقىمۇ شۇنچە

ئالدىرامسەن؟ ئويلىنىپ بىر ئىش قىلمامسەن؟

ئادىلەنىڭ بۇ گەپتىن شۇنچىلىك ئىچى قاينىپ كەتتىكى، تېلېفوندا ئۆزىنى ناھايىتى تۇتۇۋالدى. زۆھرە نىكاھ ئارقىلىق سىيىت قارىغا باغلانسا قانداق ئۆزگىرىدۇ؟ ئادىلە باشلىغان يولغا قانداق ماڭىدۇ؟ سىيىت قارىغا پاكلىقى بىلەن تەگكەن زۆھرە ۋىسال كېچىسىدىن كېيىن سىيىت قارىنىڭ ۋۇجۇدىغا يۇغۇرۇلۇپ كېتىدۇ، سىيىت قارىغا بۆلەكچە مېھىر-مۇھەببەت بىلەن ئەل بولىدۇ، ئىدىيىسىمۇ پۈتۈنلەي سىيىت قارىنىڭ بولۇپ كېتىدۇ...

ئادىلە زۆھرەنىڭ نىكاھقا چېتىلىپ، سىيىت قارىغا تەسلىم بولۇپ كېتىشىنى پەقەت خالىمىدى، بەلكى زۆھرەنىڭ مۇشۇ شەھەردە داۋاملىق قېلىپ، ھۈسەيىننىڭ ياكى باشقا بىر كىمنىڭ قولىدا ئىپپىتىدىن ئايرىلىپ، چۈشكۈنلىشىپ كېتىشىنى ئۈمىد قىلدى؛ شۇ چاغدا ئادىلە زۆھرە بىلەن قايتىدىن تېپىشىپ، ئەركىنلىك كوچىلىرىدا بىللە ماڭالايتتى، ھەتتا ئۇنى سىيىت قارىمغا نەپرەتلىنىدىغان خرىستىئان مۇخلىسى قىلالايتتى.

ـ ماڭمۇ ئامال يوق،ـ دېدى زۆھرە ئۈيقۇدىن پۈتۈنلەي سەگەكلىشىپ ياستۇقىغا يۆلىنىپ ئولتۇرۇپ،ـ ئۇنداق تەقۋا بالىغا ئالدىراپ قېلىنلىق قىلغىلى بولمايدۇ.

ـ ئۇ قارىم قاچاندىن باشلاپ شۇنچە تەقۋا بولۇپ قاپتۇ؟ ئۆتكەندە ئۆيۈمگە كەلگەندە ماڭا قىلغان ئىشلىرىنى ساڭا تېخى دېمىدىم، ماڭا قىلغان قىلىقنى ساڭا نېمىشقا قىلالمايدۇ؟ مېنى باشقا بىر نېمە كۆرۈپ قاپتىمۇ؟

ـ نېمە دېدىڭ؟ قاچانقى گەپنى دەيسەن، مەن ھېچ ئۇقالمىدىم.

ـ ۋاي، ئۆتكەندە ئۇنى ئۆيۈمگە كېلىپ قۇرئاننى ئەكەتتى دېمىدىمۇ؟ شۇ چاغدا بولمامدۇ؟ ياۋاش بولغاندىكىن جىم ئولتۇرار دېسەم، كۆزلىرى زادى جىم تۇرمايدۇ. شوخلۇقىنى ساڭا قىلالمىغان بىلەن ماڭا قىلالايدىكەن، مېنى ئاسانلا بىر ئىش قىلغىلى بولىدۇ دەپ ئويلايدىغان چېغىڭا... بىر قېتىم خوتۇن ئالغان بالا ئەمەسمۇ، بېيجىڭغا كېلىپ خوتۇنسىراپ كەتكەن بولسا

بويتۇ دەپ گەپ قىلمىدىم. تونۇشلۇق يۈزىسىدىن مەيلى دېدىم... بۇنى ساڭا ئەسلى دېمەي دېگەن، ئاخشامقى يالغان تەقۋالىقىنى ئاڭلاپ سەل زەردەم ئۆرلەپ قالدى...

زۆھرە قاپقارا گۇمانىنىڭ ئارىسىدا قېلىپ قاراڭغۇلۇقتىن باشقا ھېچنېمىنى كۆرەلمىدى، پىكىر-خىيالى ئۈمىدسىزلىك نۇقتىسىدا قېتىپ قالدى.

ـ سەن راست دەۋاتامسەن يا چاقچاق قىلىۋاتامسەن؟

ـ ساڭا يالغان گەپ قىلىپ نېمە قىلىمەن؟ سەن تېخى ئۇ قارىمنى مەنچىلىك چۈشەنمەيسەن.

ـ سىيىت قارى ئۇنداق قىلىدىغان بالا ئەمەس، مەن ئۇنىڭ تارتىنچاقلىقىنى ئوبدان بىلىمەن.

ـ ۋاي... بەك ساددا جۇمۇ سەن، سىنئالغۇ لېنتىسى بولغان بولسا ئۆيۈڭدە قويۇپ بەرسەم ئاندىن ئىشىنىدىكەنسەن دېگىنە...

ـ ئۇنداق قىلىدىغان ئىشى بولسا نېمىشقا ئاخشام قىلمايدۇ، سەنمۇ نېمىشقا ماڭا ھېلىقى كۈنى دېمەيسەن؟ ـ دېدى زۆھرە ناھەقچىلىككە ئۇچراۋاتقاندەك زارلاپ. بۇ ئاچچىقىدا ئۇ سوغۇقتا

قالغاندەك تىترەپ تۇراتتى.

ـ ئۇ كۈنى سېنى ئاچچىقلىتىپ قويماي دېدىم، چۈنكى ئۇنى ئازراق بولسىمۇ ياخشى كۆرىدىغانلىقىڭنى بىلىمەن. ئۆيۈڭگە چاقىرساڭ مەن دېمىسەممۇ ئۇ قارىم ئاخىر ئۆزىنى ئاشكارىلايدۇ دەپ ئويلىدىم. لېكىن گېپىڭنى ئاڭلاپ ھەيران قالدىم، بەلكىم ئۇ سېنى پاك دەپ ئويلاپ چېقىلغۇسى كەلمىگەندۇ، يا مىجەزى بوشراق بولۇپ قالغاندۇ... بۇنى سەن بىلمەيسەن دېگىنە...

ـ ئۇ راستىنلا سەن بىلەن ئاشۇ ئىشنى قىلدىما؟

ـ سەن پەقەت ئىش كۆرۈپ باقمىغاچقا، ئۇ ئىش ساڭا شۇنچىلىك تەس، شۇنچىلىك چوڭ بىلىنىدۇ، ئەمەلىيەتتە سىيىت قارىدەك خوتۇن قارىسى كۆرگەن ئادەم ئۈچۈن بىر دەملىك ئىشلار ئۇ... تاشچىلارنىڭ قانداقلىقىنى مەندىن سورا، بېيجىڭدا ئوينايدىغان قىز نەدە دەپ دىبا، جيۇبالارغا قاتراپ يۈرۈيدۇ، پۇلنى بولۇشىغا خەجلەپ پوچىلىق قىلىدۇ. سىيىت قارىنىمۇ شۇلارنىڭ تەسىرىگە ئۇچرىمىدى دېيەلەمسەن؟ ئۇ نىكاھ

ئوقۇتۇپلا سېنى ئەرزانلا ئېلىۋالسا مەقستىگە يېتىمەن دەپ ئويلاپتۇ. نىكاھ دېگەن بەش مىنۇتتا تۈگەيدۇ، ئاندىن سېنى ئۆيۈڭگە سولايدۇ، خالىغانچە خوتۇن قىلىدۇ، بۇنداق پايدا نەدە بار؟ قالغىنىنى ئۆزۈڭ ئوبدان ئويلاپ باق!

زۆھرە تېلېفونىنى قويۇۋەتتى، سىيىت قارىنىڭ توي قىلغان ئەرلىكىنى، ھېسسىياتچانلىقىنى ئېسىگە ئالدى، «بىر خوتۇن ئېلىپ قويۇۋەتكەن سىيىت قارى خوتۇنغا تەشنا بولماي قالمايدۇ، ئادىلەگە باشتا ئېسىلمىدى دېگەن تەقدىردىمۇ، ئادىلە كۆزىنى قىسىپ قويسا ياكى بىر يېرىنى تۈتۈپ قويسا چوقۇم ئۆزىنى تۇتالماي قالىدۇ، ئەينى چاغدا ئادىلە ئۇنىڭغا كىرىشۋېلىپ، قاتتىق گەپ قىلغان چاغدىمۇ ئۇنىڭ بۇغدىيەكلىرى غىلدىرلاپ قالغان، بەلكىم ئادىلە شۇ ۋاقىتتىلا ئۇنىڭ كۆزىنىڭ ئېچىگە قاراپ، يوشۇرۇن ئىشارەتلەرنى يوللاپ بولغان. شۇڭا سىيىت قارى بېيجىڭغا كېلىپلا باشتا ئادىلە بىلەن تېپىشىپ، ئۆيىدە كۆرۈشكەن، ئازراق پاراڭلىشىپلا مەقسەتلىرىنى قاندۇرۇشقان... نېمىدېگەن چوڭ

رەسۋاچىلىق! بۇزۇقلارنىڭ ھېچ قايسىسىغا ئىشەنگىلى بولمايدۇ... ئەمدى بۇ نىكاھنىمۇ قىلغىلى بولمايدۇ!» دەپ ئويلىدى.

بىر دەمدىن كېيىن سىيىت قايتىپ كەلدى.

ـ ئەتىگەن ئوبدان تۇرۇپسىزمۇ؟

ـ ھە، ياماڭ ئەمەس،ـ دېدى زۆھرە توڭلۇق بىلەن.

ـ نىكاھ ئوقۇيدىغان ئىشنى چوڭلارغا باشتا دېسەك بولارمۇ؟ كېيىن دېسەك بولارمۇ؟ ئورۇننى بىز كۆرۈشكەن رېستورانغا بېكىتسەك بولارمۇ؟ ئايرىمخانىلىرى بار ئىكەن، شۇ يەرگە تۆت-بەش ئادەمنى باشلاپ بارىدىغان بولدۇق، نىكاھنى تاھىر قارىم ئوقۇيدىغان بولدى...

ـ مەن سىز بىلەن نىكاھ قىلمايمەن، ـ دېدى زۆھرە ئېغىر تىنىپ، يۈرەكلىرىمۇ سىلىپ كەتتى.

ـ نېمىشقا؟ نېمە بولدى؟ ـ دېدى سىيىت قارى پەرياد ئۇرۇپ، ھەسرەت چېكىپ،ـ نېمىشقا ئەتىگەندىلا يېنىۋالدىڭىز. سەۋەبىنى دەڭە ماڭا، دېمىسىڭىز

قېشىڭىزغا هازىر ئۆزۈم بارىمەن...

ـ يېنىمغا نېمىشقا كېلىسىز؟ بىز ئەمدى كۆرۈشمەيمىز.

ـ نېمىشقا بۇنداق دەيسىز؟ نېمە ئىش بولدى زادى؟ سەۋەبىنى دېمىسىڭىز قانداق بولىدۇ؟

ـ بۇنى سىزگە دېگىلى بولمىغۇدەك..

ـ ئادەمنى ئۇنداق بىچارە قىلماڭ زۆھرە، هەق-ناهەق ئايدىڭ بولۇپ كەتسۇن، سەۋەبىنى دەۋەتسىڭىزلا مەن سىزنى ئىزدىمەي، ئىككىنچى تېلېفون قىلماي، بولامدۇ؟!

ـ سىز ئادىلەنىڭ ئۆيىگە بېرىپتىكەنسىز...

ـ ئادىلەنىڭ ئۆيىگە دەمسىز، هە بارغان، ئۆزى تېلېفون قىلىپتىكەن، سىزنى بار دېدى، بارسام سىز يوق، قۇرئاننى ئېلىپ يېنىپ كەلگەن.

ـ باشقا ئىش قىلمىغانما؟ ماڭا تولا يالغان گەپ قىلماڭ، ئادىلە ماڭا ئۆز ئاغزى بىلەن دېدى، سىز تېنىۋالماقچىما؟

ـ خۇدايا تۆۋە، نېمە دەيدۇ ما بۇزۇق ئەمدى ئىشنى

بۇزۇپ، سىزمۇ شۇنىڭ گېپىگە ئىشىنىپ يۈردىڭىزما؟ شۇ بۇزۇق بىلەن بىر يىل بىللە تۇرۇپ ئۇنىڭ قانداق ئادەملىكىنى بىلمىدىڭىزما؟ ئەقىلڭىز نەگە كەتتى سىزنىڭ؟

ـ ھە، مېنىڭ زادى ئەقلىم يوق، ئەقلىم بولمىغاچقا مۇشۇ ھالغا قالدىم، سىزمۇ مەندەك ئەقىلسىز قىزنى ئالىمەن دەپ ئاۋارە بولماڭ، مەھەللىدە نى نى قىزلار سىزنى كۈتۈپ ئولتۇرۇپتۇ.

سىيىت قارى ھەيران ھېس قالدى، «خوتۇن خەقنىڭ ئەقلى قىسقا» دېگەن گەپنى كۆڭلىدە بىرەر يۈز قېتىم دەۋەتتى.

ـ ماڭا ئىشەنسىڭىز، مەن سىزگە راست گەپنى قىلاي، خۇداغا قەسەم قىلىپ تۇرۇپ راست گەپ قىلاي، ئىمانىم بىلەن راست گەپ قىلاي،ـ دېدى سىيىت قارى ئۇرغۇلۇق سۆزلەپ،ـ ئۇ بۇزۇق مېنى ئالداپ ئۆيىگە چاقىرىپتىكەن، گەپنىڭ ئارىلىقىدا كېلىپلا ماڭا ئېسىلدى، مەن ھودۇقۇپ كەتتىم، لېكىن نەپسىمنى بېسىۋالدىم. ماۋۇ راست گەپ، مەن ئۇ بۇزۇقتىن بۇرۇنلا

سەسكىنىپ كەتكەن، مەن بۇرۇندىنلا ئۇنى ئەيدىز كېسىلى دەپ گۇمان قىلىمەن. شۇنداق تۇرۇقلۇق ئۇ پاسكىنىغا ئۆزۈمنى بۇلغامدىمەن؟ سىز ماڭا نېمىشقا ئىشەنمەيسىز؟ ئۇ بۇزۇقنىڭ نېمىلەرنى قىلىپ يۈرگەنلىكىنى بىلەمسىز؟ مۇشۇ يەردىكى تاشچىلارنىڭ ياتقىغا كىرىپمۇ يېتىپتۇ، ئىنجىل تارقىتىپتۇ، ئۇ بۇزۇق نەگىلا بارسا شۇ يەرنى سېسىتىپ، ئادەملەرنى ئازدۇرۇپ يۈرۈيدۇ. پۇل بەرسە ھەممىنى قىلىشتىن يانمايدىغان شۇنداق پەسەندە بىلەن ئارىلىشىپ يۈرۈيسىز تېخى!

ئاخشام سىزگە مۇشۇ ھەقتە قاتتىقراق گەپ قىلاي دەپ ئۆزۈمنى تۇتۇۋالدىم، چىرايلىق ئولتۇرۇپ مېھمان بولۇپ كېتەي دېدىم، كۆڭۈلسىز ئىش چىقىپ ئىشىمىز بۇزۇلمىسۇن دېدىم. ئەگەر سىز ماڭا ئىشەنمەي شۇ بۇزۇقنى ئىشىنىدىغان بولسىڭىز، مەنمۇ كەچتىم بۇنداق نىكاھتىن، ئاللاھ ئىنساۋىڭىزنى بەرسۇن...

سىيىت قارى تېلېفونىنى ئېتىۋەتتى، كۆزىدىن يەنە ياش ئەگىپ قالدى.

زۆھرە تېلېفونىنى تۇتقىنىچە ئۆيىنىڭ ئىچىدە

ساراڭدەك ئۇياقتىن بۇياققا مېڭىشقا باشلىدى كاللىسى پىرقىراپ، قويغان-تۇتقىنىنى ئۇقالماي قالغان سىيىت قارى يېشىنى سۈرتۈپ، ياتاق دېرىزىسىدىن سىرتقا قاراپ تۇرۇپ قالدى، بىر دەمدىن كېيىن تاھىر قارى ياتاققا كىرىپ كەلدى:

ـ ئەمسە قىزنى ئالغىلى بارامدۇق؟

ـ نىكاھ ئوقۇمايدىغان بولدۇق،ـ دېدى سىيىت قارى كارىۋىتىغا كېلىپ بېشىنى ساڭگىلىتىپ.

ـ نېمىشقا؟ ئۇ قىز گېپىدىن يېنىۋالدىما؟

ـ يېنىۋالدى، ماڭا ئىشەنمەيدىكەن.

ـ نېمىگە ئىشەنمەيدىكەن؟ قانداق تايىنى يوق قىز بالا ئۇ؟

ـ ھېلىقى بۇزۇق ئۇنىڭ كاللىسىنى قايدۇرۇپتۇ.

ـ قايسى بۇزۇق؟

ـ تۇنۈگۈن مەن دېگەن دوستىچۇ، بىز ھېلىقى چاغدا مېھمانخانىدا كۆرۈشۈپ قالغان سېرىق چاچ.

ـ شۇ قىزما؟ مەنغۇ بىر قاراپلا ئۇنىڭ دۇرۇس قىز ئەمەسلىكىنى سەزگەن. زۆھرە شۇنداق قىزلار بىلەن

ئارىلىشىپ يۈرەمدىكەن؟

ـ دوستۇم دەپ قارايدىكەن تېخى، نېمە دېسە ئىشىنىدىكەن..

ـ خوتۇن خەق زادى بىر-بىرىنىڭ گېپىگە ئاسان ئىشىنىدۇ، ئەمەلىيەتتە بىر-بىرىگە دۈشمەن. ئۇ قىز قانداق قىلىپ زۆھرەنىڭ بېشىنى ئايلاندۇرۇپتۇ؟

ـ ئۆتكەندە ئۇ مېنى زۆھرەنى بار دەپ چاقىرتقاندا باردىم ئەمەسمۇ؟ شۇ بىر قېتىم بېرىپ قويغانغا ئەمدى بالاغا قالدىم. مېنى ئۆزى بىلەن مۇناسىۋەت قىلغان پاھىشۋازغا چىقىرىپتۇ.

ـ بۇ قانداق گەپ؟ سەن ئۇنىڭ قېشىغا بارغاندا زادى نېمە ئىش قىلغان!؟

ـ ئاداش، ئەمدى سەنمۇ مەندىن گۇمانلانغىلى تۇردۇڭمۇ؟ مەن ئاشۇنداق ئادەمما؟ ھەر قانچە بولسىمۇ شۇ بۇزۇقنا بۇزۇلۇپ يۈرەرمەنما؟ـ دېدى سىيىت قارى ئەلەمدىن يىرىلغۇدەك بولۇپ، ـ خۇدايا، پەرۋەردىگار، تۆھمەت نېمىدېگەن ياماں؟!

ـ ئۆزۈڭنى نېمانچە ئىتتىك يوقتىپ قويىسەن؟

پىتنە-پاساتقا، تۆھمەتكە سەۋەب بولىدىغان ئىشلاردىن يىراق تۇرغان بولساڭ مۇشۇ ئىش بولمايتتى، ئادەم دېگەن ئازغۇچى، بەزىدە ئېزىپ قالسىمۇ بىر نېمە دېگىلى بولمايدۇ...

ـ ھەي بۇرادەر، مەن ئېزىپ-تېزىپ قالسامۇ ئۇنداق رەسۋاغا ئۆزۈمنى بۇلغىمايمەن.

ـ قەسەم قىلالامسەن؟

ـ ئەستەئىزۇبىللاھ ئاللاھ ئالدىدا قەسەم قىلالايمەن.

ـ ئېغىرراق بول بۇرادەر، گۇمان، تۆھمەت دېگەن بۇقنى چىمداپ ئۆلتۈرەلەيدۇ، تارىختىن بۇيان تۆھمەتنىڭ قۇربانى بولغانلار ئاز ئەمەس. مەن سېنىڭ ئۇنداق بولۇپ كېتىشىڭنى خالىمايمەن. ساڭا ئىشەنمىسەم كىمگە ئىشىنىمەن. زۆھرەگىمۇ چۈشەندۈرۈپ دېيىشىمىز كېرەك.

ـ مېنىڭچە، ئۇ ئىشەنمەيدۇ، ئۇنىڭ ئەسلىدىلا ماڭا تەگكۈسى يوق ئوخشايدۇ.

ـ ئۇنداقمۇ دەپ كەتمە، پىتنىڭ ئاچچىقىدا چاپانىنى

ئوتتقا سالساڭ بولمايدۇ.

ـ مېنى نېمىشقا بۇزۇق چاغلاپ قالىدۇ دەيمەن، جاھاندىكى ئەرلەرنىڭ ھەممىسى ئېشەكتەك ھاياسىز بولامدۇ...ـ دېدى سىيىت قارى دەرت-ئەلىمنى تۆكۈپ،ـ ماڭا ئىشەنمىگەن ئادەم نېمە قىلىدۇ ماڭا رازىلىق بىلدۈرۈپ، كۆڭلىدە ئىشەنچ بولمىغان بۇنداق نىكاھنى زورلاپ قىلغىلى بولمايدۇ، قىلغان تەقدىردىمۇ ئاقىۋەت ياخشى بولمايدۇ. مەن ھازىر شۇنداق ئويلاپ قالدىم، ۋاقىتلىق نىكاھقا رازى بولغان گۈناھىمىز ئۈچۈن ئاللاھ بىزنى جازالاۋاتقان بولسا كېرەك، كۆڭۈلگە شەك چۈشكەن ئىشنى زادى قىلمىغان تۇرۇككەن. ئاللاھقا تەۋبە قىلىپ يولىمىزغا قايتساق بولامدىكىن، مەن ئەمدى بۇ ئىشتىن ئۈمىدىمنى ئۈزدۈم...

ـ ئالدىراپ ئۈمىدسىزلەنمە، ئۈمىدسىزلىك شەيتانىنىڭ ئىشى. زۆھرە بىلەن نىكاھىڭنى چېتىش ئالاھىدە ئەھۋالدىكى ئىش، ئەگەر تىرىشساق ئېتىقادىمىزغا ۋە بەختىمىزگە مۇناسىپ يول تاپالايمىز. مەن ۋاقىتلىق نىكاھنى يەنىلا زىنادىن ئەۋزەل دەپ

قارايمەن. ئەمەلىيەتتە بىز نىكاھنى ئۆمۈرلۈك دەپ قىلىمىز، لېكىن سەن زۆھرەنىڭ كۆڭلىنى تىندۇرۇش ئۈچۈن بۇ گەپلەرنى قىلمايسەن...

ـ زۆھرەگە مەن ۋاقىتلىق نىكاھ تۇغرۇلۇق گەپ قىلمىغان،ـ دېدى سىيىت قارى كۆڭلى سەل ئارامىغا چۈشكەندەك پاراڭ قىلىپ،ـ شۇنداقتىمۇ ئۇ قوشۇلغان، مېنىڭدىن پەقەت ئەركىنلىك بېرىشنى تەلەپ قىلغان.

ـ مانا ئەمەسمۇ، زۆھرەمۇ بىر كىم بىلەن ئۆيناشقاندەك تۇيۇ قىلىشنى خالىمايدۇ-دە، سىلەرمۇ ئەر-خوتۇن بولۇپ، ئۆيۈ تۈتۈپ ئۆينايدىغان كىچىك بالىلار ئەمەس-تە؟! شۇنداق ئويۇن ئۆيناپ باقايلى دېگەنمۇ يا ئىككىڭلار؟!

ـ ئۆمۈرلۈك ئىشقا چاقچاق قىلامدۇق قارىم...

ـ ئەمىسە ئىككىڭلارنىڭ بېشى نېمىشقا بىر يەرگە كېلىپ بولالمايدۇ؟ زۆھرە سېنى ياخشى كۆرمەمدۇ يا؟!

ـ بۇ تەرىپىمۇ بار، بەلكى ئەڭ چاتاق سېلىۋاتقان نەرسە مۇشۇ.

ـ ئۇنداقمىكىن دېسە، سېنى قاتتىق كۈنلەيدىكەن،

باشقا خوتۇنلارغا بۇزۇلۇشۇڭنى قەتئىي خالىمايدىكەن.

ـ بىلمەمتىك، خوتۇن خەقنىڭ ھەممىسى كۈنلەمچى. بۇنى ياخشى كۆرۈش دېگىلى بولمايدۇ.

ـ بۇ ئىش چاتاق بوپتۇ،ـ دېدى تاھىر قارى خورسىنىپ،ـ سەن بىر قارىم تۇرساڭ نېمىشقا سەندىن شۇنچە ئاسان گۇمانلىنىدۇ؟ بىر نەرسە دېمىدىڭما؟

ـ گەپ قىلمىدى دەمسەن، ھەتتا ئاللاھقا قەسەم قىلدىم.

ـ ئىمانى سۇس ئادەم قەسەمگىمۇ ئىشەنمەيدۇ، خەقلەر ھازىر «خۇدا ھەققى» دەپ قورقماي قەسەم قىلىۋېرىدىغان بولۇپ كەتتى، زۆھرەمۇ شۇنىڭ ئىچىدە بولسا كېرەك.

ـ ھەممىسى شۇ ئىمانى سۇسلۇقنىڭ كاساپىتى!ـ دېدى سىيىت قارى يەنە ئاھ ئۇرۇپ،ـ ئەمدى بۇ ئىشلارنى ئويلاشقىلى بولمايدۇ. بۇ شەھەردىن تېزرەك كەتسەكمۇ بوپتىكەن؛ بىر كۈن تۇرساملا ئاچچىق يۇتۇپ تۇگىشىپ كېتىدىغاندەك قىلىمەن.

ـ زۆھرەنى قانداق قىلىسەن؟ ئۇنى تاشلىۋېتىپ

كەتمەكچىما؟

ـ زۆھرە مېنى ھارغۇزۇپ قويغىدەك...ـ دېدى سىيىت قارى كارىۋاتقا ئۆزىنى تاشلاپ،ـ كاللىسى بىر دەممۇ جايىدا تۇرمايدىغان ئۇنداق قىز ئادەمنى بىر ئۆمۈر خاتىرجەم قىلمايدۇ.

ـ ئۇنداق ئاسان بەل قويۇۋەتمەيلى قارىم، سەۋر قىلىلى، كاللا ئىشلىتىپ مۇراد-مەقسەتكە يېتەيلى. غۇلاچ تۇگەپ غېرىچ قالغاندا قېيداپ كېتىپ قالساق، بۇ شەھەرگە قايتا كېلىش تەس؛ شۇنىڭ بىلەن، ئۇ قىزنىڭ ئىستىقبالى تۇگەيدۇ.

سىيىت قارى زۆھرەنىڭ تېلېفونىدىكى دەھشەتلىك گەپلىرىنى قايتا-قايتا ئويلىدى؛ چوڭقۇر ھەسرەتكە چۆمدى، ناھەقچىلىك ئازابى ۋە ئۇمىدسىزلىك قوينىغا غەرق بولدى.

ـ ئاللاھ شۇنداق گۈزەل چىراي بەرگەن قىزلار نېمانچە دۆت بولىدىغاندۇ؟ـدەپ غودۇڭشىدى سىيىت قارى،ـ ماڭا ئىشەنمىگىنىگە ھەيرانمەن، بولمىسا ئاخشام شۇنچە بەلەن پاراڭلارنى قىلىپ

ۋەدىلەشكەنىدۇق...

ـ خوتۇن خەق دېگەن شۇ، خىيالى جىق بولىدۇ، تولا ئىككىلىنىدۇ، گېپىدىن ئاسان يېنىۋالىدۇ...

ـ شۇ بۇزۇقنىڭ گېپى بىلەن ئىشىمىز سۇغا چىلىشارمۇ؟

ـخوتۇن خەق دېگەن داۋخور كېلىدۇ، ھەممە ئىش ئۆتۈپ كېتىدۇ، ئۇمىدلىكرەك بول.

ـ ھەي... ئىچىم ئەجەب سىقىلدى...ـ دېدى سىيىت قارى تولغىنىپ.

ـ ئۆزۈڭنى بۇنداق تاشلىۋەتمە، قارا، چىرايىڭنىڭ ساغرىپ كەتكىنىنى! ئۆزۈڭنى ئۇنداق ئالدىما، ئوڭدا يېتىپ يامان خىيالنى قىلىۋەرمە. ئۇ قىزغا قايتا تېلېفون قىلىپ باق بولمىسا، ئەھۋالنى تېخىمۇ ياخشى چۈشەندۈر.

ـ ئۇنىڭ جاھىللىقىنى ئوبدان بىلىمەن، پايدىسى يوق.

ـ ئۇنداق قىلماي بىر تېلېفون ئۇرۇپ باق.

ـ دەيدىغان گەپنى دەپ بولغان، پۇشايمان قىلسا ئۆزى ئۇرار...

ـ ئەگەر زۆھرە سەن دېگەندەك جاھىل قىز بولسا، ساڭا ئاسان تېلېفون قىلمايدۇ، سېنى بەك ياخشى كۆرۈپ كەتمىگەندىكىن ساڭا كۆڭلىنى چۈشەندۈرۈشنى خالىمايدۇ، سەندىن تېلېفون كۈتسە كۈتىدۇكى، ئۆزىنى بىلىپ تېلېفون قىلمايدۇ. ئەگەر تېلېفون قىلمىساڭ ئۆمۈرلۈك زىيان تارتىشىڭ مۇمكىن، ئۇ قىزمۇ قېيىدىغانچە قېيداپ، شۇ ئاچچىقىدا سەندىن كېچىپ كېتىشى مۇمكىن. تېلېفون قىل، بۇ بەلكىم سەن ئۈچۈن سىناق.

ـ ئەتە تېلېفون ئۇرايمۇ، يا كەچتە ئۇرايمۇ، ھازىر پەقەت رايىم يوق...

ـ ئەكىلە ئەمىسە مەن ئۇرايمۇ، تېلېفونىڭنى ماڭا بەر.

سىيىت تېلېفوننى قارى خالا-خالىماس ھالدا تاھىر قارىغا بېرىپ، دىققەتتە قاراپ ئولتۇردى.

تاھىر قارىدىن تېلېفون كەلگەندە زۆھرە چالا قالغان ئۇيقۇسىنى ئۇخلىيالماي، سىيىت قارىنىڭ زەردە بىلەن ئېيتقان سۆزلىرىنى ئويلاپ، «مەن راستىنلا ئۇ

تەقۋا قارىمنى ناھەق ئەيىپلىگەندىمەنمۇ؟» دەپ ئۆزىدىن تەكرار سوراپ، چوڭ بىر خاتالىق ئۆتكۈزۈپ قويغانلىقىنى ئېتىراپ قىلغۇسى كەلمەي، شۇنچە ئويلاپمۇ ئاخىرقى ھېسابتا ئۆزىنى رازى قىلغۇدەك يەكۈنگە ئېرىشەلمەي جىلە بولۇپ ئولتۇراتتى. ئۇ تېلېفون نومۇرىغا قاراپ سىيىت قارىمدىن كەلگەنلىكىنى بىلىپ تېلېفوننى ئىتتىك ئالدى:

ـ ئەسسالامۇئەلەيكۇم ئەلەيكۇم، زۆھرە، قانداق ئەھۋالىڭىز؟

ـ سىز كىمۇ؟

ـ مەن سىيىت قارىنىڭ دوستى تاھىر قارى، سىيىت قارى سىزگە ئېيتمىغانىدى؟

ـ ھە، دېگەن؛ قانداق ئەھۋالىڭىز؟

ـ ئەلھەمدۇلىللاھ، مۇشۇنچىلىك كېتىپ باريمىز.

ـ ئەجەب بۇ تېلېفوندا ئۇرۇپ قاپسىز؟ سىيىت قارى ئۆزىچۇ؟

ـ سىيىت قارىنىڭ ھالى بەك ياماں تۇرىدۇ، گەپ قىلسا گەپ ئاغزىدىن چۈشۈپ قېلىۋاتىدۇ، مەن

ئەنسىرەپ قالدىم، ئىككىڭلارنىڭ ئىشىنى ئاڭلاپ
تۇرۇۋاتىمەن. ئاخشام تېخى ئۇ «نىكاھىمىزنى قىلىدىغان
بولدۇق» دەپ بەك خۇشال كەپتىكەن، مەن تېخى
نىكاھىڭلارنى ئوقۇيدىغان بولغانىدىم. تۇنۇگۈنكى
خۇشاللىق بۇگۈن ياراشماي قالدىمۇ نېمە، قارىم ئاغىنەم
ئېغىر تىنىپلا ياتىدۇ. ناھايىتى تەستە گەپ سوراپ ئۇنىڭ
سەۋەبىنى بىلدىم. مېنىڭچە، سىز ئۇنىڭغا ئۇۋال
قىلىپسىز. ئۇ ھەرگىز ئۇنداق قىلىدىغان بالا ئەمەس.
سىيىت قارى بىلەن مەن بەش يىللىق ساۋاقداش،
ئىككىڭلارنىڭ ئىشىنى شۇ چاغدىن باشلاپلا بىلەتتۇق،
قارىمغا چاقچاق قىلاتتۇق، ئۇ سىزگە ئاتاپ خەتلەرنى،
شېئىرلارنى يېزىپ كېتەتتى. ئۇ سىزنىڭ مەكتەپكە بىرەر
قېتىم بولسىمۇ كېلىپ ئۇنى يوقلىشىڭىزنى ئۈمىد
قىلاتتى، سىزنى بىزگە كۆرسىتىۋالغۇسى كېلەتتى. لېكىن
كەلمىدىڭىز، مەن سىزنى كۆرۈپ باقمىغان بولسامۇ
لېكىن سىزنى دىنى ئىسلامدىن چەتنىمىگەن،
ئەخلاق-پەزىلەتلىك قىز دەپ ئويلايمەن. بولمىسا
سىيىت قارىمۇ سىزنى ئۇنچىۋالا ياخشى كۆرۈپ

كەتمىگەن بولاتتى. مۇشۇ كەمگىچە بۇ شەھەردە غۇرۇرىڭىز بىلەن ياشاپ كەپسىز، ئاپىرىن، سىيىت قارىمۇ بۇنىڭدىن ئىنتايىن خۇشال بولۇپ، سىز بىلەن ئوتتەك توي قىلغۇسى كەلدى. بىر نەچچە قېتىم گېپىڭلار بىر يەردىن چىقماي قالغاندا بىچارە ئاغىنەم ياتاقتا شۇنداق سالپىيىپ يېنىپ كەلدى. ئەڭ ئاخىرى بىرلىككە كەلگەن چېغىڭلاردا ئۇنىڭ قانچىلىك خۇشال بولۇپ كەتكىنىنى ئويلاپ يېتەلەيمەن، ئاخشام تېخى شۇنداق بەلەن يېنىپ كەپتىكەن، سىز ئاخشام ئۇنىڭ ھاياجاندىن خۇددىنى يوقتىپ قويغانلىقىنى بىلمەيسىز، بۇنىڭ ھەممىسگە مەن شاھىت. مەن سىزگە يالغان گەپ قىلمايمەن. ئەمدى بۇگۈن ئەتىگەندە سۆزىڭىزدىن يېنىۋاپتىكەنسىز، بۇ بىچارە تۇغۇشىپلا كەتتى. سىز شۇ گېپىڭىز بىلەن ئۇنىڭ سىزگە بولغان مۇھەببىتىگىلا ئەمەس، ئىمانى، ئەخلاقىغمۇ ئېغىر چاقچاق قىلىپسىز، بۇ زەربە ئۇنىڭ ئىچىگە ئۆتۈپ كېتىپتۇ. ئۇ ئادىلەنى ئوبدان بىلىدىكەن، مەنمۇ ئۇ قىزنى كۆرگەن، تۇرقىدىنلا يامانلىقى چىقىپ

تۇرىدىكەن. سىز شۇنداق بىر قىزنىڭ بەدناملىرىغا ئىشىنىپ، سىيىت قارىنىڭ كۆڭلىنى يەردە قويىسىڭىز پەقەت قاملاشمايدۇ... ئەگەر شۇنداق قىلسىڭىز ئىشىڭلار ئاقمايدۇ، ھەر ئىككىڭلار بەختسىز بولۇپ قېلىشىڭلار مۇمكىن. بىز سىزگە ئىشىنىمىز، قالغىنىنى ئۆزىڭىز ئويدان ئويلىنىپ كۆرەرسىز.

زۆھرە بۇ قارىمىنىڭ گەپدانلىقىغا زوقلاندى، سۆزلىرىدىن خېلى تەسىرلەندى. نېمە دېيىشىنى بىلەلمەي بىر ھازا تۇرۇپ كەتتى، بىر نەرسە دېمىسە بولمايتتى، ئىككى قارىم ئۇنىڭدىن جاۋاب كۈتۈپ تۇراتتى.

ـ ئادىلەنىڭ يامانلىقى راست،ـ دېدى زۆھرە شۇ تاپىنىڭ ئۆزىدىلا ئەل بولۇشنى خالىماي،ـ لېكىن سىيىت قارى بىر خوتۇن ئالغان بالا، ئۆزىنى تۇتالماي شۇنداق ئىشنى قىلىپ سالسىمۇ بىر نېمە دېگىلى بولمايدۇ...

ـ سىيىت قارىم ئاللاھنىڭ نامىنى تىلغا ئېلىپ قەسەم قىلىپتۇ، بۇنىڭغىمۇ ئىشەنمەمسىز؟

ـ قەسەم دېگەننى ھەر كىم قىلالايدۇ.

ـ ئەمسە سىز ئادىلەنى چاقىرىڭ، مەنمۇ سىيىت قارىنى باشلاپ باراي، بىر جايدا كۆرۈشۈپ ئىككىسىنى يۈزلەشتۈرەيلى، نەتىجە قانداق بولىدىكىن؟!

زۆھرە ئويلىنىپ قالدى، لېكىن بۇنداق قىلسا ئىش چوڭىيىپ كېتىدىغاندەك ھېس قىلدى.

ـ يۈزلەشتۈرگەننىڭمۇ پايدىسى يوق...ـدېدى زۆھرە گەپتىن ئۆزىنى ئېلىپ قېچىپ،ـ سىيىت قارى ئادىلەگە گەپتە تەڭ كېلەلمەيدۇ.

ـ ئەمسە قانداق قىلىمىز، سىز ئۇنداق قىزلارنىڭ گېپىگە ئالدىراپ ئىشەنمەك، ئۆمۈرلۈك ئىشىڭىزغا چاقچاق قىلماك، ـدېدى تاھىر قارى،ـ گەپ دېگەن ياماں، تۆھمەت ئاندىن ياماں، سىز سىيىت قارىغا راستىنلا ئۇۋال قىلۋاتىسىز. سىيىت قارى شۇ ئىمانى بىلەن سىزگە ئالدىراپ قەسەم قىلمايدۇ. ئەگەر بىلىشىڭىز، ئاللاھنىڭ نامىنى تىلغا ئېلىپ قىلغان قەسەمنىڭ كۈچىگە دۇنيادىكى جىمى مەخلۇقنىڭ جېنى تەڭ تۇرالمايدۇ. ئەگەر بۇ قەسەم يالغان بولۇپ قالسا سىيىت قارى قىيامەتتە ئېغىر جازاغا ئۇچرايدۇ، سىز

زىيانغا ئۇچرىمايسىز. ئەگەر سىيىت قارىنىڭ قەسىمى راست بولۇپ، سىز ئۇنىڭغا ئىشەنمىسىڭىز، ئاخىرقى ھېسابتا سىز زىيان تارتقۇچى بولۇپ قالىسىز. كۆزىڭىز كۆرمىگەن ئىشقا ئالدىراپ ئىشەنمەڭ. پاكىتى يوق ئىشقا ئالدىراپ ھۆكۈم قىلماڭ. ئادىلەنىڭ قانداق ئادەملىكىنى سىز بىلمەمتىڭىز؟ ئەگەر سىيىت قارىنى ياخشى كۆرمىسىڭىز گېپىڭىزنى ئوچۇقلا قىلىڭ، سىزدەك قارىمغا تەگمەيمەن دەڭ. شۇنداق دېسىڭىز بۇ ئۇنىڭغا ئاسانراق چۈشىدۇ. ئەگەر ئۇنىڭ ئىماننى يوققا چىقىرىپ، بەرگەن قەسەملىرىنى يالغان دېسىڭىز ئۇنى ئۆمۈرلۈك ئازابقا قويىسىز. جاھاندا پاك ئادەمگە تۆھمەت قىلىش قاتتىللىق قىلىش ۋە زىنا قىلىشتەك ئېغىر گۇناھ ئادىلە شۇ گۇناھى ئۈچۈن قىيامەتتە چوقۇم ھېساب بېرىدۇ، ئەگەر ئىمانىڭىز ۋىجدانىڭىز بولسا سىزمۇ ئويلىنىپ كۆرۈڭ، ھاياتلىق بۇ دۇنيادىلا ئەمەس، ھەممە ئادەم ئۆزىنىڭ قىلمىشلىرىدىن ھېساب بېرىدۇ...

زۆھرە «بۇ قارىم قىيامەتنىڭ گېپىنى قىلىپ ئادەم

قورقۇتۇۋاتامدۇ نېمە؟...» دەپ ئويلاپ قالدى. ئەمما ئۆزىنى ھەقىقەتەن يامان بىر ئىش قىلىۋاتقاندەك ھېس قىلدى، بۇ تۇيغۇدىن قۇتۇلالمىدى. سىيىت قارىنىڭ مىجەزىدىن ئېلىپ ئېيتقاندا، ئۇ بۇنچىلىك قاتتىق گەپنى ئاڭلىغاندىن كېيىن زۆھرەدىن ئۈمىدىنى پۈتۈنلەي ئۈزۈپ كېتىپ قالاتتى. زۆھرە «توي قىلىلى، مۇشۇ شەھەردە بىللە ياشايلى» دېگەندە، ئۇ كۆڭلى نازۇك، دەردمەن، غۇرۇرى كۈچلۈك قارىم ئىمانى ۋە ئەرلىك غۇرۇرىنى چوڭ بىلىپ، كۆڭلىنى تۆۋەن ئورۇنغا قويۇپ، زۆھرەدەك نازىنىن قىزنى رەت قىلالىغان ئەمەسمىدى؟ ئەمدى بۇ گەپ ئۇنىڭ ئىمانى ۋە غۇرۇرىغا قاتتىق تەگكەندە، ئۇ ئەلۋەتتە زۆھرەنى ئادىلە بىلەن بىر قاتارغا چىقىرىپ، غەزەپ ئاچچىقى بىلەن پېشىنى قېقىپ كېتىپ قالاتتى. ئۇنداقتا ئۇ بۇ دوستىغا نېمە دەپ تېلېفون ئۇرغۇزغاندۇ؟

ـ بۇ گەپلەرنى سىيىت قارى نېمىشقا ئۆزى دېمەيدۇ؟!ـ دېدى زۆھرە بىر پەس سۈكۈتتىن كېيىن،ـ سىزگە نېمىشقا تېلېفون بەرگۈزىدۇ؟

ـ سىيىت قارىنىڭ سىزگە تېلېفون بەرگىدەك ھالى يوق، ھەم تېلېفون بېرىش خىيالىمۇ يوق. مەن بۇ ناھەقچىلىككە چىداپ تۇرالماي تېلېفون بېرىۋاتىمەن. ئۇ مېنىڭ بەش يىللىق ساۋاقدىشىم، قىيامەتلىك بۇرادىرىم، ئۇنىڭ دەردى ئەلۋەتتە مېنىڭ دەردىم.

ـ چۈشەندىم، لېكىن سىيىت قارىمىنىڭ بۇنداق ھالى بوشلۇقىنى ئويلىماپتىمەنكەن، مەندىن شۇنچە ئاسان كېچىپ كېتەمدىكەن؟ شۇنچىلىك گەپكە پايلىماي يېتىۋالامدىكەن؟ ئەر كىشى دېگەن شۇنداق بولامدا؟ ماڭا ئۆزى تېلېفون ئۇرۇپ نېمىشقا سىزگە ئوخشاش گەپ قىلالمايدۇ...

ـ ئادەم بەك ئازابلىنىپ كەتكەندە ئۈمىدسىزلىنىپ، چۈشكۈنلىشىپ كېتىدۇ. بۇنى بىلمەمسىز؟ سىز ئۇنىڭغا قىلىنغان تۆھمەتنى شۇنچىلىك گەپ دەپ ئويلىغان بىلەن، سىزنى ياخشى كۆرىدىغان بۇ قارىم ئۈچۈن دەھشەتلىك گەپ ئۇ! ناھەقچىلىككە ئۇچرىمىغان بولسا ئۇ بۇنچىلىك ئازابلىنىپ كەتمەيتتى، ئىمانى كەمستىلمىگەن بولسا بۇنچىلىك غەزەبلىنىپ

كەتمىگەن بولاتتى، سىزنى چىن دىلىدىن ياخشى كۆرمىگەن بولسا، بۇنچىلىك ئىشلارغا كۆزىدىن بىر تېمىم ياش چىقارمىغان بولاتتى. سىز ئەركەكلەرنىڭ يىغلىغىنى كۆرگەنمۇ؟ سىز تۇنۇگۈن ھەم بۈگۈن بۇ قارىمنى ئىككى قېتىم يىغلاتتىڭىز، بىلەمسىز شۇنى؟!

سىيىت قارى تاھىر قارىنىڭ ئېغىزىغا قاراپ قېتىپ قالدى، تاھىر قارى سىيىت قارىنىڭ يىغلىغىنىنى كۆرمىگەن، ئەمما سىيىت قارى ھەقىقەتەن ئىككى نۆۋەت ياش تۆككەندى، بەلكىم تاھىر قارى ئۇنىڭ كۆزىدىكى ياش يۇقنى بايقىغان بولسا كېرەك، گويا ھەممىنى بىلىدىغان ئەۋلىيادەك گەپ قىلىۋاتاتتى، ئورۇنلۇق، ھېسسىياتلىق گەپلىرىدىن سىيىت قارىمۇ تەسىرلىنىپ كېتىۋاتاتتى ۋە ناتىقلىقتا خېلى يېتىشكەن بۇ دوستىدىن چەكسىز مىننەتدار بولۇۋاتاتتى.

ـ تېلېفوننى سىيىت قارىمغا بېرەمسىز،ـ دېدى زۆھرە تەسىرلىنىپ،ـ ئۆزى گەپ قىلسۇن.

تاھىر قارىنىڭ چىرايىدىكى سۆيۈنۈش، خۇشاللىق ئالامەتلىرىنى كۆرگەن سىيىت قارى ئەندىكىپ كەتتى،

تېلېفوننى ئاستا ئالدى:

ـ ئەسسالامۇئەلەيكۇم ئەلەيكۇم...ـدېدى ئېغىر ۋە هالسىز هالدا.

ـ ۋەئەلەيكۇم ئەسسالام... قانداق ئەهۋالىڭىز؟

ـ ئاللاهقا شۈكۈر... مۇشۇنچىلىك تۇرىمەن.

ـ بۇنچىلىك ئىشلارغا تۆگىشىپ كەتسىڭىز، كېيىن ئىش بار ئوخشايدۇ سىزگە...

ـ ئانچە ئەنسىرەپ كەتمەڭ، ئاستا-ئاستا ئوڭشىلىپ قالارمەن.

ـ دوستىڭىز گەپكە ئۇستىكەن-هە، ئادەمنى قورقۇتۇپ، تەسىرلەندۈرۈپ بىر نېمە قىلۋەتتى. سىز نېمىشقا بۇنچىلىك گەپلەرنى قىلالمايسىز؟

ئاچچىقىڭىزنى ئۇنداق يامان قىلسىڭىز بولمايتتى، تېلېفوننى ئۇنداق ئالدىراپ قويۇۋەتسىڭىز بولمايتتى، قايىل قىلارلىق گەپ بىلەن كۆڭلۈمنى نېمىشقا ئالالمايسىز؟ نېمىشقا مېنى ئادىلەنىڭ يېنىغا باشلاپ بېرىپ ئۇ رەسۋانىڭ يۈزىگە تۈكۈرمەيسىز. قويۇڭە، سىزدەك بالىنى. مەن سىزنى ئازابلىنىپ يېتىپ بېرىڭ

دېمىدىم، ئەرلىك جۈرئەتتىنى تەلەپ قىلىۋاتىمەن.

سىيىت قارىنىڭ كۆڭلىگە قايتا ئاپتاپ چىقتى، ئەمما بۇ ئاپتاپ سېرىق ئاپتاپ بولۇپ قالسا بولمايتتى، بۇنداق ئېھتىماللىقنىمۇ يوق دېگىلى بولمايتتى، قارىمىنىڭ كۆڭلى بىتايىن خۇشاللىق ۋە ئىشەنچكە تولۇشقا باشلىدى.

ـ مەن ھېچقاچان ئۇنداق تۆھمەتكە ئۇچراپ باقمىغاچقا، ئۇ گەپنى ئاڭلاپلا هوشۇمنى يوقاتتىم دېسەمۇ بولىدۇ. هەممىدىن قۇرۇق قېلىشنى ئويلاپ ئۆزۈمنى يوقتىپ قويدۇم. ھېچقاچان بۇنداق بولۇپ باقمىغانىدىم. بۇ مېنىڭ ئاجىزلىقىم ئوخشايدۇ.

ـ شۇ ئەمەسمۇ، سىزنىڭ شۇ ئاجىزلىقىڭىزنى بىلگەچكە ئادىلەنىڭ قېشىدا ئۆزىنى يوقتىپ قويدىمىكىن دەپ ئويلىغان گەپ، بولمىسا مەن سىزگە زادى ئىشەنمەيدىغان يەردە ئەمەس.

ـ مەن كۆڭلۈمنى دەپ ئۆزۈمنى يوقتىپ قويسام قويمەنكى، ئۇنداق رەسۋا بۇزۇقنىڭ يېنىدا خۇدۇمنى يوقتىپ قويمايمەن. ئۆزۈمگە ئىگە بولالمىسام

هايۋاندىن نېمە پەرقىم قالىدۇ؟

ـ ئاشۇ قەسەملىرىڭىزگە زادى ئىشەنسەم بولامدۇ؟

ـ مەن ئىمانسىغا ھەرگىز چاقچاق قىلمايمەن.

ـ كۆڭلۈم بەك يېرىم، نېمىشقا ئۇنىڭ يېنىغا بارغان بولغىيدىڭىز؟

ـ سىزنى بار دەپ ئالدىراپ بېرىپتىكەنمەن، ئەسلىدە ئۇ بۇزۇقنىڭ نىيىتى باشقىكەن. ھەتتا سىز توغرۇلۇقمۇ ئادەمنى گۇمانغا سالىدىغان گەپلەرنى قىلدى. ئاشۇنداق يالغانچى، تۆھمەتخور بىر نېمە بىلەن ئارىلىشىپ يۈرۈيدىكەنسىز، ئۇنىڭ قولىدىن ھەرگىز ياخشىلىق كەلمەيدۇ.

ـ ئادىلە مەن توغرۇلۇق نېمە دېگەن؟

ـ ھەي بولدىلا، دېسەك غەيۋەت بولىدۇ. ئىشقىلىپ، ياخشى گەپ ئەمەس. بۇزۇقلار ھەممە ئادەمنى ئۆزىدەك بۇزۇق چاغلايدۇ، شۇنىلا بىلىڭىز بولدى.

ـ سىز شۇنداق دېگەندە ئىشەنگەنمىدىڭىز؟

ـ راست گەپنى قىلسام، ئازراق گۇمانلانغان. لېكىن گۇماندىن يىراق تۇراي دەپ ئويلىغان. چۈنكى سىزگە

ئىشىنەتتىم، ئادىلەنىڭ گېپىدىن بەكرەك گۇمانلىناتتىم.

ـ مانا، سىزمۇ مەندىن ئازراق بولسىمۇ گۇمانلىنىپتىكەنسىزغۇ؟ شۇڭا مېنىڭ بۇ گۇمانلىنىپ قېلىشىمدىنمۇ هەيران قالماق، مەندىن ئاغرىنماق.

ـ لېكىن سىز ماڭا مەن سىزگە ئىشەنگەنچىلىك ئىشەنمىدىڭىز ئەمەسمۇ؟

ـ ئەر كىشى دېگەنگە ئالدىراپ ئىشەنگىلى بولمايدۇ، قىزلار ئۆزىنى تۇتۇۋالالىغان بىلەن ئوغۇل بالىلار ئۆزىنى تۇتالمايدۇ. مەن سىزنى پەقەت ئىمانى بار تەقۋا قارىم دەپ ئويلىغاچقىلا ئىشىنىۋاتىمەن، بولمىسا، ئەر كىشى دېگەننىڭ هەممىسى ئوخشاش.

ـ ئىشقىلىپ، ماڭا ئىشىنىڭ،ـ دېدى سىيىت قارى تەمكىن هالدا،ـ كۆڭلۈمنى ئېتىۋارغا ئالمىسىڭىزمۇ، ئىمانىمغا بولسىمۇ ئىشىنىڭ. ئەلۋەتتە ئىمانىڭ قانچىلىك ئىكەنلىكىنى ئاللاھ بىلىدۇ، مەن ئاللاھ نامىغا قەسەم قىلغانىكەنمەن، شۇنىڭغا لايىق راستچىل مۇسۇلمان بولۇشۇم كېرەك. مەن ئۆز نەپسىمنى دەپ

ئاللاھ نامىغا يالغان قەسەم قىلىشنى زىنا قىلىشتىنمۇ ئېغىر گۇناھ دەپ قارايمەن. بىر ئاللاھقا شېرىك كەلتۈرۈشتىن باشقا ئۇنىڭدىن ئېغىر ئىش يوق.

ـ بوپتۇ، مەن قەسىمىڭگە ھازىرچە ئىشىنىپ تۇراي، لېكىن كۆڭلۈمدە بىر داغ قالىدىغان بولدى.

ـ ۋاقىتنىڭ ئۆتۈشى بىلەن ئۇ داغمۇ چىقىپ كېتەر، بىز بىر-بىرىمىزگە ئىشەنمىسەك بۇ نىكاھنى قىلغىنىمىزنىڭ پايدىسى يوق، بىر-بىرىمىزنى ئالدايمىز.

ـ ئوبدان گەپ قىلىۋاتىسىز، ئەمدى ئوڭۇشلۇپ قالغاندەك قىلامسىز-نېمە؟

ـ شۇنداقتەك قىلىمەن، ماڭا ئىشەنگىنىڭگە رەھمەت. قانداق، نىكاھنى قىلامدۇق-يا، مەن مۇشۇنداق ئاغرىپ يېتىۋېرىمەنمۇ؟

ـ ياتسىڭىز يېتىۋېرىڭ، دوستىڭىز تېلېفون قىلمىغان بولسا قانداق قىلاتتىڭىز؟ ھە دېسە ئۆزىڭىزنى بىچارە كۆرسىتىدىغان قارىمىكەنسىز ئادەمنىڭ ئىچىنى سىقىپ...

ـ سىزنىڭ دەردىڭىز بولمامدۇ، بولمىسا بىزمۇ

راۋۇرۇس ئادەم ئىدۇق.

ـ نېكاھ ئىشىنى مەن يەنە بىر ئويلىنىۋالاي، سىزگە ئالدىراپ تېگىدىغان قىز يوق.

ـ قاچانغىچە ئويلىنىپ بولالمايسىز، ياخشى ئىشنى ۋاقتىدا قىلىۋەتمىسەك شەيتان ئارىلاپ قالىدۇ.

ـ نېمانچە ئالدىرايسىز؟ مەجەزىڭىز يامان ئىتتىككەن، تېز ئاچچىقلىنىدىكەنسىز، ئاسان ھاياجانلىنىدىكەنسىز... ئاسان خاپا بولۇپ يېتىۋالىدىكەنسىز... ئەمدى ئالدىرىماڭ.

ـ مەن ئالدىرىماي دېسەمۇ كۆڭلۈم ئالدىرايدىكەن، چۈنكى سىزمۇ ئىتتىك ئۆزگىرىۋالىدىكەنسىز ئەمەسمۇ!

ـ مېنىڭ كاللامنى جەم قىلىدىغان ئادەم چىقمىغاندىكىن شۇنداق بولىدۇ.

ـ قانداق ئەرگە تەگسىڭىز كۆڭلىڭىز خاتىرجەم بولىدۇ؟

ـ كۆڭلۈمدىكىدەك ئەرگە تەگگەندە..

ـ مەن ئۇنداق بولالمامدىكەنمەن؟

ـ هازىرچە ئۇققىلى بولمايدۇ. توي قىلىشتىن ئاۋۋال ئوغۇللار قەسەمخور كېلىدۇ، چىرايلىق ۋەدىلەرنى بېرىدۇ، كۆڭلۈم دەپ چۈشەندۈرۈپ كېتىدۇ، لېكىن تويدىن كېيىن ئۇ گەپنىڭ هېچقايسىسى يوق، ئاخىرىدا هەقىقىي ئەپتى-بەشىرىسىنى ئاشكارىلايدۇ.

ـ هەممە ئادەمنى بىر تاياقتا هەيدىمەك، بىز قارىمىلار راست گەپ قىلىمىز.

ـ قارىمىلار تېخى ئەڭ يالغانچى كېلەمدىكەن دەيمەن. موللا خەق هەممىنى بىلەر...

ـ بولدى، بولدى، ئۇ سىز قىلىدىغان گەپ ئەمەس زۆھرە، چىرايلىق گەپ قىلىشايلى، ئىش ئەمدى مۇشۇ يەرگە كەلدى. ئارىمىزنى ئوچۇق قىلۋېتەيلى، سىزنىڭ زادى موللىغا تەگمەكچىز يوق ئوخشىمامدۇ؟

ـ ئۇنى دېسىڭىزغۇ شۇ، نېمىشقىكىن ئۆزۈمنى زادى بەختلىك هېس قىلالمايۋاتىمەن، بۇ يېرىم كۆڭلۈمنى كىممۇ پۈتۈن قىلار؟...ـ دېدى زۆھرە ئېغىر ئۇھ تارتىپ.

ـ ئەمىسە بۇ نىكاهقا رازى ئەمەسكەنسىز-دە!

ـ ئۇقالماي قالدىم، بىز زادى بەختلىك بولالامدۇق؟

ـ ئىنشائاللا، بەختلىك بولالايمىز.

ـ موللا خەق شۇنداق دەپ قويۇپ تىرىشمايدۇ. سىز ئۇنداق قىلمايدىغانسىز؟

ـ ئاللاھ بەرگەن جاننى ھۇرۇنلۇق بىلەن قىينىمايمىز. تىرىشساق رىسقىمىزنى ئاللاھ بېرىدۇ.

ـ مېنىڭ ئۇنداق كەمبەغەل ياشىغۇم يوق، ئادەمدەك راھەت كۆرۈپ ياشاپ باققۇم بار.

ـ بىزمۇ كەمبەغەللىكتىن قۇتۇلىمىز دەپ بۇ ئىشنى قىلىۋاتىمىز، توي قىلغاندىن كېيىن ئاللاھ بىزنى ئۆز كەرەمى بىلەن باي قىلىدۇ. بۇنىڭغا ئىشىنىڭ.

ـ ھازىرچە ئىشەنگەچ تۇراي، قالغىنىنى كېيىن كۆرەرمىز. ھە راست، بايىقى دوستىڭىز توي قىلغان قارىممۇ؟

سىيىت قارىنىڭ كۆڭلى بىردىنلا غەشلىككە تولدى، زۆھرەنى تۇيۇقسىز چۈشەنمەي قالدى.

ـ توي قىلغان، بىر بالىسى بار.

ـ مەن سىزدىن بالىسى بارمۇ دەپ سورىمىدىم.

ـ ئەمىسە ئۇنى سوراپ نېمە قىلىسىز؟

ـ سوراپ قويدۇم، هېلىتىن ئادەمنى كۆنلىگىلى تۇردىڭىزغۇ؟

ـ سىزنىمۇ هېچ چۈشەنگىلى بولمايدىكەن، بېشىڭىز بىر كىمگە باغلانمىغچە كۆڭلىڭىز ئارام تاپمايدىغان ئوخشايدۇ.

ـ توي قىلىدىغان قىزنىڭ خيالى ئۆزگىرىپ تۇرىدۇ، بۇنى بىلمەمتىڭىز؟

ـ بىلىمەن، ئەمىسە قانداق قىلىمەن؟ سىز كۆڭلىڭىزنى ماڭا توختىتىپ بولغۇچە ساقلاپ تۇرايمۇ؟ بىزنىڭ ۋاقتىمىز بەك ئاز، ئۇزاق تۇرۇپ بولالمايمىز.

ـ شۇنچەۋاقىت مېنى ياخشى كۆرىمەن دەپ يۈردىڭىز، كېيىن پىشىڭىزنى قېقىپ كېتىپ قالدىڭىز. قايتا كۆرۈشكەندە يەنە ياخشى كۆرىدىغان بولۇپ قالدىڭىز. شۇڭا مەن سىزنىڭ ماڭا چىن كۆڭلىڭىز بارلىقىدىنمۇ گۇمانلىنىمەن.

ئىچى سىقىلىپ تۇرغان زۆھرە توختىماي پاراڭ سالاتتى، سىيىت قارىنىڭ ئىچى پۇشۇپ، تېلېفون تۇتقان قوللىرىمۇ تېلىپ كەتتى.

ـ قانداق قىلسام بولاتتى، سىزنىڭ ئىشقىڭىزدا تولغىنىپ ھېچ ئىش قىلماي، ئىمامىلىقنىمۇ قىلماي ساغىرىپ ياتسام بولامتى؟! ئادەمگە جان كېرەك، نان كېرەك، ئابرۇي كېرەك.

ـ مېنى زادى ھەقىقي ياخشى كۆرەمسىز؟

ـ ياخشى كۆرىمەن، بۇ كۆڭلۈمگە شەك كەلتۈرمەك، چۈنكى مەنمۇ سىزنىڭ پاكلىقىڭىزغا شەك كەلتۈرمىدىم.

ـ مېنى بىر ئۆمۈر بەختلىك قىلالامسىز؟

ـ مەن سىزگە ئاخشام ۋەدە بېرىپ بولغان، ئەمدى قايتا تەكرارلىمايمەن.

ـ ياق، يەنە بىر قېتىم ئۆز ئاغزىڭىزدىن ئاڭلىۋالاي.

ـ شۇنداق، مەن سىزنى بەختلىك قىلالايمەن، بۇنىڭغا ئىشىنىمەن.

ـ تويلۇقنى نەچچىلىك ئالىسىز؟ نىكاھ ئوقۇپلا ئىشنى تۈگەتمەيدىغانسىز؟

ـ مەھرىڭىزنى قۇدرىتىمنىڭ يېتىشچە بېرىمەن، يەتمىسە كېمنى كېيىن تولۇقلايمەن.

ـ ئەمسە مەن ئويلىنىپ باقاي. بىر دەمدىن كېيىن سىزگە خەۋىرىنى بېرەي.

زۆھرە «خوش» دەپلا تېلېفونىنى قويۇۋەتتى. سىيىت قارى تەقەززالىق، تەشنالىق ئىلكىدە گاڭگىراپ ئولتۇرۇپ قالدى.

ئىككىسى پاراڭلىشۋاتقاندا سىرتقا چىقىپ كەتكەن تاھىر قارى ياتاقتا قايتىپ كىرىپ سورىدى:

ـ تېخى ئېنىق جاۋاب بەرمىدىما؟

ـ تېخى ئويلىنىپ بولالماپتۇ.

ـ ھازىرلا ماقۇل دېمەيدۇ، ساقلاپ تۇرايلى. مېنىڭچە چوقۇم قوشۇلىدۇ.

ـ تولا گەپ قىلىپ ھارغۇزۇۋەتتى، بۇنداق ئۇششاق گەپ قىلىدىغانلىقىنى تۇنجى قېتىم ئاڭلىشىم.

ـ كۆڭلى جايىدا ئەمەسكەن، مېنىڭچە ئۇنىمۇ توغرا چۈشىنىشكە بولىدۇ.

ـ ئادەمنى بەك يېلىندۇرىدىكەن، ھېلىتىنلا بۇنداق قىلغىلى تۇرسا بىر ئۆيگە كىرگەندىن كېيىن ئىش بار ئوخشايدۇ. مەن ئۇنىڭغا چىداپ بولالماسمەنمىكىن.

ـ نېمانداق پاراكەندە گەپ قىلىسەن؟ ئىشلار ئاساسەن ئوڭشالدىغۇ، يەنە نېمە خاپىلىق؟!

ـ زۆھرەنى بارغانچە چۈشەنمەيۋاتقاندەك ھېس قىلىۋاتىمەن. ئۇ ھازىر ئۇستۇن ئورۇندا، مەن بەك پەس ئورۇنغا چۈشۈپ قالدىم. كۆڭۈلنى دەپ بىچارە بولۇپ كېتەرمەنمۇ؟ چىرايىنى دەپ مىجەزىگە قارىمىسام، مۇرادىمغا يېتىمەن دەپ دىيانەت مەسلىسىنى قايرىپ قويسام قانداق بولار؟ مەن ھازىر ئەنسىرەۋاتىمەن.

ـ يوقىلاڭ خىيالنى جىق قىلىدىغان قارىمكەنسىلە، «خوتۇن ئالساڭ كوچىدىن ئال، ئادەم قىلىش ئۆزەڭدىن» دەيدىغان بىر گەپ بار! كوچىدا كۆيۈپ قېلىپ ئالغان خوتۇن تۇرماق، دىيانەتلىك قىزنى خوتۇن قىلىشقىمۇ كاللا كېتىدۇ قارىم، كاللا! خوتۇننى خوتۇن قىلىش بىر سەنئەت، مەيلى تەقۋا، مەيلى ئويۇنچى خوتۇن بولسۇن، ئۇنىڭ ئېرىدىن كۆتىدىغىنى مېھىر-مۇھەببەت، قەدىر قىممەت! شۇنىڭ ھەممىسى جانلىق مۇناسىۋەتنى، سەۋرچانلىقنى تەلەپ قىلىدۇ. ھېلىتىن ئۇنداق بەل قويۇۋەتكىلى تۇرساڭ، ئەر كىشىگە لايىق ئىش قىلمىغان

بولسەن. ھەر قانداق قىز توي قىلغاندىن كېيىن ئۆزگىرىپ مۇلايىملىشىدۇ، غايىۋى خىياللىرى تۈگەپ ئەمەلىيەتكە قايتىدۇ. كاللىسى بىر يەرگە جەم بولىدۇ. بىرنى تۈغقاندىن كېيىن ساڭا تېخىمۇ ئەل بولىدۇ. خوتۇن دېگەننى ئاشۇنداق ئاستا-ئاستا ئەيۋەشكە كەلتۈرىسەن.

ـ سەنغۇ بىر خوتۇن ئېلىپ تۇرمۇشنى چۈشىنىپ بولدۇڭ، مەن تۇرمۇشتىن تەلىيىم كەلمەي خوتۇن خەقتىن ئەنسىرەپلا ئۆتىدىغان ئوخشايمەن.

ـ ئەنسىرىمە، ئوڭشىلىپ كېتىدۇ. ئىگىلىك تىكلىگەن ئادەمنۇ قايتا-قايتا مەغلۇپ بولۇپ ئاندىن مۇۋەپپەقىيەت قازىنىدۇ، شۇنىڭغىچە تەجرىبە توپلايدۇ، تەۋەككۈل قىلىدۇ. ياخشى خوتۇنغا ئېرىشىش ئۈچۈن تەۋەككۈل قىلماي بولمايدۇ، ئېرىشىپ بولغاندىن كېيىن خوتۇننىڭ ھاجىتىدىن چىقىش، كۆڭلىنى ئېلىش ئۈچۈن تىرىشماي بولمايدۇ. ئاللاھ بىزنى ئەر دەپ ياراتقاندىكىن ئەركەكلىككە لايىق چىدامچان، سەۋرچان، كەڭ قورساق بولمىساق بولمايدۇ. مەنمۇ

خوتۇنۇمنى ئاشۇنداق قايىل قىلمەن، كۆڭلىنى يەردە قويمايمەن. خوتۇن دېگەننى ئەسلىدە باشقۇرۇش كەتمەيدۇ، سەن ئۇنىڭ كۆڭلىنى ئۇتالىساڭلا، ئۇ سېنىڭ ئۆمۈرلۈك خىزمەتكارىڭ بولۇشقا ئۆزلۈكىدىن رازى بولىدۇ.

ـ بۇنداق گەپلىرىڭ بولسا دېگەچ تۇر،ـ دېدى سىيىت قارى زوقلىنىپ،ـ لېكىن ھەممە ئادەم ئۆزىنىڭ مىجەزىنىڭ چەكلىمىسىگە ئۇچرايدۇ، سەن دېگەندەك قىلىپ بولالمايدۇ.

ـ مىجەز دېگەننىمۇ كۆندۈرىمىز دەيمەن قارىم، ئادەم دېگەن قېلىپتا قۇيغان كېسەك ئەمەس، مىجەز دېگەن لايغا ئوخشايدۇ، ئۇنى ئەيلەپ ئوبدان ئەيۋەشكە كەلتۈرگىلى بولىدۇ. ئاللاھ بىزنى بىر ھالەتتىن يەنە بىر ھالەتكە توختىماي يۆتكەپ تۇرىدۇ، بىز نېمىشقا باللىقتىكى مىجەزىمىزنى قېرىلىققىچە سۆرەپ يۈرۈيمىز؟ نېمىشقا كونا مىجەزىمىزگە مەھكەم ئېسىلىۋالىمىز. بىزنىڭ نۇرغۇن ناچار مىجەزىمىز بار، ئۇ بىزنى دائىم گۇناھقا ئېتىتىرىپ تۇرىدۇ، ئايىغىمىزغا

كىرىۋالغان تاشتەك جېنىمزنى قىينايدۇ، ئۇ مىجەزنى ئوڭشىمىساق بۇ دۇنيادىلا ئەمەس، ئۇ دۇنيادىمۇ زىيان تارتىمىز ئەمەسمۇ؟

ـ بۇ گېپىڭغۇ توغرا، لېكىن كۆنگەن خۇي دائىم چاتاق سالىدۇ.

ـ چاتاق سېلىشى چوڭ ئىش ئەمەس، مۇھىمى چاتاقنى ئازايتىش.

ـ سېنىڭچە مەن زۆھرە بىلەن توي قىلالامەنمۇ؟

ـتوي قىلالايسەن، تويۇڭنى قىلىپ مۇرادىڭغا يەتكۈزمىگىچە بۇ شەھەردىن ئايرىلمايمىز. ئەگەر ئىشىڭ راستىنلا ئاقماي قالسا ئامال يوق، ئاللاھ بۇيرۇماپتۇ دەپ بىلىمىز. ئەگەر شۇنداق بولۇپ قالسا قانداق قىلسەن؟ يىغلاپ ئېقىپ كېتەرسەنمۇ؟

سىيىت قارىنىڭ كۆزلىرى پارقىراپ قالدى، چىرايىدا بىر جىددىيلىك ئەكس ئەتتى.

ـ شائىر مىجەز ئادەم يىغلاڭغۇ كېلىدۇ دەپ ئويلايمەن. لېكىن سەن ئىمامىلىقىڭنى قەدىرلە، بىزدە نېمە تولا شائىر تولا، ئۇنىڭ ئۈستىگە تولىسى ھاراقكەش.

ئىمامىلىق مۇھىم ئىش، ھۆكۈمەتنىڭ بىزنى پارتىيە سىرتىدىكى ئاساسىي قاتلام كادىرلىرى دەپ ھۆرمەتلەۋاتىدۇ.

ـ مەن شائىر ئەمەس،ـدېدى سىيىت قارى كەسكىن بىر ئىپادە بىلەن،ـ لېكىن كۆڭلۈم پەقەت تىنجمايدۇ.

ـ سېنى شائىر قىلىۋەتكەنمۇ شۇ زۆھرەغۇ دەيمەن، ئۇنى نىكاھىڭغا ئالالىساڭ شائىرلىقىڭمۇ ئاخىرلىشىدۇ، ئىشىنىڭ قىزىقى شۇنىڭ بىلەن تۈگەيدۇ، ئىلھامىڭ قۇرۇپ قالىدۇ. توغرىمۇ يا؟!

سىيىت قارى تولا يېتىپ ئېغىرلىشىپ كەتكەن بەدىنىنى بىر يانغا سلجىتىپ، قوللىرىنى بېشىغا گىرەلەشتۈرۈپ، ئويچان قىياپەتتە:

ـ تېخىمۇ شائىر بولۇپ كېتەمدىم تېخى! زۆھرەگە ئېرىشەلمىسەم دەردەمەن شائىر، ئېرىشەلىسەم لىرىك شائىر بولۇپ كېتىمەن ـ دېدى.

ـ نەۋائىنى ھازىرمۇ دوراۋاتامسەن، يا تاشلىۋەتتىڭمۇ شېئىر يېزىشنى...

ـ ئۆيدە ئانچەـمۇنچە يېزىپ قوياتتىم. ئەلىشىر

نەۋائىمۇ بىر قىزنى ياخشى كۆرۈپ قېلىپ، مۇرادىغا يېتەلمەي ئۆمۈر بويى توي قىلماي ئۆتۈپتىكەنمىش. شۇڭا ئۇنىڭ ئىشق-مۇھەببەت داستانلىرى مەشھۇر.

ـ ئەگەر زۆھرەنى خوتۇنلۇققا ئالالماي قالساڭ سەنمۇ ئاشۇنداق بولۇپ كېتەرسەنمۇ؟ لېكىن سەن توي قىلماي ئۆتەلمەيسەن؛ چۈنكى سەن ئىمام، ھەممىنى ياخشى بىلىسەن، توي قىلماسلىق ياخشى ئىش ئەمەس، پەيغەمبەر ئەلەيھىسسالامۇ ياشلارنى توي قىلىشقا دەۋەت قىلغان، توي قىلالمىغانلار روزا تۇتسۇن، روزا تۇتۇش ئۇنىڭ شەھۋىتىنى تىزگىنلەيدۇ دېگەن. لېكىن قاراپ باقساڭ، بۇ جەمئىيەتتە كۆرمىڭ بويتاق بار، روزا تۇتقان ئادەم يوق دېيەرلىك. ھەتتا بىزمۇ ئۇنداق قىلالمىدۇق.

ـ بۇنداق جەمئىيەتتە زىنادىن ساقلىنىپ ياشاشنىڭ ئۆزىمۇ چوڭ ئىش بولۇپ قالدى.

ـ شۇڭا، زۆھرە بىلەن توي قىلىۋال، توي قىلىۋالساڭ دەردىڭ تۈگەيدۇ، شەھۋىتىڭ بېسىقىدۇ، كاللاڭ نورمالىشىدۇ، نامازنى جايىدا ئوقۇيدىغان

بولسەن، نامەھرەملەرگە ئازراق قارايدىغان بولسەن. بۇنى مەن دېمىسەممۇ بىلىسەن، لېكىن مەندىن ئاڭلىساڭ ئۇنۇمى ياخشىراق بولىدۇ...ـدېدى تاھىر قارى خۇش كۆلكە، خۇش پېئىل بىلەن،ـ ئۇ ساڭا قاچان جاۋاب قايتۇرىدىغان بولدى؟ نىكاھنى ئەڭ ياخشىسى بۇگۈن قىلىۋەتسەك بولاتتى.

ـ ھەي تاڭ جۇمۇ، نىكاھ قىلىمىز دېگەن تەقدىردىمۇ ئاۋۋال تويلۇق ئالمىساق بولمىغۇدەك، يامان يەردىن چۈشۈۋالماس،ـھە، سەندىمۇ جىق پۇل يوققۇ دەيمەن.

ـ ئاۋۋال بىر قارارغا كەلسۇن، پۇلنىڭ ئىشى تەس ئەمەس.

ئىككى قارىم زۆھرەدىن جاۋاب كۈتۈپ، تۇغۇلمىغان موزاينىڭ قۇزۇقىنى قېقىپ، ھەر خىل پەرەز، تەخمىن، مەسلىھەتلەرنى قىلىشىپ قالدى.

بۇ چاغدا زۆھرە ئۆيىدە ئادىلەدىن كەلگەن ئىككىنچى تېلېفوننى قوبۇل قىلىپ، ئۇنىڭ بىلەن پاراڭلىشىۋاتاتتى.

ـ سەن ئۇنىڭ گەپلىرىگە ئىشەنمە،ـدەيتتى ئادىلە گېپىدە چىڭ تۇرۇپ،ـ جاھاندا موللا خەققە ئىشەنگىلى بولمايدۇ، قاراپ تۇرۇپ تېنىۋالىدۇ.

ـ لېكىن مەن كۆزۈم كۆرمىگەن ئىشقا ئالدىراپ ھۆكۈم قىلسام بولمايدۇ،ـدەيتتى زۆھرە،ـ سەن ئۆزەڭنىڭكىنى راست دەيسەن، ئۇمۇ ئۆزىنىڭكىنى راست دەيدۇ. ئىككىڭلارنىڭ زادى نېمە ئىش قىلغانلىقىنى خۇدايىم ئۆزى بىلىدۇ. سىيت قارىمنى مەن ئوبدان بىلىمەن، ئۇ ئالدىراپ ساڭا چېقىلمايدۇ.

ـ مەن چېقىلدىم، مەن باسقۇنچىلىق قىلدىم، ئەمدى بولدىمۇ؟ جاھاندا بەز يېمەيدىغان مۇشۇك يوق. مەيلى موللام، قارىم بولۇپ كەتسۇن، ھەممىسى ئادەم، ھەممىسى ئەر كىشى. يوتامنى چىقىرىپ قويسام كۆزلىرى پارقىراپ كەتكەن قارىم شۇ ئىشنى قىلماي قالامدۇ؟ سەن نېمانداق چۈشەنمەيسەن؟ ئىش كۆرمىگەندىكىن چۈشەنمەيسەن، سىيت قارىم بىلەن شۇ ئىشنى قىلىپ باقمىغاندىكىن ئۇقمايسەن. مەن راست گەپ قىلمەن، بولغان ئىشنى بولدى دەيمەن؛

بولمىسا، ئۇنداق قارىم بىلەن قىلغان ئىشنى سۆزلەپ يۈرۈش ماڭىمۇ سەت ئەمەسمۇ؟

ـ ئەمىسە ئۆزۈڭ بىر قېتىم ئازدۇرۇۋەتكەن قارىمغا مېنى نېمىشقا قىزىقتۇرىسەن؟ شۇنچە ۋاقىتتىن بېرى مېنى بىر بۇزۇلسىكەن دەپ ئاران تۇرغانمىدىڭ؟

ـ قىزلىقىڭ بۇزۇلسا ماڭا نېمە پايدا؟ قىزىق گەپ قىلىسەنغۇ سەن؟! راست دەيسەن، مەن قىزلىقىمدىن ئايرىلغاندىن كېيىن قىزلىق دەردىدە جىق ئازابلاندىم، شۇڭا ساڭا چىدىمايمەن. لېكىن ئويلاپ باق، قىزلىق دېگەن ھامان بۇزۇلىدۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە ھازىر بۇ قىزلىق دېگەنمۇ ساختىلىشىپ كەتتى.

قارىم-موللاملاردىن باشقىسى ئۇنى چوڭ بىلمەيدىغان بولۇپ كەتتى. سىيىت قارى سېنىڭ شۇ يېرىڭنى دەپلا ياخشى كۆرىدۇ، بولمىسا نېمە قىلىدۇ كەينىڭگە كىرىۋېلىپ. شۇ قارىمغا بېرىدىغىنىڭنى بېرىۋېتىپ، ئۆزۈڭنى قىينىماپ كەلگەن شۇ نەرسىدىن بۇرۇنراق قۇتۇلامدىكىن دېسەم، نىكاھ قىلمەن دەپ ئولتۇرۇپسەن. قارىمغا تېگىشىڭ جاپاسىنى ئۇنتۇپ

قاپسەن. ئاران تەستە قولغا كەلگەن بۇ شارائىتتىكى قۇربان قىلغىلى تەييار تۇرۇپسەن. شۇڭا، نىيىتىڭدىن يېنىپ قالامدىكەن دەپ راست گېپىمنى دېدىم.

ئەمەلىيەتتە ئۇ قارىمنىڭ بىر خوتۇن ئېلىشى، مەن بىلەن بىر قېتىم بىرگە بولۇشى ھېچقانچە چوڭ ئىش ئەمەس، قارىم قانچە جىق ئىش كۆرسە قىزلارنى شۇنچە چۈشىنىدىغان بولىدۇ، بۇ سېنىڭ كېيىنلىكىڭگە پايدىلىق. ئۇنىڭغا تەگسەڭ بولۇۋېرىدۇ. مەن نېمە قىلىمەن سېنى توسۇپ! تەگكۈڭ بولسا تېگىۋەر. ئۇ قارىم بەربىر كېتىدۇ، سەن قالسەن، لېكىن ئەركىن بولالمايسەن. ئېرىڭگە خىيانەت قىلغۇڭ كەلمەيدۇ، خىيانەت قىلساڭ ئازابلىنىپ تۇگىشىپ كېتىسەن. شۇڭا نىكاھىڭ دەردىنى تارتمىغىن، قىزلىقىڭدىن قۇتۇلۇپ ئەركىن ياشىغىن دەپ نەسىھەت قىلدىم ساڭا، ئاڭلىمىساڭ ئۆزۈڭنىڭ ئىشى، مەن ئارىلىشالمايمەن، لېكىن شۇنىڭغا ھەيرانمەن، سەن قاچانغىچە مۇستەقىل بولالمايسەن؟

زۆھرەنىڭ كاللىسىدا كۈرەش كەسكىنلەشتى،

ئادىلەنىڭ ھەر بىر ئېغىز سۆزى بومبىدەك تېگىپ پارتىلايتتى، زۆھرە ھودۇقۇپ قاچاتتى، يىقىلىپ قوپۇپ مۇدۇرۇپ ماڭاتتى. شۇ ھالدا ئۇ ئەركىنلىك ئۈچۈن ھۇررا توۋلاپ كېتىۋاتقان ئايال جەڭچى بولالامدۇ؟

ـ نىكاھ قىلساڭ قىل، ـ دېدى ئادىلە گېپىنىڭ ئاخىرىنى ئالدىرىماي چۈشۈرۈپ،ـ ئۆتكەن يىللا شۇ قارىما ئەگىشىپ كەتكەن بولساڭمۇ بۇ ئىش بولمايتتى. ھېلىمۇ كېچىكمەيسەن، چاققان ھەرىكەتلەن، بولمىسا ئۇ قارىم كېتىپ قالمىسۇن.

ـ مەن نىكاھ قىلماي تۇرۇپ ھېچكىم بىلەن بىرگە بولمايمەن، كۆڭلۈم ھەرگىز كۆتۈرمەيدۇ،ـ دېدى زۆھرە ھەسرەتلىك تىنىپ، ـ مەن پاكلىقىنى نىكاھ بىلەن باغلىمسام ئۆمۈر بويى ئىچىم سقىلىدۇ.

ـ سەن نىكاھ دەپ تۇرۇۋالما زۆھرە، ئۇ ئويىنىشىدىغان ئىش ئەمەس. نىكاھ توي دېگەن مەسئۇلىيەت تەلەپ قىلىدۇ. بوپتۇ، نىكاھىڭنى قىلدىڭمۇ دەيلى، ئۇنىڭدىن كېيىن قانداق قىلماقچى، بىر كېچە خوتۇن بولۇپ ئاجرىشىپ كەتمەكچىما؟ سىيىت قارى

شۇنداق ئاسان بولدى قىلىۋېتەرما؟ كىچىك بالىنىڭ خوتۇنىدەك ئىش قىلما زۆھرە، ئاقىۋەتنى ئويلا. بىر قېتىم ئۇنى رازى قىلىشىڭ بىلەن بىر ئاخشام نىكاھلىق خوتۇن بولۇش باشقا-باشقا ئىش. نىكاھ قىلماي تۇرۇپ بىرگە بولساڭلار مۇھەببەتنىڭ شېرىن مۇسىنى ئۇزۇپ يېگەن بولىسىلەر، تەمى ئاغزىڭلاردا قالىدۇ، كېيىن سېغىنىپ ئەسلەيسىلەر. ئەگەر نىكاھلىق خوتۇن بولۇپ ئۇنىڭغا باغلىنىپ قالساڭ، سېنىڭ بارلىق سېھرىي كۈچىڭ تۈگەيدۇ، مۇھەببەت دېگەن نېمە قالمايدۇ. ھەسەلدەك شېرىن مۇناسىۋەت ئەمەن تېتىيدىغان بولۇپ قالىدۇ.

ـ سەن ئۇنداق دېگىنىڭ بىلەن، توي قىلماي ياشىغىلى بولامدۇ؟ـ دېدى زۆھرە قايىل بولماي،ـ سەنمۇ بىر ئادەمگە تېگىمەن دەپ پەخىرلىنىپ يۈرەتتىڭغۇ؟ ئەمىسە سەن نېمىدەپ توي قىلىسەن؟

ـ چەت ئەلگە چىقىش ئۈچۈن توي قىلىمەن. ئەمەلىيەتتە مەن توي قىلسامۇ بىر كىمگە باغلىنىپ ياشاشنى خالىمايمەن، ئۆز ئەركىنلىكىمنى قولدىن

بەرمەيمەن.

ـ قاچان توي قىلىدىغان بولدۇڭ.

ـ ئاز قالدى، ئۇ ئۈرۈمچىگە كەتكەن، پات يېقىندا كېلىدۇ.

ـ تويۇڭلارنى چېركاۋدا ئۆتكۈزەمسىلەر؟

ـ شۇنداق بولىدۇ-دە، كىنولاردىكىدەك ھەيۋەتلىك توي مۇراسىمى ئۆتكۈزىمىز. چاقىرسام كېلەمسەن؟

ـ چېركاۋدا قىلساڭ بارالمايمەن.

ـ سەنمۇ مەندەك ئۇزۇن ئاق كۆينەك كىيىپ، ئالماس ئۈزۈكنى تاقاپ يىگىتنىڭ يېنىدا تۇرغان بولساڭ گۈل ئۈستىگە گۈل كېلەتتى-دە، ئۆزۈڭ چىرايلىق بولغاندىكىن...

ـ ھەي، تويىنى قويۇپ تۇر ھازىر، كاللامنى ئېلىشتۇرۇۋەتتىڭ.

ـ بىز دېيىشكەن بويىچە ئىش قىلغان بولساڭ، ھەممە دەردتىن قۇتۇلاتتىڭ، ئەمدى تەس.

ـ نېمىسى تەس، نىكاھنى ئوقۇساقلا ئىش پۈتىدۇ.

ـ نىكاھ قىلىڭلار ئەمىسە، لېكىن ئاسان پۈتكەن

ئىش ئاسان بۇزۇلىدۇ. نىكاھتىن ئاجرىماق تەس. مۇسۇلمان خوتۇن ئېرى تەرىپىدىن تالاق قىلىنمىغىچە مەڭگۈ ئۇنىڭ خوتۇنى بولۇپ ئۆتىۋېرىدۇ.

ـ ئاياللارنىڭمۇ ئاجرىشىش ھوقۇقى بار،ـ دېدى زۆھرە خۇددى بۇ ئىشقا ئالدىن تەييارلىق كۆرۈپ قويغاندەك.

ـ نېمە قىلارسەن جېنىڭنى قىيناپ جېنىم دوستۇم، ئۇنىڭدىن كۆرە شۇ نىكاھنى قىلمايلا قويساڭ ياخشى ئەمەسمۇ؟! جەڭنى تېز قىلىپ غەلىبنى تېز قولغا كەلتۈرىمەن دېسەڭمۇ مەيلى، لېكىن شۇ غەلىبنى ساقلاپ قالالامسەن-يوق، بۇ بىر مەسىلە.

ـ مەن بىر تەلەيسىز قىز،ـ دېدى زۆھرە خورسىنىپ،ـ تۈزۈك بىر يىگىتكە ئۇچرىشالمىدىم. سىيىت قارى مېنى ياخشى كۆرگەنلىكى ئۈچۈنلا مەيلى دەڭاتىمەن.

ـ بوپتۇ ئەمسە، نىكاھىڭنى قىلىپ، بېرىدىغان ئامانىتىڭنى بېرىپ بەختلىك ياشا.

ئادىلە گېپىنى تۈگىتىپ سوغۇقلا خوشلاشتى، ئاندىن سىيىت قارىغا تېلېفون قىلدى. سىيىت قارى بەك

تونۇش بولمىغان بۇ نومۇرغا دىققەت قىلمايلا تېلېفونىنى ئالدى، ئادىلەنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ ھەيران قالدى، سەپراسى ئۆرلىدى:

ـ نېمە دەپ ماڭا تېلېفون قىلىسىز؟

ـ ئەھۋال سوراي دەپ ئۇرغان.

ـ ئادەمگە ئاشۇنداقمۇ تۆھمەت قىلامسىز؟ يەنە نومۇس قىلماي تېلېفون ئۇرۇپسىز.

ـ ئۆپكىڭىزنى بېسىۋېلىڭ، مەن زۆھرەنىڭ سىزگە بولغان مۇھەببىتى قانچىلىكتۇ، سىناپ باقاي دەپ چاقچاق قىلغاندەك مۇنداقلا دەپ قويغان، زۆھرە شۇ گېپىمگە ئىشىنىپ سىزگە تەگمەيدىغان بولدىما؟

ـ شۇنداق بولسا خوش بولامتىڭىز؟

ـ بۇ قىزنىڭغۇ زادى مۇشۇنداق تۇتامى يوق. كىم نېمە دېسە ئىشىنىپلا يۈرگەن. ئەگەر ئۇ سىزنى ھەقىقىي ياخشى كۆرگەن بولسا بۇنداق گەپلەرگە پەرۋا قىلمىغان بولاتتى. ئەمەلىيەتتە ئۇ بۇرۇندىنلا سىزنى ئانچە ياخشى كۆرمەيتتى، خېتىڭىزنى ئوقۇپ بولۇپ تاشلىۋەتكەندە مەن تېرىۋېلىپ ئوقۇپ تەسىرلەنگەن. مۇشۇنداق ياخشى

بالىنىڭ كۆڭلىنى يەردە قويۇپسەن دەپ ئۇنى ئەيىبلىگەنىدىم. لېكىن ئۇ چاتىقى يوق يۈرگەنىدى. مەن ئۇنىڭ بىلەن بىر يىل بىللە تۇرغان، مىجەزىنى بەك ياخشى چۈشىنىمەن. سىز ئۇنىڭ مۇشۇ بىر يىل ئىچىدە قانداق ياشىغانلىقىنى بىلمەيسىز. ئۆتكەندە سىز شۇ توغرۇلۇق مەندىن «زۆھرە راست شۇنداق ئىشلارنى قىلغانمۇ؟» دەپ سورىغانىدىڭىز، مەن زۆھرەنى ئاياپ راست گەپ قىلمىغانىدىم. ئۇنىڭ راست شۇنداق ئىشلارنى قىلغانلىقىنى كۆرمىدىم، لېكىن بەزى ئەھۋاللارنى سىزگە دەپ قويۇشنى لايىق تاپتىم. چۈنكى، سىز ئۇنى نىكاھلاپ ئېلىشتىن ئاۋۋال بولغۇسى خوتۇنىڭىزنىڭ ئۆتمۈش تارىخىنى ئازراق بولسىمۇ بىلىپ قويۇڭ، يامىنى يوق. ئۇ بۇرۇن خالىد دەپ بىرسىنىڭ ئۆيىدە بىر ئايدەك ئىشلىگەن، كېيىن خالىدنىڭ خوتۇنى ئۇنى ئۆيىدىن قوغلىۋېتىپتىكەن. ئىككىسىنىڭ بىرەر چاتىقى بولمىسا بىكاردىن قوغلامدۇ؟ ئاندىن ئۇ يېقىندا بەھرەيىن ئەلچىخانىسىغا ئاسانلا ئورۇنلىشىپ، ئېسىل ئۆيگىمۇ ئاسانلا ئېرىشتى. سىزنىڭچە بۇ زۆھرەگە

كەلگەن تەساددىپىي ئامەتمۇ؟ جاھاندا نەدە ئۇنداق ئاسان ئىش بار؟ ئۇنىڭ ھازىرقى باشلىقىمۇ ئەرەب، بۇلارنىڭ ئويۇنىمايدىغىنى ئاز، بۇنى مەندىن سوراڭ، ئۇلار ئاشنىلىرىغا ئۆي، ماشىنا ئېلىپ بېرىدۇ. زۆھرە شۇ ئەرەبكە تېگىمەن دەپ تېگەلمەي سارىڭ بولۇپ يۇرۇيدۇ. مانا قاراڭ، ئۇ شۇنداق تۇرسىمۇ سىز ئۇنىڭغا ئىشىنىپ يۇرۇپسىز، سىز ئۇنىڭغا شۇنچە ئىشەنسىڭىزمۇ لېكىن ئۇ سىزگە ئىشەنمەپتۇ. بۇ قانداق گەپ؟! ئۇنىڭ نېمىشقا سىزگە تەگكۈسى كېلىپ قالغىنىنى ھېچ ئۇقمىدىم. بەلكىم، ئۆيدىكىلىرىنى خوش قىلاي دېگەندۇ. لېكىن ئۇ سىزنىڭ پاكلىقنى چوڭ بىلىدىغانلىقىڭىزنى بىلىدۇ، شۇڭا توي قىلاي دەيدۇيۇ، قورقىدۇ. ئۇنىڭ سىزدىن ئاسانلا يېنىۋېلىشىدىكى بىر سەۋەب مۇشۇ بولسا كېرەك. بۇ ئەھۋاللارنى سىزگە ئەسلى دېمەي دېگەنىدىم، لېكىن زۆھرە ماڭا تېلېفوندا بىر مۇنچە گەپ قىلىپ كەتتى، ئۆزى شۇنچە ئىشلارنى قىلسا گەپ يوق، سىز بىرەر قېتىم ئويىنىسىڭىز نېمە بوپتۇ؟ سىزغۇ ئۇنداق ئىشلارنى قىلمايسىزغۇ، مەسىلەنگە دەۋاتىمەن. ئۇنىڭ ئۆزى

شۇنداق تۇرۇپ سىزدىن پاكلىق تەلەپ قىلىپ كەتكىنى قىزىق، پاكلىق دېگەننى قىزلار ئاۋۋال ئۆزىدىن سورىمامدۇ دەيمەن. مەيلى نېمىلا بولسا، بۇ ئەھۋاللارنى بىلىپ قويغىنىڭىز زىيىنى يوق. خوتۇن دېگەننى تېگى-تەكتىنى بىلىپ ئېلىش كېرەك، ئۆزىڭىز ساددىراق بالا، شۇڭا مۇھەببەتكە بېرىلىپ ئاخىر ئازابقا قالماڭ دەيمەن...

ئادىلە پىلىموتتەك سۆزلەپ، سىيىت قارىنى دەھشەتلىك «ئوق»قا تۇتۇپ، بىچارىنى يېقىتىپ قويدى، ئۇ تېلېفونىنى شۇ تۇتقىنىچە تاتىرىپ ئولتۇرۇپ قالدى. تاھىر قارى ئۇنىڭغا يەنە نېمە ئىش بولغانلىقىنى ئۇقالماي ئالدىراپ سورىدى:

ـ كىمۇ ئۇ، نېمانداق ئۇزۇن گەپ قىلىدۇ؟

ـ ئادىلە دېگەن شۇ...

ـ ئۇ يەنە نېمە دەيدۇ؟

ـ زۆھرەنى بۇزۇلۇپ كەتكەن دەيدۇ...ـ دېدى سىيىت قارى گېلىنى بىر كىم بوغۇۋالغاندەك تەستە گەپ قىلىپ، ئۇنىڭ ھالى بايقىدىنمۇ بەتتەر بولۇپ

كەتكەنىدى.

ـ ئاداش، جان چىقىپ كېتىدىغان ئىش بولسىمۇ ئەركەكتەك چىڭ-چىڭ گەپ قىلغىنا، زۆھرەنىغۇ ئەيىبلەيسەن ئۇنىڭ گېپىگە ئىشەنىدى دەپ، ئەمدى ئۆزەڭنىڭمۇ هالى چاغلىقكەنغۇ؟

ـ لېكىن ئۇنىڭ دېگەنلىرى مېنىڭ ئويلىغانلىرىمغا ئۇدۇل كېلىۋاتىدۇ.

ـ شەيتان هىيله-مىكىرگە ئۇستا، يالغاندىن توقۇپ دەۋېرىدۇ.

ـ باشقىسىغۇ مەيلى، زۆھرە ماڭا پەقەت راست گەپ قىلماپتۇ. مەن ئۇنىڭ تۇرۇۋاتقان ئۆيىگە بارغان، ئۆيىنى كۆرسەڭ هەيران قالىسەن. مەن شۇ چاغدىلا ئۇنىڭدىن گۇمانلانغانىدىم. زادى بۇ قىزنىڭ ماڭا دېيەلمەيدىغان بىر يېرى بار، بەزىدە پەقەت چۈشەنگىلى بولمايدۇ، ئادەمنى ساراڭ قىلغىنى قىلغان.

ـ قانداق قىلىسەن ئەمىسە، ئۇنى ساراڭ، بۇزۇق دەپ مۇشۇ شەهەرگە تاشلىۋېتىپ كەتمەكچىمسا؟

ـ ئۇقمىدىم، جاهاندا ساق قىز قالماپتۇ دەپلا

ئويلاۋاتىمەن.

ـ ئۇنداق دېسەڭ بولمايدۇ، ئىپپىتىنى قوغدىيالىغان غۇرۇرلۇق قىزلارمۇ كۆپ، بولمىسا جەمئىيەتتىكى شۇنچە كۆپ ئانىلارنىڭ ھەممىسى تۇخۇمنى دائىم سېسىتىپ قويىدىغان شۇم مىكيانلارغا ئايلىنىپ كەتمەمدۇ؟ ئۇلار تۇغقان بالىلارمۇ تۇخۇمدىن سېسىغان چۆجىلەر بولۇپ قالمامدۇ؟ خوتۇن خەق ھېسسىيات جەھەتتە ئاجىزراق كېلىدۇ، كەمچىلىكىمۇ تولا بولىدۇ. لېكىن غۇرۇرلۇق قىزلارنى ئاجىز دېيەلمەيسەن، بەلكى ئۇلار لاتا ئەرلەردىن نەچچە ھەسسە كۈچلۈك.

ـ لېكىن خوتۇن خەقنى مال-دۇنيا، شۆھرەت ئاسان ئازدۇرۇپ كېتىدۇ، ئىرادىسى بەك ئاجىز كېلىدۇ...ـدېدى سىيىت قارى خوتۇن خەقنى توختىماي تىللاپ.

ـ سەن ھازىر ئىككى تاشنىڭ ئارىسىدا قالدىڭ، ئىككىسى بېشىڭنى ئوچاق ئېتىپ ساراڭ قىلۇەتتى، بۇنى بىلىمەن. لېكىن، سەن بۇ سىناقتىن چوقۇم ئۆتۈشۈڭ كېرەك. ئەگەر بىزمۇ خوتۇن خەقتەك ھېسسىياتقا بېرىلىپ، ئويلىمايلا ئىش قىلساق زىيان تارتىمىز.

ئىمانىمىزغا يۈز كېلەلەيدىغان ئىشلارنى قىلايلى، ئەقلىمىزنى قولدىن بەرمەيلى. ئۆزۈڭ تۆھمەتكە ئۇچرىغان چاغدا ئادىلەنى يالغانچى، تۆھمەتخور دېگەنىكەنسەن، زۆھرە تۆھمەتكە ئۇچراۋاتقاندىمۇ ئۇنىڭ گەپلىرىگىمۇ ئىشەنمەسلىكىڭ كېرەك. سەن تۆھمەتكە چىدىغان بىلەن، زۆھرە بەلكىم چىدىيالماسلىقى مۇمكىن.

ـ لېكىن ئاداش، باشتىكسى ئېنىق تۆھمەت، كېيىنكىسىنىڭ ئاساسى بار.

قانداق ئاساسى بار؟ ئادىلە زۆھرەنى پايلاپ تۇرۇپتىكەنمۇ؟ زۆھرەنى پاك ئەمەس دەپ قارىساڭ، توي قىلساڭلا ھەممە ئىش ئېنىق بولىدىغۇ؟

ـ ھەممە گەپنى ئاڭلاپ تۇرۇپ مەن ئۇنىڭ بىلەن قانداقمۇ توي قىلالايمەن؟ كۆڭلۈمدىكى گۇمان ئاخىر يېشىلدى، ئۇنى ئىسپاتلاشنىڭمۇ ئەمدى ھاجىتى قالمىدى.

تاھىر قارى سىيىت قارىنىڭ پۈتۈنلەي شۇ گۇمانىغا تاقىلىپ تۇرۇپ قالغانلىقىنى، ھازىرچە ئۇنىڭدىن

يىراقلاشتۇرۇشنىڭ مۇمكىن ئەمەسلىكىنى ھېس قىلىپ جىمىپ قالدى، كۆڭلى تولىمۇ يېرىم بولدى.

كەچتە سىيىت قارىنىڭ تېلېفونىغا زۆھرەدىن ئۇچۇر كەلدى:

«مەن سىزگە ئاخىر قوشۇلۇش قارارىغا كەلدىم. مېنى بەختلىك قىلىشىڭىزنى تىلەيمەن.»

سىيىت قارى بۇ ئۇچۇرغا ئېچىنىپ كۈلۈپ قويدى.

ـ نېمە ئۇچۇركەن؟ـدېدى تاھىر قارى چاي قۇيۇۋېتىپ.

ـ زۆھرەدىن كەپتۇ.

ـ ئۇ قوشۇلۇپتىما؟ـ دېدى

ـ قوشۇلسا نېمە بولماقچى؟ ئەمدى ئىشنى قىلسۇن.

ـ ئۇنداقمۇ دەپ كەتمە، ئەگەر ئۇ بۇزۇق بولسا ساڭا تېگىپ نېمە قىلىدۇ؟ ئۇيناپ يۈرۈپ ئەرمەمدۇ؟ ئۇنداق ئاسان ۋاز كېچىپ كەتمە، سەن خېلى سەۋرچان ئىدىڭ، مۇشۇ ئىشقا كەلگەندە پەقەت ئۆزۈڭنى تۇتالماي قېلىۋاتىسەن.

ـ مېنىڭ كۆڭلۈم تۇيغان،ـ دېدى سىيىت قارى پەرۋاسىز، سوغۇق بىر كۈلۈپ قۇيۇپ،ـ ئۇ نېمىشقا ماڭا چىن كۆڭلىدىن رازىلىق بىلدۈرمەيدۇ؟ مېنى ئانچە ياخشى كۆرمىگەنلىكى ئۈچۈنما؟ ئۇنداق ئەمەس، ئۆزىنىڭ چاتىقى بولغاچقا ئەركە تەگكۈسى كەلمەيۋاتىدۇ.

ـ ماۋۇ گەپ پەقەت بولمىدى، ئەركە تەگكۈسى بولمىسا نېمە قىلىدۇ ئەركە تېگىمەن دەپ. تەگكۈسى بولسا قىزلىقنى چوڭ بىلمەيدىغان لاتاپۇرۇش ئەرلەر جىققۇ؟ خالىغان بىرسىگە تېگىۋالمامدۇ؟ كاللاڭنى سىلكىۋەت بۇرادەر، ئۇ سەندەك قارىمغا تېگىمەن، مۇھەببەتنى قەدىرلەيمەن دەۋاتىدۇ. شۇنداق تۇرۇقلۇق، سەن يەنە ئۇنىڭغا ئىشەنمىسەڭ... ۋاي بولدىلا، قالغىنىنى ئۆزۈڭ بىل. مەن جېنىمدا ئۆزۈم كۆرۈپمۇ باقمىغان بىر قىزغا ئىشىنىۋاتىمەن، سەن شۇنچە يىل كۆيدۈم، پىشتىم دەپ تۇرۇقلۇق ئۇنىڭدىن گۇمانلىنىۋاتسەن. مۇھەببەت دېگەن شۇنداق گۇمانخورلۇقمىدى؟ شۇنچىلىك ئىشەنچىنمۇ

تىكلىيەلمەي تۇرۇپ يەنە نېمە مۇھەببەت!

ـ مۇھەببەت دېگەن ئاشۇنداق نازۇك نەرسە، مۇھەببەت دېگەن كۈندەشلىك ئۈستىگە قۇرۇلغان. مۇھەببەت دېگەن يالغانچىلىقنى سىغدۇرمايدۇ، مۇھەببەت دېگەن ئالدامچىلىققا نەپرەتلىنىدۇ...

ـ شائىرلارنىڭ قۇرۇق گەپلىرىنى قوي، ئەمەلىيەت دېگەن باشقا. قارىغاندا سېنىڭ زۆھرەگە بولغان مۇھەببىتىڭ بەك خىيالىي ئوخشايدۇ. شۇڭا ئۇ قىزنىڭ سېنى ئانچە ياخشى كۆرمەسلىكىدىن ئاغرىنمىساڭمۇ بولغۇدەك. سەن ئەمدى مۇھەببەت دەپ دەۋا قىلما، مۇھەببەت دەپ ئۆزۈڭنى ئالدىما. ئەمەلىيەتچىل بول.

ـ مەن مۇھەببەتنى، كۆڭۈلنى دېگەن بولسام، ھېچنېمىگە قارىماي ئۇنىڭ بىلەن نىكاھ قىلغان بولاتتىم. ئەمەلىيەتچىل بولغاچقا ۋاز كەچتىم بۇرادەر، مېنى تېخىچە چۈشەنمەيدىكەنسەن.

ـ ئەمليەتچىل بولۇش دېگەن گۇمانخور بولۇش دېگەن گەپمىكەن؟ سەن نېمىگە ئاساسەن ئۆزۈڭنى ئەمەلىيەتچىل دەيسەن. مۇھەببەتنى دەپ كاللاڭدىن

كېتىپ قالمىغانلا بولساڭ، مۇھەببەتنى ئەمەلىيەتتىن ئىزدە بۇرادىرىم، بۇ خۇددى ھەقىقەتنى ئەمەلىيەتتىن ئىزدىگەندەك بىر ئىش. ئىمانىڭ بولسا پىتىنخورنىڭ گېپىگە كىرمە، ئەركەك بولساڭ خوتۇن كىشىدەك گۇمانخور بولما، مۇھەببىتىڭ ئۈچۈن، بەختىڭ ئۈچۈن ھېچنېمىگە قارىماي زۆھرەنى نىكاھىڭغا ئال، ئەركەكتەك جەسۇرلۇق، باغرى كەڭلىك بىلەن ئۇنى قۇچاقلا، پاك ياكى پاك ئەمەسلىكىنى ئەمەلىيەتتىن كۆر، ئەمەلىيەتتە ئىسپاتلا. شۇنداق قىلالىساڭ، ئاندىن ئەمەلىيەتچىل قارىم، يىگىتتەك قارىم بولالايسەن. بولمىسا، نېمىلا دېسەڭ بىكار، ھەر دائىم غودۇڭشىپ قاقشىغاندىن ئەمەلىيەتتە بىر ئېسىل ئىش قىلغان مەك مەرتىۋە ئەلا...

بۇ گەپلەر سىيىت قارىنىڭ كۆڭلىگە كەلدى، ئەمما يۈرىكىنىڭ بېغىشىغا تەگدى، قەلبىنى سەگىتتى. ئويلىنىپ، خىيال سۈرۈپ، ئىچىگە تىنىپ، پۇشۇلداپ ياتتى. بىر چاغدا زۆھرەدىن تېلېفون كەلدى:

ـ مەن يوللىغان ئۇچۇرنى كۆردىڭىزما؟

ـ كۆردۈم.

ـ ئەمىسە نېمىشقا بىر نېمە دەپ جاۋاب قايتۇرمايسىز؟

ـ كۆڭلۈم پەقەت ئارامىدا ئەمەس...

ـ نېمىشقا ئارامىدا ئەمەس؟

تاھىر قارى ئۇنى شەرەتلەپ ئۇ گەپنى دېمەسلىككە ئۇندىگەن بولسىمۇ، ھەسرەتتىن تولغىنىپ ياتقان، دەردى ئىچىگە پاتماي قالغان سىيىت قارى ئاچچىق تىنىپ، ھەمىنى دەپ تاشلىدى.

ـ ئۇ يالغانچى رەسۋا نېمە دېسە ئىشىنىپسىز ـدە!ـ دېدى زۆھرە تىترەپ تۇرۇپ، ـ شۇنداق قىلىپ، سىزمۇ مەندەك تۆھمەتچى بولاي دەمسىز؟ بۇزۇقنىڭ گېپىگە كىرمەك دەپ ماڭا نەسىھەت قىلغان ئەمەسمىدىڭىز؟ خۇدا ھەققىدە قەسەم قىلغان ئەمەسمىدىڭىز؟ مەنغۇ سىزدەك تەقۋا ئەمەس، قەسەمىمۇ قىلالمايمەن، قەسەم قىلسامۇ سىزدەك تەقۋا بولمىغاندىكىن، سىزنى ئىشەندۈرەلمەيمەن. ياخشى بوپتۇ، ئوبدان بوپتۇ، شۇ بۇزۇقنىڭ گېپىگە كىرىپ ھەر ئىككىلىمىز

بىر-بىرىمىزگە قارا سۈركەيلى، بىر-بىرىمىزنى رەسۋا قىلايلى، ئۇنىڭغا تاماشا قىلىپ بېرەيلى، نىكاھ قىلايلى دېگەنگە بىر-بىرىمىزنى تويغۇزايلى، مۇھەببەت، كۆڭۈل دېگەننى ئىتتقا تاشلاپ بېرەيلى، ئەتە-ئۆگۈن پۇشايمان قىلىپ خەقتە يىغلاپ بېرەيلى. شۇنداق ياشايلى...

زۆھرە تېلېفونىنى ئېتىۋەتتى، ئۇنىڭ قوشاق توقۇغاندەك ئېيتقان گەپلىرى سىيىت قارىنىڭ شائىرانە كۆڭلىگە شددەتلىك تەسىر قىلدى. ئەمما ھەممە ئىش كېچىككەنىدى. تاھىر قارى ئۇنىڭ سالپىيىپ كەتكەنلىكىنى كۆرۈپ ئېغىر خورسىندى. ئىككىسى ئۇن-تىنسىز ئولتۇراتتى.

ـ بۇ گەپلەرنى دەۋالمىسام كۆڭۈل ئۇنىمايتتى...ـدېدى سىيىت قارى ئۆزىگە تەسەللى بېرىۋاتقاندەك.

ـ ئوبدان دېدىڭ، شائىر مىجەز ئادەمنىڭ ھەممىسى شۇنداق دەۋالمىسا ئۇنىمايدىغان ئوخشايدۇ.

ـ سېنىڭچە، بۇ گەپ ئۇنىڭغا راستىنلا ئېغىر كەلگەنمىدۇ؟

ـ ئېغىر كەلمىگەندۇ... ھازىر ئۇنىڭ ئۈچۈن ھەممىسى بەربىر بولۇپ قالدى.

ـ يىغلىغانمىكىن دەيمەن، ئۇنىڭ قانداق يىغلايدىغانلىقىنى بەك كۆرگۈم بار.

ـ سەن ئۆمۈرلۈك ئىشىڭغا چاقچاق قىلىپ، ئارقىدىن تاماشا كۆرۈۋاتامسەن نېمە؟

ـ بۇ تاماشىنىڭ ئاخىرى قانداق چىقار؟...ـ دېدى سىيىت قارى غەلىتىلا كۈلۈپ، تاھىر قارى ئۇنىڭ بۇنداق غەيرىي ھالىنى پەقەت كۆرۈپ باقمىغانىدى، ئەنسىرەپ قالدى.

ـ سەۋدالىق يامان نېمە، ئۆزۈڭگە دىققەت قىل بۇرادەر، بەخت ـ ئامەت ئالدىڭغا كەلگەندە تۇتالمىدىڭ، ئەمدى پۇشايمان قىلما. ئىش دېگەننى ئويلاپ قىلىش، گەپنى ئويلاپ دېيىش كېرەك ئىدى، يەنە ئالدىراقسانلىق قىلدىڭ...

ـ ھېچقىسى يوق، كۆنۈپ قالغان خۇي، دەيدىغان گەپنى دېيىش كېرەك.

ـ لېكىن شۇنى ئويلىمىدىڭكى، ئۇ بىر تۆھمەت. ئۇ

تۆھمەت بولمىغان تەقدىردىمۇ بىراۋنىڭ ئەيىبىنى ئېچىش ياخشى ئىش ئەمەس.

ـ مەن ئۇنى تۆھمەت دەپ ئويلىمىدىم، كاللامغا شۇ گۇمان كىرىۋالدى.

ـ ئادىلە ھەقىقەتەن يامان مەخلۇقكەن، سېنىڭ شۇ ئاجىزلىقىڭنى بىلىۋاپتۇ، سەن زۆھرەدىن ئۆتە جاھىل ئىكەنسەن. ئۇ خوتۇن كىشى تۇرۇپ ئۆز گۇمانىنى شۇنچە ئاسان يوقىتالىدى، لېكىن سەن يوقىتالمايۋاتىسەن، ئاتتىن چۈشسەڭمۇ ئۆزەڭگىدىن چۈشمەي، ئۆزۈڭنى قىينىماپ، ئۆزۈڭنى ئالداپ تۇرۇۋاتىسەن.

ـ بولدى بۇ گەپلەرنى ئەمدى دېيىشمەيلى، زۆھرەنىڭ دەردىگە بەك يېتىپ كېتىپ باريسەن، تاھىر-زۆھرە داستانى ئېسىمگە كېلىۋاتىدۇ. ـ دېدى سىيىت قارى ھالسىزلىق بىلەن،ـ مەن زادى زۆھرەگە لايىق ئەمەسكەنمەن. شۇ تاپتا ئىچىمدە بىر زەھەرلىك يىلان مېڭىۋاتىدۇ، زۆھرەدىن ئايرىلىپ قېلىشتىن بۇنچىلىك قورقۇپ باقمىغانىدىم، ماڭا راستىنلا ئىشىق

بالاسى تەگكەن ئوخشايدۇ.

ـ ئۇنداقتا ئادىلە يىلانغا ئايلىنىپ ئىچىگە كىرىۋاپتۇ. تۆھمەت بالاسى ئىشىق جۇلاسىنى يەپ تۇگىتىدۇ...

ـ مەن زۆھرەنى بەك ياخشى كۆرۈپ كەتكەچكە ئۇ گەپلەرگە چىدىيالمىدىم. زۆھرە ئۇ گەپلەرنى ئاڭلاپ ئۇنچىلىك ئاچچىقلاپ كەتمىسمۇ بولاتتى. مەن پەقەت ئادىلە شۇنداق دەۋاتىدۇ دېدىم، ئۆز ئىپادەمنى تېخى بىلدۇرمىدىم-دە... ئەسلىدە ئۆزىنىڭمۇ خۇدىكى بار، شۇڭا گەپنى دەپ بولغۇچە چىدىمايدۇ... خوتۇن خەق دېگەن تېپىلماسنىڭ خورمىسى ئەمەس... ئالدىرىماي قىلارمىز تۇينى... قاچان ماڭمىز...

تاھىر قارى سىيىت قارىغا گەپ قىلىشتىن بارا-بارا زېرىكىپ، ئۇيقۇ بىلەن تەڭ خورەككە چۈشتى. ئۇنىڭ خوتۇن-بالىسى بار، ئۆزىنىڭ غېمىمۇ يېتىپ ئاشىدۇ، سىيىت قارى كېچىچە ئويلىنامدۇ، تولغىنىپ ياتامدۇ، نېمە قىلسا قىلمامدۇ؟

26

ھېسسىيات ئاشۇنداق زەربە يېدى، كاللا ئاشۇنداق قېيىپ كەتتى...

مۇھەببەت شۇنچىلىك تاينسىز ھېسسىيات، ئۆمۈچۈك توربىدىنمۇ ئاجىز مۇناسىۋەت ئىكەنكى، كىچىككىنە تەتۈر شامالمۇ ئۇنى چۈۋۈپ تاشلىيالايدۇ.

مۇھەببەت — قۇچاقلاشما جەڭ ئەمەس، يىراقتا تۇرۇپ تەلپۈنۈش...

مۇھەببەت — ئادەم دېگەن ئاجىز مەخلۇقنىڭ ھەقىقىي ئاجىزلىقى ۋە بەختسىزلىكى.

مۇھەببەت — قانىماس نەپسىنىڭ گۈزەل نامى، شۇڭا ئۇ ئازاب بىلەن تولغان.

مۇھەببەت — ئازغىنە بەخت، بەك تولا خاپىلىق، ئېغىر مۇشەققەت.

سىيىت قارىم زۆھرە بىلەن ئەزەلدىن قول تۇتۇشۇپ باقمىغان، شۇڭا ھەر ئىككىسىنىڭ نېرۋىسىغا تەسىر قىلغۇدەك مۇھەببەت شەكىللەنمىگەن. گۈناھ بىلەن ۋايىغا يېتىدىغان مۇھەببەتنى مۇھەببەت دېگىلى

بولامدۇ؟ سىيىت قارى نېمىدىن پۇشايمان قىلىدۇ؟ ئۇ ئىمان-ئىسلامنى چۈشەنگەندىن بېرى« ئىمانىڭ ھۇزۇرىدا ياشايمەن، ئازابلانمايمەن، بۇ دۇنيا ئالدامچى، ئۇ دۇنيالىق بەخت ئۈچۈن تىرىشمەن»دەپ ياشاپ كەلگەن ئەمەسمىدى؟ ئەمدى بۇ نېمە ئازاب؟

قارىم كېچىچە ئۇخلىيالمىدى، زۆھرەدىن كەلگەن ئۇچۇر ئۇ شۇنچە ۋاقىتتىن بېرى زارىقىپ كۈتكەن جاۋاب ئەمەسمىدى؟ ئېرىشىلمەستە كۆڭۈلنى دەردتە قويغان قىز ئەمدى قۇچاق ئاچقاندا ئۇنىڭ قەدىر-قىممىتى چۈشۈپ كەتتىمۇ؟ زۆھرە ئۆزىنىڭ پاكلىقىدىن پەخرلەنمىسە توي قىلىشنىڭ ئالدىدا غۇرۇرلىنىپ، ھالىنى چوڭ قىلىپ، ئۇششاق گەپ قىلىپ سىيىت قارىنى زېرىكتۈرەلەرمىدى؟! پاك قىزلارلا ئۆزىدىن پەخرلىنىشكە، يىگىتلەرگە تاللاپ تېگىشكە ھەقلىق ئەمەسمۇ؟! باشقا چىرايلىق قىزلارغا ئوخشاشلا، زۆھرەمۇ ئۆزىنىڭ ھۆسن-جامالىغا يارىشا قەدىر-قىممەتكە ئېرىشىشكە تەشنا بولىدۇ؛ ئەمما چىرايلىق قىزلارنىڭ ھەممىسى ئىپپىتىنى ساقلاپ ياشىيالىشى ناتايىن، شۇڭا

زۆھرە ھەم چىرايلىق ھەم ئېپپەتلىك ئىكەنلىكىدىن
تېخىمۇ پەخىرلىنىپ، كۆڭۈلدىكىدەك يىگىتكە
ئۇچرىشالمىغانلىقىدىن ھەسرەتلىنىشكە ھەقلىق؛
بۇنداق بولغاندىكىن، ئۇ تەبىئىي ھالدا سىيىت قارىغا
ھەر خىل تەلەپلەرنى قويىدۇ، بۇ نىكاھقا تازا رازى
ئەمەسلىكىنى ئىپادىلەيدۇ، دېلىغۇل بولىدۇ، باشقا بىر
تاللاش ئىمكانىيىتىنى قولدىن بەرمەيدۇ؛ كۆز ئالدىدا
سىيىت قارى تۇرسمۇ ئۇنى كۆرمەي باشقىلارنى
ئويلىشىپ باقىدۇ، ھېچ بولمىسا تەسەۋۋۇر قىلىدۇ، تاكى
رېئاللىققا تەن بېرىپ «ئەمدى بولدى» دېگۈچە كۆڭلى
تىنمايدۇ، كۆڭلى بىرسىگە توختىغاندا ئامالسىز ھالدا «
بوپتۇ، پىشانەمگە پۈتۈلگەننى كۆرەي، مەن تاللىغىنى
بىلەن ئەمەس، مېنى تاللىغىنى بىلەن يېرىم-يارتا
بولسىمۇ ھاياتىنىڭ پەيزىنى سۈرەي...» دەپ ئويلايدۇ.
زۆھرە چىن دىلىدىن خالاپ ھەم خالىماي،
كىبىر-تەمەننا، تەۋەككۈلچىلىك، ئەمما يەنىلا
ئەستايىدىللىق بىلەن توي قىلىمەن دەۋاتقان ئەھۋالدا
ئۇنىڭ پاك ئەمەسلىكى مۇمكىنمۇ؟ ناپاكلىق بىلەن

سىيىت قارىنى ئالدايمەن دېيىشى مۇمكىنمۇ؟ زۆھرە ئۆزى پۇل تۆلەپ بىر يىل بولسىمۇ ئىنگلىزچە ئوقۇغان قىز، ئۇ ئۆزىنىڭ نومۇسىنى ساتمىسىمۇ، ئاشۇ بىلىمى بىلەن هازىرقىدەك ئىمكانىيەتلەرگە ئېرىشىشى تامامەن مۇمكىنغۇ؟ زۆھرە ئەگەر شۇنداق ئىشلارنى قىلغان بولسا مىجەزىمۇ ئاللىبۇرۇن ئۆزگىرىپ، ئادىلەگە ئوخشاشلا داپشاق، قېلىن، نومۇسسىز بىر نېمىگە ئايلىنىپ كېتىشى مۇمكىنغۇ؟ ئۇ هالدا ئۇ سىيىت قارى بىلەن كۆرۈشۈشنى هەرگىز خالىمايدۇ، بۇنداق قارىمدىن يولۇاسنى كۆرگەن ياۋا ئېشەكتەك قاچىدۇ. ئەمما زۆھرە سىيىت قارى بىلەن ناهايىتى بەلەن تېپىشالىدى، سېغىنىش پىغانلىرىنى بېسىقتۇرغىدەك كۆرۈشەلىدى، چىرايلىق پاراڭلىشالىدى، سىيىت قارىغا بۇرۇنقىدەكلا كۆڭۈل ئازادىلىكى بىلەن گەپ قىلالىدى، قارىمغا بۇرۇنقىدەك تارتىنچاق تەبەسسۇملىرىنى، يېقىملىق كۈلكىلىرىنى تەقدىم قىلالىدى، هېچقانداق قورۇنمىدى، تاتىرىپ ئوڭايسىزلىنىدىغان ئىش قەتئىي بولمىدى. هەر قېتىملىق كۆرۈشۈش شۇنداق تەبىئىي بولدى، گۈمانلىق

چىراي ئىپادىلەر ۋە ياغلىما گەپ-سۆزلەر بولمىدى.
زۆھرە يەنىلا بۇرۇنقى زۆھرە ئىدى، پەقەت بۇرۇنقىغا قارىغاندا جەمئىيەتنى كۆپرەك چۈشەنگەندەك، مىجەزدە خېلى پىشپ يېتىلگەندەك بولۇپ قالغانىدى. سىيىت قارى توي تەكلىپى قويغاندا زۆھرە تەبىئي ھالدا ئېنىق ئىپادە بىلدۈرمىدى، كېيىن ئۆزى ئۆيىدىكىلىرىنىڭ ئۈمىدىنى ئاقلاش يۈزىسىدىن ئۇ تەكلىپكە قوشۇلىدىغانلىقىنى بىلدۈردى، ئىشەنچلىك ھالدا بىلدۈردى، دۇدۇقلاپ قالمىدى. ئۇ ھەر قانچە قاقۇاش بولۇپ كەتسىمۇ، ئۆزىنى ئۇنچىك پاك كۆرسىتىپ سىيىت قارىنى ئالدىيالامدۇ؟ «مېنى بەختلىك قىلالارسىمۇ؟» دەپ سىيىت قارىنىڭ كۆزىگە قايغۇلۇق ھالدا تىكىلىپ قارىيالامدۇ؟ توي كېچىسىدىن ھېچ قانداق ئەنسىرىمەي، كەلگۈسىدە بەختلىك بولالماسلىقىدىن ئەنسىرەپ شۇ گەپلەرنى قىلالامدۇ؟ بۇنى سىيىت قارى نېمىشقا ئويلىمىدى؟!

سىيىت قارى ئۇيقۇسىنى تەرك ئېتىپ، زۆھرە بىلەن كۆرۈشكەن پۈتۈن جەريانلارنى تەپسىلىي ئەسلەپ،

قايتا-قايتا ھۆكۈم قىلىپ، زۆھرەنىڭ بۇزۇلۇپ كەتكەنلىكىگە ئىسپات بولالايدىغان ھېچقانداق نەرسە تاپالمىدى، بۇنىڭدىن كۆڭلى سۈيۈنگەنچە شۇنچە ئازابلاندى. تاڭ ئاتارغا يېقىن ئۇخلاپ چۈش كۆردى.

ئەتىسى قوپۇپ نېمە چۈش كۆرگەنلىكىنى ئەسلىيەلمىدى، زۆھرەنى كۆرگەندەك قىلىۋىدى، يەنە يوقاپ كەتتى؛ ئويغىنىپلا كۆڭلىگە كەچكەن تۇيغۇ ئۇنى ئۇنچە بىئارام قىلىدىغان تۇيغۇ ئەمەس ئىدى، كېچىدىن ئېغىر ياتقان بولسىمۇ ئويغاندا يېنىكلەپ قالغانىدى؛ ئۇ بامدات نامىزىنى ئوقۇپ بولۇپ، يەنە ياتتى، ئۇزۇلمەس خىياللىرى داۋاملاشتى.

ـ ئاخشام ئىستىخاره نامىزى ئوقۇساڭمۇ بوپتىكەن،ـدېدى تاھىر قارى ئۇنىڭ خىيالىنى بۆلۈپ،ـ كېچىدىن ئۇخلىيالمىدىڭمۇ؟

ـ ئۇخلىغىلى بولمىدى، كېچىدىن تولا خورەك تارتتىڭ...

ـ خورەككە ئامال يوق، ئۇيقۇڭ قاتتىق كەلسە خورەكنىمۇ ئاڭلىمايسەن. كېچىدىن شۇ ئىشنى ئويلاپ

ئۇخلىيالمىدىم دېگىنە، بىر چاغدا گەپ قىلىۋاتاتتىك، ئۇخلاپ قاپتىمەن.

ـ ئۆزۈمگە ئۆزۈم گەپ قىلىپتىمەن، گەپ قىلىپ ھارغاندا خىيال سۈرۈپتىمەن. كېچىدە خىيال سۈرسەك كاللاك ئېچىلىپلا كېتىدىكەن، ئۇيقۇ دېگەن بىر يەرلەردە قالىدىكەن. تاك ئاتارغا يېقىن ئۇخلاپ قاپتىمەن، بامداتقا قوپالمىغىلى تاس قالدىم.

ـ ھازىر كەيپىياتىك خېلى ياخشى تۇرىدۇ، زۆھرەنى كاللاكىدىن چىقىرىۋەتتىڭمۇ ئەمدى؟

ـ ئۇنداق ئاسان ئىش نەدە؟! باشقىدىن ئويلاۋاتىمەن.

ـ بۈگۈن كەچتە ئىستىخارە نامىزى ئوقۇپ باق، گۇماندىن قۇتۇلۇپ، توغرا قارارغا كېلىپ قېلىشىك مۇمكىن. پاكلىق، گۈزەللىك، ياخشىلىق ئىزدىگۈچىلەرنى ئاللاھ نائۈمىد قويمايدۇ، ئاللاھ ئۇنىك كۆڭلىگە ياخشىلىقنى ئىلھام قىلىدۇ. دائىم ياخشىلىقنى ئويلايدىغان مۇسۇلمان بولساق، بىزگە چوقۇم ياخشىلىق ۋە بەخت نېسىپ بولىدۇ. دائىم

يامانلىقنى ئويلايدىغان ئادەملەر باشقىلارنىمۇ رەزىل، ناچار دەپ ئويلايدۇ، ھېچكىمگە ئىشەنمەيدۇ، ئاسان ئۈمىدسىزلىنىدۇ، غەزەبلىنىدۇ، خاپىلىقى تۇگمەيدۇ، ئۆزىنى ئىچىدىن يەپ تۇگىتىدۇ. ئۈمىدۋار بولۇش ئۈچۈن چوقۇم ياخشىلىقنى سۆيىدىغان بولۇش كېرەك، ئاللاھنىڭ رەھمىتىدىن ھەرگىز ئۈمىدسىزلەنمەسلىك لازىم، ئۈمىدسىزلىك شەيتانىنىڭ ئىشى.

ـ مېنى بەك ئۈمىدسىزلىنىپ، چۈشكۈنلىشىپ كېتىدۇ دەپ ئويلاپ قالما،ـ دېدى سىيىت قارى خاتىرجەملىك بىلەن،ـ مۇرادىمغا يېتەلمىسەممۇ ئاخىرەتنى ئويلاپ سەۋر قىلالىشىمغا ئىشىنىمەن. تۇنۇگۈن شۇ بۇزۇق كاللامنى ئايلاندۇرۇۋېتىپتۇ. ئاچچىق ۋە غەزەپ ئەقلىمنى ئېلىپ كېتىپتۇ. كېچىچە ئاغرىقچان بوۋايدەك جىمجىت يېتىپ ئۆتمۈشۈمنى ئەسلىدىم. جىق ئىشلار كاللامدىن ئۆتتى، مەن بىلىدىغان زۆھرەنى ئۆزۈم ئاخىر ئاقلاپ چىقتىم، گۇمانىم پۈتۈنلەي تۇگىدى دېيەلمەيمەن، ئەمما تۇنۇگۈنكىدىن جىق ئوڭۇشلىپ قالدىم.

ـ باركاللا، بۇرادەر، ئىمانغا بىز نېمە ئۈچۈن شۇنچە يېپىشىمىز، چۈنكى ئۇ قەلبىمىزنى ئويغاق قىلىدۇ. نېمىشقا بىز ھەر بىر ئىشىمىزنى ئىمانغا سېلىپ توغرىلاپ ماڭمىز؟ چۈنكى قەلبىمىز ھۇزۇر تاپىدۇ. مانا سەن سەگەكلىك بىلەن ھەقىقەتنى ئويلاپ يېتىپسەن، مەشۇقىڭنى تۆھمەتتىن قۇتۇلدۇرۇپ چقىپسەن. بۇ ئاسان ئەمەس. ئەمدى، قالغىنىنى توي كېچىسىگە قوي، ئەمەلىيەت ۋە كېينكى تۇرمۇش ھەممىنى ئىسپاتلايدۇ.

ـ كېچىچە زۆھرەنى ئويلاپ شۇنى ھېس قىلدىمكى، مۇھەببەت دېگەن بۇ نەرسە پەقەت ياخشى كۆرۈشلا ئىكەن، مەشۇقنى يامان كۆرەلمەيدىكەنمىز. يامان كۆرسەكمۇ ئۇنى بىراقلا يوققا چىقىرىۋېتەلمەيدىكەنمىز. يەنىلا ئۆزىمىزنىڭ بۇرۇنقى ھېسسىياتىغا تايىنىپ، ئۇنىڭ ياخشى تەرەپلىرىنى ئويلايدىكەنمىز، بىللە ئۆتكەن ۋاقىتلارنى سېغىنىدىكەنمىز. «مۇھەببەت قانچە كۈچلۈك بولسا نەپرەتمۇ شۇنچە كۈچلۈك بولىدۇ» دېگەن گەپنى ئاڭلىغان، لېكىن، مەن ھەر قانچە قىلىپمۇ زۆھرەگە

نەپرەتلىنەلمىدىم، چۈنكى نەپرەتلەنگىدەك چوڭ سەۋەب، پاكىت تاپالمىدىم. ئاشۇ بۇزۇقنىڭ گېپى مېنىڭ زۆھرەگە بولغان ھەقىقىي تۇيغۇمدىن ئېشىپ كەتسە مېنىڭ ھېسسىياتىم نۆلگە تەڭ ئەمەسمۇ؟!، مەن نەدە قالىمەن؟ مەن نېمىگە ھېساب؟! كېچىچە مۇشۇ سوئالدىن قينالدىم. يەنە كېلىپ، ئادىلەنىڭ قانداقلىقىنى بىلىمەن، قاراپ تۇرۇپ ماڭا تۆھمەت قىلغىنىنىمۇ بىلىمەن. ئۇ ھالدا ئۇنىڭ يەنە تۆھمەت قىلىشى مۇمكىنلىكىنى، زۆھرەگە ئۇۋال قىلىۋاتقانلىقىنى، ئىشىمىزدىن چاتاق چىقىرىۋاتقانلىقىنى پەملىدىم، لېكىن بۇ خىيال تۇنۇگۈن كاللامغا قەتئىيلا كەلمەپتۇ، سېنىڭ گەپلىرىڭمۇ قۇلقىمغا كىرمەپتۇ، «تازىنىڭ ئەقلى چۈشتىن كېيىن» دەپ مانا ئەمدى ئويلاۋاتىمەن. بىراق ئەمدى كېچىكتىم....

سىيىت قارى مەيۈسلىك بىلەن گېپىنى تۈگىتىپ، خىيالىي بىر نۇقتىغا تىكىلىپ تۇرۇپ قالدى.

ـ زۆھرەگە ئۇ گەپلەرنى دېمەيدىغان ئىش ئىدى،

دېمەي تۇرغان بولساڭ، كاللاڭ ھازىرقىدەك جايىغا چۈشكەندە ھەممە ئىشنى مۇڭاپىق توغرىلاپ، نىكاھنى ۋاقتىدا قىلاتتۇق، ئىش تامام ۋەسسالام بولاتتى. لېكىن ھېلىمۇ ئالدىراپ ئۈمىدسىزلىنىشكە بولمايدۇ.

ـ لېكىن بەك ئۈمىدلىنىپمۇ كېتەلمەيمەن، زۆھرەنىڭ تۇنۇگۈنكى گەپلىرىنى ئاڭلايدىغان بولساڭ چىداپ تۇرالمايتتىڭ، خۇددى ھازا ئاچقان خوتۇندەك يۈرىكىمنى ئېزىۋەتتى ئەمەسمۇ...

ـ زۆھرە ئەلۋەتتە ئۇ گەپنى كۆتۈرەلمەيدۇ، پاكلىقنى چوڭ بىلىدىغان غۇرۇرلۇق قىزلار شۇنداق بولىدۇ. ئەگەر ئۇ كاللىسى ئىشلەيدىغان قىز بولسا بۇنداق گەپلەرنى ئاڭلىغاندىن كېيىن يەنىلا ئۆزىنىڭ ئىززىتىنى ساقلاپ يۈرىۋېرىدۇ، بۇنداق گەپلەرگە پەرۋا قىلمايدۇ؛ ئەگەر كاللىسى ئىشلىمەيدىغان قىز بولسا، «مانا ئەمسە، ماڭا ئىشەنمىگىنىڭگە تۇيە» دەپ، بېرىپلا قىلىدىغىنىنى قىلىدۇ. قىز بالا ئاچچىقلىسا ياكى قېيداپ قالسا ساراڭغا ئايلىنىدۇ. زۆھرەنىڭ ئۇنداق بولماسلىقىنى ئۈمىد قىلىمەن.

ـ بىر نېمە دەپ بولغىلى بولمايدۇ،ـ دېدى سىيىت قارى ئەنسىز ھالدا،ـ زۆھرەنىڭ ئاچچىقىمۇ خېلى بار. گاھىدا قېيداپمۇ قويىدۇ. ئۇنىڭ ئۈستىگە بىر ئاز جاھىل، بىر ئىشنى ئاسان قارار قىلمايدۇ، قارار قىلسا قىلماي قويمايدۇ.

ـ ئۇ سەن بىلەن توي قىلمەن دېگەندىكىن ئەمىسە ئاخىرىغىچە چىڭ تۇرسا بوپتىكەن.

ـ ئۇنداق قىلمايدۇ، ـدېدى سىيىت قارى ئەلەم بىلەن، ـ مەن بىلەن توي قىلىشنى ئەمدى ھەرگىز ئويلاشمايدۇ.

ـ گەپنى ئۇنداق كەسكىن دەۋەتمە، قىز بالىنىڭ كۆڭلىدىكىنى بىلىپ بولماق تەس.

ـ ئۇنى ئاچچىقتىن ساراڭ قىلۋەتتىممىكىن دەيمەن، ھەم بەكلا ئۈمىدسزلەندۈرۈپ قويدۇم، مەندىن نەپرەتلىنىپ كەتمىسلا بولاتتىغۇ!

ـ بۇنداق قىلىپ كەتمەسلىكى مۇمكىن، چۈنكى ئۆزىمۇ ئادىلەنىڭ تۆھمىتىگە ئىشىنىپ سەندىن گۇمانلاندى ئەمەسمۇ؟! نەپرەتلەنسە ئادىلەدىن

نەپرەتلىنىدۇ؛ ساڭا نەپرەتلىنىپ قانداق قىلىدۇ؟

ـ ئۇققىلى بولمايدۇ، ئاچچىقىدا ئادەم ھەر نېمىلەرنى ئويلايدۇ... ئاچچىق ئادەمنى سارىڭ قىلىدۇ، مەنمۇ تۇنۇگۈن قانداق بولۇپ كەتكىنىمنى ئۆزۈم بىلمەن، باشقا كەلگەندە بىلسەن بۇرادەر!

ـ ئەلۋەتتە، لېكىن سەن تەكرار خاتالىق ئۆتكۈزۈشتىن ساقلىنىشىڭ كېرەك-تە! بەندە دېگەن ئاجىز دەپ ئۆزۈڭگە تەسەللى ئىزدەپ يۈرىۋەرسەڭ باھانەڭ تۈگىمەيدۇ، ئىشىڭ ئىلگىرى باسمايدۇ.

ـ ئادەم دېگەن بىر كۈندىلا ئادەم بولمايدۇ، ئىشنى ھەر قاچان مۇكەممەل قىلمەن دەپ كەتكىلى بولمايدۇ...ـدېدى سىيىت قارى ھەسرەتلىك تىنىپ.

ـ لېكىن، ئىنسان ئۆزىدىكى ياخشى سۈپەتلەرنى مۇكەممەللەشتۈرۈپ بېرىشى كېرەك.

ـ لېكىن، بۇرادەر، گەپنى قىلماق ئاسان، ئەمەلگە ئاشۇرۇش تەس، ئەمەلىيەتتە ئادەم ئۆزىنىڭ كەيپىياتىنىڭ تەسىرىگە ئۇچراپلا تۇرىدۇ، شۇنىڭ بىلەن ئەقلىنى دائىم يوقىتىپ قويىدۇ، ھەر خىل ئۇششاق ئىشلار چوڭ

ئىشلارغا پۈتلىشىدۇ، ئۆمۈر شۇنداق ئۆتىدۇ. نۇرغۇن ئادەم ئەقلىسىزلىقتىك دەردىنى تارتىپلا ياشايدىغان جاھان بۇ...

سىيىت قارىنىك ھازىر ھەر قانداق ۋاقىتتىكىدىنمۇ بەك تەسەللىيگە موھتاج ئىكەنلىكىنى ھېس قىلغان تاھىر قارى ئۇنىك بىلەن ئارتۇق تالاشمىدى؛

سىلىق-سىپايە پاراڭلاشتى، سىيىت قارىنىك دەردىنى ئازايتىپ، ئۈمىدۋارلىق بىلەن ياشىشىغا ئىلھام-مەدەت بېرىدىغان گەپلەرنى قىلدى. گەپلەر ئايلىنىپ كېلىپ يەنە زۆھرەگە مەركەزلىشىپ قالدى.

ـ زۆھرەدىن گۇمانلانمىغان بولساك، ئەمىسە كەچۈرۈم سورا،ـ دېدى تاھىر قارى سەممىيەت بىلەن،ـ ئىشىكنى پۈتتۈرىۋېتەيلى.

ـ تۇنۇگۈن ئۇنداق دەپ، بۈگۈن كەچۈرۈم سورىسام قانداق بولار؟

ـ ھېچقانداق بولمايدۇ، تويىنىك ئالدىدا ھەر خىل گەپلەر، ھەر خىل ئۆزگىرىشلەر بولۇپ تۇرىدۇ. نىيەت ھەممىدىن ئەلا، نىيىتىك دۇرۇس بولغاندىكىن ئۇنى

چوقۇم ئەمەلگە ئاشۇرغىن، باشقا ئۇششاق مەسىلىلەرنى بەك ئويلىۋالمىساڭمۇ بولىدۇ.

ـ لېكىن نىكاھ قىلىش ئۇچۇن ھەر ئىككى تەرەپتە تولۇق ئىدىيىۋى تەييارلىق بولۇشى كېرەك، زۆھرە ئۇ ياقتا تۇرسۇن، مەنمۇ تېخى تولۇق بىر قارارغا كېلىپ بولمىدىم، كۆڭلۇم ھازىرمۇ غەش.

ـ ياخشى ئىشقا دائىم پىتىنە-پاسات ئارىلىشىۋالىدۇ، ياخشى كۆڭۇلنى يامان خىيال دائىم يوقلاپ تۇرىدۇ، گۇمان دېگەن چوڭىيىپ كېتىۋېرىدۇ. سەن بۇلارغا قارىماي زۆھرەنى قايتا ماقۇل كەلتۈرۈشكە تىرىشقىن.

ـ سېنىڭچە، مەن زۆھرەگە يۈزدە يۈز ئىشەنسەم بولامدۇ؟ـدېدى سىيىت قارى ئىچىنى تىڭشاپ، يەنى ئۆزىدىن قانائەت ھاسىل قىلالماي.

ـ يۈزدە يۈز ئىشەنمىسەڭمۇ يۈزدە ئاتمىش پىرسەنت بولسىمۇ ئىشەنگىن. ئەگەر زۆھرە ھەقىقەتەن پاكلىقىنى يوقاتقان قىز بولسىمۇ، ئۇنى ئاسراش، ھىمايە قىلىش، كۆڭلىنى تەقۋالىققا مايىل قىلىش سېنىڭ بۇرچۇڭ. زۆھرە تېخى يامان ئەمەس قىزغۇ، كوچىدا

قالغان بۇزۇقنى ئادەم قىلىشمۇ چوڭ ساۋاب. بۇنداق قىلالمىساڭ، قولۇڭدىن كەلگىنىنى قىل. پاكلىقنى قوغداشقا پىداكارلىق كېرەك، ناپاكنى پاك قىلىشقىمۇ پىداكارلىق كېرەك.

ـ بۇ گېپىڭنى ئاڭلاپ ئۆزۈمنى نەپسانىيەتچىدەك ھېس قىلىپ قالدىم، بۇ گەپ كاللامدىن ئۆتتى، زۆھرەنى زادى ئالغىنىم ئالغان. لېكىن مەسىلە ھازىر زۆھرەدە، ئەگەر بۇ قېتىم مەندىن رايى پۈتۈنلەي يېنىپ كەتكەن بولسا بۇنىڭغا ئامالىم يوق، ئۆزۈڭ بىلىسەن، مەن بىر كىمگە يالۋۇرۇشقا ئۆچ، مەن پەقەت ئاللاھقىلا يېلىنىمەن، كۆڭۈلنى دېگەن تەقدىردىمۇ كۆڭۈلنىڭ ئالدىدا ئۆزۈمنى پەسلەشتۈرۈشنى زادى خالىمايمەن، بىر قېتىم دەپ باقارمەن، ئىككى قېتىم دەپ باقارمەن، ئۈچىنچى قېتىمىمۇ ئۇنىمىسا ئەلەكمۈللا دەپ يۈرتقا كېتىمەن...

شۇ گەپ بىلەن سىيىت قارى زۆھرەگە تېلېفون قىلىدىغان بولدى، دەرۋەقە تېلېفون ئۇردى، ئەمما زۆھرەنىڭ تېلېفونى ئالدىراش ئىدى. بۇ چاغدا ئۇ ئادىلە

بىلەن قاتتىق دېيىشۋاتاتتى:

ـ نېمانداق تېلېفوننى ئالمايسەن؟

ـ ئالدىمغۇ مانا، نېمە گېپىڭ بار ئىدى؟!

ـ تۇنۇگۈندىن بېرى نەچچە تېلېفون قىلدىم، بىر قېتىم قەستەن ئالمىدىڭ، قايتا ئۇرسام ئېتىۋاپسەن. بۇگۈن يەنە ئۇرماي دەپ ئۇردۇم. مەندىن قېچىپ قانداق قىلاتتىڭ؟

ـ كىم سەندىن قېچىپتۇ، سەندىن قورقۇپمۇ ئىشمۇ؟!

ـ سەن زادى ھېچكىمدىن قورقمايسەن، شۇنچىۋالا ئىشنى تېرىۋېتىپتۇ يەنە نومۇس قىلماي يۈرۈيسەن. دېگىنە قېنى، نېمىشقا ئۇ قارىمغا مېنى چاقىسەن؟

ـ بولغان ئەھۋالنى دېدىم.

ـ سەن نېمانداق تۆھمەتخور، بىرەم سىيىت قارى ئۇنداق قىلغان دەيسەن، بىر دەم مېنى يولدىن چىققان دەيسەن. ئۇنى بۇنىڭغا، بۇنى ئۇنىڭغا چېقىپ زادى نېمە پايدا كۆردۈڭ؟ سېنى بۇنداق قىلار دەپ پەقەت ئويلىماپتىكەنمەن، سەندە نومۇس دېگەن نېمە زادى

يوقكەن، مەن ئەزەلدىنغۇ سەندە نومۇس بار دەپ قارىمايتتىم....ـ زۆھرە ئۆپكىدەك ئېسىلىپ، جىددىيلىشىپ سۆزلەيتتى، بۇ ھالنى سىيىت قارى كۆرەلىگەن بولسا سۆيۈنۈپ قالار ئىدى.

ـ سەندىمۇ نومۇس دېگەن نەرسە ئازراق. مېنى بىلمەيدۇ دېمە، ئۆزۈڭنى قاچانغىچە يالغاندىن پاك كۆرسىتىپ يۈرۈيسەن؟ مۇشۇ ۋاقتىچە ئۆزۈڭنى قىز دەپ سارالىدەك پەخرلىنىپ يۈرۈيسەن. ھازىر دېگەن قاچانقى زامان؟ سېنى قىز دېسە پۈتۈن بېيجىڭلىق كۈلىدۇ. يا مەندەك ئېچىلىپ يۈرەلمەيسەن، يا بېشىڭغا ياغلىق ئارتىپ بۇۋىم بولۇپ ئولتۇرالمايسەن. ئوتتۇرىدا قالغان قېچىردەك يا ئۇنىڭغا، يا بۇنىڭغا تەۋە ئەمەس. بۇنداق قىينىلىپ ياشىغاندىن ياشىمايلا قويغان ياخشى.

ـــ قانداق ياشىشىمنى سەن بەلگىلەپ بېرەمتىڭ؟! مېنى خرىستىئان قىلالمىغان ئاچچىقىڭدا قىلىۋاتقان ئىشىڭغۇ دەيمەن بۇ، ئۇخلاپ چۈشۈڭ، مەن تېخى ئۇنچىلىك دۆت ئەمەس، پۈلنى دەپ نومۇسۇمنى ساتمايمەن، پۈلنى دەپ خرىستىئان بولمايمەن.

ـــ سەن ھېچنېمىنى بىلمەيلا شەھەرگە كىرىپ قالغان سەھرالىق، شەھەردە ئون يىل تۇرغۇزسىمۇ يەنىلا تومپايلىقىڭنى قىلىسەن، ھېچنېمىنى ئۇقمايسەن، شۇڭا ئارتۇق گەپ قىلما. سېنىڭ ئىپپەت-نومۇس ھەققىدە گەپ قىلىدىغان سالاھىيىتىڭ يوق، بەلكىم ئاللىبۇرۇن سېتىپ بولغانسەن، ساتمىساڭ ئەمدى ساتارسەن. بۇ پەقەت ۋاقىت مەسىلىسى. پۇلنى دەپ خىرىستئان بولغان دەمسەن؟ پۇل دېسەڭ سەندەك تومپاينى مالاي قىلىپ سېتىۋالالىغۇدەك پۇلۇم بار، مەن كاللامدىن ئۆتمىگەن ئىشنى قىلمايمەن، مەن چۈشىنىپ خىرىستئان بولغان، سېنىڭ ئېتىڭ مۇسۇلمان، ئەمەلىيەتتە سەن ئۆتۈپ كەتكەن دىنسىز. سېنىڭ قايسى ئەپتىڭ مۇسۇلمانغا ئوخشايدۇ؟ ھېچ يېرىڭ ئوخشمايدۇ. ئەگەر شۇ گومۇش قارىمغا تەگسەڭ ئاندىن ئاز-تولا ئوخشاپ قېلىشىڭ مۇمكىن. ئۆزۈڭگە دۈئا قىلدۇرۇپلا تېگىۋال، بەختلىك بولسەن! نىكاھ قىلارمىش تېخى ئادەمنىڭ كۆلگىسىنى كەلتۈرۈپ، نىكاھ دېگەننى ناماز ئوقۇيدىغان مۇسۇلمان قىلىدۇ، سەندەك دىنسىزلار نىكاھ قىلماي ئويناپ

ياشاۋېرىشى كېرەك...

ئادىلەنىڭ سەت ئېغىزى بېسىلمايتتى، زۆھرە غەزەبتىن تىترەپ كەتتى:

ـــ مەن دېگەن مۇسۇلمان، ماڭا ھاقارەت قىلغان ئېغىزنىڭغا بالا بېرەر خۇدايىم. خرىستئان دېگەن سەندەك چېقىمچى، بۇزغۇنچى بولامدۇ؟! ئۆتكەندە مېھرىـشەپقەت، مۇھەببەت بىر نېمە... دەپ كاپشىپ يۈرەتتىڭ، ھەممىسى يالغان گەپكەن، ئىچىڭدە زەھەر قاينايدىكەن... ئۆزۈڭ بۇزۇق بولغاندىكىن بىزنى كۆرەلمەيۋاتسەن؛ سېنىڭ داداڭ ئاپاڭنى نىكاھلىماي ئالغانمىدى؟ سەن قانداق تۇغۇلغانسەن؟...

ـ دادامـئاپامنى چىشلەپ تارتما پەسەندى، گەپ بولسا ماڭا دە، گەپ دېگەنگە تويغۇزۇپ قويىمەن...

ـ بىلىمەن، ئېغىزىڭدىن پوقـسۈيدۈك تۆكۈلۈپ تۇرىدۇ، ئىچىڭدە نېمە بولسا شۇ چىقىدۇ، ئىسىت دەيمەن، سەن بۇزۇققا بىكار ئىشلەپ يۈرۈپتىكەنمەن، دوستۇم دەپ ئارىلىشىپ ئۆتۈپتىكەنمەن، نېمە دېسەڭ ھە دەپ گېپىڭگە ئىشەنگەندىكىن ماڭمۇ ئاز! ئەمدى

ئىككىنچى مېنى ئىزدىگۈچى بولما، كوچىدا ماڭسامۇ سەندەك رەسۋاغا تۇتۇرۇپ قويۇپ ئۆتۈپ كېتىمەن... ـ زۆھرە ئۆز گېپىدىن ئۆزى ھۇزۇرلىنىپ ئادىلەنى تىللاۋەردى، شۇ ئاچچىقىدا تىلىمۇ نەشتەردەك ئۆتكۈرلىشىپ كەتتى. ئادىلە چىدىماي زۆھرەنى ئەڭ قەبىھ تىللار بىلەن تىللاشقا باشلىدى، زۆھرەمۇ دەيدىغان گېپىنى تازا دەپ تىللىۋېلىپ تېلېفوننى ئېتىۋەتتى.

ئىككىيلەن ناھايىتى سەت سوقۇشتى، ئادىلەنىڭ چېقىمچىلىق، تۆھمەت ۋاستىسى بىلەن ئىشنى بۇزغانلىقى، زۆھرەنى بۇزۇقچىلىق كوچىسىغا ئاپىرىشتىن ھازىرمۇ ۋاز كەچمەيۋاتقانلىقى زۆھرەگە تېخىمۇ ئايدىڭ بولدى. ئادىلە ئۇ مەجەزدە بۇنىڭلىق بىلەن بولدى قىلمايتتى، زۆھرەنى ئۆيىگىچە ئىزدەپ كېلىشىمۇ، يولدا ئۇچرىغان يەردە ئېسىلىۋېلىشىمۇ مۇمكىن ئىدى، ئۇ شۇ نومۇسسىزلىقىنى كوچىغىچە سۆرەپ چىقالايتتى. ئىككىسى كوچىدا ئادەم-بار يوق دېمەي چاچلىشىپ كەتسە كۆرۈڭ، خەقلەرگە تاماشا

بولۇپ بېرىدۇ. ئىشقىلىپ، ئادىلە ئەمدى زۆھرەنىڭ خاتىرجەملىكىنى بۇزۇشقا ھەر ۋاقىت تەييار تۇرىدىغان كۆشەندىگە ئايلىنىپ كەتتى؛ قاچانلا بولمىسۇن، بىر كۈنى بىر يەردىن ماراپ چىقىدۇ. ئادىلە بىلەن دۈشمەنلەشمەستىلا كۆڭلى پاراكەندە يۈرۈۋاتقان زۆھرە بۇ ئىشتىن كاللىسى تېخىمۇ چېچىلىپ كەتتى. مۇشۇمۇ تۇرمۇشمۇ؟ ئەگەر بۇ شەھەرنى تاشلاپ يېزىغا كېتىپ سىڭگەن نېنىنى يېسە خاتىرجەم بولالامدۇ؟ ياكى سىيت قارىغا ياتلىق بولۇپ، ئۇنىڭ ئىلكىگە ئۆتسە كۆڭلى تىنامدۇ؟ زۆھرە يېزىغا كەتسە ئادىلە «ئۇ تومپايغا شۇ سەھرا ياخشى، جايىنى تېپىپتۇ» دەپ كۆرەڭلەيتتى، ئەگەر سىيت قارىغا تەگسە«دىنسىز تۇرۇپ موللىغا تېگىپتۇ، بەربىر ئۇزاق ئۆي تۇتالمايدۇ» دەيتتى؛ زۆھرە ئادىلەنىڭ شۇنداق قىلىپ كەتكەنلىرى ئۈچۈن بولسىمۇ، سىيت قارىغا تەگسە بەك يەڭگىللىك قىلغان بولۇپ قالارمۇ؟ ئەمسە قانداق قىلىدۇ؟ باشقا ياخشى تاللاش بارمۇ؟

زۆھرە ئادىلەنى تىللاپ بولۇپ ئەنسىرەپ قالدى، ئۇ

ئۆمرىدە ھېچكىمنى بۇنداق تىللاپ باقمىغانىدى ھەم ئەزەلدىن ئادىلەنى بۇنداق تىللاپ تويغۇزۇۋېتەرمەن دەپ ئويلىمىغانىدى. ناھايەت، بۇرۇن ئۇنىڭ ئۆيىدە مالايدەك ئىشلىگەندە دېيەلمىگەن گەپلىرىنى دەۋالدى، ئەنتىنى ئېلىۋالدى، ئەنسىزلىكىگە خۇرسەنلىكى قوشۇلۇپ كەتتى، تىللاشقىمۇ جۇرئەت، توي قىلىشقىمۇ جۇرئەت، ھەممىگە جۇرئەت، كەسكىنلىك كېتىدىغانلىقىنى بىلدى. تېلېفوننى قولىدا ئويناپ بالكونغا چىقىپ شەھەرگە نەزەر سېلىپ كۆڭلىنى ئاچتى، سىيىت قارىغا دەرھال تېلېفون قىلىپ، ئۇنىمۇ تازا تىللاپ تويغۇزۇپ قويغۇسى كەلدى، « ئادىلەنىڭ تۆھمىتىگە ئىشىنىپ مەندەك قىزدىن گۇمان قىلىدىغان بولساڭ سەنمۇ تايىنلىق قارىمكەنسەن، ئېرىشەي دېگەن بەختىڭنى قولدىن بېرىپ قويىدىغان دۆتكەنسەن، ئاقكەنسەن، كۆككەنسەن...» دەپ بىر مۇنچە ئاچچىق خىياللارنى سۈردى، شۇنداقتىمۇ سىيىت قارىنىڭ ئۆزىنى خاتا چۈشىنىپ قالغانلىقىغا قورسىقى كۆپتى، «قانداق مەيدانى يوق قارىمكىن بۇ، مېنى چۈشىنىمەن دېگەنلىرى

قۇرۇق گەپكەن، مېنى بەك غايىۋى ئويلىۋاپتۇ، غايىۋىلىك ئۇنى مەندىن يىراقلاشتۇرىۋېتىدىغان بولدى، شۇ گۇمانىغا تۇتۇلۇپ بەختسىزلىك تۇرمىسىده ياتىدىغان بولدى، مەندىن ئۈمىدسىزلىنىپ مەھەللىده باشقا قىزلارنى خوتۇن قىلىپ ئۆتىدىغان بولدى... ئۆزىگە ئۆزى قىلدى..» دەپ ئويلىدى. ئەمما سىيىت قارىنى پۈتۈنلەي قارىغا بويىاپ، ئەيىبنىڭ ھەممىنى ئۇنىڭغا قويىالمىدى. ئەگەر ئادىلە يالغانىنى ئۇستىلىق بىلەن توقۇپ قارىمىنىڭ بېشىنى ئايلاندۇرۇپ، نازۇك كۆڭلىگە ئېغىر زەربە بەرمىگەن بولسا قارىم ئۇنداق گۇمانىغا، يامان خيالغا ئەسىر بولمايىتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە، ئۇ قارىمىنىڭ زۆھرەدىن بۇنداق گۇمانلىنىشى بىرىنچى قېتىملىق ئىش ئەمەس، ئۇ ئۆتكەن يىللىلا زۆھرەدىن گۇمانلىنىپ بولغان، بۇنىڭغىمۇ ئادىلە سەۋەبچى بولغان. بىر يىل ئۆتۈپ قايتا كۆرۈشكەندە سىيىت قارى زۆھرەگە بولغان ئىشەنچىنى ئەسلىگە كەلتۈرگەن، ھەم بۇ ناھايىتى تەبىئىي ۋە تېز بولغان، چۈنكى ئىشەنچ ۋە مۇھەببەت بۇ يەردە كۆڭۈلكۈك رول ئويىنىغان.

بۇنىڭدىن زۆھرە سۆيۈنگەن، سىيت قارىنىڭ كۆڭلى-كۆكسىنىڭ كەڭ ئىكەنلىكىگە قايىل بولغان، مۇھەببەتتىن ئازراقلا ئۈمىد تۇغۇلسا قارىمىنىڭ هېچنېمىگە قارىماي شۇ ياقتا ماڭدىغانلىقىنى هېس قىلىپ، ئاز-تولا هاياجانلانغان. زۆھرەمۇ بۇلارنى ئويلىشى كېرەك، پاكلىقنى قەدىرلەيدىغان يىگىتنىڭ بۇنداق گەپلەرنى ئاڭلىسا دەرهال ئەقلىنى يوقتىدىغانلىقىنى چۈشىنىشى كېرەك، قارىمغا بىر نەچچە كۈن قاراپ بېقىشى كېرەك، قېنى، قارىمىنىڭ بۇ قېتىم زۆھرەگە بولغان ئىشەنچىنىڭ ئەسلىگە كېلىشى ئالدىنقى قېتىمقىدەك تېز، ئۈنۈملۈك بولامدۇ؟ مۇھەببەت يەنە كۈچىنى كۆرسىتەلەمدۇ؟! ئەمما دىلىخەستە قارىم بىر نەچچە كۈن ئىچىدە «كۆزۈمۇ كۆرمىسۇن بۇنداق ئىپلاس شەھەرنى» دەپ كېتىپ قالسىچۇ؟ زۆھرە ئۇنىڭ ئارقىسىدىن مەھەللىگىچە بارالامدۇ؟ ئۇنداق قىلالمايدۇ، قاراپ تۇرۇپ تۆھمەتكە ئۇچراپ تۇرۇپ يەنە سىيت قارىغا يېلىنالمايدۇ، قىزلىق غۇرۇرىنى كەمسىتىشكە يېتىنالمايدۇ.

زۆھرە تۇنۇگۈن سىيىت قارىغا يوللىغان ئۇچۇرىدىن ئالغان بولمىغۇر جاۋابنىڭ دەردىنى تۇگىتەلمىدى، تۇنۇگۈن ئۇ غۇرۇرىنىڭ بۇنداق سۇنۇشىغا تاقەت قىلىپ تۇرالمىغان، بىرىپ سىيىت قارىنىڭ ئالدىغا كېلىپ « ئەركەك بولساڭ گۇمانلانما، ھەممىنى توي كېچىسى كۆر!» دەپ قاتتىق گەپ قىلىشنىمۇ ئويلىغانىدى، لېكىن ھېچ ۋاقىتتا كۆرسەتمىگەن يۇزىنى قارىمغا كۆرسىتىپ سەتلىشىپ قېلىشنى خالىمىدى، ھەم ئۇنىڭ قېشىدا دوستى بارلىقىنى ئويلاپ بولدى قىلدى.

شۇنداقتىمۇ، زۆھرە ئىچ-ئىچىدىن ناھەقچىلىككە چىدىمىدى، سىيىت قارىغا ئاچچىقلىنىشتىن بەكرەك ئادىلەگە نەپرەتلەندى، ئىچىدە تىللاۋەرمەي، تېلېفوندا بولسىمۇ تىللاپ پۇخادىن چىقىش ئۈچۈن نەچچە قېتىم ئۇنىڭغا تېلېفون قىلىپ، ئاخىر بۇ ئەتىسى مەقسىتىگە يەتتى. زۆھرەنى كىم مۇلايىم، تارتىنچاق دەيدۇ؟! بىچارە قاچانغىچە دەردىنى ئىچىگە يۇتۇپ يۈرۈيدۇ؟

زۆھرە ئەگەر ھەقىقىي ئۆزىنى ئاشكارىلىمىسا سىقىلىپ تۇگىشىپ كېتىدىغاندەك، بۇنداق

ناھەقچىلىكىنىڭ زەربىسىدە نېرۋىسىدىن كېتىپ
قالىدىغاندەك ھېس قىلىپ، ھەقىقىي يۈزىنى
ئاشكارىلىدى، ئادىلەگە ئۆزىنىڭ بوش قىز ئەمەسلىكىنى
كۆرسەتتى، ئەمدى سىيىت قارىمۇغىمۇ ئۆزىنى تېتىتىپ
قويۇشى كېرەك، قاراپ تۇرۇپ قارىغا كەتسە بولمايدۇ،
قارىمىنىڭ مۇھەببەت دەپ ئاتىۋالغان ھېسسىياتىنىڭ زادى
ھەقىقىي ياكى ساختا ئىكەنلىكىنى بىلمىسە بولمايدۇ.
«چىقىرىڭە يۈرىكىڭىزنى، بۇلار گۇماندىن قارىيىپ
كەتتىمۇ ياكى ئەسلىدىكىدەك پاك تۇرۇۋاتامدۇ؟» دەپ
ھېساب-كىتاب قىلمىسا بولمايدۇ. خالىسا زۆھرەنى
ماقۇل كەلتۈرۈپ، خالىسا تاشلاپ كېتىدىغانغا ئۇ
قارىمىنىڭ بېشى ئونمىدى؟! قارىم دېگەن شۇنداق
مەسئۇلىيەتسىز بولسا بولامدۇ؟ بىر قىز ئىپپىتىمنى
ساقلايمەن دەپ تەلمۈرۈۋاتسا، «بۇزۇلساڭ بۇزۇل،
سەندەك بىر قىزنىڭ بۇزۇلغىنىغا نېمە بولماقچى؟» دەپ
پىشىنى قېقىپ كەتسە بولامدۇ؟... زۆھرە بۇلارنى
ئويلىغانچە سەپراسى ئۆرلىدى، سىيىت قارىنى نەچچە
قېتىم «لامزەللە» دەپ ئەيىلەپمۇ بولدى، بۇ گەپلەرنى

تېلېفوندا تازا دەۋېلىپ، يەنە بىر قېتىم پۈخادىن چىقىۋېلىشنى ئويلاپ، تېلېفوننى قولىغا ئېلىپ توختاپ قالدى. ئۇچۇر يوللاش ئەكۈلاي ئۇسۇل ئىدى، ئۇ تېلېفوننى خەت يېزىش هالىتىگە كەلتۈرۈپ نېمە دەپ يازسا دەل جايىدا، تەگكىدەك گەپ بولىدىغانلىقىنى جىددىي ئويلاشقا باشلىدى، ئون مىنۇتتەك ئويلاپ ئاخىر مۇنداق يازدى: « مەندىن گۇمانلانسىڭىز مەنمۇ ئۆمۈر بويى سىزگە نەپرەتلىنىمەن!»

زۆھرەگە بىر قېتىم تېلېفون ئۇرۇپ ئالالمىغان، دېلىغۇللۇقتىن، غەشلىكتىن، بىئارامىلىقتىن، ئۈمىدسىزلىكتىن قۇتۇلالمىغان سىيىت قارى بۇ ئۇچۇرنى كۆرۈپ جىددىيىلىشىپ قالدى. كارىۋاتقا ئۆزىنى تاشلاپ بۇ ئۇچۇرنى قايتا-قايتا ئوقۇدى، تاھىر قارى كىرگەندە ئۇنىڭغىمۇ ئوقۇپ بەردى.

ـ بۇ قىز هەقىقەتەن بولىدىكەن جۇمۇ!ـ دېدى تاھىر قارى تەمكىن هالدا،ـ دېمەك، ئۇ تۆھمەت گەپكە پەقەت چىدىماپتۇ، سەنمۇ بىر نەرسە دەپ ئىنكاس قايتۇرۇپ قوي.

ـ نېمە دېسەم بولار، لېكىن ئۇمىد بارىدەك ھېس قىلىۋاتىمەن،ـ دېدى سىيىت قارى ئويغا چۆمۈپ.

ـ ئۇچۇر يوللاپ ئولتۇرماي دەرھال تېلېفون قىل! سىيىت قارى زۆھرەگە تېلېفون ئۇردى، تېلېفون ئۇلاندى.

ـ ئەسسالامۇئەلەيكۇم ئەلەيكۇم زۆھرە، قانداق ئەھۋالىڭىز، مەن سىيىت قارى...

ـ دېمىسىڭىزمۇ ئاۋازىڭىزدىنلا بىلىمەن مەن، ئەر كىشىنىڭ ئاۋازىدەك چىقىدۇ بولمىسا...

ـ ئەۋەتكەن ئۇچۇرىڭىزنى كۆردۈم، تۈنۈگۈن راستىنلا كاللامدىن كېتىپ قاپتىمەن، كېچىچە ئويلاپ ئاخىر سىزگە ئېشەندىم، باياتىن تېلېفون قىلىپ كۆڭلۈمنى چۈشەندۈرەي دېسەم تېلېفونىڭىز ئالدىراشكەن.

ـ كاللىڭىزدىن كەتمەيدىغان كۈنمۇ بولارمۇ سىزگە، تۈنۈگۈن مېنى قاتتىق رەنجىتىڭىز. ماڭا ئېشەنمەيلا قويسىڭىز بولمامدۇ؟

ـ ئازمايدىغان بەندە يوق، توغرا چۈشەنسىڭىز...

ـ دائىم مۇشۇنداق ئىتتىك ئۆزگىرىۋالىدىغان، مەيدانى يوق قارىمكەنسىز. ماڭا ئىشەنسىڭىز تۇرۇك ئىشىنىڭ، بولمىسا ئىشەنچلىك قىزدىن بىرنى تېپىپ تويىڭىزنى قىلىڭ.

ـ توي دېگەننى كىملا بولسا قىلغىلى بولمايدۇ زۆھرە، سىزدىن باشقا ھېچكىم بىلەن توي قىلغۇم يوق. تۇنۇگۈنكى جاۋابىڭىز ھازىرمۇ كۇچكە ئىگىمۇ؟

ـ ھەممە ئىش تۇگىدى، گەپنىڭ ۋاقتى ئۆتتى.

ـ گۇمان دېگەن ئاشۇنداق يامان نېمىكەن، سىزمۇ مەندىن گۇمانلىنىپ نىكاھ قىلغىلى ئۇنىمىدىڭىز ئەمەسمۇ، ئەمدى مەن سىزدىن گۇمانلىنىپ قويسام كەينىگە يېنىۋالامسىز؟

ـ مەن سىزگە ئىشىنىپ ماقۇل دېسەم، سىز ماڭا ئىشەنمىدىڭىز ئەمەسمۇ؟ ئەمەلىيەتتە مەن سىزدىن بەكرەك گۇمانلانسام بولاتتى، لېكىن ئۇنداق قىلمىدىم، تەقۋالىقىڭىزغا ئىشەندىم. لېكىن، سىز مېنىڭ ئىمانىمغا بولسىمۇ ئىشەنمەي، مېنى ئادىلەدەك ئازغۇن، بۇزۇقتا چىقىرىۋەتكىلى تاس قالدىڭىز!

ـ ئاشۇ بۇزۇقنىڭ گېپىگە ئىشىنىپ كېتىپتىمەن، تۇنۇگۈنكى گەپلىرىڭىز قۇلىقىمغا پەقەت كىرمەپتۇ. ئادەم ئەقلىنى يوقاتقاندا كۆزى پارقىراپ تۇرغان بىلەن دىلى كور بولىدىكەن.

ـ قارىم تۇرۇپ دىلىڭىز كور بولسا قالغان ئادەم نېمە بولۇپ قالار؟! سىز «بۇ جاھاندا ھەممە قىز بۇزۇق» دەپ ئويلىسىڭىز، مەن قوپۇپ « بۇ جاھاندا ساق ئادەم قالماپتۇ» دەپ ئويلىسام توغرا بولامدۇ؟!

ـ جايىدا گەپ قىلدىڭىز، تۇنۇگۈن مەن راستىنلا ھوشۇمنى يوقتىپتىمەن. ھېچقاچان بۇنداق ئۆزۈمنى يوقتىپ باقمىغانىدىم، كۆڭۈل دېگەن ئاشۇنداق نازۇك نېمىكەن، قىلچىلىك گەپنىمۇ سىغدۇرمايدىكەن

ـ سىز ئۆزىڭىزنىڭ كۆڭلىنى دەپ غۇرۇرۇمنى يوق قىلدىڭىز، قارىمىنىڭ كۆڭلى نازۇك بولسا، مەن بىر قىز بالا تۇرۇپ مېنىڭ كۆڭلۈم نازۇك ئەمەسمىكەن؟ قارىم دەپ ھۆرمىتىڭىزنى قىلىپ قالدىم، بولمىسا نى گەپلىرىم بار ئىدى دەيدىغان!

ـ ھازىر دەۋېلىڭ، كۆڭلىڭىز يېرىم بولۇپ

قالمىسۇن.

ـ ئەمدى بەربىر، بۇ جاھاندا بىر كىمدىن قاقشاپ جان توشامدۇ...

ـ ئۇنداقمۇ دەپ كەتمەك، كەچۈرۈم سورىسامۇ بولمىسا، ئەمىسە قانداق قىلاي.

ـ قاچان مەندىن كەچۈرۈم سورىدىڭىز؟

ـ باياتىن بېرى دېگەنلىرىمنىڭ ھەممىسى سىزدىن كەچۈرۈم سوراش ئۈچۈنغۇ...

ـ كەچۈرۈم سورىماك بولدى.

ـ قانداق قىلىمەن ئەمىسە؟

ـ ھېچقانداق قىلماك، باشقا ئىش قىلىك، بېرىپ تاش سودىسىنىڭ غېمىنى قىلىك.

ـ ئۇنداقتا بىزنىڭ ئىشىمىز مۇشۇنداقلا تۈگەمدا؟!

ـ يەنە قانداق قىلماقچىدىڭىز؟ بۇزۇلۇپ كەتكەن قىزنى خوتۇنلۇققا ئېلىپ قانداق قىلاتتىڭىز؟

ـ ئۇنداق قېيىدىماك زۆھرە، تۈنۈگۈنكى ئىشتا مەن ھەقىقەتەن خاتا قىلىپتىمەن.

ـ تېلېفوندا دېگەن ھېساب ئەمەس، ئالدىمغا

كېلىپ دەك.

ـ هازىر يېنىكىزغا بارايمۇ ئەمىسە، تاھىر قارىمۇ بارسۇن. ئالدىكىزدا ئەپۇ سوراي.

ـ بۇگۈن ئىشقا بارمىسام بولمايدۇ، كېيىن بىر گەپ بولسۇن.

زۆھرە تېلېفونىنى قويۇۋەتتى، كۆڭلى تەسكىن تاپتى، سىيىت قارى يەنە «مۇھەببەت، پاكلىق، گۈزەللىك!...» دەپ زۆھرەنىڭ ئالدىغا يۈگۈرۈپ كېلىۋاتاتتى، زۆھرە سۆيۈندى، كۈلدى، ئەمما غۇرۇرى ئالدىراپ ئېرىپ كېتىشكە يول قويمىدى.

زۆھرە تۇنۇگۈن بىر كۈن زىددىيەتلىك ئىشلار قاينىمىغا كىرىپ كېتىپ چىقالمىدى، ھۇسەيىن «ئىشقا كەلمىدىڭ» دەپ تېلېفونمۇ قىلمىدى، بەلكىم بۇگۈن بارسا ئىشخانىسىدا قاپىقىنى تۇرۇپ ئولتۇرىدۇ، زۆھرەنى يەنە ئويلاپ باقمىغان بىر ئىشلارغا بۇيرۇيدۇ. ھەر خىل بېسىمغا بەرداشلىق بېرىپ كەلگەن زۆھرە كەلگۈسىدە نېمە ئىشلار يۈز بېرىشىدىن قەتئىينەزەر جېنىنى چىڭ تۇتۇپ ياشىمسا بولمايدۇ. تۇنۇگۈنكى

«بوران-چاپقۇن»دا كىمنىڭ قانچىلىك ئادەم ئىكەنلىكى مەلۇم بولدى، ئادىلە ئۆلەي دېگەندە چاقىدىغان يىلانغا ئايلاندى، ئەپتى-بەشرىسى ئاشكارىلاندى. سىيىت قارىنىڭ ئاجىز خاراكتېرىمۇ ئاشكارىلىنىپ چىقتى، زۆھرەمۇ ئۆزى دۇچ كەلگەن ئېغىر سىناقلارغا ھەقىقىي جۈرئىتى، ئاچچىقى، كەسكىنلىكى بىلەن تاقابىل تۇردى. نەتىجىدە بۇغداي-سامان ئايرىلدى، ئادىلە ئەخلەتتەك سۈپۈرۈپ تاشلاندى، سىيىت قارىنىڭ زۆھرەگە يەنىلا ئىشىنىدىغانلىقى، مۇھەببەت دەۋالىرىنىڭ راستلىقى تېخىمۇ چوڭقۇر ئىسپاتلاندى. نەتىجە ياخشى بولدى، زۆھرە كۆڭلىنى خۇش تۇتۇپ ئىشقا باردى. ھۈسەيىننىڭ قاپاق تۈرۈشلىرىدىنمۇ ئانچە ئەنسىرەپ كەتمىدى. ئەلچىخانا دەرۋازىسىدىن كىرىپ، بۇ يەرگە ئۆزىنىڭ ئانچە مەنسۇپ ئەمەسلىكىنى ھېس قىلدى. ھەر ئادەم ئۆزىگە مەنسۇپ ئەمەستەك بىلىنىدىغان ئاتالمىش بەختكە، ئېسىللىككە ھەۋەس قىلىدۇ، قىزىقىدۇ، ئىنتىلىدۇ، ئېرىشىپ بولغاندا ئاندىن ئۆزىنىڭ ھەقىقەتەن بۇنىڭغا موھتاج ئىكەنلىكىنى ياكى ئارتۇق

ھەۋەس قىلىپ كەتكەنلىكىنى بىلەلەيدۇ. زۆھرە بۇ يەرنىڭمۇ ئەمدى ۋاي دېگۈچىلىكى قالمىغانلىقىنى ھېس قىلدى، بۇ يەرگە دەسلەپتە كەلگەندىكى خۇشاللىقلىرى بىر ياقلاردا قالدى. پۈتۈن بىنا گويا ھۈسەيىننىڭ چىرايىدەك تۇتۇق، سۈرلۈك كۆرۈنۈپ كەتتى. بۇنداق يەردە قانداقمۇ كۆڭۈل ئازادىلىكى بىلەن ئىشلىگىلى بولسۇن، يالغۇز ئولتۇرۇشتىن نېمە خۇشاللىق تاپسۇن؟! شۇنداقتىمۇ زۆھرە يالغۇزلۇقتا، نىسبىي ئەركىنلىككە مەھكۇم ئىدى. ئۇ سالونغا كىرىپ قەھۋە دەملەپ ئىچكەچ، تېلېۋىزور كۆرۈپ ئولتۇردى، ئېكراندىكى گۈزەل، ھەشەمەتلىك تۇرمۇش چاقىرىقلىرى، ئېلانلار، مەھسۇلاتلار، ئەر-ئايال مۇناسىۋىتىنى كۆپتۈرۈپ ئىپادىلەيدىغان كىنولار، تۇغمەس پاراڭلار بىلەن مەنىسىز ھەرىكەتلەرگە توشۇپ كەتكەن تېلېۋىزىيە تىياتىرلىرى زۆھرەنى بۇرۇنقىدەك مەپتۇن قىلالمىدى، كاللىسىغا تۇنۇگۈنكى ئىشلار كىرىۋالدى، ھەقىقىي كىنو، دراما تۇنۇگۈن ئۇنىڭ تۇرمۇشىدا يۈز بەرگەنىدى. بىر كۈن ئىچىدە بولۇپ

ئۆتكەن دراماتىك توقۇنۇشلاردا ئادىلە سەلبىي رولنى ئاجايىپ ئۇستىلىق بىلەن ئويناپ چىقتى. سىيىت قارى ئاشىق، زۆھرە مەشۇق بولسا، ئادىلە ئۇلارنىڭ ئارىسىغا ئۇنگەن شۇم بۇيا بولدى، ئاشىق-مەشۇقلار شۇنچە تۆھمەت-بەدناملارغا، توسقۇنلۇق، پالاكەتلەرگە قارىماي ئۆزئارا ئىشىنىپ، بىر-بىرىگە مۇھەببەت بىلەن چىڭ باغلاندى. كىنولاردىكىدەك بىرلا نەتىجە كەم قالدى: سىيىت قارى زۆھرەنىڭ ئالدىغا كېلىپ «كەچۈر جانىم» دەيدۇ، زۆھرە كۆز ياشلىرىنى تۆكۈپ سىيىت قارىنىڭ قۇچىقىغا ئۆزىنى ئاتىدۇ... بۇ نەقەدەر گۈزەل خاتىمە! زۆھرە بۇ خىيالىغا كۈلۈپ قويدى.

ھۈسەيىن چۈشكە يېقىن كەلدى، زۆھرەگە سوغۇقلا سالام بېرىپ قويۇپ ئىشخانىسىغا كىرىپ كەتتى، بىر دەمدىن كېيىن زۆھرەنى يېنىغا چاقىردى. زۆھرە مۇشۇنداق بولۇشىنى پەملىگەنىدى، ھۈسەيىن قارىماققا ئۆزىنى تەمكىن تۇتسىمۇ، ئىچ-ئىچىدىن تاقەتسىز، خىيالى تولا، ھەرىكىتى قالايمىقان بىر ئىنسان ئىدى.

ـ تۈنۈگۈن نېمىشقا ئىشقا كەلمىدىڭىز؟ـدېدى ئۇ

چۈپەيلىك بىلەن.

ـ مىجەزىم يوق...

ـ تېخىچە ساقايمىدىڭىزما؟

زۆھرە ئۇنىڭ ھېلىقى ئىشنى ئۇنتۇيالمىغانلىقىنى ھېس قىلدى، ئۇنىڭ شۇ ئاغرىقنى كۆزدە تۇتۇۋاتقانلىقى بىر ھېسابتا ياخشى باھانە ئىدى. دېمىسىمۇ ھەيز تېخى تۈگىمىگەنىدى، شۇڭا زۆھرە تۇنۇگۈندىن بېرى مىجەزى ئۆزگىرىپ، سەپرالىشىپ، ئادىلە بىلەن سوقۇشۇپ، سىيىت قارىغىمۇ قاتتىق گەپلەرنى قىلىپ يۈرەتتى. زۆھرەدىكى جۈرئەت ۋە كەسكىنلىك ئەجەبا شۇ ئاغرىقنىڭ خاسىيىتىمىدۇ؟!

ھۈسەيىن زۆھرەنىڭ گەپ قىلماي تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ، ئۇنىڭ تۇنۇگۈن راستىنلا مىجەزىنىڭ يوق بولۇپ قالغانلىقىغا ئىشەندى.

ـ مەندىن قورقۇپ كەلمىدىڭىزمۇ يا ؟!

ـ....

ـ ئۇ كۈنى ئۇنداق ئىكەنلىكىڭىزنى پەقەت ئويلىماپتىمەن،ـ دېدى ھۈسەيىن مۇلايىملىق بىلەن

كۆلۈمسىرەپ، ـ كېيىن ئويلاپ توغرا قىلمىغانلىقىمنى هېس قىلدىم.

زۆهرە نېمە دېيىشنى بىلەلمەي تۇرۇپ قالدى.

هۇسەيىن سۆزلەۋەردى:

ـ تۇنۇگۈن كۆڭلۈم جايىدا ئەمەس، سىزنى بىر كۈن كۆرمىسەم تاقەت قىلالمايدىغان بولۇپ قاپتىمەن، تېلېفون قىلسام بىرسى بىلەن سۆزلىشۋېتىپتىكەنسىز، قايتا ئۇرمىدىم. ئادەم بىرسىنى بەك ياخشى كۆرۈپ قالغاندا ئۆزىنى ئاشۇنداق تۇتالماي قالىدىكەن، بۇنى توغرا چۈشىنىشىڭىزنى ئۈمىد قىلىمەن. بولمىسا، مەن چوپچوك بىر ئادەم تۇرۇپ ئاشۇنداق پەسلىشىپ يۈرەمدىمەن؟! بۇنداق خارلىق ماڭمۇ ئېغىر كېلىدۇ...

زۆهرە كاللىسى قېتىپ قالغاندەك هېچنېمىنى ئويلىيالمىدى، هېچقانداق جاۋاب كاللىسىغا كەلمىدى.

ـ خالىد ماڭا سىزنى يامان قىز دېگەن، زادى قانداق يامان قىز ئىكەنلىكىڭىزنى بىلمەيمەن،ـ دېدى هۇسەيىن سۆزىنى داۋاملاشتۇرۇپ، قارىغاندا ئۇنىڭ بۇنىڭدىن باشقا ئويلايدىغان باشقا ئىشى يوقتەك

قىلاتتى، ـ سىزنى چۈشەنمەك تەس ئىكەن، لېكىن بۇنىڭ ھەممىسى ۋاقىتلىق. ئۆزىنى سىرلىق كۆرسىتىۋالىدىغان ئاياللار ئەمەلىيەتتە ناھايىتى ئاددىي كېلىدۇ، سىزدەك قىزلارنى نېمە دېيىش كېرەك؟ سىز پەقەت چۆچۈۋاتىسىز، باشقا مىللەتتىكى ئەرلەرنىڭ قانداق بولىدىغانلىقىغا ئەمەلىيەتتە قىزىقسىز، لېكىن قىزىققانچە ئۆزىڭىزنى قاچۇرۇۋاتىسىز. ھەقىقىي ئارزۇيىڭىزنى مەندىن يوشۇرۇۋاتىسىز... مەيلى قانداق مىللەت بولسۇن، مۇھەببەت ئوخشاش، جىنسىيەت ئوخشاش، شەھۋەت ھەممە ئادەمدە بار، پەقەت ئۇنىڭ ئىپادىلىنىش شەكىللا ئانچە ئوخشاپ كەتمەيدۇ.

ئاياللارنىڭ جىنسىي ھەۋىسى ئەمەلىيەتتە ئەرلەرنىڭكىدىن كۈچلۈك، لېكىن ئاياللار ئادەت كۈچىدىنلا ئۆز ھەۋىسىنى كونترول قىلىۋالىدۇ. بۇ ھەۋەس مۇۋاپىق قېنىش ئىمكانىيىتىگە ئېرىشكەن ھامان ئاياللار ئۆزىنى ئاشكارىلايدۇ، ھەتتا ئەرلەرنى ھەيران قالدۇرىدۇ...

زۆھرە بۇ گەپلەردىن قېيىپ كەتتى، ئىنگلىزچە

دېيىلسە ئاڭلىماقتا ھەيۋەتلىك، ئىلمىي تۇيۇلىدىغان بۇ گەپلەرنىڭ ئاستىدىن ئەۋرەز ئاقاتتى. ھۈسەيىن بۇ نەزەريىلەرنى نەدىن تاپىدىغاندۇ؟! ئۇ دۆلەتتىكى باشلىقلار مەخسۇس ئايالالارنى تەتقىق قىلىدىغان، شۇنىڭ غېمىدىلا يۈرىدىغان خوتۇنپۇرۇشلارنى بۇ دۆلەتكە دېپلومات قىلىپ ئەۋەتەمدىغاندۇ؟!

ـ سىز ھازىر فىزىئولوگىيىلىك ئۆزگىرىش باسقۇچىدا تۇرۇۋاتىسىز، كەيپىياتىڭىز تۇراقسىز، ئىنتىلىسىز، ئەمما قېچىپ تۇرىسىز. ئايالالارنىڭ جىنسىي ئېڭى مۇرەككەپ، شۇڭا ئۇلار سېھرىلىك بىر دۇنيا، ئايالالار بولمىسا بۇ ھاياتنىڭ مەنىسى قالمايدۇ. شۇڭا مەن سىزگە ئىنتىلىمەن، مۇھەببەت بىلەن، شەھۋەت بىلەن، جىمى نەرسەم بىلەن ئىنتىلىمەن. ئەمما مۇھەببەت بولمىسا مەجبۇرلاشتىن ھۇزۇر ئالغىلى بولمايدۇ، شۇڭا مەن ھازىرچە ئالدىرىمىدىم. لېكىن شۇنىڭغا ئىشىنىمەنكى، پات ئارىدا ماڭا ئۆزىڭىزنىڭ ھەقىقىي ھېسسىياتىنى ئاشكارىلايسىز، بۇنى قىلالايسىز، مەنمۇ سىزگە ئۆزۈمدە بار جىمى ئىمكانلىرىمنى بەخش

ئېتىمەن، سىزنى رازى قىلىمەن...

زۆھرە جىددىيلىشىپ قالدى، ھۈسەيىن شۇ نىيىتىدىن زادى ۋاز كەچمەسمۇ؟ زۆھرەنى ئارامىدا قويماسمۇ؟ بۇ يەرگە زۆھرە زادى نېمىشقا كەلگەن؟ ھۈسەيىننىڭ قورچىقى، مالىيى، ئاشىنىسى بولۇشقا كەلگەنمۇ؟ ئۇ زۆھرەنى زادى نېمە كۆرۈپ قالدى؟ ئۇنىڭ زۆھرەنى خوتۇنلۇققا ئالىمەن دېگەن گەپلىرى يوقاپ كەتتى، ھۈسەيىنگە خوتۇن بولغان تەقدىردىمۇ زۆھرە ئۇنىڭ شەھۋانىي نەپسىنى قاندۇرىدىغان ئويۇنچۇق خوتۇنى بولىدۇ، بۇنىڭدىن باشقا نېمە رولى بولسۇن؟

ـ مەن بۇ يەرگە خىزمەت قىلغىلى كەلگەن،ـ دېدى زۆھرە بۇ گەپنى ئەمدى دېمىسە قەتئىي بولمايدىغانلىقىنى ھېس قىلىپ،ـ خىزمەت دائىرىسىدىكى ئىشلار بولسا ئورۇنلايمەن، باشقا ئىشلارغا مېنى زورلىمىسىڭىز...

ـ ئەلۋەتتە سىز بۇ يەرگە خىزمەت قىلغىلى كەلگەن، بۇنى ئۇنتۇپ قالمايمەن. مېنىڭ دەۋاتقىنىم

خۇسۇسي ئىشلار، يەنى ئىككىمىزنىڭ ئايرىم مەسىلىسى، سىز ماڭا ئىشىنىسىز، ماڭا تايىنىسىز. مەن سىزنى ياخشى كۆرىمەن، سىزگە ياخشى ئىمكانىيەت ھازىرلايمەن. بىز مۇشۇ ئارقىلىق بىر-بىرىمىزنى بەختلىك قىلىشقا تىرىشىمىز. جاھاندىكى ئەر-ئايال مۇناسىۋىتى ئاساسەن مۇشۇنداق داۋاملىشىدۇ. بۇنىڭدىن باشقىچە بولۇشى مۇمكىن ئەمەس.

ـ لېكىن، مەندە سىزگە ھۆرمەتتىن باشقا ھېسسىيات يوق. قىلغان ياخشىلىقىڭىزنى ھامان قايتۇرىمەن. لېكىن سىز ئويلىغاندەك ئۇسۇل بىلەن قايتۇرۇشنى خالىمايمەن.

ـ شۇنداقمۇ؟! ھازىر سىزنىڭ روھي ھالىتىڭىز جىددىي ئۆزگىرىش باسقۇچىدا، مەلۇم ۋاقىتتىن كېيىن كۆڭلىڭىز جايىغا چۈشىدۇ، شۇ چاغدا بۇنداق ئويلىمايدىغان بولىسىز...

ھۈسەيىن ھېسسىيات جەھەتتىكى مەغلۇبىيىتىگە ئاسان تەن بەرمەيدىغاندەك قىلاتتى. مۇھەببەت بەزىدە مۇشۇنداق قىتىغۇر ئەرلەرنىڭ چوڭ باھانىسى، ھەر

قانداق ئوڭايسىزلىققا، قولايسىزلىققا قارشى قالقىنى ئىدى

ھۈسەيىننىڭ ئوبرازى خۇنۇكلىشىپ كەتتى، بۇنداق خۇنۈك ئەر بىلەن ئاپاق-چاپاق بولۇش نومۇس ۋە ئازابتىن باشقا نەتىجە بەرمەيتتى، بۇنى زۆھرە شۇ تاپتا تېخىمۇ ئېنىق ھېس قىلدى. ھەممىنى تاشلاپ بېرىپ چىقىپ كېتىشنىمۇ ئويلىدى، كېچىلمىدى، ئالدىمغا قاراپ ماڭمەنلا دەپ ئويلىدى، قارىغۇلارمۇ قولىغا تاياقنى ئېلىۋېلىپ ئالدىغا قاراپ ماڭالايدۇ، زۆھرە نېمىسىگە تايىنىپ خيالىدىكى مەنزىلگە گۈزەل كېلەچەككە ماڭالايدۇ؟! يېزىدىن شەھەرگە كىرىپ شەھەردە تەرەققىي قىلىش، پۇل تېپىپ ئېسىل تۇرمۇشقا ئېرىشىش ئالدىغا قاراپ مېڭىش بولامدۇ؟ يەردىن ئاسمانغا چىققان بولامدۇ؟

زۆھرە ھۈسەيىننىڭ ئىشخانىسىدىن كۆڭۈلسىز قايتىپ چىقتى، كاللىسى زىددىيەت، تالاش-تارتىشتىن بىر دەمۇ بىكار بولمىدى. «چىرايىم ئۆزۈمگە دۈشمەن ئىكەن،- دەپ ئويلىدى زۆھرە سالوندىكى تازىلىق

ئۆيىگە كىرىپ، قولىنى يۇيغاچ ئەينەككە قاراپ،ـ
چىرايلىق قىزلارنىڭ ھەممىسى ئۆزىنى
دەڭسىيەلمەيدىغان ئوخشايدۇ. رۇخسارىمىز سەھرانىڭ
توپىسىدا تۇڭشۇپ كېتىدۇ، قەدرى بولمايدۇ دەپ
شەھەرگە ئېقىۋاتقان چىرايلىق قىزلاردىن قانچىسى
مەقسىتىگە يېتەلىگەندۇ؟! ئادىلەدەك بۇزۇقلا ئايلىنىپ
كېتەمدىغاندۇ ياكى مەندەك دەردمەن بولامدىغاندۇ؟!
گۈزەل چىراي ئەرلەرنىلا ئەمەس، قىزلارنىڭ ئۆزىنىمۇ
ئېزىقتۇرىدىكەن، تۇڭمەس خام خىيال، ۋەسۋەسىلەرگە
سالىدىكەن، چىرايىمغا ئىشەنمەي دېسەم باشقا
قىزلاردىن چىرايلىق ئىكەنلىكىمگە ئىشەنمەسلىككە
ئامالىم يوق، ئىشىنەي دېسەم چىرايغا چۈشلۈق بەخت
يوق. نېمىگە بۇنچە كۆڭۈل قويۇپ ياسىنىپ، ئەتىر
چېچىپ سوكۇلداپ يۈرىمەن، زادى نېمە ئۈچۈن؟!
يۇۋاشلار مەندىن ئەيمىنىپ گەپ قىلالمايدۇ، يامانلىرى
غەيرىي نىيەتتە چىشىنى بىلەپ يۈرىيدۇ. قارىم پەقەت
دەسلەپتە ماڭا خالتامنى ئەكېلىپ بەرگەنلىكى ئۈچۈنلا
مەن بىلەن تونۇشالىغان. بولمىسا ئادەتتە بىزنىڭ

بۇگۈنكىدەك هالغا كېلىشىمىز مۇمكىن ئەمەس، تېخى ئۇنىڭ مېنى ياراتماي كېتىشى تېخىمۇ مۇمكىن ئەمەس. مانا مەن دائىم مۇشۇنداق غۇرۇرلىنىمەن، هەسرىتىم ئىچىمگە پاتمايدۇ، چىرايىمغا چۈشلۈق بەختكە ئېرىشەلمەسلىك مېنى ئۆمۈر بويى قينايدۇ، ئويلىماي دېسەممۇ كاللامغا كېلىۋالىدۇ. سەترەك قىز بالا بولغان بولسام يېزىدىن چىقماي، بىرەر تومپايغا تېگىپ بالا تۇغۇپ ئولتۇراتتىم. چىرايىمغا چۈشلۈق كۆرىدىغان بەختىم مانا شۇ دەپ شۇكۇر قىلاتتىم. لېكىن، ئاللاھ مۇشۇنداق يارىتىپ قويۇپتىكەن، بۇ دەردى بالادىن قۇتۇلالمىدىم. چىراي دۈشمەن! چىراي ئېزىتقۇ! هەر قانداق ئەر چوقۇم چىرايلىقنى تاللايدۇ، چىرايدىن بەخت ئىزدەيدۇ. چىراينىڭ شۇ قەدەر مۇهىملىقىنى بىلگەن قىزلار گۈزەل چىرايغا ئۆلۈپ بېرىدۇ، پۈتۈن ئىش-مەيلى شۇنىڭ بىلەن بولىدۇ. چىراي ئۇلارنىڭ بارلىقى، بۇ جەهەتتىن بەختلىكمەن، لېكىن نېمشقا بەختلىك بولالمايمەن؟! «چىرايلىقنىڭ دەردى تولا، سەتنىڭ هالى» دېگىنى شۇ بولسا كېرەك... چىرايلىق بولۇپ

ئەمدى نېمە بولدى؟ چىرايىدىن ئېرىشمەكچى بولغان بەخت قېنى؟! چىرايلىقنىڭ بېشىغا كېلىدىغان دەردنى شۇ چىرايلىقتىن باشقا كىم بىلىدۇ؟! چىرايلىقلار سۆز-چۆچەككە، غەيۋەت-شىكايەتكە، ھەسەدكە، تۆھمەتكە ئۇچراپلا تۇرىدۇ، بۇنى سەت قىزلار بىلمەي، چىرايلىقلارغا ھەۋەس قىلىدۇ، دۆت قىزلارلا چىرايلىق بولۇشنى ئارزۇ قىلامدىغاندۇ؟! چىراي دېگەن بىر شەكىل، ئېزىنتقۇ نىقاب، ئۇنىڭ تېگىدىكى ئەخلاق، گۈزەل خۇلق ھەممىدىن مۇھىم دېسە كىم ئىشىنىدۇ؟! سىيىت قارى ئىشىنەمدۇ؟ ھۈسەيىن ئىشىنەمدۇ؟ زۆھرەنىڭ چىرايىنى دېمىسە بۇ ئىككىسى زۆھرەگە قىزىقارمىدى؟! سىيىت قارى پاكلىق دەيدۇ، ھۈسەينچۇ، پەقەت چىرايىنى، بەدەننى، بۇ بەدەندىن كېلىدىغان شەھۋانىي ھوزۇرنى دەمدۇ؟! نېمىدېگەن ئاچكۆز ئەر بۇ!»

زۆھرە چىرايىدىن كۆرە ئەقىل، بىلىم، ئەخلاق دېگەنلەرنىڭ قىزلار ئۈچۈن مۇھىملىقىنى بىلسىمۇ، چىراينىڭ رولىنى ھەرگىز سەل چاغلىمايتتى، ئىختىيارى

ئىلكىدە ئەمەس ئىدى، بۇ دۇنيا، بۇ جەمئىيەت ئۇنى شۇنداق قىلىۋەتكەنىدى؛ ئەتراپىدىكى ئادەملەر ئۇنىڭغا دائىم دىققەت قىلاتتى، بەلكىم ئۇنىڭ قاش- كۆزىگە قاراپلا قەلبىنىمۇ گۈزەل دەپ ئويلايتتى. ئازراق ئەقلىنى بىلگەندىن باشلاپ زۆھرە باشقىلارنىڭ نەزىرى، باھاسى ۋە ئۇلار پەيدا قىلغان سۆيۈنۈش ھەم ئىشەنچىكە ئامراق بولۇپ كەتكەچكە، چىرايىغا ئىشەنمەي، چىرايىدىن پەخرلەنمەي تۇرالمايتتى ۋە مۇشۇ چىرايى بىلەن بەختسىز بولۇپ قېلىشتىن قورقاتتى.

زۆھرە بەخت ھەققىدە ئويلاندى، ھەقىقي بەختنىڭ قانداق بولىدىغانلىقىنى تازا ئاڭقىرالمىدى. ھۈسەيىننىڭ يېنىدا ياشاۋەرسە ماددىي ئارزۇلىرىنى قاندۇرغان بىلەن، پاكلىقى ۋە روھىي ھالىتى بۇزۇلاتتى؛ دۆلەتمەن تۇرمۇشنى دەپ مالاي بولاتتى، ئىززەت-غۇرۇرى ۋە كۆڭلىنى شۆھرەتپەرەسلىككە قۇل قىلاتتى، ۋۇجۇدىنى قانغا بويالغان تازىلىق قەغىزىدەك پۈرلەپ تاشلىۋېتەتتى. جەمئىيەتتە بۇنداق كېسەلمەن قىزلار ئازمۇ؟! ئەگەر زۆھرە سىيىت قارىغا تەگسە ئەھۋال

پۈتۈنلەي باشقىچە بولاتتى، كەمبەغەل ياشىغاننى ھېسابقا ئالمىغاندا، ئىككىيلەن قەدىر-قىممىتىنى ساقلاپ، كۆڭلىنى ئاۋۇندۇرۇپ ياشىيالايتتى؛ زۆھرە سىيىت قارىغا گېپىنى ئۆتكۈزەلەيتتى، قېيداپ قاپىقىنى تۇرەلەيتتى، چاقچاق قىلالايتتى، قېنىپ كۈلەلەيتتى، يىغلىغۇسى كەلسە يىغلاپ دەرھال تەسەللىيگە ئېرىشەلەيتتى. پەرزەنت مەسلىسىنى ئويلىغاندىمۇ، سىيىت قاريدىن بولىدىغان بالا ھامان ئەڭ ئىشەنچلىك، ئەڭ سۆيۈملۈك ئىدى؛ دېمەك، ھۈسەينگە خوتۇن بولۇش ئاخىرى چىقمايدىغان بىر ئازاب ئىدى، خوتۇن بولالىسا تېخى!... نەچچە خوتۇن ئالغان بىر قېرىغا خوتۇن بولۇشنى تاما قىلىش خارلىق، پەسلىك، ئاچكۆزلۈك بولماي نېمە!

« ئانا، مەن ئويلىنىۋاتىمەن؛ ئانا، مەن توي قىلاي دەيمەن؛ ئانا، مەن سىيىت قارىغا تېگەي دەيمەن؛ ئانا، مەن سىزگە ئوماق نەۋرە تۇغۇپ بېرەي دەيمەن... »

زۆھرە ئىشتىن چۈشۈپ ئانىسىغا تېلېفون قىلدى، ئانىسى ئۇنىڭدىن جاۋاب كۈتۈپ يۈرگەنىدى.

ـ سىيىت قارى بىلەن كۆرۈشەلمىدىڭمۇ قىزىم!

ـ كۆرۈشتۈم ئانا، نەچچە قېتىم پاراڭلاشتۇق.

ـ قانداق قىلىدىغان بولدۇڭ؟

ـ سىيىت قارىغا ماقۇل دېدىم.

ـ ئاللاھ بەختىڭنى بەرسۇن قىزىم، قاچان قايتىپ كېلىسىلەر؟

زۆھرە ئىككىلىنىپ تۇرۇپ قالدى، ئەمما ئويلىغانلىرىنى دېمىسە بولمايتتى.

ـ ئىككىمىز مۇنداق مەسلىھەتلەشتۇق؛ نىكاھنى بېيجىڭدا قىلىدىغان، تويىنى كېيىنچە يۇرتتا قىلىدىغان بولدۇق.

ـ نىكاھنى مەشھەدە قىلساڭلا بولمامدۇ؟! بىز ئۈستىدە تۇرمىساق قانداق بولىدۇ؟

زۆھرە ئاتا-ئانىسى يوق چاغدا ئوغرىلىقچە بىر ئىش قىلىۋاتقان بالىدەك تەمتىرەپ كەتتى:

ـ شۇنداق قىلساققۇ بولاتتى ئانا، لېكىن مەن ھازىرچە قايتىپ بولالمايمەندەك تۇرىمەن.

ـ سىيىت قارىمغا ياتلىق بولساڭغۇ، ھەممىز

خاتىرجەم بولمىمىز. لېكىن ئەل-جامائەت نېمە دەپ ئويلاپ قالار؟!

ـ خەقلەر مېنىڭ ئۈستۈمدىن ئاللىقاچان گەپ تېپىپ بوپتىكەنغۇ؟ يەنە نېمە دەيدۇ؟! نېمە دېسە دېمەمدۇ؟! بىز خەقنى دەپ ياشامدۇق بۇ جاھاندا!... ـ دېدى زۆھرە زەردىسىنى باسالماي.

ـ ساڭلا ئەمەس، سىيىت قارىمغىمۇ گەپ كېلىدۇ قىزىم، ئۇ دېگەن ئىمام، جامائەت شۇنىڭ ئېغىزىغا قارايدۇ. بېيجىڭغا بېرىپ ئۆزىگە نىكاھ ئوقۇتۇۋاپتۇ... دەپ گەپ تاپماي قالمايدۇ.

ـ سىز مەندىن ئەنسىرىمەي، سىيىت قارىدىن ئەنسىرەپ كەتتىڭىزما؟ ئۇ ئۆزى ماڭا توي قىلىلى دېگەن تۇرسا..

ـ ئۇغۇ ياخشى بوپتۇ قىزىم، مەن دەيمەن، نىكاھنى، تويىنى مەشھەدىلا قىلىۋېتىپ ئاندىن نەگە بېرىپ نېمە ئىش قىلساڭلار مەيلى ئىدى. سېنى بېقىپ چوڭ قىلىپ ئەمدى تويۇڭنى كۆرەلمەي ئۆتۈپ كېتەرمىزمۇ؟

ـ تويىنى ھامان قىلىمەن ئانا، خاتىرجەم بولۇڭ.

ھازىر بېرىپ توي قىلاي دېسەم، يېڭى ئىشقا چۈشكەچكە رۇخسەت ئالالمايمەن، سىيىت قارىمۇ بۇنى بىلىدۇ، شۇڭا نىكاھ قىلىۋېتەيلى دېدى، نېمە دەيمەن، قوشۇلسام ھەر قايسىڭلار بار يەردە نىكاھ قىلالمىغانلىقىمدىن كۆڭلۈم يېرىم؛ قوشۇلمىسام، ئەگەر بۇ ئىش سۆرىلىپ كەتسە ئەتە-ئۆگۈن نېمە ئىشلار بولۇپ كېتىدۇ، ئۇققىلى بولمايدۇ. مېنى بېقىپ مۇشۇنچىلىك چوڭ قىلدىڭلار، ئەجرىڭلارنى قايتۇرمىسام بولمايدۇ، ئىشلەپ پۇل تاپمىسام بولمايدۇ. بۇ ئىمكاننى قولدىن بەرسەم تېخى بولمايدۇ. ئامالنىڭ يوقىدىن قىلىۋاتقان ئىشلار بۇ ئانا، شۇڭا توغرا چۈشىنىڭ، قالغانلارغىمۇ چۈشەندۈرۈپ دەپ قويۇڭ. مەندىن ھەرگىز رەنجىپ قالماڭ. سىز رازى بولمىغۇچە مەن بۇ نىكاھنى قىلمايمەن.

ـ مەنغۇ رازى بالام، لېكىن سېنى تويۇڭدا كۆرەرمەن دەپ ئويلىغان...

ـ يىغلىماڭ ئانا، تويۇمنى ھامان كۆرىسىز، ـ دېدى زۆھرەمۇ كۆزىگە ياش ئېلىپ،ـ خۇدايىم بۇيرۇسا سىيىت

قارىم بىلەن يۈرتقا قايتىپ چوڭ توي قىلىمىز، مەھەللىدىكىلەرنىڭ ئېغىزى بېسىققىدەك كاتتا توي قىلىپ، ھەممىسىنى پولوغا تويغۇزىمىز.

زۆھرە ئانىسى بىلەن سۆزلىشىپ بولۇپ، سىيىت قارىغا دەرھال تېلېفون قىلدى، ئۇنى تۈيۈقسىز خۇشاللىققا چۆمدۈردى.

ـ ئۆگۈنلۈككە چۈشتىن بۇرۇن مېنى ئالغىلى كېلىڭ،ـ دېدى زۆھرە كەسكىنلىك بىلەن،ـ بۇ قېتىم يىگىتتەك ئىش قىلىڭ، بولمىسا مېنى ئىككىنچى كۆرەلمەيسىز.

ـ بولىدۇ،ـدېدى سىيىت قارى ھاياجاندىن ئۆزىنى تەستە تۇتۇۋېلىپ،ـ تاھىر قارى بايا تېيىنجىنگە كەتكەن، ئەتە كەچتە قايتىپ كېلىدۇ. سىز دېگەن ۋاقىتتا ئۈلگۈرۈپ بارايلى.

ـ تېگەي دەپ قويسام ئېشىۋالماڭ جۇمۇ، سىزگە قاراپ ئولتۇرسام ھېچ ئىش ئاقمىغۇدەك، شۇڭا ئۆزەملا تېلېفون قىلاي دېدىم.

ـ سىز تېلېفون قىلمىغان بولسىڭىز، كەچتە سىزگە

تېلېفون قىلىپ تاماق يەيلى دېمەكچىدىم.

ـ ھازىرچە سىز بىلەن كۆرۈشمەي تۇراي، كۆڭلۈم ئارامىدا تۇرمايدىكەن...

ـ ئۇ سىزدىكى مەسىلە، بولمىسا مەن سىزنى كۆرۈپ تۇرسام دەيمەن.

ـ قىلىدىغان قائىدىنىڭ ھەممىسىنى قىلىسىز، ئالىدىغان نەرسىنى ئالىسىز. ئالىدىغانلىرىنى ئەتە كەچتە بىللە چىقىپ ئالساقمۇ بولىدۇ.

ـ نېمە ئالىمىز؟ـ دېدى سىيىت قارى يېنىدا پۇل يوقلۇقىنى ئېسىگە ئېلىپ تەمتىرەپ.

ـ نېمە ئېلىشنى شۇ چاغدا دەيمەن، مېنى بىكارغا ئالاي دېگەنمىدىڭىز؟!

ـ مۇھەببىتىم بولسىلا كۇپايە دەپ ئويلاپتىكەنمەن،ـ دېدى سىيىت قارى كۈلۈپ،ـ خاتىرجەم بولۇڭ، پۇل تاپسامىلا سىزنى ھەرگىز نائۈمىد قويمايمەن.

ـ نىكاھنى قىلغاندىن كېيىنمۇ مۇھەببىتىڭىزگە سادىق بولىسىز، كۆڭلىڭىزدە مەندىن باشقىنى

ئويلىمايسىز. ئەگەر چىقىشالماي قالساق بىر-بىرىمىزنى قىينىماي چىرايلىق ئاجرىشىمىز.

ـ نېمىشقا توي قىلماي تۇرۇپلا ئاجرىشىشنىڭ گېپىنى قىلىسىز؟ـ دېدى سىيىت قارى ھەيران بولۇپ.

ـ تۇرمۇش دېگەن مۇرەككەپ، سىزمۇ بىر خوتۇننى ئۇچ كۈن خوتۇن قىلىپ قويۇۋېتىپسىزغۇ؟ تۇرمۇشتا ئاشۇنداق كۈتۈلمىگەن ئىشلار بولۇپ تۇرىدۇ. توي قىلغان قىز-يىگىتلەر تويدىن كېيىن بىر-بىرىنىڭ ئەھۋالىغا قارايدۇ، بىر-بىرىنىڭ مىجەزىنى دەڭسەيدۇ، ئىشلارنى ئۆز ئارزۇسىغا بېقىپ ئويلايدۇ. ئىككى ئادەمنىڭ ئارزۇيى تامامەن ئوخشاش بولمايدۇ. شۇنىڭ بىلەن بەزى زىددىيەت، كۆڭۈلسىزلىك كېلىپ چىقىدۇ. توي قىلغاندا، مۇشۇلارغىمۇ ئىدىيە جەھەتتە تەييارلىق كۆرۈپ قويۇش كېرەك دەپ ئويلايمەن...

ـ ئارتۇقچە ئويلىۋالماڭ، ئارتۇق خىيال ئادەمنى بىھۇدە قىينايدۇ، مەن بۇنىڭ دەردىنى ئاز تارتمىغان،ـ دېدى سىيىت قارى راستچىللىق بىلەن،ـ مەن سىز بىلەن بىر ئۆمۈر ياخشى ئۆتۈپ كېتەلىشىمگە ئىشىنىمەن.

ئىمانى ساغلام، كۆڭلى ياخشى مۇسۇلمانغا ئاللاھمۇ ياردەم قىلىدۇ، بىرلىكتە تىرىشساقلا ياخشى ئۆتۈپ كېتىمىز.

ـ ھازىرغۇ شۇنداق دەيسىز، كېيىن كۆرىمىزغۇ، ھەر ھالدا بۇ گەپلەرنى ھازىر دېيىشىپ قويغان ياخشى.

ـ توغرا، ھەر خىل ئېھتىماللىقنىمۇ ئويلىشىش كېرەك، لېكىن مەن ھازىر بەك خۇشال، باشقا گەپ قۇلىقىمغا كىرمەيدۇ، مەن بەك ئۈمىدۋار. سىزلا ئۆزگىرىپ كەتمىسىڭىز مەن ئۆزگەرمەيمەن، مېنىڭ قانداقلىقىمنى ئەمەلىيەتتىن كۆرۈڭ.

ـ ھەي... شۇنداق قىلىپ، مەن سىزنىڭ ئىككىنچى خوتۇنىڭىز بولۇپ كېتىدىغان بولدۇم...

ـ مەن سىزگە راست گەپنى قىلايمۇ،ـ دېدى سىيىت قارى خۇشاللىقىدا ئۆز سىرلىرىنى ئاشكارىلاپ،ـ مەن ئۇ خوتۇننى نېمىشقا ئالغان بىلەمسىز؟ ئۇنىڭ بىر يەرلىرى سىزگە ئوخشاپ قالاتتى، ئىسمىنى دېسەم ھەرقاچان ئېسىڭىزگە ئالالايسىز.

ـ قىز بالا دېگەن قىز بالىغا ئوخشايدۇ، مېنى

ئۇنىڭغا ئوخشىتىپ يۈرگىنىڭىز قىزىق!

ـ سىز كاللامدىن پەقەت چىقمىغاندىكىن، ئۇنى سىزگە ئوخشىتىپ قاپتىمەن.

ـ ئاخىر ئوڭدا قاپسىزغۇ ئەنە، توي دېگەننىمۇ ئاشۇنداق قىلامدۇ؟!

ـ ھەي، شۇنى دەڭا، كۆڭۈلنىڭ كەينىگە كىرگەندىكىن شۇنداق بولىدۇ.

ـ ھازىرمۇ كۆڭۈلنىڭ كەينىگە كىرىۋاتىسىزغۇ!؟

ـ بۇنىڭغا ئامالىم يوق، بۇنى ھەقىقىي ۋىسالىغا يېتىش دەيمىز.

زۆھرە پىسسىڭىدە كۈلۈپ قويدى، كۆڭلى ئازادىلىككە چۆمدى، ئاقىۋەتنىڭ قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر سىيىت قارىغا پاكلىقىنى، گۈزەللىكىنى بەخش ئەتسە ئەرزىيىتتى، ھاياتىدا ھېچقانداق پۇشايمان قالمايتتى، كۆڭلىنىڭ كەم قالغان يەرلىرى بەلكىم ئاستا-ئاستا تولۇقلىنىپ قالاتتى.

سىيىت قارىنىڭ خۇشاللىقىغا بولسا گەپ توغرا كەلمەيتتى، زۆھرە بىلەن كۆڭۈللۈك پاراڭلىشىپ، ئەتە

كەچتە كۆرىشىدىغانغا دېيىشىپ خوشلاشقاندىن كېيىن، تاھىر قارىغا دەرھال تېلېفون قىلىپ بۇ خۇشخەۋەرنى يەتكۈزدى ۋە ئۇنىڭدىن پۇل سورىدى.

ـ مۇبارەك بولسۇن بۇرادىرىم، ئىشلار ئەجەب ئوڭ كېلىۋاتىدۇ، هېلىقى خەنزۇ بىلەن كۆرۈشتۇم، بىر قانچە تاشنى تاللىۋالدى، پۇلنى بۇگۈن كەچتە جايلاپ بېرىدىغان بولدى، بۇ سودىمىز پۈتۈپ كەتسە ئىنشائاللا يۇرتقا بالدۇرراق بارالايمىز،ـ دېدى تاھىر قارى، بىر ياقتىن ۋاراڭ-چۇرۇڭ ۋە ماشىنىلارنىڭ سىگنال ئاۋازى كېلەتتى،ـ مەن ئاللاھ خالىسا ئەتە چۈشتە قايتىپ بارىمەن، پۇلنى قولۇڭغا يەتكۈزىمەن، ئەگەر بارالماي قالسام يېنىمدا بار پۇلنى كارىڭغا سېلىۋېتەي.

ئىشقىلىپ، نىكاھ قىلىدىغانغا ئۇلگۈرۈپ چوقۇم بارىمەن، نىكاھىڭنى ئۆزۈم ئوقۇمىسام بولمايدۇ...

ـ يولۇڭغا قارايمەن ئەمسە، ئۆزۈڭگە هوشيارراق بولارسەن دوستۇم، ئاللاھ ئامان قىلسۇن ...

سىيىت قارى بىر كېچىنى شېرىن خىيال ۋە تاقەتسىزلىكتە ئۆتكۈزدى، ئاللىقانداق ئەندىشە ۋە

ئەنسىزلىكمۇ يۈرىكىنى پات-پات مۇجۇپ قويدى.
چۈنكى ھاياتلىقتا كۈتۈلمىگەن بەختسىزلىكلەر،
پۈتلىكاشاڭلار، كۆڭۈلسىزلىكلەر يۈز بېرىپ تۇراتتى.
ئەگرى-توقاي كەچمىشلەر دائىم ۋەھىمە پەيدا قىلاتتى.
سىيىت قارى كېچىدە قوپۇپ ناماز ئوقۇپ ئاللاھتىن
ئۆزىگە بەخت تىلىدى؛ تاڭ سۈزۈلۈپ قۇياش چىققاندا بۇ
كۈننىڭمۇ خۇشاللىق ئىچىدە ئۆتۈشىنى ئارزۇ قىلدى.

چۈشكە يېقىن تاھىر قارى خۇشال قايتىپ كەلدى،
نەچچە ۋاقىتتىن توختام سۈدەك جىمجىتلا تۇرۇپ قالغان
تاش سودىسىغا ئەمدى جان كىرگەنىدى. باشقا
تاشچىلارمۇ ياتاق-ياتاقتا بازار ئەھۋالىنىڭ
ياخشىلىنىۋاتقانلىقى ھەققىدە پاراڭ سېلىشقاچ،
بىر-بىرىدىن ئۇچۇر تىڭ-تىڭلايتتى.

كەچتە سىيىت قارى تاھىر قارى بېرىپ تۇرغان ئون
مىڭ يۈەننى يانچۇقىغا مەھكەم سېلىپ، زۆھرەنى باشلاپ
سودا سارايلىرىنى كەزدى، ئالتۇننىڭ باھاسى بەكلا
ئۆسۈپ كەتكەنىدى. شۇنداقتىمۇ زۆھرە سىيىت قارىغا
قىلچە ئىچ ئاغرىتماي، ئۆزى ياخشى كۆرگەن زىبۇ

زىننەتلەردىن بىر نەچچىنى ئالغۇزدى، پۇل بىر دەمدىلا تۈگىدى. سىيىت قارىنى غەم باستى، ئالتۇن-كۈمۈش ئالدىدا مۇھەببەتنىڭ قەدرى بولمايدىغانلىقىغا ئىشەندى.

ـ كىيىم-كېچەكلەرنى كۆرۈپ باقامدۇق!ـ دېدى زۆھرە سىيىت قارىغا سىنچىلاپ قاراپ،ـ دېمىگىنىز ئېچىگە چۈشۈپلا كەتتىغۇ! پۇل تۈگىدىما؟!

ـ راستىنى دېسەم پۇل يوق،ـ دېدى سىيىت قارى خىجالەت بولۇپ، ئەمما كۆڭلى قاتتىق يېرىم بولدى،ـ بايىقى پۇللارنىڭ ھەممىسىنى تاھىر قاردىن قەرز ئالغان.

زۆھرە بىر دەم خىيال سۈرۈپ تۇرۇپ قالدى، قاپاقلىرى سەل تۈرۈلدى. ئۇ شۇ ئەلپازدا سىيىت قارىنى ۋەيران قىلىۋاتاتتى، كەمبەغەللىك، موھتاجلىق ئازابىنىڭ قاتتىقلىقىنى ئۇنىڭغا ھېس قىلدۇرۇۋاتاتتى.

ـ ئاغىنىگىزنىڭ پۇلىغا مېنى ئالماقچىما! سىزدە نېمىشقا پۇل يوق، بۇ بىر يىلدا ئىشلىمەي نېمە ئىش قىلدىگىز، ئەر كىشىگە پۇلنىڭ مۇھىملىقىنى

بىلمەمتىڭىز؟ـ دېدى زۆھرە ئاچچىقلاپ، ئاندىن بىر نەچچە كۈندىن بېرى كەيپىياتىنىڭ تۇراقسىزلىقىنى بىلگەچكە، ئۆزىنىڭ سەل ھەددىدىن ئېشىپ كەتكەنلىكىنى ھېس قىلىپ توختۇالدى،ـ بوپتۇ، كىيىمنى ئالمايلى، بۇ يەردىن كېتەيلى...

(داۋامى بار)

داۋامىنى مەنزىل توربىدىن چۈشۈرۈڭ
www.Menzil.biz